

EUSKARAREN EREDUAK

FELIX ZUBIAGA

EUSKARAREN EREDUAK

FELIX ZUBIAGA

III

AURKIBIDEA

SARRERA.....7

I. EUSKARA-EREDUEN BILA.....	10
1.1. Oroitzapenetan.....	10
1.2. Elkarteko oroitza.....	11
1.3. Euskararen oroitza	12
1.4. Mito-azterketan.....	13
1.5. Erritoen araua eta hitzaren magia.....	14
1.6. Arketipo edo eredu zaharrak.....	16
1.7. Jainkozko arketipoak eta lehen otoi egiturak.....	17
1.8. Giza arketipoak eta lehen deiadar egiturak.....	18
1.9. Toki sakratuen izenak eta atzizki-aurrizkiak.....	19
1.10. Sinonimoen lekukotasuna.....	22
II. UNE ETA ALDIEN EUSKARA EREDUAK.....	25
2.1. Une eta mendeen izenak AN jainkoaren eredura.....	26
2.2. Toki eta adinen izenak UTU jainkoaren eredura.....	28
2.3. Otu eta orduen izenak RA jainkoaren eredura.....	29
2.4. Leku eta aldiengizakiak ILU jainkoaren eredura.....	31
2.5. Gune eta garaien izenak KA giza eredura.....	32
2.6. Behe eta epeen izenak BA giza eredura.....	33
2.7. Espazio ta astien izenak SHE giza eredura.....	35
III. SINBOLO-RITOAK ARKETIPOEN ARABERA.....	37
3.1. Sinboloak eta ritoak AN arketipoaren arabera.....	38
3.2. Sinboloak eta ritoak UTU arketipoaren arabera.....	40
3.3. Sinboloak eta ritoak RA arketipoaren arabera.....	42
3.4. Sinboloak eta ritoak ILU arketipoaren arabera.....	44
3.5. Sinboloak eta ritoak KA arketipoaren arabera.....	46
3.6. Sinboloak eta ritoak BA arketipoaren arabera.....	49
3.7. Sinboloak eta ritoak SHE arketipoaren arabera.....	51

© Felix Zubiaga Legarreta

Azaleko diseinua: Felix Zubiaga Legarreta

Azaleko irudia: Felix Zubiaga Legarreta

ISBN: 84-931426-0-3

Legezko Gordailua: BI-834-00

Aita Pasiotarrak, San Miguel auzoa 2

Tel.: 94 673 04 86

48290 EUBA-ZORNOTZA (Bizkaia)

Taller Grafikoak: ZURE S.A.

IV. EUSKAL ETNOGRAFIA ARKETIPOEN ARAUZ.....	54
4.1. Euskal etnografia AN arketipoaren arabera.....	55
4.2. Euskal etnografia UTU arketipoaren arabera.....	60
4.3. Euskal etnografia RA arketipoaren arabera.....	65
4.4. Euskal etnografia ILU arketipoaren arabera.....	68
4.5. Euskal etnografia KA arketipoaren arabera.....	70
4.6. Euskal etnografia BA arketipoaren arabera.....	72
4.7. Euskal etnografia SHE arketipoaren arabera.....	74
 V. EUSKARA ETA JAINKO OROITZA	79
5.1. Euskara eta Jainko oroitza AN ereduaren arabera.....	80
5.2. Euskara eta Jainko oroitza UTU ereduaren arabera.....	84
5.3. Euskara eta Jainko oroitza RA ereduaren arabera.....	85
5.4. Euskara eta Jainko oroitza ILU ereduaren arabera.....	88
5.5. Euskara eta Jainko oroitza KA ereduaren arabera.....	90
5.6. Euskara eta Jainko oroitza BA ereduaren arabera.....	92
5.6. Euskara eta Jainko oroitza SHE ereduaren arabera.....	94
 VI. EUSKARAREN JAKITEA EREDUEN ARABERA.....	97
6.1. Euskaren jakinduria AN arketipoaren arabera.....	98
6.2. Euskaren jakinduria UTU arketipoaren arabera.....	101
6.3. Euskaren jakinduria RA arketipoaren arabera.....	103
6.4. Euskaren jakinduria ILU arketipoaren arabera.....	106
6.5. Euskaren jakinduria KA arketipoaren arabera.....	107
6.6. Euskaren jakinduria BA arketipoaren arabera.....	109
6.7. Euskaren jakinduria SHE arketipoaren arabera.....	111
 VII. EUSKAL GRAMATIKA ARKETIPOEN ARAUZ.....	114
7.1. Euskal gramatika AN arketipoaren arabera.....	115
7.2. Euskal gramatika UTU arketipoaren arabera.....	118
7.3. Euskal gramatika RA arketipoaren arabera.....	121
7.4. Euskal gramatika ILU arketipoaren arabera.....	123

7.5. Euskal gramatika KA arketipoaren arabera.....	125
7.6. Euskal gramatika BA arketipoaren arabera.....	128
7.7. Euskal gramatika SHE arketipoaren arabera.....	130
 VIII. TOKIZENAK EREDUEN ARAUZ.....	134
8.1. Tokizenak AN eredutara.....	134
8.2. Tokizenak UTU eredutara.....	137
8.3. Tokizenak RA eredutara.....	143
8.4. Tokizenak ILU eredutara.....	145
8.5. Tokizenak KA eredutara.....	146
8.6. Tokizenak BA eredutara.....	151
8.6. Tokizenak SHA eredutara.....	146
 IX. SINOMIA ARKETIPOEN ARABERA.....	163
9.1.1. ANen sinonimoak beste jainko-ereduenekin.....	164
9.1.2. UTUren sinonimoak beste jainko-ereduenekin.....	170
9.1.3. RAren sinonimoak beste jainko-ereduenekin.....	177
9.1.4. ILUren sinonimoak beste jainko-ereduenekin.....	182
9.2.5. KAren sinonimoak jainko sinonimoekin.....	187
9.2.6. BAren sinonimoak jainko sinonimoekin.....	194
9.2.7. SHERen sinonimoak jainko sinonimoekin.....	204
9.3.1. Giza ereduko sinonimoak elkarren artean.....	212
 ONDORENAK	219

SARRERA

Edozein artelanak eredua behar du aurretiaz, haren irudira lana asmatu eta desarroilatu ahal izateko. Hizkuntzak, Sapiro-en gardiz, gizakiak eguno sortu duen artelanik bikainena izanik, eredu bikainagoa beharko zuan, hitzaren soinuak haren durundira-edo ahozkatzekotan. Sumeriako eta Egipitoko apaizek jainkoen izenpetan zerrendatzen zuten jakinduria guztia, izendegietatik hasi eta gramatikaraino. Gizakiak, horrela, jainkoegazko harremanetan ez zuan ostoporik izango, ez kosmoak ondamendiko iraulkarik egingo. Egoki zan hatarako, lehen otoitzak, *oraciones*, alegia, jainkoen goralpenezkoak izatea, erresuak eskabidea erraztu zezan eta erreguak, halaber, erregua.

Euskara den hizkuntza zaharra, eredu zaharrak izan zituan, arketipoak arean. Nondik idoro euskarren ereduok? Sinboloei deitu, sinboloak bai ziran jakinduria zaharrak kosmo birako ikusgarriean oratzen zuten dinamika: zerua, zerauk bihaltzen zuen eguzkia; eguzkiak, lurrean bizia sortzeo, bihaltzen zituen ura, beroa eta eguratsa; lurreko izakietan, barriz, jainko txiki sentitzen zen gizakia bera eta bere osotasuna biribiltzen zuten zatikiak: gorputzaz, ari-maz eta jainkoengandik lortu izate santuaz kosmoko bizia inguratzen zuela.

Neolitos aldko gizakiari *homo symbolicus* deitzen zaio hagatik, hau da, sinboloen dinamikan gauzak ulertzten eta azaltzen zituena, sinboloak bai-ziren jainko handi eta jainko txikien ezaugarriak.

Horretan da, beraz, sinboloen zeregina: goia beheaz, zeraua lurraz, gizakia jainkoaz orapiltzen duen dinamika, ots, gizakiari kosmo bereko dantzan mugiarazten dion musika, iru-

Sigla batzuren irakurketa:

(s) sumeriera, (a) akadiera, (u) ugaritikoa, (e) egipziera, (ara) arameera, (h) hebraiera, (arb) arabea, (g) grekoa, (l) latina, (f) frantzes, (al) alemana, (i) inglesa, (it) italianoa, (ca) katalana, (ga) gailegoa.

dia eta mezu-ordezkatzailea. Ala “signifikanteak” ordezka-
tzen ote du soilik “signifikadoa”, hau da, adierazleak adiera-
zia? Agian gaurko gizakiak sor lezaken hizkuntza aseptiko
batetan bai, ez ostera, jainkoei lotu zegoen ohiko gizakiaren-
ak. Halako adierazlea sinbolo hila izango litzateke berez,
adieraziak jantzi artean, baina euskara bezalako hizkuntza
zaharrak, bizitik bizira, sinbolo bizia hartu bide zuan adie-
razletzat. Abotz adierazle horrek ez zuan galduko soinurik,
nahiz soinu ahozkatuak aldakor modulatzen joango ziren,
adierazi berriei bide eginala. *UTU*, sumerieraz jainko *iduz-
kia* da, adibidez. *Otoz-otoan*, bera *aditu* orduko, giza jainko-
zaleari *otoi* egitea *otutzen* zitzaison. Lanean-*edo* amorratzen
zeneko, *jo!* esateko *oitura zuan*, *ots!* *ojukatzen zuan* ekintza
latzean, *otx!* saminean, *otian!* gurarizko *ojuetan*, *otoi!* er-
reguan, *UTU* jainkoa zerabilela *total otozoztetan*, *UTUren*
itxura itxuan bereganatzen zuela *dutzietan*. *UTU* bera zuan
gainera *joan-etorrieta*ko *eduetariko* bat: goizoro, *itzulian*,
tontor ostetik itoituz, *otara igon=tollere(l)* eta haren *su thol-
sak utultzen* duenetan edo *otatik iduliz*, iluntzero *itxosoan*
ittotzean, *UTUk* egiten duena *UTUren* *otsekin* adierazten
zuan giza jainkozaleak. Areago, *toz ots* egingo zion haren
doaia nahi zuen maitaleak=*dôd(h)*, *to/tori=toma* inoan *doa*
itzultzen zion emaleak, sinboloa ritoaz *o(h)itu* egiten delako
eta euskal-duna *UTU* arketipoaz, *ots*, *edu udukuz*, hizkun-
tza *adituaren oitura sortu* zuelako. Beraz, euskarak *UTU* du
sinbolo bizietariko bat eta hori, kontsonanteetariko *tau soi-
la* baino, zerbait gehiago izatea da.

Mito-azterketaren metodoaz baliaturik, euskal ereduen bila,
Uliseren bidaia egin behar da, baina atzekoz aurrera, Sar-
taldetik Sortalde Hurbilera, hain zuzen, arik eta behinola
iduzki-giroko kulturaren pelota handik hona jaurti zigute-
nei (*h)utsik* egin gabe *itzultzera*ino. Kultura ekarri zigun un-

tzi berak eramango gaitu agian, edo eta hango abotsak he-
men duten oihartzuna aztertuko, ea *Otamendi/Otoiomen
di*, edo *Udalamendi, Tolomendi, Tuturmendi* etab., *UTU*
jainkoaren santutegi edo goizalde-arratsaldeko otoitzaren *to-
ki* edo begira-*toki* berezi diren jakiteko, ea euskaraginen
egunero darabilzkigun otsak ze jainko edo giza arketipo di-
ren argitzearen, bada, euskararen ereduak bilatzen ditue-
nak asaben jainko zaharrekin *topo* egingo du ezbaigabe, ha-
ko F. M. Müllerren arabera, erleginoen historia asabek jain-
koekin harremateko erabili ohi zuten hizkuntzen historia
baino ez bai-da.

Saio honetan euskara bera izango dugu lekuko bakarra. Norbaitek hemen esaneko askoren iturburua edo zioak ikus
nahi balitu, *Vascuence y mitoanálisis* tesian aurkituko du fro-
gagarririk. Izan ere, lantxo hau gehein bat handik jasotako
laburpenez euskaldun irakurleentzat antolatua dago.

Anartean, ikustea baino ez dago, “euskararen ereduak”, Ur
urioko oinarriak bezala, Zazpi Jakintsuek aztertuak ez ote di-
ren eta, Jakinduriaren Eskola bezala, zazpi zutaben gainean
eraikia ez ote dagoen.

I. EUSKARA-EREDUEN BILA

1) Oroitzapenetan

“Oroi zaitez” esan ohi da eta gutxirenak dira pitagorikoen aholkua jarraitzen dutenak, arimak bere sorrera gogoratu behar bai-du, etorkizuneko impernu-zirimolan berriro ez erortzekotan eta, lehenak gogora eramanez ostera, gizaki hilezkor eta jainkozko gizaki izatera heldu ahal izateko. Bere baitan gogobilduaren bilduz, norbere sorreraino heldu zeitekena, entzunaren puruz jakitun egiten zena baino bikainagotzat jotzen zuten platonikoek ere. Oroimenak ja-torrizko nortasuna bilatzen du. Asabek, uda-neguko iduzki-mugetan urteoro jaiak ospatzean, aintzinateko jainkoek herria sortu eta herriaren alde eginiko ekintzak gogoratzen zituzten eta hasierako aldiak eguneko garaiez orekaturik, gerokoei gogoz erantzun ahal izateko, hasierako pozkarioz bihotz-berotzen ziran.

Euskara egiten ez duenak euskara aztu egiten du, errebatzen ez duenak Aitagurea aztu daroan bezala eta alzeimerduna, berriz, bere izena aztutzeraino sorgortzen da. Ahantzia goaren antzi bihurtzen da maiz eta sikologoek “erruzko oroitzen galpena” salatzen dute gizakiagan eta ezagunak ditugu euskara ahantzia berreuskalduntzen ari direnen artekoen jarrera ezberdinak. Horretan sikoloek eta soziologoek ba dute nahiko zeresan euskaldun askok, ez denak, euskara zaintzen gizaldietan eralgi izan duten arimaz ezeze odolaz. Ba zekiten, agian, lehenarekin oriopean-zubia egiteko bide egokiena euskara zena eta euskara galduetz gero, norabidea erratuz, impernu-zirimoletan gal zitezkela, munduan hilik bizi diren zeinbat herri bezala.

2. Elkarteko oroitza

Bada nonbait sikologoek *memoria colectiva* deitzen duten elkarteko oroitza. Elkarte ohargabea, *incosciente colectivo* delakoa omen du gordailu, herriaren soina nonbait. Izan ere, sinboloaren gunea gorputza da, izadiaren partekide eta izakietan bzikide den aldetik. Gorputza gauaren lotatik eguneko argitasunera jagiten denero, eguzkiaren araura mugitzen da eta biriak auspo bihurtzean, arnasa eguratsaz nasten eta beroa sortzen du eta bihotzkeraren taupadak mundu ezean murgiltzean, kosmoan kosmo txiki egiten duelakoa du. Kosmoaren partekide izatetik daki jainkoen sorkari dena, goiko mundua beragan disdiratzen dakusalko. Ametsetatik esnatzerakoan, lotatik itxartzeroakoan, gizakiak askatasunez egosten ditu gogoaren antiak eta umeztaroko irudipen oroigarrien gaia, audiobisualean bezala, espirituzko berbaz argitzen du: itxartu egiten da, hitza hartzen du, materiazko mundutik espirituzkora dator, ohargabe egotetik ohartzera, ain zuzen.

Sinboloak gau giroan amesten omen dira C.G. Jung sikologistararen ustez, eta euretan hizkuntzen eredu diren arketipoak. Antxinako oroigarriak arima astintzen dute eta irudiaren eta sinboloaren arteko logikak hizkuntza taxutzen du, jainkozko sekreturen bat mezutzen duelarik. Jadanik hizkuntza mitoak kontatzeko lain da eta herriek mitoien munduan, sorgu bereko sorkariak bezala, anaiago sentitzen dira bata besteekin.

Orain, bada, zein herrik du munduan bere elkarte ohargabea itxartu dezaken txilinik? Lege zaharra hizkuntza zaharrean bizi duten herriren batek, ain zuzen. Euskaldunok euskara dugu. Euskarak, ausaz, euskarak esna dezake euskaldunon elkarte ohargabea eta ziur beste hainbat loti.

1.3. Euskararen oroitzak

Sikologoen azalpenak eta arketipoen aipamenak euskararen egiturekin bat datozen jakitea ardurazkoa izango da, ezbai-gabe, euskararen lekukotasuna baliagarritzat eman ahal izateko. Jakina da liburu-kulturako ez diren hizkuntzak, idazkiaren pentsudan dagozan besteak baino, ahalegin handia goa egin izan dutela oroi mena zorrozten eta lehengo ohiturak eta atsotitzak finkatzen. Elkarte ohargabeak, bestalde, ez du mintso berezirik, euskarak bai, ostera, euskara ez baida ugarrak janeko arrabita, euskera mintso bizia da. Zer dino euskarak, sinistu diezaigun?

“Sinistu hizkuntzari” dino F. M. Müller, erligioen azterleak. Ez dago bera baino sinistagarriago den lekukorik, ez dokumentorik. Aldi beretsuko Unamuno goiztarra ere hizkuntzen barne-historiaz mintso zan, historia konponduarena baino edukin zihurragoa ikusten zuan euskara bezalako hizkuntzetan. Euskara Euskal Herriko prehistoriatzat zeukan eta areago uskaldunen jatorria azal zezaken paleontologia bakartzat. Baino zer esan lezake euskarak euskaldungoaz, bere nortasunaz ezer esateko ezbalitz? Konta diezaigula euskarak bere kondaira eta euskaldunok geure historia konta ahal izango dugu sortzetik honaino. Esan diezaigula, berere, nortzu diren bere gurasoak eta guk geure lehen aitamaren izenak jakingo ditugu. Nork galdetu behar dio euskari? Etnologoek ala hizkuntzalariek? Euskal etnografia euskaldungoaren ohiturez eta erritoez badihardu eta euskara haien azalpenik emateko balitz, horrek polo biren arteko argitasuna sor lezake. Ahaleginik egin da galda keta honetan XVI gizalditik hona bederen, baina gaurko hizkuntzalariet, aurrekoen okerretan jausi-bildurrak bailegozan, isilik dagoz. Euskaldunok berenez, ain etimozale garenagatik-edo,

tabu dugu etimotan hastea, ia Euskara amari nortasunaz galdetzen ere bildur garela.

Euskara, nahiz ez den arrabita baztertua, arrabitak bezala, bere arauak izango ditu, egoki joaz, argiro soinutu ahal dezan. Galdetu, beraz, euskarari bera asmatu zuen gizakiaren arabera eta euskarak aintzinako senaz erantzungs du orduan. Hitzaren adierazle/adierazi arabera itaunduez gero, erantzun igarrak emango lituzke, hizkuntza kulturatik banandurik bailegon, hizkuntzak, hizkerak eta hiztunen gizartek elkarrekin zerikusirik ezpailuen, baina sinbolizatzale/sinbolizatu eratara galdetuez gero, euskarak gizarte biziak sortu zuen umatokiraino doan sorgunea erakutsiko digu bizi-bizian.

4) Mito-azterketan

Mitoak herrien historia sakratua eta gizarteko bizkar hezurra dira. Euskaldunok, esate baterako, lege zaharreko ohitura asko gordetzen ditugu, nahiz kristautuez gero, Jainko-gizakien arteko auzia Kristogan sakramendu egina ezagutzen duten. Mitoek giza gogoaren berezko azalpena eta geroko sorkuntzaren sustraia dira. Mitoek argi adierazten dute gizakiak osotasuna idoro eta bere jomuga bilatzeko duen burubidea. Gizarte-zientziek hiru pausotan azaltzen dute *homo religiosus*=gizaki jainkozaleak izadia eta jainko-mundua bizi duen erabagia: sinboloaren esperientzia, mitoaren kondaira eta erritoaren ospakisuna. Sinboloak gorputz eta arima inguruneko irudi eta irudipenetan murgiltzen du unibertsoaren erdian, haren eguratsetik biriak arnasetuz, espiritu-sentira esnatzen duela. Mitoa sinboloari loturik doa eta azalpenerako berba egokia asmatuala, gizaki lehenak jainkoen eta gizakien hasierako kondaira iragarten du. Erritoak mitoen kondaira gogoan bildu eta, eguneko arazo-

ak alde batera eginik, Jainkoen ekintza salbagarriak jai-giroan ospatzen eta gozatzen ditu. Horrela, hasierako bizi-sorgura itzuliz, antxinako senak arrazoi hutsezko burubideari turrut egiten dio, goiarnasezko olerkiak hitz lauari bezala. Guzti hori gizakiaren haragiko gogoa gizakia Jainkozalearen espirituaritik itunbenez lotua dagolako seinalea omen da. Ardurazkoak dira mitoaren egiturak, batez ere, euren kultura idazkizunetan oinarritzen ez duten herrientzat. Mitoa ahozko kondaira bai-da, esakera berezi eta imintzioz girotzen den esankizuna. Elkartearen gogoak ahoz ebaki eta ozentzen ditu gizakiaren sakonak ohitura berezien orekan. Jainkoen jaiotza eta herriaren sorrera du kontagai eta hurrenko oroinmena berrizten dihardu. Ez doa, joan, berriro humetzarora, lehena oroituz, erritoen eraginez, geroko herriegintza bermatzera baino. Horrela, burutzen bai-da, giza Jainkozalearen asmoa eta ariketa.

Mitokritika, edo giza zientziak mitoek aztertzeko jokera, gero eta gehiago zabaltzen doa. Kontagai dena linguistikak aztertzen du, izadi eta gizadiaren arteko zioak soziologikak, etnologiak, kultura zaleak eta erlegioen historigileak eta simboloa dena, berriz, sikolojoelek, filosofoek eta antropologoek. Teologoentzat mitoetan dagoen Jainko-aztarrena gelditzen da.

Noren arduran gelditzen da euskara bezalako hizkuntza zahar baten egiturak aztertzea? Hizkuntzalariek mito azterketan hasi behar dute, euskararen ereduak zeintzu diren jakin ahal izatekotan.

1.5. Erritoen araua eta bitzaren magia

Erritoak gizakiaren eta Jainkoen arteko harremanen araudia antolatzen du. Erritoak agintzen du edozein liturgizunean Jainkoak eta gizakiak non kokatu behar duten. Ardurazkoa

da benetan Jainkoek gurtzeko jakinduria hau, Jainkoekiko hizketa = “oratione” (l) eredu berean zehatz taxutua izan delako: lehenengo Jainko arketipoak, gero giza arketipoak. Sumerian *me* deitzen ziran Jainkoen erabagiak. Zeregin guztietako eredu ziran: kultoa, erregetza, gizartea, hizkuntza, jakintza, musika, etab. Sumeriako hizkeldi biak *eme-ku*, *eme-sal* sistemakoak ziran, bata ofiziala, bestea salmoetakoa. Eginkizunak erabagien eratara eginez gero, *meak* indarrean egozen, eratara egin ezik, hutsean gelditzen ziran. Hitzak ere taxuketa berezia behar zuen eduki, hotsak inoena benetan egizta zezan eta oker esanak hutsean edo, bildurgarria-goa zitekena, aurka erabagi ez zezan.

Sumeriako eta Egiptoko apaizek izen zerrenda bidez taxutzen zituzten orduko jakinduria guztia, toponimiatik hasi eta gramatikaraino. Jainko nagusiaren izenak burutzen ditu onomastikak deitu-zerrendak. Jarraian doaz gainerako Jainkoen izenak: haren emaztearena, seme-alabenak, sendikoenak, etxe-koenak eta azkenean, morroi-mirabeenak.

Hatitarren artean erregearen eta menpekoen arteko begirunez taxutzen ziran Jainkoen eta gizakien arteko harremanak. Hori zan Jainkoei sor-zuzenbidea, hori Jainkoegazko begirunea eta erasprena. Orain, bada, Jainko nagusien izenak beste Jainko-mailako edo giza mailako arketipoez jostean, non kokatu behar ziran batak eta besteak?

Egiptoko mitoak dinonez, Toth Jainkoak asmatu zuen hizkuntza Jainko eta gizakien arteko harremanak erraztekoan. Hagatik hitza magiazkoa zan bai Sumerian, Babilonian eta Egipton, esanaz inoena erabagitzten bai-zuan, Jainko arketipoez jositako ahala zuelako beregan. Esaneko hitzak balore totala eukan euskaldunen artean, kontu hagatik esankizuna zehatz ala oker dagoen, kosmoko ordena apurtu ez zezan edo hako sorgin hasiberriari “hodei guztien gainetik eta sasi

guztien azpiritik” esateagaitik gertatua gerta ez zezaion.

1.6. Arketipo edo eredu zabarrak

Hoiek dira elkartea ohargabearen zeru-ginga makotzen duten ereduak, hoiek gizakien bateratasuna, iraupena eta sormena disdiratzen dutenak. Hoiek dira gizakiari, gorputz-arimen pausora, unibertsuan norabidea adierazten diotenak, C.G. Jung sikologistaren arabera. Ardurazkoa da gizakiaren adimeneko argibideok zeintzu diren jakitea. Sortale Hubileko mitoetan aurkitzen dira euren izenak *AN*, *UTU*, *RA*, *ILU* jainko monosilaboen izenak, alegia. Ba al dute jainkook *ainanino*, *idittu*, *ersuge* edo *lilitxo* bezalako jeinuekin zerikusirik? “Hutsa da ibaibidea, sorgua non den ez dakinarentzat”, beraz sorgura jo behar da. Esan diezaigula, bestela, ze jainkoez eta ze aroez, zaroez edo azaroez berba egiten diguten *Ononzaro*, *Subilaro*, *Oronzaro* eta *Oalentzaro* negu-mugako ospakizun eta izen zaharrok.

Bi eratako arketipoak bereizten ditu C.G. Jung sikologistak: norbere arketipoak eta jainkozkoak. Norbere arketipoak gizakiaren nortasuna osatzen dute: ni eta ohargabea, untzia itxasoan bezala. Halako bakardadeak gora begira, trazendensiari adi, jartzen omen du gizakia eta jainkozko arketipoak begistatzen omen ditu izadiaren barnan. Hantxe eguneroko argia eta beroa prestatzen dion zeruan. Euren babesean sentitzen da norbait. Jainkoek, sugarrauk bezala, dantzan dagite unibertsaren erdian, eta halaber gizakiaren gorputz-arimen espirituagan, mitoek aldarrikatzen duten bezala. Ezin daiteke sinistu jainkoengan gizakirik gabe, edo bestelaz, ezin daiteke sinistu gizakiagan jainkorik gabe.

Norbere arketipoei *mito bizia* deitzen dio hako autoreak. Mito bizia antxinako historiaren mintso berria da, jomuga orokorraren hizkuntza eta mezua duena, jainkozko mitoen

mintso berria, jomuga eta osapen doia, gizaki eta jainkoen arteko atezuan nor bakoitzaz jainko-zorian jartzen duena nor bakoitzaren bizi-santuetan eta elkartea bakoitzaren esperientzian.

1.7. Jainkozko arketipoak eta leben otoi egiturak

Sikologistek ez dinoe zeintzu ez zenbat diren giza unibertsoko arketipoak, baina mitoek jainko nagusien oinarritzko izenak aipatzen dituzte, monosilabodun diren hoiek berere eta idazkietan konsonante berezi agertzen direnak. Hoiek dira jainko nausien izenak, beraz, jainko arketipoak. Hoiezek, Sumeriako edo Egiptoko apaizek euren onomastiken zerrenda buruan jartzen zituztenak, kosmoko jakinduria gizarte asmoekin bat etor zedin. Harrian, toska taulatan eta papiroetan idazten zuten, ahoz esaten zena inork haztu ez zezan. Sumeriako erresuma desagertu eta milaka urtetan geroago, haren jainkoen izendegiak eta erritoak indarrean jarraitzen zuten Sortalde Hurbileko eta Anatoliako liturgizunetan, latinak Europako eskoletan iraun izan zuen lez. *AN/ANU=zeru* zan Sumerian jainkoen buru, *UTU=iduzki* azken dela, *RA=iruzki* jainkoa errege Egipton, *ILU/EL=alguztidun*, ots, jainko *alaena=alyn(u)* Ugariten. Lau monosilabo, lau arketipo, idazkietan gero lau konsonante egokitutak direnak, bada, Sortaldeko idazkietan bokala konsonanteen partekide baizik ez zan zabaletik estura edo errepikadura. Konsonanteok jeroglifiko izatetik ideograma egokitutak ziran Egipton. *RA*, esate baterako, *O* eguzki itxura zan jeroglifikoetan, gero alfabetoan *P* gelditu zena, *UTU*, *⊕* eguzki gurutzatua zan feniziar alfabetoan, gero, borobila galdurik, *T* irudiko gurutze soila gelditu dena. Lau arketipo konsonanteok euren alofonoekin doble eta areagotu egiten dira, *N* eta eta *D*-ren zapaikoak eta haginartekoak direla gehigarri.

Ba dakizkigu Sortalde Hurbileko mitoetan agertzen diren jainko gurenon izenak. Monosilaboak, ots, konsonante barkerrekoak eta mitoetan zaharren eta goren aipatuak direna. Euskarak ba ote du izenon oroitzik?

Antxinako aldiei, hau da, Jainkoen jaiotze garaiari ANUM. ZARO(s)= “Anuren Sorkuntza” deitzen zaio sumerieraz. Euskarak, ostera, Ononzaro, Subilaro, Oronzaro eta Olen-tzaro laukoa gogoratzen du halako ospakizunean. Ain zuen ere, aipatu lau Jainko nausien arketipoez osaturiko izenak dira, Subilaro dd>s ahozkeretik sortua denez gero. Jainkoei zuzendu lehen deiak/otoiak horrexek dira hizkuntzan gelditu diren oihuzkoak . (Ikus eskema 1º)

1.8. Giza arketipoak eta lehen deiadar egiturak

Giza arketipoak gizakia osatzen dute KA=kaizua (korputza), beso goratuen W itxura jesarria zeukan Egiptoko geroglifikoetan, feniziak konsonanteetan, berriz, K zutitua zan. BA=baita (ene bal), giza burudun txoriak=AWE ordezkatzen zuen Egiptoko jeroglifikoetan, gorputza utzirik ere, bere tokira aidean hegan egiteko gei bailitzan. Feniziako B egiturak ausaz hego-bikoitzduna gogarazten digu. Aurreko bien batzea SHE=iza(n)=esse=ser adierazteko arketipoa da, Sumeriako sagaratuen einean agertzen dena. Beste hiru arketipo-konsonanteok, euren alofono eta gainerako ahozke-rekin, ezagutzen dugun alfabetoa osatzen dute.

Arketipooak zergatik izan behar zuten zazpikun eta ez hogetabi edo konsonanteek diren bestetsu? Zazpiak apurtu ezi-neko sinboloa duelako bere baitan. Musikak ere zazpi noten egituraren asmatzen ditu armonikide guztiak. Eta zergatik izan behar zuten lau Jainkozko eta hiru gizatasunezko arketipo? Gizakia, nonbait, nahiko osatu ikusten zuan burua bere arpegikera hirukoitzan: gorputzaz, baitaz, eta Jainko-

Eskema 1n.: OIHUZKOAK ARKETIPOEN ARABERA

<i>AN</i>	<i>UTU</i>	<i>RA</i>	<i>ILU</i>	<i>BA</i>	<i>KA</i>	<i>SHE</i>
ene	otoi	ra/räu	(h)el	balinba	caramba	ja/jai
enei	ut	arren	olé/iole	ba/vaya	cáspera	eia
iño	txut/ixo	arrano	(h)il	vae(l)	carajo	txist/chito
amen	et/eit	arraio	ola	ave	agur	salve
oino	ujui/jo	urra	ala(h)	bua	coño	shalom
ainü	otian	rayos	alajina	eup	quia	asa/aiz
enene	utinam(l)	arre	ale	hip(i)	gel	esti
añó	ojalá	rediez	ele	uf/huf	kontuz	xapi/zape

engandik jaritxi txit duin izateaz. Giza arketipoez egin oihuzko-ak ez dute, berez, otoitz edukinik, gizarte harremanetarakoak bai-dira. Gizakiak sortzetik eta, areago sagarratzetik, zuen santutasunari esker, ba zeukan bere arketipoak Jainkozkoekin hitzetan= otoitzetan nastatzeko esku-biderik eta arketipoen elkartze hori zan, hain zuzen, Jainkoekin egin zuen itun eta ezkontza-agiria.

Jadanik, hizkuntza egiturei itaundu dieguna bera toki sagaratuen izenei, santutegiei, galdeztzea baino ez dugu. Mendiak ziran berezko Jainko-temploak, bada, geroagoko zigurata eta piramidea, mendien itxurara eraiki, Jainkoen egonleku eta haienganako eskailerak bai-ziran. Ba ete dago Euskal Herrian edo haren inguruan arketipoen izeneko santutegirik. Mendieie galdeztuko zaie.

1.9. Toki sakratuen izenak eta atzizki-aurrizkiak

Tokizenak hurbileko hotsak baino areago dira urrunetiko oihartzun. Uriolen mitoaz gero, gizakiak eta herriak, amarraia bezala, goiko sorguen irrikaz, mendien, ots, Jainko tokien misteriora hurbiltzen ziran, “alperriko bai-da ibai-

bidea, sorgua non den ez dakian gizakiarentzat". Mendi gurenei, ugoldean burua gorde edo ugolde orokorretik burua jaso ahal izan zutenei "oinarrizko mendiak=montes primordiales" deitzen zaie, haien oinarrieta sostengatzen bai-zan lurra, hoien gainetan kokatzen bai ziran jainkoen oinak, hoien ostetik itotzen edo ittotzen iduzkia.

AN/ANU arketipoa agertzen da Jainko guren, euskaldunek haren izenez ezagutzen bai-dute *Ainamendi* edo *Ainomendi*, *Unamendi* eta bai agian *Onaendi/Imendia/Amunda* hotsestan. Euskaldunentzat *Anuren* mendiak ziran, *An*=zerua edo *aino*="eguzki-sartzea" hurretik ikutzen eta ikusten dutenak. Erromanikar erderek izenokin *Mountaine/Montaigne/Montini/Montaño/Montaña/Montiano/Montón* egitean, trukatu egin du euskerazko izenen funtsa, monte berari lehentasuna eman eta NOR zen -*aine*, -*agne/-ain*, -*ana/-ano*, -*an*, -*en*, -*in*, -*ona* Jainko arketipoa beste zer baten erlatibotzat edo beste kasotzat darabilelarik. Aurrizkietan, berriz *ana*-, *an*-, *en*-, *in*- eta eurekiko konposatuak euskaran, grekoan, latinean eta bere alabengan ezagunak dira. (Ikus eskema 2º)

UTU erako *Otoio-mendi/Otamendi* izenak erromanikoek *Montoto* edo *Montaud* egiten dituzte eta *Otsomendi/Otxamendi* berriz, zapakotuak *Montecha*, *Montesso* eginaz. *Ixuamendi/Itxumendi/Sumedi/Somonte/Osmond* egiturak ere *Menditxu/Monteso* egiten dute aurrizkia atzizki itzulikatuz gero. Horrela arketipooz, euskarak *semetto/semetxo/semeso* ohi bezala, -*tio/-tia>-*cha/-cho*, -*sa/-so,-za/-zo* euren gramatika egiturak idoro zituzten latinak eta bere alabek. Aurrizki eta preposizioetan, berriz, -*ato*, -*at*, -*ad*, -*de*, -*so*, -*su*, -*di*- eta eurekiko konposatuak. (Ikus eskema 3º)*

RA=iruzki arketipoak *Ramonte/Erremendi/Aramendi/Armencia/Armendi/Oromendi/Oriamendi/Orroamendi/Iramendi/Iremendi* eratako izenak ematen dizkigu aurrizki de-

Eskema 2n.: AURRIZKI-PREPOSIZIOAK ARKETIPOEN ARABERA

<i>AN</i>	<i>UTU</i>	<i>RA</i>	<i>ILU</i>	<i>BA</i>	<i>KA</i>	<i>SHE</i>
<i>ana-</i>	<i>ato-</i>	<i>arra-</i>	<i>lo-</i>	<i>be-/fe-</i>	<i>ek-</i>	<i>etxa-</i>
<i>an-</i>	<i>at-</i>	<i>re-</i>	<i>lu-</i>	<i>ber-/per-</i>	<i>co-</i>	<i>itxa-</i>
<i>ante-</i>	<i>ad-/de-</i>	<i>era-</i>	<i>el-</i>	<i>para-</i>	<i>com-</i>	<i>eis-</i>
<i>amfi-</i>	<i>so-</i>	<i>er-</i>	<i>ala-</i>	<i>pre-</i>	<i>kata-</i>	<i>ex-</i>
<i>en/-em-</i>	<i>sub-</i>	<i>ira-</i>	<i>la-</i>	<i>pro-</i>	<i>kara-</i>	<i>es-</i>
<i>in/-im-</i>	<i>su-</i>			<i>upa-</i>	<i>ok-</i>	<i>se-</i>
	<i>dis-, dans</i>			<i>uper-</i>	<i>oc-</i>	<i>s-</i>
		<i>tra-/trans-</i>		<i>ep-/ef-/epi-</i>		

nean eta *Mendiaria/Montería/Monterrey/Mandarría/Manterre/Montoro/Montero/Montorra/Montreau* atziki denean. Horrela, bai euskarak eta bai erromanikoak iruzki jainkoaren giharraz osatu zituzten materia adierazteko -*aria/-ar/-ra*, -*eri/-aire*, -*uri*, -*oria*, -*oro*, -*iri* atzizkiak. Aurrizki eta preposizioetan, berriz, *arra*-, *erre*-, *era*-, *ira*-, *re*-, *er*- eta euregazko konposatuak.

ILU/El arketipoak *Uliamnedi/Elamendi/Olamendi* bezalako izenak eman ditu nor betea denean, eta *Mendilu/Montoliu/Montella/Mendiola* bezalakoak buruaz buztana egiten duenatan. Latinak eta erromanikoek bederen -*illu/-illa/-ellu/-ollu* diminutiboen edo bestetariko -*al*, -*el*, *la*, -*le* atzizkien harrobia idoro zuten bertan gramatikarako. Aurrizki-preposizioetan, berriz, *lo*-, *lu*-, *el*.

KA arketipoak, giza mailako izanik ere, ba du mendietan opa-izenik: *Gamendia/Igomendi/Egimendi/Akemendi/Oka-mendi/Ajumendi* aurrizki delarik eta *Mendiaga/Mendiko/Mondego/Montijo/Móntica/Mentxika/Montac* atzizki agertzen dela. Bertatik eman dute hizkuntzarako gaia, atzizkietan -*ko/-ku*, -*ika/-ica/-ico*, -*ca/-co*, -*aka/-ac*, -*aga*-, -*igo*, -*ki/-gi*

eta aurrizki eta preposizioetan etan *ek-*, *co-*, *ok-/oc-*. *BA* arketipoak ere, ba du mendien izenik *Ibamendi/Piamonte/Pimenta/Obamendi/Bamonde*, *Baamonde* aurrizki denean eta *Mendibe/Mendavia/Mondova/Mondovi*, mendia-ren buru barik, haren oin egiten denean. Hizkuntzak ere arrastoa utsi du *-be/-pe*, *-va/-vo*, *ba/-bia/-via/-pia/-pio*, *-fa/-fo* atzikietan. Aurrizki eta preposizioetan, berriz, *be/-fe*, *epi/-ep/-ef-* eta eurekiko konposatuak.

SHE arketipoak ere ba du bere eineko izenik mendietan *Etxamendi/Esamendi/Ezamendi/Semendia/Asmendi/Azmendi/Eizmendi/Ayamendi/Ayamonte* izena aurrezki due-la, eta *Méndez/Montesa/Montes/Montech/Mandas/Mendaza/Mundaiz* atzikizki bezala. Uhari zabaldu ditu bere hotsak hitzkuntzen egituretan: atzikietan *-tza*, *-esa/-es*, *-eza/-ez*, *-sia*, *-esse* baitipat eta *etxa*, *itxa*, *eis*, *ex*, *es*, *s*, *se* aurrizki eta preposizioietan. (Ikus tokizenen egiturak VIII zatian)

Eskema 3n.: ATZIZKIAK ARKETIPOEN ARABERA

<i>AN</i>	<i>UTU</i>	<i>RA</i>	<i>ILU</i>	<i>BA</i>	<i>KA</i>	<i>SHE</i>
<i>-(e)n</i>	<i>-tu/a</i>	<i>-ar</i>	<i>-illu/a</i>	<i>-be/-pe</i>	<i>-ica/o</i>	<i>-tze</i>
<i>-ana/o</i>	<i>-tio/a</i>	<i>-er</i>	<i>-la/-le</i>	<i>-va/o</i>	<i>-ko/u</i>	<i>-es/a</i>
<i>-(a)nia/o</i>	<i>-ti/-di</i>	<i>-ara</i>	<i>-ullu/a</i>	<i>-ba/-bia</i>	<i>-go</i>	<i>-ez/a</i>
<i>-enea</i>	<i>-tto/a</i>	<i>-aria/o</i>	<i>-el/a</i>	<i>-via/o</i>	<i>-ki</i>	<i>-sia</i>
<i>-(a)ña/o</i>	<i>-txu/o</i>	<i>-aire</i>	<i>-al</i>	<i>-pia/o</i>	<i>-gi</i>	<i>-za/o</i>
<i>-(o)n</i>	<i>-dui</i>	<i>-era/o</i>	<i>-lia</i>	<i>-fa/o</i>	<i>-ca/o</i>	<i>-ese/a</i>
<i>-ina/o</i>	<i>-so/-jo</i>	<i>-iri</i>	<i>-il</i>		<i>-aca/-ac</i>	<i>-ex</i>
<i>-in</i>	<i>-su/-ju</i>	<i>-ur(i)</i>	<i>-l</i>		<i>-aga</i>	<i>-esse</i>

1.10. Sinonimoen lekukotasuna

Zergaitik hizkuntza berean bi edo lau sinonimo gauza berari deitzeko? Gogora dezagun Sumerian eta Egipton apaizek eginiko zerrendak. Idea bera honela edo bestela esaten zan

jainko bakoitzaren arabera. Onomastika haien geroko hiztegien eredu izan ziren Mediterraneo inguruko lurralte as-kotan. Jainko nagusi bakoitzak bere zerrenda zeukan eta zerrenda bakoitzak jainko horren arketipoa jartzen zuen hitzarren aurrizki. Hizkuntzaren sinonimoak barrura begira, zein beste hizkuntzekiko aldean ikusita, zazpi ereduotan oinarritzen dira. Herrien kulturak elkarren leihakide dira, zeinek baino zeinek bere jainkoei lehentasuna ematean, eta hasieran hizkuntzak elkarren antzeko zirelarik ere (Has 11, 1-9), euren hazkundean gero eta tokiz elkarrengandik urruntzean, alde handiagoa hartu zuten hizkuntzan ere.

Deigun *aintz/doxa(g)/honor/gloria/zelu* sinonimoen andana edo *norma/edu/arau/lege/kanon(g)* edo eta *maite/dôd(h)/erow(g)/love(i)/cupio/estimar*, berdin *dogma/eritzi/opinión/creencia/siniskai*, etab. Hitza aztertzera koan, haren *narea, sustraia, erroa, leinua/linaje, genus(l)/genética, belaun/bástago, jatorria/estirpe* bilatzen dugu. Sinonimo guztiok aipatzten ditugu “arketipo=eredu” hitzen muinean. Hitz guztiak dira jainkozko erroez eta giza-jatorrizko osatuak, baina ez erroak bakarrik, bai eta hitzaren gainerako zatiki guztiak. Baina, zer dela-ta *mintso/erran/eleka/esan* euskaran bertan, *inon/eragon/ihardetsi*, etab. sinonimoen tirabira? Arketipo=ereduen el-karren lehiagatik. Edo zelan esan behar da: *naranja, toronja, aranxa, ala laranja?* Ako jainko arketipoei galdeitu, ez ba-karrik kultura bat edo bestearen ahozketari edo belarriari, jainko berezienganako lehiari baino.

Erro bakoitzeko hitzak, ots, monosilaboak dira honetan arketipoekin bat egiten dutenak. Monosilaboen bokalen aldaketaz, inplosioz edo esplosioz ahozkatuaz edo erro bera-ren errepikaz uharitu-hitzak hoiexek dira protohizkuntzen lehen lorpenak, hortik aztertu beharko lehen-euskara ere. Geroago, leinuen ezkontzako erritoen araberan, sortu baizi-

ran aglutinadoak, eta aurizkiak, atziki ere egitean, hizkuntza zauliak. Euskarak hizkuntzen hiru adinon altxorra gordezen du bere egituretan. (Ikus sinonimoak IX zatian)

AN	UTU	RA	ILU	BA	KA	SHE
<i>kalitate ona</i>						
nemeq(h)	docto	argi	listo	versado	geshtu(a)	azkar
normal	duin/digno	regular	leal	burutsu	capaz/gei	sagaz
entero	zuhur	ertain	lúcidu	avezado	cabal	sesudo
mañoso	juicioso	arrunt/ordinario	berezi	gurbil		zentzudun
<i>kalitate txarra</i>						
inoso	tuntun	raro	lelo	bobo	cateto	txatxu
necio	tono	raka(ar)	loka/loco	baga	gaizto	txar
memo	soso, zoro	regu	lerdo	palurdo	cazcarria	chalado
<i>ofizioa, nortasuna</i>						
emky(s)	sofista	rabi(h)	logios(g)	bardo	actor	sabio/jakitun
maestro	doctor	rector	letrado	filósofo	gnóstico	esatari
antzedun	zogi	artista	lector	poeta	glosista	azterle
<i>jarrera ona:</i>						
maratz	zoli	aratz	leihal	fiel	garbi	zale
on	zuzen=justo	artez	alai/lúdico	bueno	gogotsu	zintzo
manso	otsan	recto	lehial	puro	casto	sensato/serio
mana	dócil	arduratsu	alegre	presto	gertu	esmerado
<i>jarrera txarra:</i>						
nagi	donga	rácano	lijero	vago	cavito	setati
nece	duro/usu	rebelde	lento	pillo	keto	zeken
nabar	terco	arlota	alper	pelma	golfo	zantar

II. UNE ETA ALDIEN EUSKARA EREDUAK

Une eta aldiene = *espacio y tiempo* egiturak elkarrekin doaz eta nonbaiten/noizbaiten ikusten dugu euren hasiera eta kokapena, eta, gomutara erakarririk, antxinatean eta urrunean ikusten dugu izadiaren eta izadikoekin baterako sorreran. Aldi horrek geroko aldiekin zerikusia du, “izan zi-relako gara” esaten dugunean bezala, edo antxinako mitoak giza asmo eta kezken zergaitia azaltzen digu. Antxinako herriek antxinako jainkoen eta eroien garaian ikusten dute euren jende eta uriaren sorrera, orduan gertatu bai-ziran gaurko giza zioak azaltzen dituzten ekintzak. Beraz, gizaldi haien gogoratzea eguneko arnasa hartzea gertatzen da sarritan, edo “joanak joan” esakerak berak ere damuz, hobea-ak-edo bailiran, aipatzen bai-ditu joaneko garaiak, Sumerian edo Israelen hako paradisuaren atsegina bezala. Ipuin harri-garriak ere “anbiola, antxina baten” kokatzen dira, hasierako aldiene gomunta mamgikoa erakarri nahirik. Herriek urtero ospatzen zuten, hako aldi gogoangarriak haserako zoriona iraunazo edo itzuli zezaten. Jaialdiko erritoen ohikunak ba du hatarako berba bersortzailerik eguneko gertakizunen gainetik, antxinako jainko ekintza salbagarrien oroitza elkartearren bizia iraunazo eta etorkizuna zabaltzen duela, gogoratzea bizitza bai-da.

Halako aldiene aipamenak orduko jainkoen izenekin loturik bildu eta mitoen logikan ikusi eta gero, egoki zaigu euskarak, ereduz eredu, honetaz zer dinoskun jakitea eta, orobat, inguruko hizkuntza zaharrek, gauza berak adierazteko, euskararen aldean, ze aukerak egin zitzuten egiztatzea.

2.1. Une eta mendeen izenak AN jainkoaren eredura

Mendi ertzak zeruan N/M antzezten du jeroglifikoetan. Haren angelutik begira, hona monosilaboak: *an*, *emen*, *nun/ non*, *une*, *muin*, *muna/muno*, *ainu*, *ana(g)*=goian, *in(l)/en* dira, zerauz edo goiaz loturik dagoz *ainu*=“eguzki-sarrera” edo *muna/muino* hotsek uren gainetik *nabari-berri*=emergere oinarrizko *munoa* gogoratzen digute *ainube*, *nube*=lai-noek jainkoen agerpen eta *mendiak*=monte jainkoen santutegiak eta gizakiek harenganatzeko, *malkorretatik* zehar, *mailadiak* eta *mailoak* dira. Beste hitz asko *An/Anu* arketipoz aglutinatuak izango dira eta batez ere aurritzki daroenak izango ditugu kontutan. Horrela *antxina/aintzina* egiturak *une/mendeei* lotu ikusten ditugu biak, baina *antes*, *antiguamente* formak joaneko uneekin soilik loturik dagozen artean, *antxina/aintzina, anteal(l)* atzera ta aurrera begira dagoz. *Antxina/amaia* berbak *une* ta *mendeen=enet(h)* espazioko=ámbito makoa osotzen dute, *une/mendeen ambiltzeraino*.

Uneei bagagozkie, *Anuren oinak* eta *oinatzak* nausitzenten dira *nun-nahi*, *Anu* dela denaren *untzea*. Non/*nundik=unde(l)* dira galderak, *han*, *hemen*, *inon*, *nonbaiten* erantzunak. *Zeru-makoa=empíreo=nadir, uin=unda=mare(l)* mando=magno=antua/andia>ancho, *enchido/inchado*, *aindi* edo *aintzina=antea(l)* dagoena. Kolorez, *Anuren mantua antzo, anil/añil* da, *untziz=nave(l)* nabigatzen dira *uinak=unda(l)* ondarretik ondarrera, Ra *marinel=nauta* nagusiak antzo. Goiko zabaldieie *naba* deritse, ibai *ondokoei, madura*, urte-giei, *aintzi/aintzira*, ondoan *Anu* ispilatzen dutelako. *Anu jainkoaren makoak magala* ezarten dio lurraldi *ingurumarian, embiron(f)*. *Nebiru(s)* da ipar-muga=Norte seinalatzen duen izarra. *Mun/muga=mojón* haren *marrak=margen* dira. *Mugok neburri=medida* bakoak direnez, gizakien *oinak u-*

natu/nekatu egiten dira mugikeran=movimiento. *Masa(ca)=mansión* eta *mandioak* maneatzenten ditu, *enparantza inguru* duela. Lur *barrenean (infra(l), infernu(l)=inpernua* dago egitiarren *Am-duat(e)*. *NON galdegaira -an/-en* atzikira erantzuten dute kasoek edo *in, en* preposizioak: *etxeen*=“*in domo*(l)=“*en casa*”, *An* arketipoaren hitzetik ortzera.

Mendeei=enet(h) erantzuteko *NOIZ* galdetzen da *engoitik*. *Oin* egitura *Anuren genitiboa* da eta *uneon/une* honetan esan nahi du, *antxinakoaren* ospakizunari, berriz, *Anum.zaro(s)=“Anuren sorkunta”=Ononzaro=Año Nuevo* deritso, orduan hasten bai-da *urtea=annu(l)=año*, *Anuren mendeak=nausigoak*, *mendez mende, markatzen* duenez. *Mende=al-dia, mende=gizaldia, baina, mendez mende* edo *menderen mendetan mende=agintea* duenak bakarrik iraun dezake. *Mendi* toki sakratua den bestean, *mente/mende* aldi osoa da, *memento=momento*, berriz, igarokorra, “*une kau*=*nunc(l)*, *enkaran*, heriotz ordua, ez dena *nunca=inoz, inos=inoiz, noizbehingoa* eta *urtemun/urte-muga=aniversario, anarte-an=entretanto, antes=antea(l)*, aldi *neurtuak=medidos* edo hurbilak diren bestean, *mugonean, une* egokian da eta *antxina=ancien(f)=anbiola=antaño=antiguamente* historiak misaska ez ditzaken aldiak. *Nana(s)=ilargiak* neurtzen ditu *ilak=mense(l)=mes, Martu(s)/Marti* jainkoari eskainiak dira *Martia=Marzo ileetan* eta *Martitzena=Martes* asteko eguneitan. “En tiempos de Maricastaña” esaerak ere, hako *antxina* haretako jeinuaren *unera* bihaltzen gaitu.

Mendeen makoa biribila denez, uneak hasten diren *antzera amaitzen* dira, *aintzina=geroa* ere ba dela. Giza eskuetan diren aldien *mugida, antolatuz=“con antelación”, aintzindu* egin daiteke, *aintzearen neburrira, engoxan* edo *eguzkiaren ainuak, inubar/inular=anochecer* eta *nabar=amanecer* orduren arabera.

2.2. Toki eta adinen izenak UTU jainkoaren eredura

Toki adinak Utu edura adierazteko, monosilaboak ditugu *sustrai*: *itu, ate, ota, odi, uda, udda, odoi/edo*, etab. *Utu=iduzkia* berez da begien *itua*, bereak *itoi/ostutzeko ateak eta ostateak*, bereak *otarainoko tatoak eta trokarainoko trosta=trote eta “tumboak”*, berea *uda-aginte totala*, berak bihaltzen du (*h*)odeitik, oditik *edu, udda*. Berea da, *tarrantarena bezala*, egunero=“a diario” *iduli eta itzultzea*. *Utu=iduzkiaren aldiak tturiak* dira eta haren bideak=*odos(g)=trotoire(l)* eta *odiak tholsak* edo *uddezatuak*. *Utu aitzin* daukagu edo *ostean, mendiko tenplotik itoitzen=subir denetik eta otako dolou(g)=duelaraino igoen=tollere(l)* daino, berak *bai-daroz=tullit(l)* *soloa=suelo=soroa=zoro* eta berak argitzen *tu(s)* *bai-du gure bizi tokia=topos(g) dove(it)>sub(l)>so sotoan*. Bere *otatik=otero* lurrera *othustan=adi tulunbio=sima* eta *uts/utsunea* dager, *troka=trocha=torca, txorko, tuzuloetatik itoitu=surgere(l)=sortu* eta *usin/osinean* edo *itxosoan itto=sumergir* edo *tontor osteko ostenetan ostu* edo *ostatuan atotsi daino*. Bera *ostuaz* batera, *lurra oztu* egiten da; *Sortaldeko aitzinean* berarekin *topo egitean, tturia da eguna=día, Oeste ostean, ostu deneko, ilun=oscuro, ostera*. *Lurra tormu=terrón* da bere *eduko deieraz, mendia=tontor, odoiak* bere *tronu, otatik othustan=oteando diharduela* bere *udjat(e)=begi tokor edo udigozko*, gure barreneko *tolesak eta otumenagino aitor-tzen* dituela. *Utu bera* da norabideen *otana, bidez doa=odeuo(g)*, goiko eta beheko *uddak ornitzen, uduki-zuinak uddeztatzen, otako adarraz odia egiten diela eta, uddak itoitzeko=subir, zubia*. *Udoian* darakus arpegia, *idolan idorotzen doeа, otikan babesа, iluntze orduan=tunc(l)=“en la tarde”, tormu-atakan, trikuarrian=dolmen=túmulo=tonban* bereekin *otoz-otoan atotsi edo iduzki=duzmai(g) dadino*.

*Utu aldia=et(h)=tenpore(l)=-te: eurite, gudate, etab. atxintik=tore(g) dator, tangaka ematen ditu orduak, aste/días edo urteak=etos(g), batean *Udabarri*, bestean *Uda* edo *Udazken, ileetan Uztail eta Dagonil tholsenak, Subilaro=solsticio=trofe(g) ospakizun oituran subil=tronco*. *Otsil=“il otza“, Ostegun, Ostiral, berari eskainitako ilak eta egunak dira. Tempore(l)=denbora etorri da, aldiez eguraldi eginez. Aldi bereziak otordu, otoz, ostantz, ostean, oxtian, tarde, temprano.**

2.3. Oru eta orduen izenak RA jainkoaren eredura

Ra/Horus ereduena errotik dator *iruski* egitura. *Ortziko arkuak* finkatzen ditu *ur goienak* eta *ur barrenen gainean oinarritzen* da *artean (h)artzen* duten *oru=zorua* eta *mendiak=orus(g)* eta *Ra/Horus=iruskiai ortziko urez eta orei artean orbide ibilian organ iraultzen=roñ(g)=ruit(l)=rueda=rula=riela* errodan *bidea=rúa=rail* edo *goiko-beheko ibar/riva* *uretan arraunez eroaten* ditu *orduak, eretiak, urteak* bere *orenaren orratzak iragartzen* dituela. *Ra iruzkia orzargian urten, ortzira arintu eta arratzean eroriz, ortzi egiten da. Irradan dabil eta bere *errokaren=rueca iraul* bakotzeko *ortziaren ertzetik ertzera=orizonte, argintxio eta arratza orube=orbe(l)=iruzkipean* eta *(h)ortik oru+tu>(h)ortu, Horus=iruzkiak (h)artu-lurra=solera, (h)ari agindutako erria*.*

*Ra=iruzkiaaren urteera=horto Erkingu(s) deritxo, euskaraz bezala, Oriente latinez, handik bai-da *erigiten=yergue=orient(l)*, handik *erdutzen*, gero *ortzira arintu* eta *arrastian arroilan ertutzeko*.*

*Oru da iruzkipean orube eraikintzarako hortua/huerta, arana deritso ibar jasoari, arru Ra eroiak arrapaladan egiten dituen *arroile=raja=rendija, (h)arri, (h)arrate, arkaitz=arpe bidean erreta uzten duen erriari. Ra, arge(g)=rege(l)=errege denez, uria/iria, erria, herria, erresuma=reino eta erorkia**

Eskema 5n.: UNE, ALDI, ZENBAT, NOR , ARKETIPOEN ARABERA							
	ANU	UTU	RA	ILU	BA	KA	SHE
NON	an	donde	or	allí	ubi/ibi	hic	asau
	aindi	oste	arriba	allá	post	gain	zeruan
	ona/on	sub	ur	longe	bertan	gertu	cerca
	inon	tras	urrun	lejos	hemen	aquí	zehar
NOIZ	<u>antxina</u>	odie	ora	luego	belu	cuando	jam=ya
(1)	ancien	atxina	orain	olim	bein	gero	atzen
	nunc	atzo	arin	lein	bart	cum	jamás
	nunca	tunc	eri	aliquando	postea	gaur	ayer
	inoiz	atzo	arche	laster	bihar	goiz	sero
NOR	en/ni	tu	er	ille/él	bera	ego/yo	txe/je
	mi=me	tto	eurak	le,la	vos	gu	zer
	inor	su	(h)ar	lui	beste	cui	ése, éste
	nos	zoin	ura	los/les	hic	quién	zein
	nemo	zu	urle	alter	hako	kau	se=ses
	neure	su/zure	euren	illius	fulano	gure	sfon

(1) Ohar gehiengozko genitiboak *antxina/atxina, atzen, orain, olim(l), lein, bein*

uzten digu erentziz, bai eta erriertarako erra eta arrabia. *Orue (h)or dago, (h)ur edo urrun/urran, urrutti, aurrean dago, erdian edo arte/terra(l) dago. NOR/NORANTZ/NORAI-NO galdegiak ere RA arketipoaren artizarra edo iparraren=ártico orientabidea eroan daroa erantzunean.*

Orzondo=aurora orduak=wra(g), arche(g) Raren erroko Horus=Orenzarok iragartzen ditu. Aldiak, aroak bezala, errordan=“in rota”(l) doaz, ez artesean, iruzkiaren arkua egiten bai-du, bakoitzean aro/aroい berezia deroela, batzuetan ar-min, bestetan azaro. Aroa bakoitzaren esperientziari lotuta dabil, hagaitik haurtzaro, gaztezaro, zahartzaro bereizten ditugu, egiptiarrek “Horus (h)aurra”, “Horus gaztea” eta “Horus Handia”=Urtzi Urena ohi bezala. Hortik Ortzegun, Ortziral iruzkiaren asteko egunak ere. Urtarril=Urtats, Erearo iruzkiaren urte erako ila eta Ekaina Urte/rota(l)=rue-

da irradan asten deneko, ots, urt egiten dueneko ila da, Urri/Urrite Raren beherakadakoa. Orain, Horus jainkoaren genitiboa, arin=rápido doa edo artez, eri(l)=atzo, erenegun, ereti=“rato oportuno”, arik eta arrastian ortzi arte.

2.4. Leku eta aldiene izenak ILU jainkoaren eredura

Ilu jainko leinuaren=linaje lekua=locu(l)=lugar muga=limate(l)=linde gabea da luzeran eta bere aldiak ilimini=luzaroan luzaro=lm(u) dirau. Lainoen alturatik lurraren lezraino labantzen da, lauan, lehiarik gabe, lurrean=limo leun likinetan, lurpean=limbo edo lakuko=lacu(l) “ili Lindingatsuan” eta “Hilerri-Plaiaiko zelaian”, berriz, lento=astiro laso lisatzen delarik, Ugariteko mitoek elekatzen duten lez.

Bere santutegiak altuan dute aldarea, Esagilan, edo lekuanelukoko, bet-ilo/Bet-El=etxelan, bera legoken lekua=locu(l), lekutan=longe(l)=lejos ala hurbil, “ili=villa bien artean”, “Sortaldeko jendea lauskitu zuenean lez”. Ilu ili, uli, alde=aldea, alderdi=lado, alor=lote, legorrean ere lasai dabil.

Alde egiturak lekua dino aldi formak, ostera, aroa; locu(l)>luego bihurtzen da gaztelanian, ile=mes da, ilargia=luna ilgora eta ilbera bereizten direla eta elios(g)=eguzkia bera dela aldiene lege.

Iluren adina luze=longeva doa lehendik hona, lm(u), olim(l)=len, Olentzaroren leloak elekatzen duen lez. Ilu zen lehen Ilu/Iluno, aldiene ulun/ilundikoa, “zure albistea, Ilu, zolia da, bai, zolia, ilimini”. Olim(l) egitura Ilu “urte askodun Aitaren” genitibo gehiengoa da. Ilu ereduak dagerku Lotazil izenaren sekretua, ile horretan laku edo, Niloko loto lorearen zilari lotu legez, jaiotzen bai-zan Horus iloba. Aldia len, lehen, lentxoago nehurtzen da, edo oldar, lipar baten labantzen.

2.5. Gune eta garaien izenak KA giza eredura

Ka gisako uneak ohiko guneak dira eta aldiak garai. Hemen giza genetika bera da hitzaren aurri zki. Oikou=egoitza=casa odolezko jatorria adierazteko gida-eredua den bezala Israelen eta erromanikoetan. Giza genetika hau artean jainko-giharren ostean gozatua izan da. Jainko eta giza eredu en artean izadi eta gizadi tardeko geriza dagoke, jainkoenak orokor eta abstratoak dira, gizakienak, aldiz, gertukoak eta konkretuak. Jainko ereduak, beraz, berea du aldia eta gizakiak, berriz, gizaldia. Gizakia gune laburragoan egokitzen da. En.ki(s) ereduak “An lurrean/lurreko An” dino, Geb(e) jainkoak Egipton lurra=ge(g) bezala, gure geografia, gu gizakiekandik gertu egon dagoen ki.shar(s)=lur-gunea, hain zuzen. Adibidez, Duranki(s)=“zeru lurren arteko lurra”, da. Ba ete dauka Durangok halako trazarik mendien goragatik edo begitura? E.kur(s)=“mendi-temploa”, Gorbea-mendi, Ego, egoalde, goi/gaina=kima(g)=kimu, (b)egal, kale=calle=karrika, carretera=camino, gure Ka(e) edo korpitz=gorputzak=cuerpo egoki=ocupar dezaken edozein egoitz, kaizu, koba=cueva, cava, kabia/cavea, caverna edo egin dezaken egoitz=casa, ganbara, okuilu=kuadra=corte=civil, cuchitril edo okuntza lezaken edozein okelu edo coto=berezi, bai ta-egi/-tegi/-ika/-tica/-teca atzizkiz josten den edozein leku edo cave, kata-(g) preposizioez jositakoak, ain zuzen ere, gorputsa gorpu ukani dezaken katabuta, catafalco edo occulu(l)=hobi eguzkia egortzen den Sartaldean=Occidente. Gizakiaren Ka kanona, bestalde, kolko, corde(l)=corazón, kadera, kodo, cabeza, kasku, etab. bereizten ditu beregan eta guztiotan kokatzen da. **NONGO** soiletik: Bilboko, Donostiako, Iruñako, eta tokizen-abizenetako NONTAR galdezterik -ko/-go, -ka/-c/-ga/-ge atzizkiak erantzuten dute: Torre-

ko/Dorrego, Astoreka/Astorga, Marillac, Laga, Arriage...

Garaietan gizi=memento, behingozko unea da gizakiari gerturik eta gehien egokitzen zaiona, kairos(g)=“gune ego-kia”=abagune, gaur, giro, eguraldi ona den bezala. Gaua, goiza gogoz itxaroak, gero, geroa, ezezaguna. Garai egiturak giza-kiok nehurtu eta itxaroneko denpora adierazten du “gure/guitarren garaian” etab., ke’et/ka’et(h) egiturak bezala. “Garaia heldu zenean...” Gabon, Eguberri garaiotakoa da. Garai batzuk guru=santu dira, hako Eguren Guren bezala, beste batzuk, Eguren Gizen=Jueves Gordo bezala, golari emoteko aukerakoak. Egunoro gerta=ocurre ohi da, edo ez da eguno/eguino gertatu; gune=ocasión bakoitzean, gaur goizean, gauez edo egunik egun, Eguastenoro “cada Miércoles”, eki-a giza gorputzaren gisako eguzkia denean, Ekain, haren genitibo=gehiengoa egokitzen da, Augustu(l)/Agostu eta Agorra, ondore berezietatikoak dira, ostera. Egunetan astegun/jaiegun bereizten ditugu gure kalendreren=calendario.

2. 6. Behe eta epeen izenak BA giza eredura

Ba giza belauna fisikoki berez dagokio gizakiari. Ba ereduaren une eta abagaduneak norbere baitakoak ditu gizakiak, barne bizitzak berdindu litzazkenak bakarrik. Bat izadiko behe=abajo barruan babesten da, bere petik barrena dago bakarrik: ur bazterrean, Ubur(s)=Iburni=Avernul(l), zenduen betiko Su.ap(s)=Apsu(a)=abissu(l)=“abismo primordial”. Beraz, hiru barano: goian jainkoak, bitartean biziak eta barrenean, Balbepokoak.

Bara deitzen zaio bat baratzen edo baretzen=varar/parar baratzari, bertan egiten da baita=bit(s)=bet(u)=habitación, beratzen da baratza eta beraza eta -beitia/-bieta/-bide izenez bateatzen. Baitak=etxeak bereizten du barrua, abaro, bazterra, barro egiten eta berdin basa=barro=buztinaz egindako

pitxerra=barreño, basu ontziak. Barruti, barrio, batuago; barano/páramo/heremu, bananduago, ibar=valle, baso=berezi. Bere-zia=pharas(ara) berexia da halanola baratza edo Pardes/Pa-radisua. Bera da paraje dagoen parajea, bat baratu zeneko ibarraldea, berak egiten bai-du baten herria=páis=popu-lu(l)=povo(ga).

Baten bizitzak barnetik diraki, biziak=bios(g), barnean pil-piratzen du bihotzak, berbak belarrian, biriak biltzen arnasa=pneuma(g) eta buruak burutapenak=pensamientos, baitak=psije(g) babesten Baren barne-bizitza. Bestalde, Ba ereduak "uts" puts bihurtzen du, "une" abadune edo vanu(l) egiten duen bezala edo eta "on" bon, izadiko nehirriak bere baraz neheurtzeko dela. IZan ere, baita/bet/bit, egoitza baino, areago, ibilian egiteko bidea da, ibiltariaren=peregrino barne bidea=via(l), eta hagatik bere abagunea behin igaroten dena, pausoan doa edo behingozkoa da eta geroa, berriz, behin betikoa=evu(l). Baren genitiboa be(h)in da, behinola>behin+olim="antxina baten" eta "in fine(l)=azkanean".

Egitirrentzat bespera=vesperie(l) iruskia beheratzen zeneko Hesperideko bazterra zan, Piramideak ere horixe gogarazten zien, bizitzak han bai-zuen bere bezpera beltza. Bizitza poliki-poliki doa=pasa, pausoka edo fite=presto. Bizitza, beti ere, belaunez belaun, "ba dator eta ba doa". "Hasierako" lehen hitza (Has 1,1) berexit(h) dino "hasiera baten" adierazteko, ipuinak, berriz, nahiko du behin=behinola egitura. Baten aldiak nahiz pasado, betea=perfecto, presente edo futuro izan, bateratsu doaz. Baten begirapean dagoz eta behin, breve, behingoz, beti, belu, berandu, bart/barda, bihar, biaramon marka bera, epe=plazo eta beza=vez=abagune=oportunidad bera daroe, Batek filosofiaz barneratu bai-du bere bidea=via(l). Aldi berrituari ver(l)=verano deitzen zaio, eredu bera jarraitzen dutela Apiril, Epail, Bagil ileek bere.

Eskema 6n.: ETXAGINTZA ARKETIPOEN ARABERA

AN	UTU	RA	ILU	BA	KA	SHE
masía	domu	arce	legor	baita	oikia	etxe
mansión	dona	arjaion	lihor	bet(h)	oikou	etze
morada	templo	real	alberge	bit(s)	casa	chez
mandio	tejavana	artola	aljama	abaro	cabaña	eskepe
mansard	tugurio	arpe	alhóndiga	pazo	cuarto	sala
aneja	choza	restop	locu(l)	palacio	casba	estia
madrasa	túmulo	retiro	lekhotz	bastión	cueva	etxol
monasterio	torre	ermita	alcoba	house	corte	sacristía
mastaba	otika	arrape	lorio/alero	capilla	chapelle	

2. 7. Espazio eta astien izenak SHE giza eredura

She giza jatorria<etxe+(e)torri konposagaiez sortua da, etxe seinua du. She zehaztasunak jainkoen eta gizakien etxea bereizten du zelu/esol, xehol(h)=leze eratara, Abrahamen sabel, seno/sinu ere deitzen dena. Jainko tokiak lurrean, toki sagaratuak: Saqqara, lehen piramidea Egipton, Zikurat, Esgil, dorre antzeko etze/etxe jasoak Sumerian, adibidez. Hor-duko geografia-espacio ezaguna Sortaldeko Kaukasoa mendartetik Sartaldeko Hesperideko mendietara zabaltzen zan. Espazio xedatua zehaztu, zeharkatu, zenbatu eta izendatu egiteko da. Bereziki etxearen, zelaru, sala, cella(l), celda, eskaratz, eskepe, izkina=eskina=skena(g), eskola, eskilara=escalera, eskantzu, sabai/sapai, etab. bereizten dira, estia(g) egiturak estancia dakar. Etxearen inguru zaroa, saro/saroia, zelai, saranbe/sarabi/sarobea esitu egiten dira. Esitu egiturak seto dakar, ots, cerca, etxetik gertu=circa(l)=cerca dago-nean=stare(l)=estar, edo etxetik asago, esol, etxola, chabola, etxeto, zeia=saja, ejido bezala. She eredu daroe etxalde ser-bitzarako egin-sare, saran, serón, zarpa, xastain, sato, zato, xata, saku, eta jantzi/jazkietan zaragoil=zaragüelles, zapel=

chapela, zapata=zapato, zatak, etab.

Joan-astia aspaldi da, aspaldion gaurkoaren aldean jarriez gero. Aste=sema(g), (h)astetik dator, lehen aldia aipatzeko, atzena/azkena, azagako=zaguero dan bezala. Astertik aste doa astia, jaieguen edo astegun. Asteaen azkeneko eguna, Yahwéh jainkoari emon-astiari Sabbath=Zapatu deritso, astearen zazpigarren=séptimo eguna, azken egunean Yahweh (Has 2,2-3) jainkoak atzeden hartu zuelako. Zapatu, Yahweh jainkoari eskeinia da, anutu(s), ilutu(s) Anu, Ilu jainkoei eskeiniak diren bezala. She ereduiko dira Azaro=sementera eta septe=zazpi zenbaki sagaratu eta sakratuaren zeraz, September(l)=Setiembre, septimana(l) semana=aste ere. Aizaro=Eguen Santu gaua. Ohartzekoa da aste/dies(l), atzekozaurrera jositako egiturak, zazpi eguneko astia adierazteko izenak. Astelen, Astearte, Asteazken=Eguasten astearen egunen lehen izenak. Hortik euskal astea hiru egunekoa zela ematea erratua da, bada, Astelen Luna/Iluno jainkoari eskeini-eguna zan, Astearte, Arte/Arthe jainkoarena, Martitzena bezala, eta Asteazkena aurreko bien etimoen ezulertuak sortu-erratua da. Eguastena, ostera, Eki/Egu jainkoarena da. Azi aroa>azaro doa: aurzaro, gaztezaro, etab. Xaz/iaz, etsi, as, astiro, azkar, zearo=semper(l)=siempre, sero(l)=berandu, atzo=ayer, sarri=saepe(l) eta -txe atzizkia zehaztasunera-ko: oraintxe, lentxeago, etab.

III. SINBOLO-ERRITOAK ARKETIPOEN ARABERA.

Mitoak sinboloen eta erritoen artean egiten du bidea, hasieratik eta honaino. Eskerrak erritoen ospakizunei irauten dute bai sinboloen egiturak eta bai mitoen oroigarriak. Beharrezkoa da, beraz, erritoei sinistea, gauzak sakonean ulertu ahal izateko, erritoak ospatu eta sagaratu egiten baidu antxina bateko hasiera eta urteroko bere itzulerak salbamendu egozten dio jaiari eta poza ta itxaropena jaia ospatzen dakian herriari.

Hizkuntzako arketipo=ereduak erligioko sinboloekin bat datozen giza jainkozaleagan. Gizakia aspertu egin zan izadi-ko jainkoak ain urrun ikusten eta, bizi-zoria aldatzekotan, haiekiko harremanetan hasi zan. Mitoak dira harremonten lekuko. Harremanok gizakia jainko leinuekin ezkontzera darama eta tenploko erritoak antolatu zuten gizakien jainkoegazko batzea. Gizakiarentzat gauza sagaratuak dira She/Ka bere ereduak, Saqqara, Zikkurat eta Esagila tenplodorretan elkartu zirenetik. Tenploon izenak eurak dira ezkon-agiri, edo itunben agiri. Izenotan giza ereduak aurizki doaz eta atzizkiak dira Ra, Utu, Ilu jainkoei eskeinia adierazten duen xeguna. Horrela, sekretu(s) zeritson tenplopalaizioan gordetzen zen emakumeari. “Sakratua, J. Ries ikerlearen arabera, sumeriako kosmogoniaz lotuta dago. Kù-g izateak, berezko santutasuna den, hasierako izakera adierazten du, Zi-d izateak, ostera, ordena baten jainko duintasunaren partekide izatea esan nahi du eta Ma-h izenak etenmenanki(s)=tenploan dagoen jainko irudi gurenaren nausitasuna adierazten du”. Sumeriako idazkeraz idatzi eta hango jainkoak maiz jarraitzen zituzten hatitarrek *saklai* izena darabilte “sagaratua” adierazteko eta germaniarrek, ostera, sa-

kros, latinoek *sacer/sacros(l)*, hortik *sacerdos*. *Hieros(g)* ize-nak apaiz, errege, edo edozein sagaratuaren jainkozko harremak adierazten ditu, *hierogamia*= jainkoegazko ezkontza. Erritoetan *eskuak* sinbolismo handia dute, bai *eskarietan*, bai *eskainietan* eta *eskubidezko* itunbenetan, *ezkontzan*, baitipat. “*Eskuak jaso*”, “*eskuak zabaldu*”, “*eskua eskatu*”, “*eskua eman*”, “*eskuak lotu*”, “*eskuak batu*”, “*eskubide*”, “*eskutu*”, eskuratu, sagaratu esakerak eta egiturak adierazten duten bezala. Sagaratzean, apaizaren *eskuak* unkituz sagaratzen dira, haien sagarak osotasuntzat hartzen direla. *Esku/eska* egiturako giza eredu biok hasierako erritoen arian bat egin zuten eta gizarteko eskubidera eta eskuarara zabaldu.

Erritoak jainkozko harremanez egiten duena bera adierazten du hizkuntzak giza arketipo/ereduak elkarrekin aglutinatzean. Hitzaren magiak egiztatzen zuan erritoko ohikunak adierazten zuena bera. Hagatik ez dago hitzik gabeko erritorik, ez hizkirimiri gabeko magiarik. Hizkuntza, izan ere, erritoen arian jaio ezeze, herriak handixeak eman zion komunikabide eskua. Hortik *eskuara* ere.

3.1. Sinboloak eta ritoak AN arketipoaren arabera

Errito-uneak, obikune eta guzti, *Anuk* aginduak izan ziran sumeriarren ustetan. *Anuren* omenez egindako erritook *antxinako* jainkoen ekintza berriztzen zuten. *Temenon(g)*, jainko *Anuri men* egiteko mendia, haren *mena/mendea* iragarteko, haregazko *mena* adierazteko berezko *uneak* ziran, *amen(h)* otoitzetako errepika bezala. *Men* hitzak *hamaikatxo* esangura ditu, eta, horrezaz gainera, -*men*, *atzizki* bezala, erabilten da. Erritoak *Anu* jainkoaren *menduko naza* berria eta *nare=enda naroa, ente(l)* ospatzentzu eta *mandatu* egiten dio *Anu* jainkoari, *antxina* bezala, aurre-rakoan ere *malatz* eta *maratz* bere menean gordetzeko *mesedea=mercede(l)* egin

dezan, ots, *man/eman=annuere(l)* dezala: “*indak=emaidak*.” *Anagenesis(g)* deitzen diote gerkerak zerutiko jaiotza berriari. Jaiotza horren sinboloa, *Inanak*, *Anuren* alabak darama. Aitaren *me(s)* guztien jabe egin zenetik *maite-mesedetan* *mana* zegokion *nahitara*, haraz gero *ama-agintearen* ereduak erakusten duela *mintzairan*: *ama=nai(ga)=mai(h)*, *eme*, *nai/nahi*, *naditu(s)*, *naitu=novia*, *maite*, *maitatu*, *amatu(v)(l)*, *neskatto*. *Naditu(s)*, *An/Inanaren* tenploko *mirabeak* ziran, *neskatto* egiturak, ostera, gizarteko *eskua* du artizki, *neba*, *neskaren anaxeari* bezala.

Inanak nir-nir dagi *Anuren* zero *maindire anilean*, hagatik anilak dira bere *añaña maiteenak*. *Mitoetako Dumuzi unaia* *mamia*, *estia=miel*, *esnea=milk(l)*, *unkia=manteca* eta *sagarra=manzanas* ematen dizkio. *Inanak agintzen du=manda* *maite-munduan*: *onaik=“toz, gizon=marido”*, *onain, enaugi, an-dreekin noka mintzatzen* denez. *Nabarmenki elkarren nabasi* dira. *Nabasa/nabarrek* ere lurra *emankor* egiten dute. *Inanaren mahin=mensa(l)* oparoa da eta *amaina, ainantua*. Baina *amatasuna Mami(s), Antu(s), Nindu(s)* jainkosaei, edo *jainko-emazteei*, eta *Narru(s), Min(e)* jainkoei dagokie baitipat. *Amak mamitzen du umoian=matriz imea/umea* (Job 10) bere *magala antu>anchar/enchar/inchar (h)anditzen* delarik. Ritoak *maratz* dena eta *natoz=mancha nastua=mezclado* dena bereizten du eta *Anuren* aurkako *ainen/ainenekoa madarikatzen*.

An ereduak *en-/en* aurritzki/atzikiez baliaturik, *indarrean, nahiz nagusitan, mantentzen* ditu *endore, endone, endrezu, endurtu/doneen, guren, andien, etab. bezalako* hitzak.

Anuren *mahaia*ko opariei *ma.da.ri.a(s)* esaten zaie, eredu bereko *madari, makatz, mahats, manzana, marrubi/mailuki, naranja, ananá*, etab. ezagutzen ditugu, beste jakiak *anoi, anho, annona(l), anabaka* eta edakietan *ano, mama, antoxin*

eta guzti, ezagunak halaber *añai*, *ainagu*, *nabo*, etab., eta *ongarrietan*, *menda*, *anado=hinojo*, *andagarratz*. Eskeintza-ko abereetan *aine*, *anu*, *añal*, *aintz*, etab. Erritoen *amaieran* jakiok *ñau=ñam=mauka=manducare(l)=manjer(f)* *anpatze-raino=empacho* jaten ziran. Apaiz *unkituetan=hungidos* gu-renari *en(s)* zeritson, gizonezko edo *andrazko* zela, *naina ume* euskaran, -en gehientasun kasoarekin bat datorrena edo erromanikar zenbakietan “*en, uno/una*” bezala, *ensi(s)=“uri-nagusia”*, *nar, narru(a)=abeslariak aienez, inoz eta him-noz Anuri, ñakak eginez, inotsen, men(h)=maniura, nebel, negina(h), musika-tresnen laguntzakin*. *Anugandik mentu-ratz magiarako behar den anzi eta anzea ere antxitu zitezken*. *An/Anu jainkoari egin deiak aienak eta inoak dira, haren kontrakoak, ostera, ainendak edo ainanioen ekintzak*. Ohar-garriak dira, halaber, *nehurri=medida* eta *nehurgailuen ize-nok tenploan zein merkatuan: amma(h), amar, imi, imini ainaentzako eta mina, mna(g), maneh(h) meatzentzako=metales*. *ANUri eskeinitakoetan gizonezkoa nazir zan eta naditu emakumezkoa, nabi*, haren profeta..

3.2. Sinboloak eta erritoak UTU arketipoaren arabera

Mito, rito, egiturak *Utu edua* dute atzizki, eta haren *ots>ospe eduak ospakizun-ituna* eta *oitura sortzen* dute. *Utu=iduzkiaren ueltaia sinboloa, Anuren ota dunduan dotore dager, bera den tturi eta txukunaz gizakien bizi eta heriotzeko itu argitsua=tu(s)=toros(g) eta itun sogia atontzen due-la*. Ziusudrak *idia=uddu-ab(s)* *hil=touer(f)* zuan bere *osperako* oparitan, *uddoleko udol/idoletik jagon=tutu(l)* zuelako. *Idia=toro bai-da, haren eduko adoreduna, eta otsoa=tso-bu(ast) dulabrea, begiaz=udjat(e) dena=duztia tolez gabe dakusana*. *Uturen sinboloa jarraitzen duenak, haren Sortal-de/Sartaldetan, han itoitu eta ostean iduzkitzen=dusmai(g)*

dela *uste* du. *Utuk*, bestalde *udden odiaz itoitzeko=subir zubi* egiten duenez gero, *itosurean iduzkitzen* ziran etxeko zenduak, *sorkuntza=uturria=sorgua=source(f)*, *chorro=tur-rusta jori ixuri zaneko tokira itzuli* ahal zitezten. *Udda goi-tarrak, teiatutik harakoei berere, itosura deritse, itogina, teila artetik barnean ixuritzen diren tantoei*. *Itxoso/itxasoko urak* ere *Utuk eguneroko dzangadaz arakatzen dituen tulun-bio* sakonak dira. *Iduzki egituraz Utu jatorrizko izakia* da.

Utu=Tutu iduzkiak txolintzen zuan Sumeriako Dilmu=pa-radisuko lehen bikotea, eta izorkeran goiko eta beheko dden Zubigina, bera umea itoitzearen, tikto(g)=erditzearen iduria ere. *Utuk emakumeei egin doaiengatik, haren eduko izentatzen dira tokos(g)=ama, tata, titi=teta, tutu, ttotto, ttette, etab. Izan ere soin Uturen genitiboa da, “ain” Anurena den bezala, giza soina Uturen duin delako, beragandiko sorkaria denez gero. Zuin zoragarria, Dilmuko zoria!*

Erritoak mitoaz otuazoz, lehenera *idultzen>itzuli=tornar* gaitu joranez. *Utu=iduzkiaren gora-beherak udan landaretzaren bizia goratu eta neguan beheratzen duen bezela, hala Dumuzi giza jainkotua heriotzetik askatua izan ohi zan udaberrian Inanaren amoreagatik=dôd(h)*. Adonis eta Osiris *iduzki=sol jainkoek ere sinbolo eta arketipo berari eutsiko* zien Egipto eta Grezia herri *tuldu>zolduek>soleados*. *Utu tulikatu* beharko, *tomba=hobitik bere odoi/odeian tokia atondu eta berean atotsi eta iddituen eta addarren=deabruen erasotik eta adu/adurraren dudatan ajutu=tutu(l)* gaitzan.

*Uturen mahian=tricliniu(l) ba da opariz otuerre=torta, ttoin eta ttottarik Uztailean, bai eta idi, toro, adari, uso=tortola eta enparauen odol-ixuririk edo haragi *utul=tostado=zipil sutan, txingarretan txigorturik**

Zur, ote=toxo(ga) *Uturen sugarri doiak* dira, haren eredura bat zurtu, *auts bihurtzeraino eta üztioz=exaustu(l) (h)ostia=opari izateraino, hatan ere*.

Uturen aldarea=otero *iduzkilorez*, *idibegiz*, *tulipaz* eta *txiribitaz* *txukun* dago, *intzentzu=ture(l)* *usainak=odore(l)* girotzen duela. Hitz dotoreak datozi, etorri, ahotara: *to=tori=oto=toma*, *auxoari toka egiten zaiola*, *doreo(g)=eskaini*, *itu/uduku/iduki=tener*, *eduki, ustu, ostu*, Utuk arpegia ohi bezala, *Uturi, doainak/doeak udukitzeko*, *otoi egiten zaio, justuriak izutu edo itxutu ez zezan, sorteoa=suerte*, *bai, ostera, zoria iduki=otorgar*.

Donianetan tonu eta soinu, deduzko dantza-soinuak=tonadas uiutzen edo joten dira, *Uztai=dantza=tornadiza* Uturen itzuliak adierazten ditu. Eres-tresna gehienak, odi-edukoak izanik, *txistu/uistua joten dute: ttutta, ttirula/txitirula, txistu=tibia, tibicem(l), tuba(l)*, xuloak takauaz jotekoa eta adarra dira. Txistulari duinetan zozoa=tordo=zorzal eta txindor txoriak. Ttuntunetan, tunpa=taco, tunbal, tamborra, turrunta=tronpeta, tobera, etab., hoiek (*h*)odoien=trumoi=trueno edura danbatzen=tañen=tupa=tocan bai-dute.

Uturen temploari eskeiniak=dedicados -tu/-du atzizkia darrue seinutzat, besteak beste, hala *anutu, ilutu, naditu, nahitu, gudu, sekretu(s) harritu, tutu(l), sutu, zurtu*, etab., oraingo donadu, tonsurado, confirmado, oblatu, eta gainerako sagartuak bezala. Batzuk atzamarrean=dedo dorua daramate, ez-kontzaren=votu/boda adierazgarri. Atso-asabak ere Uturen asoa darrue atünean eta adinean bai eta hagandiko sogitasuna usteetan.

3.3. Sinboloak eta erritoak RA arketipoaren arabera

Raren jaurritzetik dator *arje(g)=rege=errege* eta erresuma erakundea eta *iruzki* ere haren errotiko izena da. Faraon du erregeetan ordeko *oruan=orbe(l)* eta *hieros(g)=sagaratu eratan, erritoen araule*. *Esharra(a)* bere palazio-temploa, “*Raren etxea*”, (*h*)arretxea. (*H*)iru gurpen-ohikuna egiten ziran ber-

bertan, *orzargiko, egu-erdian eta arrastian*. Ra eroi=héroe arrai eta erraldoi arranditsua zan arratzero ortzi eta Er-suge/Errensuge arrioarekin errestan egitera arriskatzen zelarik, orupetik urt egin edo (*h*)arriak apurtzen=rumpere(l) zituena, arroil-arruetan zehar. Arteetan, artesiarren, argintxioko=aurora edo arratzeko Ersugearen errabia itzuritearen, arkamelu atzaparren artean gorotz-pilotaren itzura ere, aren (*h*)arrigarriro, (*h*)artzen zuan, arkamelua=escarabeo, Ra kamelatzen duena edo “*iruzki-pilota*” eroan daroena. (*H*)arraz gero, eskarabeo-siluaz argitzen=ratificar ziran agiriak. Arranoa zan, bestalde, eredu guitarra, harek bezala Ra jainkoak erron bai-zuen lehen arrautsa biribila=redonda eta arratoina=ratón, lurpetiko joan etorrien eredu xumea. Ra ereduaren harrigarriak eta bitxikeriak=rarezas arean.

Raren aldarean=ara(l) erekuz egiten dira erregaliak, erreguarren=ruego eta erresuaren=rezo erres-ordaingarriz (*h*)arremanan errazteko: *ar/ari, ardi, artxo, arres=uro, urde* eta enparauen (*h*)aragia, *arbi=rábano, arto, artai, ore, gari=ordeu(l), ardano/arno, aireogia* berere, onesprena uraiteko, “*apaizari=hieros ematen zitzaison ogia*”. Hierogamiak bere arrastoa eta hitz-errolda=rol utzi digu, Raren errainuak urtikatzen dituzten *urreki=auru(l)=oro, argentu(l)=zidar, arra/harras, subarrhata(l)=desposada=berbatu, arrakada, aro/harillos, erresa/presea, pretiu(l), erastun eta arragotik harako irudien artelana* leku. Apaizari=ramku(e) zegokion ritoak arautu=arreglar, (*h*)artu, ornidu, racionar, gauzak eratan errateko: *erronka=reto, erregutu=orare(l)=rogare(l), errezzatu=rezar, beraz erraztu Rarekikoa, itunetan ohi bezala, erresak eginez, erranak eta arrenak arautzea erritoko oroi>orroi, orare(l)>oratione(l)>oración=erreguetan*. Erostariei erostak jotea zegokion, ereslariari, arrabita=rabel eta arraskoa lagun erestea, aziari=oraculu(l) izkutuak iragartea.

Irradakoa= “a la rueda” ere aro berean sortu-dantza da, bai e-reduari eta bai dantza horren *artesiari*=magiari dagokionez. *Ra*=iruzkiaren erronkari *argintxioan*=horto erdutea eta Nut amaren erraietatik erditzea=*oriri(l)* zegokion eta, arratzean ertuz, ortzitzea. Opari gaiak: *arroza*, *artoia*, *uruna/irina* eta *euron orekai* eta *errekaiaik*. Aditzak: *erran*, *erron*, (*h*)*artu*, *erein*, *irago*, *eroki*, *artetzi*, *erdu*, *ereik*, *orden*, *hizketa ereduak*: *arra/urruxuna*, *ordotz/urruxa*, *neiburri-araauak*: (*h*)*iru*, *erdi*, *ertain*, *arra*, *erdi*, *reja*, *ras*, *ración*, *riel*, *arancel*, etab.

Erio-erritoak ere bere *ereduak* ditu. Batzuetan gorpuak erre egiten ziran *arragoan*=*rogu(l)*, *erregu* eta *erostarien eresi* eta *eriaka artean*, *aretzan*=arena ortzitzen zirelarik. Han ezar-ten zan (*h*)arrizko hobietan edo (*h*)arrigizona hobi buruan, zendua harritu, *arimak* goiko *ortzian* *ereguka* *Raren erre-suman artesiaz* babesia *artetsi arteino*.

3.4. Sinboloak eta erritoak ILU arketipoaren arabera

Liturgia deritso erritoen lerrora lehiatzen den *lege=ley* eta *legezkoari=legal*, liturgiak aldarrrikatzen du zilegi=*lícito* de-na: *aulkia lenenarentzat*, *aldarea=altare(l)* *alaenarentzat=alyn(u)*, *argia=luz* *ontzian=lámpara* *ixioki* eta *lebitarrek*, *liuaz/linu(l)* *jantzi*, *letraz-letra=litera(l)* *leiduko=legere(l)* du-te *liburutik*. Iluren elea *legea* da herrian=*laos(g)*. Abeslariak, *alauri legezko*, *lantuak* eta *lelo=elegía* *luzeak* edo *gorezki-sun=laudes(l)* *leunak* eresten ditu. *Liua lisatu*, eskuak *luzatu*, *lotsarren loiak lixibatu=lavar*, *elea aldarrikatu*, *legea lepora-tu*, *lanera lehiatu*, *lurra laiaz landu*, *leina/lera lerrazi*, ez lorrera, *lanak zekarken lorpenera* baino.

(*H*)iletak dira *liturgizunetan ilunen* eta *larrienak*, *alamenez=lamientos*, *lantuz=llantos*, *alarauz=alaridos* eta *larderiaz bete-ak=llenos*. (*H*)iletetan *aul/ahul* sentitzen da gizakia besteen gorpuzkiak *lurrera lerratzean*, eta (*h*)*el!* *aldarrikatzen*, ILU

Alguztidunari laguntza eske. *Luto ilunez*, *hiletasoinezkoz*, jaz-ten da, *hiletasoinuz laguntzen*. (*H*)ildakoen arimak=*almas* betiko argitan=*luz*, *Ilugana* (*h*)*eldu ta ilimini* bizitzeko.

Iluren sinboloak: *lekutan*, *Elios(g)=eguzki*, *Ilargi=Luna*, *Laino*, *lurrean*, *lambro* eta euren *lama=luminosidad=alo*, *latz lirdingatsuetan loto-lilia=loreia*, *lirioa* eta *Lezean*, *ilun/ilunpe*, *linboan lo*. *Lar*, *laratz=llar* ereduak ere Jainko bera-ren *alegia* daroe siniskarien aldetik. Bere *leinuko* oparigaiaik: *lumadunetan oilo/oilasko*; *eletan iledunak ulzi=lito(l)=hil*, *uldu, larrutu*; *landaretan, olio/oleum(l)*; *aledunetan, labetiko ailisa, laborea, lekadunak*, etab, Ugariteko Jainkoek bezala, “(*h*)eliku gabe” jan ta edan=*libar*, musikariek *aulos(g)*, *lauda* *joten, leloak abesten ahalegintzen* zirela.

Kontu *legeari* (*h*)*alan* edo (*h*)*olan* jardun *aldian*, denetan *legeak laguntzen* duen *legez/lez ahalegintzeko*, bestela bat *zigoarez=látigo lauskitu* edo *harrikatu=lapidare(l)* izan zitez-ken. Legeak dino nor den *lehial*, zer *lege=lícito* edo zer *legena=legenar=lepra* (Lc 17-14), ots, *la 'bu(u)* antzeko *lupa-a=lobanillo* edo *laidoa*. *A(h)ulesietan* ba da *alu(s)* deritson beste gaitzik. *Alu*, *halako a(h)uleriak*, aize gaiztoak *lez*, *kalte=ledere(l)* edo *jantziak* bezala *lotu* egiten zuan *ahuldua*. *Ilu ordeko dager* *geinuetan Lucifer(l)=Luzbel* ere. Artizarra zelarik, *Lezera lisatu* eta, harrokeriaren *luxoagatik=lujo*, deabru bihurtu zena.

Iluren *laiak legeztatu* neburriak: *lau zenbatzeko, luo(l)* or-daintzeko, *lepton(g)*, *log(h)*, *lakari*, etab. merkaturako.

Ilu leinuan ikusten da, euskarak, ia bere osapen garaian, au-saz K.a. hiru milagarrenerantz-edo, izan zuen semitarren kutsua. Beti ere kultura berri batek hizkuntza berria bai-dakar, *liturgia* berria eta *lezio* berriak. Ezin diteke esan, bar-baroen *aldiraino* behinipein, euskara hizkuntza besteekiko ertzia izan denik, bai bere *ereduak* finko jagon dituenik.

3.5. Sinboloak eta erritoak KA arketipoaren arabera

Ardurazkoa da sinbolo eta erritoen *ekanduetan*, gizakiak norbere ereduari ematen dion kategoria. Ka zeritsen gizaki-en gorpuei eta jainkoen eta zenduen irudiei. Gizakiak norbere irudia baino lehenago antzezten du bere asmoetako jainkoena, euren hurbiltasunaren bila. Teknikaz, irudi leguna-goak egiteko gei izan zenean ere, lehengo eredu zurrunden ortodoxiara itzultzen zan, forma zurrun haiexek zirelako benetako jainko-irudiak eta ez *Egipton Tel El-Amarnako errege/erreginaren irudi errelistagoak*. Hoiek sentzuen gozamenera lerra zezaken erexiatzat itxurgatuak zain ziran. Orienta-lismo deritson jokera bera ikusten da oraindino bizanziarren artetik erromanikara dagoen aldean, *Kyrios Xristos(g)=Kristoren* edo Andre Mariaren irudia antzezkeran.

Kù-g(s) izateak jatorrizko santutasuna adierazten zuan Sumeriako sagaratuen gainean gizakiak An eta *Gatumdu* jainkoengandik zuen duintasuna. Gero ere mai zertatutu zitzzion garbatu eta gerenetik garbitu beharra, jainkoekin ezkonduz=*gameo(g)* guraz, bere gogoa, ganora eta gorputza gorde eta gaitza ukuzi edo ukatzeko. Hilezkor egin zezaken *Ekia/egia* eta jakite=*gnosis(g)* ere gogotan izan zuan. Bere burua guritzen zuan bezala, gurtutzen zuan Jaintoa. Halako *gurak=curia(l)=cuidado*, *kurieo(g)=curito(l)*, “*cura*”>guraz gauzatu eta gozatzeko.

Hatarako bere *Ka kausa/gauza=cosa gantzuz* sakratua goratzentzu zu jainkoen *Gigunu(s)=ezkon-kamerara=ekua(s)=egoitzara*. Giza ganorari eta gorpuzkerari egotea egokitzentzu zaio, ekitea beste. Sumeriago *akiti(s)/akitu(a)* jaietan *kalegira* egiten zan “bit *akitu*=“jaialdi etxera”, hango dantzaldian jainkoen burruka antzezten zan. *Akitian, akitika* dantza-mugida, edo erromeriako prozesioan mendi santutegietako

ibilketak adierazten dute. Urteko *ekoiztea* eta *ekosariak* ugaria izan zitezten, *ekute zenez, akiti jaialdi luzearen azken egunean, aketz eginaz-edo, hieros=gamos* ezkontza, ospatzen zan eta *jataldi=comida* batez bukatzen=acabar. *Sagarratu/sakratu egitura sortzen, zi-d(s) eta kù-g(s), ots, She+Ka* batera agertzen dira. Izkuntzak ere bere *gisaz goratzen*. *Oikeo(g)=“etxera oikuratu”* dino, *ikui* ereduak *igui* dakarke, eta *ikusi* begiarenak *ikuzi* begiramenarena. *Gizon/gune(g)=emakume bereizten* dira *kuntzetan*, hala *gizakunde/ema-kunde*, baina *ugazaba/ugabandre=kyrios/kiriotisa(g)* ardurei=*cargo egokitzentzu* zaienean. *Gameo(g)=casarse, gennaw(g)=gigno(l), crear=sortu, gignosco=conocer, cuvare(l), ocupar, okupu* giza eredu-koak dira *igi, igo/igon, igaro, igoro, igeri, ges/igesi, etab.* *egiturak* bezala. *Gizakiari* bere *gisara=guisa* eta *gogara ekitea* eta *egitea* ere ba dagokio, *egoki*.

Haraz gero ez dago ez Sumerian, ez Akkadian, ez *Egipton=Ikupta(u)* edo *Ugariten* giza ereduren bat edo beste ez duen templo-izenik. *Gizakiak* bere *Ka=gorputza gantzutu* du eta handik gogakeraz ere sagaratu sentitzen da jainkoen aurrean, *giza kanore/ganora* *gizarteko kanon(g)* bihurtzen dela: *kosmo handia eta kosmo kaxkarra* elkarrren *kide, kanta eta kantuz=cantu(l) gudu(s)=kantoreek* gozatzeko. *Gizakiak* jainkoaei gur egiten die eta *kultuz gutzen* ditu, baina bai norbere *gorputza gihartsua* guritzen. Noren edo zeren guraz dagoen, haren *cura(l)=cuidado* dauka edo ha bilatzen=*quaerere(l)=querer, caro, cupio(l)*. *Gizartean Gahal(s)=batzarrea=grupo, gizabi-dean galzu(s)=adimena, garbal=claro/preclaro, garbi, gartsu, garbosu* edo *gaizto, gaiso, gose, egarri, giboso, keto, cuitado...* *Ka* giza kategoria gozo-garratzak eta gazi-gezak batera adierazteko kapaz izan eta egokitzen denez gero, hizkuntzak bere *ekanduak*, euskarak, berere, ezkorra adierazteko erabilten du *-ka/-ga, atziki eta artizki: lotu/loka, zur/zorga,* etabar,

Eskema 7n.: GIZA=HOMINE EREDUEN MITOAZTERKETA

"Gishnumunab (...) gizakiak bere muinetik egin zituena" (*Enuma elish*, VII, 89) (Marduk jainkoak jasotako izengoitarriko bat)

"Anu-ren une/muina bezain itzalgarria zan bere indarra" (*Gilgamesh*, I, III, 1-31, ANET, 72-79, 83-90, 92-97, 514-515)

ka+iza > giza = "gorpits+izate" Cf. *KA=korpitz+SHE=iza(n)=esse=ser, giza+une > gizun/gizon = "hombre", une=mun/muin=sustancia, túetano" = ba+mun=munab** (inverso) *> women/homine=mujer/hombre" = barne muindun=gune(g) = "unea korpitzean duena". Cf. kaizu = "talle del cuerpo", Anu/une = "Anuren une=ungia"*

BA=barne=baita=psije, ba+iza > bizi=vivir.

(*Ohar: munab, *minabe/mirabe = "doncella, criada")

Giza gizakia ordezkatzen, izen ordeko: quis, quisquae(l), comparatzeko: kasa, kixa, gisa, guisa/guis, quizá,

aurrizki ere bai nonbait: *katu, gaitz, gaiso, kastu, etab. Sumeriar kultoan gudu(s)=gantzutu apaizek gaitzak galezten eta kantuan ekiten zioten. Gaitzeturriko bat Gallu(s) gaizkina zan, honek bereziki oinetan kailoen gaitzak-eta sortzen zitu-an. Hiletetan gorpuak ki-mag(s) = "toki gorenean" = kima(l) kokatzen ziran euren ki-hul(s) = erritoen arabera, gala=eros-tarien ekintzaz eta guzti. Ekin > egin=agere(l), ekintzan=acción gizasoina=gorputzaren giharrak ekiten dio, gehien bat. Berak giao/gidatu landare eta aberei giza ikasiaren ekoizpen gordetzen ditu: ganado, cabra, caballo, aeques(l), camello, conejo, cuto, akar, aker, giberri, cordero, columbae(l), kui, can, katu, kipula=cepulla(l), cucurbita(l)=calabaza, castanea(l)=gaztaina, etab. Hanarteko ekintzak: agindu, galdu, ekarri, garraio, acarrear, gorde, galdu, akabatu, kali, agintariaren agindura. Kaiku eta tresnetan katilu, choes(g), cuezo, culter(l)=golde, cuchillo. Garaun=grano neurriak, satukku(a), sakuto=saco, cuarta, pisutan kurru(s)=koro, corona, cobre, e-*

ezoetan, copa, cuba, kikkar(h), kikara, luzeran kana, kanon(g). Orobak, erritoari jarraiki, arketipo zaharrez baliaturik gizagisako aurritzkiak ezarriaz edukin berriko hitzak asmatzen dira: une/gune, aina/gaina, ari/gari, ar/akar, erra/gerra, aratu/garatu, arbasta/garbasta, arraztailu/garraztulu, etab.

3. 6. Sinboloak eta erritoak BA arketipoaren arabera

Ba giza ereduak barne-bizitza dauka eta gauzak barrundu egiten ditu: "Ene ba, zakidaz maitagarri(...) Ene bak entzuten badit(...) Ene bak aboa ideki=aperire(l)" zuen. Era hone-tara barneratzen ditu bulkoak eta berekiko berbeta darama Egiptoko jakinduriak. Ba behan apal eta baxu=bajo begiratzen du bere bizia. Izan ere, Jainkoen zerutik aparte, bildur-garri egiten zaio bulkoak=pensamientos biltzea. Ba daki bere baita=habitación behingozkoa duena eta, bere Ka=gorputzak huts egin balezaio, txoriak=ave=paro bezala, hegaz=volar egin beharko lukela, beraz, beheko biziaz=vida ez da lar fidatzen. "Bizitza ba dator eta ba doa" = "se viene y se va". Bere bizitza egonean baino areago ibilian betetzen denez, baita/bit(s) bideaz bat egiten du. Bere bidea=via du fedea=bide/fide(l)>fe hizkerak ebakitzen duen bezala.

Bak beste bizitzan pentzatzen du, piramidera daroan bidetik, bere gorputua, barkan sarturik, ibaian bestaldera bidaldu deztenean. Hiletako=funeral beilak=vela eta ohiko opari eta barridei opa-bazkari-afariak baino aboroago arduratzen=pesar du geroko bizitzak. Gorpuak daroaken barkak=ataúd, baino, "ene ba!", "ene bada eta enie!", bere Bak=psije(g) behar duen barkuak=perdón arduratzen du. "Thotek epaituko nau, berak, Jainkoak beratzen dakienak. Khonsuk babestuko". Barkatu=parcere(l) Ra Jainkoaren barkuan=barca sartu ta haren baitara joatea bezala da. Ba obenduri denarren "ez dut egin bekaturik=peccatu(l)" aitortuko du Maat eta Osiris-en e-

paitegian, ezak baia bota dezan. Baitu/bete doa=firmare/plere(l), bete/bekatu=pecare(l) du forma ezkorra, bai/baga, baitu/bagatu=pagar bezala. Horixe da gure Mariren epaia eta pagua=pago eta peajea, “ezaz eta baiaz bizi naz” dinonean. Bak bere Kaz jabetzeko epea du espe, antzi du, eta berriro elkartuko direlako itxaropena=spe(l) abesten du, bertso-apal-dietu, salmoetan=psalmu(l) abadeak/apaizak=abas(ar) Egip-toko padarrak=padre bezala.

Epaia pisuan=pesa=balanza egiztatzen=verificar da, Baren bihotza pisatuz. Ra Jainkoak gizadia abarrakitu=barrer nahi izan zuen bekatuagaitik, baina barkatu=parcitu(l) egin zion, abarrakitu beharrez, barkatu. Pekan=peca pekatua dager, biraoa=blasfemia penagai=punible da, pisuak ebatsiko du, damu du=penitet(l) pisua=“pesa el pesar”, bilin-bala=balan-cea dago egia=verdad eta ongia=“el bien”. Raren ontzira=barca egunik, Bak Apophis Ubur(s)=Iburniko=Avernul(l) ersuge apotzarraren aboa=bucca(l) itzuritea=vitare(l)=evitar uste du. Pisuak berez nehurtzen du: bat, bi, bost, bederatzi, (h)obeto banatzen bega(h), beca, bota, pote, bara=vara, barra, braza=beso, buru(s), fanega pisagarri eta banakarriez. Bat=uno, batek=“yo=ni=uno”, ba daki=“se sabe”. Euskarak giza eredua hartu du zenbakietan lehenentzat. Ba honen filosofia sakonki barneratu zuen, ezbai baga.

Jainko ordeko ereduetan Ba'al/Bel/Belial, Beel-Pegor eta Parao(h)/Faraón bera beneratuak izan ziran Babiloniak Egitoreaino. Jainkook ere Iburnian edo lurpeko Apsu(s)=abis-su(l)=putsuán, obiko palazioan bizi ziran, Busiris bezala.

Arketipo zahardun hitz asko Ba belaunera eratu/beratu izan dira: Adu/Patu, erride/barride, arau/birau, arko/bargo, arca/barca, aska/baska, asto/basto, (h)ezi/beza, row/fero(g), etab. Bereak ditu, bestalde, bere burua definitzen duten wo-men(i), femina(l), homine(l) egiturak ere eta lehen=primor-

dial bizitokia: Pardes(h)=baratz, Paradeisos(g)=Parabisu. Baratzeko oparietan: baba, babarrun, berro, berza, puerro, barazuri=berakatz, vaina, pepino, viña, piku=ficu(l), eta berak bezatu abereetan: burro, vaca, buey, behi, verres(l), etab.

3.7. Sinboloak eta erritoak SHE arketipoaren arabera

Zi-d(s) izateak gizakia Jainko-santutasunaren partekide egiten du, bateatu-berri den umea “izaki berria” bezala. Izen berria ezarten zaio eta, graziak egiten duena bera egiten du Jainkoekiko hitzarmenak. Hagatik-edo, She ereduaz adierazten da hizkuntza askotan nortasuna: izan=istemi(g)=es-se(l)=ser. Izan ere, ezkerrak zi-d horri bat Jainkoaren aurrean eseri, essere(it), stare(l), xaiki su-statzen da. Jadaniak Anuren mendua ba zeukan gizakiak, ezteietako estaia, estalkia eta stola(l) jantziz gero, ordea, eztitu-berri gelditu zan, ots, txertatu=sertatu(l) santu izate/ zi-d(s) berrian.

“Ni naizena naiz” Yahwek Moiseri esana (Urt 3,14). Jadaniak ez ziran Jainkoei eskeini-opariak edo egin-otoitzak bakarrik izango. Gizakiak norbere izantasuna seinu=sinboloa mitoraino jaso nahi du, Jainkoekin bat egitearren, edo haren zoriaren partele izatekotan. Horduan Eanna edo Etemenanki izen zaharreko temploen ondoan Esagil, Saharu, Eziskur, Zikurat eraiki ziran Sumerian, Esharra Babilonian, eta Saqqara, Gizeh eta Akhenaton, etab. Egipton. Templo guztiok giza nortasuna Jainkoen aurrean sagaratzen dute, “apaiz erreinu eta enda santu” eginez, kristau Liturgiak dinonez. Herri sanoa>sanatu>santua, legeak ere baiezta-tua=sancitu(l)>sanctu=saindua. Marduk errege-jainkotuak Esharra jaso eta Jainko gurasoei bazkaria presta zien. Atsegindu zirenean, Ezida kaperako=chapelle(f) erritoak eta arauak erabagi=sancireff(z) zituan. Dagoneko, ez da Anu er-52 ritoen irasle bakar, gizaki Jainkotuak ere bere gisara antolatu

nahi du jainkoekiko ezkontza ta harremana.

“Eskariz joan nintzan *Esagilara* (...) eta Zarpanituren oinari mun egin nion” dino “Doludun Zintzoak”. Sumeriako eskarria=*siskur(s)* eskua ahoan edo eskua jasoaz egiten da. *Eskadihardu, janaria=esca(l)* eskatzen *Eziskur(s)=Eskari etxeen*. Eskarietan esku biak jaso dager Egipton Ba, eskutik (*eskumatik*) eskubidea datorkio, ezkerretik=*izquierda* eskerra=*jaris(g)* jaristen du. *Eskatzeko, eskaini* zerbaite aurretiaz.

Palazioan gorde-emakumeei *sekretu(s)* deritse, azterlariek ez dakite euren zeregina zertan zan. Segeretua nonbait, edo *etxeak* ematen duen *seguroa=securu(l)*. Emakumea *sinixtu(s)* zan, ausaz *Sin(a)=iretagi jainkoari estua=lotua* edo hari *sinesten ziona* zinez esten zitzaina, *axxatu(s)=etxandrea, ixiotua=excita-ta(l), izor,* nonbait.

Sumeriarren apaizgoan=*sacerdocio ashipum(a)=araolaria=exorcista, iship(s)=ishipum(a)=garbitzaileak ixipuz=hissopu(l)=ezob(h)=hissopu(l)* astinduaz ekiten zion *asakku(s)=azag(s)=á.sig(a)* bezalako gaitzen kontra, *esaneko eskaintzak=sadu(s), sattukku(a)* jasotzen zituzten. *Asakku=azag* deabruak ez ustez erasoten zuen buruan, *azaga zekarkela* berekin. Erlilio-esankizunetan *siskur(s)=ikribu(a)=izkribuz emanak* izaten ziran. *Jaia<xeia Sedeq etxeko-en=estirpe apaiz serbitzaz=servitiu(l)* ospatzen=*celebrar* zan *Salem urian. Sabbat* zan *jai-eguna, astearen zapigarren eta azken eguna. Yahveh jainkaori eskeinia zan, harek sorkuntza lanak amaitu ondoren, atsedenerako esleitu=*seligere(l)* bai-zuen* (Has 2,2).

Harrezkero Aton/Adonai doneen dominiotik jaregitekoedo, *Yau/Yaum(a), yaon=jaun=seniore(l)=señor She eredu* ko izen berrieik *asmatu ziran. Lehendabizi She jatorridun=estirpe jainkoei eman goitizenak izan zitezken, gero etxeko jaunari egotsiak. Eurotariko bat *Yahwé/Yabé, jabe/jaube* da eta Inko *etxekotuak, berriz, Xainko/Jainko eta Shekina(ara).**

Yau/Yaum/Jaonari dagokio herriaz *Jauntza* egitea, *jaurritzea* eta *jauntzari Jauna* eta *Jainkoa jaurestea. Saddai Jesraelen Jainkoa* zan eta *Satan, Yahweren* angerua aldi batean, gero deabruen buru egina. *Bel-Zebul=“txabolako Bel”, abeleen babeslea, ausaz, ere izendatzen da.*

Etxe-ereduak, santutegiak bezala, *etxolaz eskola=sjole(g)* egiten du. *Zebatu=etzekotu* da, baina bai eta *cibare(l)=cebar, jeinhatu=saginatu(l)=sainado=zaindu* den bezela. *Jainko* ereduko hitz asko *eskuratu* egiten ditu *azken giza ereduak eta She seinuaz seinalatzen, izenaz batera izana* ere aldatzen dutelarik: *on/jaon, Ino/jeinu, Inko/Jainko, enda/jende/sendi, ondo/sendo, arduera/jarduera, arre/jarrai, iritxi/jaritxi, etorri/jatorri, telu/stilu(l), erun/etxaron, aldatu/azaldatu, etab. Ba ere-duari ere espiritua ematen dio: biri+tu/asperatu, virtu/spi-ritu(l), be/espe, spe(l) ba/jabe,* etab.

Etxeak eztitu sekale=*centeno, eskanda, “segete”(l), ezkur, “espezietañ”*: *sagar, sagardo, sachara(l), cerbeza, txermen, aza, azanoria, eskarola, azelga, esparrágo, espinaca,* etab. *Etxeak eskuratu* abereetan: *asto, zamari, zaldi, cheval(f), zekor, txakur, txahal, txarri, cerdo,* etab.

Bereak dira *zeia/zejako* hainbat zehaztasun eta zenbaki: *sei/xei, zazpi, xehe, as(l), xeme, xemeiko, zato, zatiko, zaku, sakel, shege(h), siklo, satukku(s), issaron(h), celemin*, etab.

IV. EUSKAL ETNOGRAFIA ARKETIPOEN ARAUZ

Herriek Jainkoaz duten pentsamoldea jakiteko, herrion hizkuntzak, ohiturak eta gizarte-egiturak ezagutzea beharrezkotzat ematen zuen J. F. Lafitau ikerleak XVIII gizaldian. Hortik hasiko litzateke Etnologia lana egiten, ohiturak aztertu eta interpretatzten. Lafitau, Ameriketako indioen ohiturak aztertuz, antxinago gerkarren edo asiarren jarrerak ulertzera heldu zan. Euskaldunok omen gara antxinakoena eratara dantatzen duten herri bakarra Europaren. Dantzak deskribatu ditugu. Baino zer esan nahi du “Doniene Dantzak”, esate baterako? Noren omenez dantatzatzen da/zan? Nork esango digu, edo nongo dokumentuk argi egingo? Euskaldunok, euskara dugu inondiko ikerlan tresna eta berari atxiki behar gatzaizkio, geure Etnografia Etnologia mailara jaso ahal izateko. J. M. Barandiaran eta C. Barojak, esate baterako, etnografiazko lan bikainak egin dituzte, baina J. Mª Satrustegi, Thalamas Landibarri jarraiki, Urdiaingo “ur goiena, ur barrena” ohikuna Sortalde Hurbileko mitoaz lotzen duenean, ots, gaurkotik antxinaterako Zubia egiten duenean, zioen sorguraino heltzen da, eta Etnologia lana egiten du herriko ohituren azalpena ematean. Euskara deskribatu ezeze, haren ereduak antxinatean idoro nahi dituenak lan berdina egin behar du, non sinbolo-mitoerritoak han aurkitzen bai-dira hizkuntzaren erroak ere. Horrela euskal Etnografia eta euskara elkarren eskutik doaz, batak bstearen aitor egiten dutela. Etnologiak zioen argitasuna ematen duen bezala, hala euskarak ereduen berri amango du, antxinakoentzat zentzunez galdetzen bazaio, ots, sinboloak antzeman, mitoak elekatu eta erritoak ospatu zituzten herrien zentzunera itautzen bazaio. Antxina bateko

Sortalde Hurbilekoen errito-ohikunak hasiera batetik gaurdaino gurean gorde izan baditugu, haien sinboloak ere gure hizkuntzaren eredu dira, ez haien asmatu zituztelako, gureek ere haien ikuskizun bereaz izadian sumatu zituztelako baizik. Egoki da, beraz, haien ohiturak eta testoak ikertzea eta euskararen oroimenari galdetzea, ea bien arteko tximistak argirik sortzen duen.

4.1. Euskal etnografia AN arketipoaren arabera

Euskarak gorde ahal izan duen jai ospakizunaren oroimen sakonena *Anu* jainkoaren *Anum.zaro(s)*=“*Anuren sorkun-tza*=*Ononzaro/Onenzaro* deitua izan da, ain zuzen ere, gero kristauek Kristoren *Nativitate(l)*=*Navidad*=Jaiotza ospakizunerako darabiltena. *Anuren*=jaiotza, herriaren jaiotzaz lotzen zuten sumeriarek, eta *Anu*=zeruaren jaiotza berbiziko zetorren Jainko Semearen Jainotza ospatu ta berri emateko, *neguko* Eguberritan *Anuk* bihaldu-Utu=iduzkiaren berrindartzea ospatzen bai-da.

Inote/Inaute/Inoteriak: Urteberriraz gero, Elizak *inoiz* bedinkatu ez dituen *inoteak* ospatzen dira. Urteko *anoa=annon(a)l* zan herriaren ardura bizia. *Anu* jainko *inoz* eta *inoka* txarmatu behar zan, *inozoak* eta *inudeak* aurretik zirela. NORk *inutu* behar zuen herria, *Anu* jainkoak izan ezik? *Ino*=“kexu/kexutze” bada, *inote*=“kexu-garaia” da: *Ino!=Yinko Jaun!*, *inoka*=arrenka, erromatarren *ambarvalia* errenguetan bezala, *inoka*=“kexuz eta buruari eragiten”. *Inudeak=inudes=nodrizas* *Anu* beraren *inutze* lana darraie, baina *inozoak*, *enkeñuz* edo *engainuz*, ohiko *inuttu/anutu(s)* *Anu* jainkoari eskeiniek bezala, *Anu enoiatu* edo haren *enoiak=enojos nasaitu* behar dituzte. Euren *ino* eta *imin-tsio kaitik* itxurgatzean, esangurea ere aldatu egin zitzaien. *Inaut* esaten da, bestalde, iduzkiak bero tholsa agintzen due-

nean. Ospakizun biotan *nabari* dago *Anuren* jarraileen erriota *Anu* aitortzeko eta eregutzeko *inoz* eta (*h*)*imnoz* bat datorrela, eta beraz, hizkuntzarekin.

Inka/Inko: *Inko* *Inoren* partekidea da egituraz, haren semea edo bailitzan, seme gizatua, alegia. Utukku Uturena edo amako amarena den bezala. *Inkori inka* egiten zaio otoitz. *Inkaz* jardutea “con aíncō”, gaztelaniak ere soinu duenez, ekitea da, *inka-minka*, “*Inkori inka* eta lanari *minki*”, “a Dios rogando y con el ma-zo dando”, esakeraren hurreko dator.

Ainen, ainanino: *Inka* egiturak *ainenka* du kontrako, otoi-tzak biraua bezala. *Ainaninoak* *Anu* jainkoaren angeruetari-koak izan ziran: *anunnakk(a)*, *anunakene(s)* eta *ainaninoko* deitu izan dira gaurdaino ume bihurriak. *Ainen=maldición, ainenekeo=maldito. Marduk* jainkoak zeruko eta lurreko *anunnakiak* banandu zituan, Tiamat, aren arerioaren alde urten zutelako. Langile bikain izan omen ziran, Esharra, haren temploa eraikitzen, tresnak asmatu eta arriluak egosten. Eraikintza harrigarriak egotsi zitzazkien *anunnkuei*, hako “Kastrejanako zubia” ipuinetaiko *ainaninoei* bezala.

Inguma izakiak, amets gaizto, *mamurru* edo lagun ere esan nahi du. Otoitz batek “*Inkoa ta Andre Maria*” hartzen ditu euren kontrako lagun. *Anxo* ere izaki gaizkinen=maléfico artean aurkitzen da, gizajale nonbait, eta ba du *Antzomendi* izeneko santutegirik.

Oinetstu/oinestu/inisitu, oinestarri izadiko indar izugarriak ere Jainko agerpenak ziran. *Oinestarria* jainkoen arma berezitzat, eta eurak jaurtin gezitzat, alegia “gizakiek ulertzen ez duten zur eta harri arazoa” bai-zan, Ugaritekoak mitoen arabera.

Ama-jaurletza=matriarcalismo: *Anuren* alaba *Inanak* aitaren me erabakiez jabetu eta, edozein sendian jaio ohi dena, *Inana*, jainko-alaba eta Dumuzi gizasemaren artean nor *nagusi*,

estabaidatzen zuten. Zeinen *narea* zen bikainagoa. “*Neurea da nagusitza* (...) Ez dut utsi *amaren* eskuetan agintea, ez (*Enki*) *anaiari* utsi gobernuia”. *Enki, Anuren* seme eta *Ninhursag* amak ere aita eta alaben arteko *nabastarrea* garbitu *nahi* zituan behingoz, Sumeriako paradisuan, *andreak* hartzen zuela ekanduen ardura. Hortik *emarazi=mandar*.

Amek betiere, *Anu* jainkoaren izadi-lana aurrera daroe eta “*amaren* agindua seme-alabekana luzatzen da”(Sir 3,3) Etxeko eskola *amarena* da. *Amak* erakusten du hitz egiten, “*ama hizkuntza*” esaten da, jakinduriaren lorpena ere “*atsotitza*” da euskaraz. Esakerok biribildu eta erakusteko ardura eta zuhurtzia *amomak* du. *Ama-jaurletza* edozein kulturaren unea izan ziteken, baina euskara lekuko berezia da monosilaboetan: *nai, ama, eme, ño, anaia, aina, aña, man, men* bere errepika ta guzti, *mama, mami, niña/o, ñeñu, naina*, aglutinadoetan: *maite, naditu(s), nintu(s)=andre, amatu, amatto, amado, neba, andere, nagusi, anabi, amatxi, amona, amabortze, ambitxi, amarratu=amarlar, amarru=amaño, amatigo, neska, mutil, mende, mando, menpe, manciapiu(l)=mancebo=morroin, mirabe=ancilla(l)*, etab. Guzti hori da *amaren* berezko menda, *amaren* marka daroana eta *amaren* *umontziak* eta *magalak eman* duena. *Eme>emarazi* dator, *mende>mendu* bezala. Bere *mentua* du.

Mari: *Nin.mara(s)=“Andere Mara”* zeritson *Mari* uriko jainkosari. Bere janzkiak bolantaskoak ziran, sumeriarren modakoak, halakoetan jantzia agertzen bai-da *Inana* ere. *Mari*, neosumeriaren garaiko uria, Eufrates eskumaldeko erdigunean kokatzen zan eta kulturaz bai ekonomiaz ospetsua izan zan inguruko herrien artean. Ohar *Nin.tu, Nin.mara, Nin-hursag* jainkosen izenen arketipoak, zein baino zein luzeagoak. Denak dira sumeriarrek, baina *Nin.mara* egiturak egitiarra du azken eredu. *Mari/Meri* izena egitarrek

maite izan zuten izentzat egiztatzen da hango idazkietan. Harrigarria da izen hau gure mito-ipuinetako Amboto *Mari-ren* izernarekin bat etortea eta, areago, jainkosa gehienek bezala, izadiko indarren jabegai agertzea.

Egiptoko jainkoetan Ra zan *nausia*, baina haren gobernu goitarra *Maat* jainkosaren jakinduriak ebazten zuan. Bereak ziran gizarte-jardukerako aginduak egiztatzea, *Maat* bera bai-zen, azken baten, Osirisen epaian gizakien bihotzak pisanzen zituena. *Mari* euskaldunen jainkosak ere bere aginduak ditu: "ez gezurrik esan, ez ostu, eman-hitza bete, elkar lagundu, kontu harrotzeaz eta lagunurkoei errespetoa galteaz..." Hara bere epaia: "Gaizkileak egin duenaz eta huts egin duenaz beraz zigortuak izango dira". Hagatik gaizkileek huts eman edo hutsean baieztu ondakinez bizi da *Mari*, "ezaz eta baiaz bizi naz". *Maat* jainkosaren epaitegian arimak itzuleztara aitortzen ditu bere pekatuak: "EZ dut ostu, EZ dut inor hil..." etab., ukapenaren *magiak* berak pekautua desegiten zuelakotan. *Antza* denez, jainkosa biok dute *magiaren* eragina, baina ez dira, nonbait, artesi berdinakoak. *Mariaren* senarra *Maju* <*Mattu* omen zan eta *Mari Maya* < *Mattia*> *Maide* ere bai omen zeritson, mendien santutegiak egiztatzen dutenez: *Mairumendi/Murumendi/Mayamedi, Maxamendi*.

Marti/Martu(s)/Martio(l)>Marzo jainkoaren izena ere ondo txertatua gelditu zan gure kalendreren eta hizkuntzan. Ba du Akitaniatik *Ainumendira* gurtua izan zen *Marte* jainkoarekin zerikusirik. *Martu*, mortuko jainkoa zen Sumerian, *Marti* udaberriko baratzaren *ongile*, *Martintxu* lanabesen asmakari trebea eta *Marte*, berriz, medikutzan aritua, erro-matarrek guda *mutil* izentatu aurretik. *Marti/Marzo* eta *Mayatz/Mayo* elkarren ondoren. *Maiatzean* ospatzen zen *neskatto* berrien plazaratzea, "Fiesta de las Mayas" *Nafarroan*

edo *Mayatz-aretza*=*Mayo* plaza erdian jasotzea. Jai honek ba zuen *nerabe-jendeak*, *morroinak* eta *neskaxeak*, gaztaro mundu berrian, otoz-otoan barik, halako erritoen herri-eskolaz eta abegiaz gizartean egoki sarrarazteko asmo ederrik.

Mamau=Mamu=Momo: *momo*=loaren inguru sortu lolagun jainkoa edo irudikizun bildurgarriak dira. *Momoak*=loak, sikologisten arauz, hasiera bateko mundu sakonera eramatzen gaitu. "Apsu loari emonda, etxunik zegoela, *Mummu*, bere laguna, ezin zan mugi" dino (*Enuma elish*,I) Babiloniako mitoak:". Horixe bera gertatzen zaio loak hartu dagonari, *momoak* daukalako eta *momoak*=loak berez hartzen duena, haren inguruko *mamuak/mamaauak* eta *mamuskoak* eta *momorroak* ere har lezake. Ipuinok umeen loaren inguru iraun dute eta, berez, ez da *ama-umeen* harremana baino giro hoberik, antxinatasuna bizirik iraunazoteko.

Malatu/Malato zuhaitza: Bizkaiko Foru Zaharrak, VI legean, emanten du horren berri, *Nafarroan* ere antzeko ohituraren bat aipatzen omen da. Lege horrek antxina bateko ohitura aipatzen du eta, ohitura-lege horri ezker, bertako gizonak herritik ateko gudaritzatik askatu egiten ziran. Sumeriarrek ere ohitura-lege berdina aipatzen zuten nausitu-berri erregeen burruketatik jaregin gelditzeko. "Sippar, Nippur edo Babilonia gudara deitzen ba ditu eta aldarriz lan eta gudura behartu, Marduk, jainkoetan jakintsuen den onulariak, etsaiari emango dio halako herregearren herria; haren gudariak lanera behartuko ditu etsaiak, Anu, Enlil eta Ea jainkoek (...) batzarrean erabagi bai-zuten bere jendeak halako beharretatik aske zirela". *Marduken* garaitik *Anuren* garaietara hiru-lau mila urteren aldea ba dago, baina sumeriarrek idazkietan eta oroimenetan gordetzen zuten ohiturazko legea.

Sumeria bezalako nekazarien herria, bakezalea zan kulturaz,

jainkoak baino beste nagusirik edo legerik ezagutzen ez zutela, edo eta eurek burujabe izan zireneko garaiak aipatzen dituzte atzerriko errege berriei erantzuki. “Oharrak” dertson idazkiak herriaren aldeko ohitura-legea aipatzen du, jatorrizko ohiturak edozein printzeren arrandi gainetik ezaerriaz. Euskaldunek ezer besterik egin dute *Malato-Zuhaitz* horren *mitoaren* izanean? *Malatu* ereduak aztertuez gero *An+Ilu>Enlil* silua erakusten dute aurritzki. *Malato*=gaisoa adierazten duen aldetik, *Enlil* izan zan giza aduaren esku, eta *Enkidu*, Gilgamesen laguna, erio-gaisoaz eritu zuena. *Andana, Enten*: *Andana*=uzta da *AN+Utu* arketipoez txutua. Ba dago *Enten* izeneko jainko bat, *Enlilen* kidea eta berari dagozkio, ain zuzen, “uzta ugaria ematea”.

4.2. Euskal etnografia UTU arketipoaren arabera

Subilaro: *Iduzki* hilduari laguntzeko, neguko Eguberrietañ=solsticio=sol nuevo”=subila, subil berria ixiotzen zan. Subil ixiotuak urte guztian irautea zan asmo, bertatik eguneroko sua biztu ahal izateko. Hatarako subazterreko hautsaz estalirik edukitzentz zan. Sutondoko berotasuna basoko zuhaitzak gordetzen zuten *iduzkiaren* ordekora zan. Subilaroz tokor=tronco berria ebaki behar zenean, zuhaitzari barkamena eskatzen zitzaion, zuhaitzak, berezko izadi guztia bezala, jainkoen arlo zirelako jakinduria zaharrean eta, hagatik, Basajaun eduko, jainko txikien arduraean egon ohi ziran.

Suari, *Utu=iduzkiaren eduko* mandataria bailitzan, otoiak egiten zitzaizkion, batez ere, norbait etxekotu nahi zenetan, ots, etxerako sagaratu -tu atzizkiak adierazten duen bezala. Hatarako sutearen inguru bira bat edo beste emanarazten zitzaion, nor haren atxikitasuna zihurtatzekotan. *Suaganako txera*=“amor a la lumbre”, *Gabonzuzi* sinbolo areanganako jaiera eta ohikunak ezinulertuak lirake, bertan Jainko-maita-

sunaren sakramentalakoa idoro ezik. “Iruditzen zitzauten Jaungoikoain amoriua bezala iduki behar ginuela etxeen”, Mezkirizko emakumearen aitorra dakar J. Mª Satrustegik.

Sua ta udda Iduzki, ezoa eta beroa bezala, Jainkoaren emaitzak ziran, baratza jori egiteko. Biak beharrezkoak, baina kontuz erabiltzakoan. “Ura eta sua belaunetik berakoa” esaten zan, biak ere sorkari usuak/uzuak direnez, izua edo zorigaitza sor zezaketelako ustegabeen. Ardurazkoa zan gero arrautzei subil ikatzaz kurutza markatzea, *txitoak osasuntsu* urten zezaten.

Urte berriz *uddak* berriztu eta lehengo eukiak kanpora jaurtizen ziran *Dohostin*, jantziak *udolean*=torrente garbitzen ziran. *Uturri/iturri* batzuk *done*=santu izena daramate, hala *Doniturrieta*=Fuensanta.

Zubi/Adar/Ostadar: *Utu=iduzkiaren* eredu eta agerpen ziran, ur goienak eta ur barrenak ornitzeko. *Uddak* iragoteko odi bitxia benetan eta haro onen iragarle. *Utuk itoitzen=suibir* zituan *zubi=adar=ostadar* odiaz *uddak* otara eta *Adad=Adar(a)=Odoi=(H)odei* jainko-lagunek *uddolak* eta *zopernak* sortzen zituen, *osti/ostots* artean, Gilgamesek dinonez.

Zubi harrigarri horren petik igaro zeiten emea ar bihurtzen zen eta alderantziz, arra eme, ur goienen *edo* gozoen, partele gizona zelarik eta ur barrenen *edo* gazien partele, emakumea. Uren ornitzaile izateak *Uturen zubiari/adarrari* seksuen zori banatzaile ere ba zela adierazten zuen. *Sumeriako Dilmun*=paradisuan jainkozko-giza bikoteak *Tutu* jainkoari zuzentzen zizkioten otoiak, *Tutu* bera zelarik hanga argi=tu(s) eta giro tokor.

Teilitu, Mari Teilitu: *Telitu(a)=ahaltsua, Ishtar* jainkosari eman tituloa “Hammurabi Arauen” Atarian agertzen denez. Euskal Herrian, *Teilitu*, tokizena ezeze, hagin jausiaren ordetan berria eskatzeko, *teilatura* urtikatzen zitzaion hagin

zaharra, otoitz hau esanez: "Marije Teilatuko, gona gorria/eutsi hagin zaharra ta ekazu barria".

Tuturro=toca: Lehen emazteek kono *edo adar eduko, tuturroa=tourin(f), tturia eroaten zuten burkotzat*. Antxinako moda hau zertan zan ezin igarri izan dute etnografi zaleek. Ez zan Euskal Herriko arazo bakarra, baina, beste gauza askok bezala, XVI. garren gizaldirano gure artean iraun zuen. Halakoxe *tuturroaz* estaltzen zuten burua Sumeriako jainko-jainkosek eta Akadiako Shamashek=Utu, orduko irudietan agertzen denez. Zubi/adar antzeko *tuturro* hori *Utu* beraren babesia esan nahi zuan. Emakume *izorra*, "iduzkiz jantzia da" (Apok 12,1-3)., ots, goiko *uddez joria*. "Emakumea *Utu* *edu* da, gizakia *edatzen=edere(l)* *du*" dino sumeriar jakinduriak, *Utu* arketipoaren *-tu/-du* atzizkia janzten du eskeintzape denak: *naditu(s)*, *neskatto*, *lilitto*, *sistu(s)*, *andretu*, *maritu(l)*, *donadu*, *xaxatu(s)*, etab. Egiptoko jainkosak *adar* arteko Ra=iruzki=iduriko borobilaz ornitu agertzen dira. Emakumeak zeraman *tuturroak*, bere nortasuna eta egoera erakutsi ezeze, erraietako umea zaintzen zuen Ersugearren amarruetatik. (Apok 12,3-5)

Iyoteri/joteri=turrutura=inauterietan joaldunek, ots, *joteri-ak=kalejiran* aurretik *jo/joaten* direnak, eraman ohi zuten *tuturroa Sortade Hurbileko ohikoaren antzekoa da; joaldunak atorra tturiz eta joari ttiki eta handiz ornidu doaz, joan, ixipu=ishipum(a)=iship(s) araotzaile-garbitzailea eskuan da-roela.* Joteriak Otsilean direlarik, argiago=tu(s) dager Uturen ospakizuna. Tuna ere soinuz=tonada="con ton y son" sari-zun ibili ohi bai-da halakoetan.

Donienak deritse Ekainean ospatzen diran "solticio de Verano" = Udako jaiei. Bezperan "Donien suak ixiotzen dira. Ber- tan *utuldu* nahi ziran, gaitzaren sinbolo diren, "apoak eta sugeak". Ohar Apophis ersugea. *Su/suga/suge*, elkarren aur-

kakoak dira. *Su* beratan "artoak eta gariak=trigo" gordetze-ko=tutare(l) kantuz otoi-zen zan. *Sutearen keak=tufo* etxea hartzea zorionerako omen zan. "Donienez iduzkia dantzan" aipatzen dute, *iduzkiloreaz txukuntzen* da etxeko *atea*. *Donien-dantzaz, Uztai-dantzaz-eta idduzkiaren* garaipena ospatzen zan. *Dantza-soinua tuba, tibia(l), ttuta, ttulubitu, txistuaz* ematen. Bestelako gizarte *usaineko ospakisunetan, ostera, tobera* joten zan.

Iduzki Saindu, Done Santore: Aton(e)/Adonai(h), Done/Don=Jaon, Jaun Done tituloak santuei egotzi-goitzenak dira. Jona(h)/Joane/Juan izena ere Adonai eredukoa da. Gero Donienak=Sanjuanak bezala erabilia, Juan, Kristo Iduzki-aurrelariaren jaiotza ospatzen, mito zaharrak fede berrira erakarten, alegia. Done Santorez=Domu Santuruz<*De omnium Sanctorum(l)* santu guztien eguna ospatzen da. Jai honek, hala ere, eleizan baino arrakasta handiagoa du hilerran, hobiak=tomba=túmulo Iduzki Saindusz loretu agertzen ziren aldean, berere. Aton(e)="iduzki aroa" zan hasieran, gero iduzki-aroan zegoen "jainko adorea", Aton-Ra jainkoen batasuna, ots, Sumeriako eta Egiptoko kulturen batzea, egiteraino Thutmosis IV garaian. Atonen salmoak dinonez, "Sortzaldetik itoitzen zarenean zure duintasunez dotore doi-tzen duzu... Saltaldean iduzkitzen zarenean lurra, hila bailitzan, ilunpe gelditzen da" eta bere Himnoak: "zu nere bihotzean zagoz". Iduzki Donearen iduzkiaren aroa antzezten dute, hilozak iduzki sortaldera begira zurtu, itxutu, iduzkitzen ziran Atonen duintasuna lor ahal zezaten, Osiris Jainkoagandiko magiaz. Etxeak ere Iduzki aldera begira eraikitzen ziran, hemengo bizitokia=domu hango hobiko tonban osteaz. Aldi baten hilak etxapean iduzkitzen omen ziran, gero eleiza barruan, hilorrak eta bateatu gabeko humeak, berriz, itosurean. Utu=Aton "bizi sortzailearen" eredua=sin-

boloa *oso=total=duztiz maitatua=dôd(h)* izan da gure artean, “gaur kontsola nozu, eguzki, bihar etorri zakidaz, kontsola naitean” bezelako otoitzak dinoenez. *Deiak, (h)etiak, deithorak eta uxingak Uturi egin-otoitzalakoak* izan zitezken, *Uturen edukoak* behenipehin.

Hori dela-eta, ausaz, norbaitek eskaldunak *Aitonen seme/Aitoren seme* edo *Iduzki-seme-alabak aitatzea* ez zan horren *txundigarri*, munduan beste herri askok ere, antxinatearen oriopeñez, beste hainbeste *aitortzen* dutelarik.

Adu/adur, Idittu/Iditxu: adu=hado=zoria, adur, betadur= “betargiez tutulikatzeko indarra” eta *Iddituak, iduzkia iduzkituen* orduko laino gorri *izugarriek, suzko zezenez=* “toros de fuego” plazan antzettuak. *Uddua-ah(s)=idia* zan *Uturen adorea* adierazten zuen maskota, eta *Uturen sartu-urteneko zuloetan, Tutozulo* bezalakoetan zaindari zena. *Uturen zaindariok izugarri ematen* ditu Gilgamesek, begituaz bakarrik bat hil-zorian jar-adinekoak. *Utukku/udug* izenez ere *aitatzen* ditu sumeriar jakinduriak, *uduki/eduki*, egitura bereko *Uturen* eta haren babespeko jagoleok, bestelako Anunna-kuak edo gure *ttotoaren* kutun/gutun *tukutsuak*.

Toka: *Ttotorentzat ato* da anaia nagusia, harekin *toka* jardungo du, *oto=tío* da, *atta/aitaren* anaiea eta *suin, tto, ttotto* ere ba da ereduz, *Aitoren semeak*, hain zuzen. An amatar *antze=modelo* den bezala, *Utu aitatiar edua* da; no ta *to*.

Udal/udaletxe, utor>usu(l)=oitura, deitu, deithatu, jus(l)=ttutten/zuzen juskatzea, ots, norbait *jus* gabe *uztea* da, egiturak ere antxinako gizartearen erakunde *usmoak* dira.

Sugaar=Sugoi sorkarieiek *su/suga* bezala aurkartzen dira egituraz, nahiz *tximist* eta beste *distirekin* berdintzen diren. *Tximistaren* zirkun-zarkutik hala deitza ere baditeke, *Sugazulo* tokia ere ba dago *Balzolan*. Bizkaiko kundi *Zuria Sugoigandik* Marik sortua aitatzan duen ipuina arratzberako

lokametsa dirudi. Sinboloeik, argiak ez direnean, gizabidea arteztu beharrean, ondatu egiten bai-dute.

Euskararen egituretik nahiko argi dager *Utu edua*, Ra eredu baino, lehenagoa dela. Biak ere esparru beretsuko arketipo direlarik. *Utu üsuago* agertzen da sendian eta hilerrian eta jeinuen *sorketan* ez motelago. *Uturi zegokion (h)auzu* dena *auzian* ebaztea eta, ausaz, *jus(l)* ere hortik datorke.

Eten/eden: *Edenak* bizia etenarazten du, baina *eden* ortzi-eritoa ere bada. *Etemna(s)* da, hain zuzen, ortzi gabekoaren arima erratua, eta *etemmu(s)* sabelean erasotzen duen deabruzko jeinua, sumeriar eta akadiarren siniskeran arabera.

4.3. Euskal etnografia RA arketipoaren arabera

Oronzaro: Oronzaroz antxina baten *Ra Jainkoaren (h)irugarren ernaldiko (H)orus (h)aurraren=rorro, ertaroa=ortus(l)* ospatzen zan. *Horusek iruzki ori/orailaren=aureu(l)* jaiotza adierazten du “*Erkingu-ertzeko Horus=Horus del Horizonte*”. Eleizak Kristo Jainko Semearen Jaiotza ospatzeko eredu bertan egina ikusten du. Bestalde mitoen giza ametsak Kristogian betetzen direlakoa dago Eleizako Liturgian. Kristo da, beraz, askatasun “goiz eguzkia”. “¡O Oriens!” deitzen dio jaiotzear den Kristori, beragan dakus ilunpetan dagozan *herrien argitzale*. Hori dela-ta, *Orontzaro* jaiaren egitura zaharra, aldeak alde, Kristori ere egotsi zezaioken.

Iruzki Saindua: “O Iruzki Saindua, eman zahuzu biziko eta hileko argia” dino J. Mª Satrustegik atsoen altxorretik Zudairen jasotako *erregu* batek. *Arratzaldean (h)eriotzera* doan *iruzkiaren erruki/urrikal* sentitzen da: “adios, *Iruzki gaixo*=errukarri. *Iruzki-eredua* herriak orzargitik arratzera, ots, jaiotzetik *heriotzera* bizi zuen *herriak* izan zezaken izadiko sinboloekin halako *harremanik*.

Erio=Heriotz: Izen egitura hau *Eros(g), heros(g), eroi, erraldoi,*

*ero, ergo, eroso, erori, eri, ortzi, eroiu, erosta eta “Amorio/Erio”=“Eros/Zanathos(g)” filosofiakin egokitzen da. Eros/Erio, beraz, gizakiaren zoria den bestekoa: *erosi* egiten zaitu eta *erorazio*, *eregi* eta *ertu*, *eregin* eta *erkin*, *arintu* eta *ortzi*, Ra=Horus ereduak egunero bere zorian erakusten duen eran. Hortu Santuan (*h*)arrigizona edo irargia hobien buruan, iruzkiaren irudia da. Zendua, harrizko irudian harritu=liluratu, Osiris jainkoari gomendatzen zaio, haren magia-arteziak *erosi* dezan. Nahiko zan harrigizonari kurtzea ezartea Osirisn magia Kristoren graziaz truka ahal izateko. Raren barkak iragoan (*h*)arrapa eta airera noiz arintuko itxaroten zan, “eta horrela airean erasoak=harrapatuak=rapiemur(l) izango gara”, Paulok (Tes 4, 17) Kristogan kristauen bzikundeua aipatzen duen bezala.*

Hortu Santua: *Oru+tu, Horusi eskeini oru=solar da, hitzaren egiturari ezeze, mitoaren muinari bagagozkio. Hortik hilerrari “Hortu santua” deitza (*h*)ur dago eta Iruzki Sainduaz=Done Santore sagaratzeaz batera datoz. Andre-hortua gelditzten zan bataiatu gabeko aurren ortzitzekoa.*

Ur goiena, ur barrena: Urdiaingo Urteberriko Uraren erritoa da. Antxinatean eskatzen zena bera eskatzen du eresiak: “Ur goiena, ur barrena/Urte berri egun ona/Etxe hotetan sar dedila/ Pakearekin osasuna/Urarekin ondasuna”. Erritoaren bestelako ahozko *erregu-eresiak* ere ba dagoz, baina denak jarraitzen dute *aurreko eredua*: “Ur goiena, ur barrena”. Ur aipamen hotetan hako (Has 1,7) goiko ta behoko *uren* bantze-aipamena somatzea burubidezkoa da *hurrean*, baina Sortzalde Hurbileko *uraren* erritoekin zubi egitea Thalamas Labandibar eta J. Mª Satrustegi ikerleen zuhurtzia izan da. *Urte=uretza=urteera=urtea* hitzaren korapiloak berak ere, Urteberri ezeze, “Ur berriak” ere esan nahi dituela, ots, *urte* berria jorituko duten *ur* berriak eskatzen dira, *ur* zaharrak

*urtikiz. Elizaren aldetik ez legoken errito udigorik, Kristoren bataiotik *hara*, *uren* sinbolo *aratzgarri* eta *ernalgarria* berea egin duenetik.*

Errensuge/Ersuge: Nola deitu zezakion bestela *Ra eroiaren* sugeari, *Ra* jainkoak *artesiaz* gainditzen zuen Apophis apotzarrari? *Erensugea* ere deitzen da. *Irainsubia* *Raren* genitiboa aipatzen du, *irain* edukiaren *arabera*. Apophisek *argin-txioz* eta *arratzean arriskuan=riesgo* jartzen zuen *Raren* untzia, berarekin batera izadiko *eredua=orden* *irauli-irrikaz*. Joanen Apokalipsiak *irudi* hau darabil jaiotzear dagoen Erregearen aurka jarki nahi duen *ersugea* salatzean (Ap 7). Mikel Enangerua=Arcángel, Jainko-herriaren jagole denez (Dan 7) Aralarreko bakardadean Teodosio jauna *eraso* nahi duen lurpeko *Ersugea* azpiratzen du. Ez du, halare ezpataz *erasoten*, kurutzearen *eraginaz* baino, beraz, mito zaharra, ain egoki ere, kristautzen delarik.

Arao/birao, erregu/erresuak: Egipton otoitzak=*oratione(l)* magiaz ere laguntzen ziran *araooak* on egiteko ziran, *biraoak*, madarikatzeko. “Gauza bat da *erregua* eta bestea *erresua*” esan ohi da. *Eregua* jainkoa txarmatzeko eta *artez=artesiaz*, beraz *arin*, *erregua* *artetsi* ahal izateko da. Hortarako *horos-kopoak* eta *irradakoak*, biribilketa, kalejira zerbaite eta norbaiten inguru=*rededor* haren amorea *ardiesteko*. *Irradakoak* *Ra* *iruzkiaren* birak antzezten ditu. Hagatik Osiris jainkoak ere inpernuko etsaigoaren *ardaila* bere *ardatzean* lotzen zuan, *Ra* *iruzkiari* *erasorik* egin ez zezaion. *Arriskutsua* zan, behin *arratzeraz* gero, etxeari *hiru* bira ematea, deabruren batek (*h*)arrapa zezaken halakoa ezustean.

Arbola: *Arbola=arbore(l)* eta euretan *arte*, *aretz=roble*, eta hebraierazko *erez*, *armon*, *araba*, etab. jakinduriaren ezauagarri dira (Has 2,9,17), zuhaitzok *eroriaren* *ere*, *errotik* kimu berriak sortzeko eta bizirik *irauteko* ahalmena duela-

ko (Job 14,7), *herri*-nortasun eta *iraupenaren* kerizpea duela-ko. Egipto-herrian *uri/iri* bakoitzak bere *arbola* sakratua zeukan. Israelek ere, *herri*-batzarrak eta *erabagiak arbola* pean *hartzen* zituan (Ep 4,5), Mambreko artearen azpian Yahwek Abrahani “zure jatorriari emango diot lur hau” (Has 12,6) agindu zion. *Artzeniegako Artea*, edo Gernikako *Aretxa* beste (*h*)aritz edo arte askoren eredu dira Euskal *Herrian*. *Herria* batzartu, *araudia* eman, *herrigintza* antolatzeko *ardura* eta egitura Sorkalde Hurbileti korrak eta zaigu nonbait Euskal Herrira ere.

4.4. Euskal etnografia ILU arketipoaren arabera

Olentzaro=Nöel: Gainerako jainko arketipoak bezala *Iluk* ere bere *aldia* agertzen du. *Elohim(h)*=“jainkoen jainko”, gurentasuneko ZEREN kasoan dager Israelen, *olim(l)*=anbiora ere bateratsu datoaz antxinatasuna adierazten. *Legezkoa* zan, *alegia*, hasierako *aldiak lau jainko-leinu alaenekin elekatzea=legere(l)*. Eta “*aldiak heldu zirenean...*”, ain zuzen, *lauretan* atzena den *laiara Olentzaro/Olentzero heldu* zaigu Jesusen Jaiotzaz *lokaria* egitera. “Aditu duanian, Jesus jaio dela...” *Ole!* *Iluri* egindako behingozko otoia da, (*h*)el! bezala, eta artean *oleriak* izatea eta aipatzea ere berezkoa du.

Lotazil, hitz hau “Abendua” adierazteko erabilia izan da, ots, neguko Eguberria=solsticio. Orduantxe ospatzen zan Horus auraren jaiotza ere eta Horus *loto lorearen* ziletitik jaiotzen omen zan, harrigarria ezeze, *liluragarria* bada ere. *Lotoak* urpekoak du ama-ahienak eta ur gainekoak *loreak*, ahienetik *lorera*, zila bezalako *lokariak* lotzen du. Ur barrenak amatar urak dira, noski. *Lotoa latx eta laku lingirdatsuetan* ematen da, *Iluren lekuetarikoak, alegia*. *Lilutu(s)* ezeze, *liluratu* dager Horusen jaiotza eta *Lotazil* *lilurapen* hatako *ele=logos(g)* bat da.

Laratz=llar=lares(l), Larunbata: Laratzak beheko sua hesten eta babesten du. Hatarako erritoan, etxekandreak *laratza* joten du, sua autsaz estaltzeko darabilen palaz. *Laratzean elorria* ipinten zan kebidea *laminen liluratik* edo *ilungien* erasotik *largatzeko=librar*. Erromatarrek azkenean *legeztatu* egin zuten *Laratz* jainkoen=“*dii lares*” lehia, errepublikan *legetik* kanpo utzi zutenaren. Herria txarmatzearen, enperioak erligio herrikoiak artesiaz onartu egin zituan. Jainkoak bere eguna izan zuten *Larunbatean*, ots, *Larium(l)+baitan*, Yahwek Sabbat/Sabbatum(l) eguna duen bezala. “*Larium baita*” = “*Laratzen baita*” = bet(u) baserriko temploa adierazteko. *Laratz > El + Ra + She* ereduak hartzen ditu *Larunbateko* baitan, zenbat eta jainko “me” gehiago, *ahal larriagoa*. Laratzak etxean lekuko ziran: “*laratzak ezagutuko nor nolakoa den*”, “*laratza bezain segur*”, “*por estos lares*” esakerek dinoen bezala, *Laratzekatik* zin egiten zan.

Lamina=lamia: *Iluren latx, laku eta lezeetan ilalamiak/ ilamiak/lamiak* egoten ei ziran, erdi neska, erdi arrain ziren sorkariak, tokizen askok zihurtatzen dutenez: *Laminoria, Lamiako, Laminarrieta, Laimizulo, Lamindano*, etab. Josketan-eta egiteko *alkartzen* omen ziran eta gaztelu, zubi eta beste ardurazko erainkintzan gizakiei *laguntzen* omen zien. *Lajamu* eta *Lamasu* ziran sortu zen *lehen izakien* bikotea, *Enuma elishen* irakurten denez. Itxasoko ur gazi eta erre-kako ur gozoen batzean, nasan, sortuak izan ei ziran. Euren zeregina, tenploak eta jauregiak zaintzea. Sumer-Akadia eta Babiloniako mitoen errepika dirudi *laminen alegia* ere.

Iletargi/ilargi=luna: Batzuren ustez, *iletargia* mendarteetan sartzen omen da, eguzkia=*elios(g)* ez bezala. *Iletargiak* bera gutxietsi zuen gizon bat baitu omen dauka, gizonak ote-sorta daroa bizkarrean. *Ilargi* amandrea, Nana(s) eta Sin(a) bezala jainkosa denez, andreen eskubide *alde* dagoke. Beste

jainko nausiek zerua eta eguzkia dauzkate euren arpegitzat. *Iluk iletargia=luna*, argizagiaren arpegi *aldakorra*, hartzea itxurga ere ba da *aldean*. *Iletargi* egiturak *ileko* argia dino, ez *hiletakoa*. Euskaran, nahiz “*erio/eriotz*” eredua izan zaharharragoa, *il/hil/hilotz* nagusitu da azkenean.

Eriotza beti ere jainko arketipoez esan da, gizakiei dagokienet: morir, touer(f), erio, *(h)il=laginar*. Abereen heriotza, piztiena berere, galdu, akabatu, kali Ka ereduez esaten da.

4.5. Euskal etnografia KA arketipoaren arabera

Gizakia bere *ganoraz* mintza ahal izateko, bere *gizatasuna* jartzen du *kanontzat*. Horrela Iduzki/Iruzki jainko zena *Eki/Ekain*, *Eguzki* egin da, *eguna eta gaua*, *gaurko garaia gorde* eta bere *gisako egia* adieraz dezan. Beraz *Eguberri* edo *Gabon* deitu ziteken Jainko *gizatuaren* mezua zekarren *hako* Ononzaro berria. *Igaro* zan, beraz, *Gentiltzaroa*, *gizakiaren ganorako*, *geure gisako Jainko*, *Kixmi*=*Kristo=gudu(s)=gantzutu=gaizkatzaila* jaio delako. *Kixmi* eta *Kristo* egiturek *giza arketipo* berekoak dira; *gantzutu*, sagaratu, adierazi nahi du; *gudu* da ausaz, *gudari* hitzaren *guraso*. *Gudu=guerra=jarkipena*, eta horretarako *gudaria gantzuz eta krisma(g)-olioz gantzutzen* zan.

Gabon beste *gauetatik* bereizten da, Anuren *gaua* bailitzan. *Gentiltzaroak* ba zituan *Gaueko*, *Gauargi* zeritsen *geinuak gautiarrok, agian, hako gentilarren gisa, izarren gidaritza galdetzen* zutenak. *Gizaotso* eta *Gaizkin* ere eurotarikoak izango ziran, erdi *gizaki*, erdi *geinu*, nonbait. *Aker=cabrón* ere erdi abere, erdi deabru *agertzen* zan sorginen batzarrean. *Kutun=gutun=amuleto*: Magia-indarra zeukan ume txikiei idunetik ezarten zitzaien *kutunak*. Indar hori azal dezaken jagolea *utukku/udug(s)* sumeriaarra izan diteke: “bere ondoan *udug* *geinu* ona ipini zuan *gordele=guardian*” dino sumeriar

jakinduriak. *Kutunak* tukuz egiten ttottoengan tutareak atzamarrean egiten duen lana. Umeen azkeneko *gutunak* San Juanen Ebangilio hasiera zeukaten tolostu barruan: “In principio erat Deus et Deus erat Verbum...” irakur zezen = Hasieran ba zan Jainkoa eta Jainkoa Berbea zan”.

“Gar deo” jainkori eskeini harriak *agertzen* dira *Akitania* eta *Ainamendi* eremuan, *Garmendi/Garamendi* bezalako santutegiak lekuko. *Girra(a)*, suaren jainkoa zan *Akadian*, ona eta erabat *ikaragarria* zan egitan. Indar garbitzaile gisa deitua araoetan, gaitzetik gerizatzeko, alegia. Sua, *gar* bizi denean, *sugarra, kaltegarri* izan daiteke. *Hagatik* euskal jakinduriako atsotitza: “Sua eta ura *gerritik berakoa*”. Sua *ikuiluko* izurri eta *gaisoak garbitzeko* erabilia izan da *gure artean*.

Ugasaba, guraso: *Ugazaba/ugazabandre=kyrios/kyriotisa(g), ugazaita/ugazama, guraso* egiturak arketipo berdina dute aurrizki. *Gugal(a)* edo “jainkoen landaretza *ugalatzen dueña*” dino *Enuma elish* poemak, Marduk jainkoaz.

Ugaldu=ugaritu, ugolde, egiturek ur/udda dute nonbait aurrizki. *Ama-ugatzaren eginkizuna* ere halakoxea da esnez= *galakto(g)* umea *ugaltatzen* duenean. Umeak haztea, ostera, *guraso* bien arazoa da. *Guraso < curatu(l)* egituratik dator. Ba zan *Kura* jainkoa Sirian, *kurion/curio* gizarte-ardura *Greziyan* eta *Erroman*. Hortik sortu da *cura > gura=querer=ca-riño, guraria=querencia* eta *curitar>cuidar=gorde*. *Ikui aditzetik kusu=kuxuina=cousin(f).*

Okuili/Ikuili=korta: Eraikintzetan *oikou(g)* grekoak dinona euskarak “etxe” dino eta errromantzeak, eredu biak baturik, *casa*. Hala ere, abereentzako erainkintzak *cabaña=corte=korta=ikuili* eredu bakarrekoak dira. Berdin etxeko alderdi batzuk: *gela=cuarto, cocina, kadira, kuma=cuna, etab., ontzietan: kaiku, cazo, cuchara, koilare=cochleare(l), kopor=copa, khotxe=cuenco, koira, katilu=catullu(l), gudalet, gani-*

bet=cuchillo, cubierto, etab., kaixa=kutxa=caja bezala. *Ogasunetan=oikonomia(g)=economía: gari, garagar, ogi, koipe=grasa=ganz=gurin, gaztae=casseu(l)=queso,* etab. eta industriagintzan: *goru, kotxea, kotoi=coats(ca)=coton, kota, galtzak=calzas, gurpil, golde, karramarro, gabi, kare=cal, egur, ikatz= carbón,* eta merkaktuan: *gian=cultivar, gorde=guardar, kit/kitu, kario, garesti=caro,* etab.

Gurdi=carro: Asmakizunetan aurrerapenik handienetarikoa *gurdia* izan zan. Ra/Horus iruskia arkan/barkan eta organ/*curru(l)=gurdian* ibilten za, Shamash=*Eguzkia* bezala. Shamashek gurdia eta zamariak zerabiltzan (2Er 23,11) aldi bateko Judako erregeen ustetan. Orgato > *gurdi* arketipoen itzulia. **Galarren=galerna, ugoaldea, galar:** Nergal=Arragal=*Uggu*, Addarren lagunek, sumeriako *ugoldea* gertatu zuten. *Galarren/Nergal* itzulia da, *galar=ikatza/Arragal* bezala. Addar/Arragal/Negar inpernuko “ilintiak” eta addaiarrak bai-dira.

4.6. Euskal etnografia BA arketipoaren arabera

Sumeria eta Egiptoko mitoak Euskal Herrian ere errepika izan dute. **“Ene ba!”=Ene bada!** bezalako esakerak salatzen dute otoz-otoan. Sumeriatiko kutsua funtsezkoagoa da, hala ere, Egiptotikoa, magiaz beteagoa.

Basajaun, izenak dinoenez, *basoaren jabe* eta *basoaren babesle* zan. *Basoa berez, edo jakinduria zaharraren arauz, jainkoen sorkaria denez, haren zaindaria ere jainko-izakera eta ahalen partekide izango zan.* *Basajaun batzuetan lagun abegikor eta bestetan etsai beldurgarri omen zan.* “*Don Bildur*=“*Bildur Jaunaren*” mitoa ere ezaguna izan zan Errioxan. Mitook elkarrenak izatea ere ba diteke. *Basajaunek ostera ba zuen Sumerian Humbaba izeneko beste basajaun bat.* Bata eta bestea bateratsu dato funtsean, nahiz arketipok atzekoz aurrera josiak euki *Humbabak, arazoa ere berdina zuten.*

Gilgames eta Enkiduk, *Humbabaren basoan egurra egite-kotan, jabea erailtea erabagi zuten.* “*Humbaba jainkoa zen, argia sortu aurretik (...) Haren begirakunea bildugarria zan*” (...) ”*Behin borrokaz gero, haren jainko-lama desagertu e-gingo da*” dino *Gilgamesen poemak.* *Humbaba hil zutenean haren basoko izaien eta eretzen urruma entzun zan lau leguan.* Beste batzuren ustez, *Humbabaren burruka ez omen da eten oraindino.* Niniven kontatzen zutenez, *Humbabak jainkoaren zigorra agindu omen zien bere arerioei, hala ger-tatu bai-zen.*

Humbabak eta Basajaunek, bestalde, ozenean abotz bildur-garria zuten biek ere, ile luzea eta oin bata, zuhaitzarena bezala, borobilki eratua. Sumerian Gilgamesek eta Enkiduk egina egundaino egin da Irati aldean, suhaitzak eraso eta *ibain behera* eraman, ots, basoa murriztu. Egoki zen *Basajaun bezelako geinuren batek Iratiko basoen zaindaritzan bularra ematea.* *Basajaunaren ondoan, haren emazte Basandere ere aipatua izan da gure artean.* Gizakia, ekologista izan ez-palitz, ez zuan halako mitorik asmatuko. Ba daki, nonbait, izadia ahienatuaz batera, kosmoko jakinduria ere desagertzeko arriskua legokena eta gizarteko jakinduria hutsak gizakia erratura eramango lukena.

Basakoipetsu: Horrela ere *ba* deritso haratusteari, *baina haratuste=carnaval euskaratua delarik, basakoipetsu, basoan egiten den jataldiak ba du lehenagoko erritoekin zerikusirik.*

Apophis: Hala zeritson Egipton Errrensugeari. Ra jainkoak Ureus izeneko sugeñoa zeraman bekokian *Apophis apotxarraren amarruak begizkoz* salatu eta eraso zitzan. Hagatik “*egoki da Ureus onartzea eta Apophisi txu egitea*” dino egitar jakiteak. Gure umetzaroan ere ezaguna izan dugu *apo* edo suge hilaren ondotik igarotean txu egitea. *Apo/apotzar/apotxar* hitzak *iraingarriak* izan dira gure artean eta nekez a-

zal diteke iguin hori egitar pentzakera kontuan izan ezik. Begizkoa: *Begizkoa begirakun gaiztoaz batera norbaiti harako edo bestelako kaltea egintea edo egin-nahia da. Egitiar esakerak dinonez: "Bizia kendu-asmo du bere begietan". Begia=udjat(e) da egitieraz eta handik *udigo=odiu(l)* euskaraz eta latinez, gorrotoa begiradan ikusten bai-da eta haren magia ere eraigarritzat joten zan.*

Patuak, pamerialak: *Patuak > Fatum/Fata(l) > Hados/as*. Euskal Patu geinua Erroman eta erromanzeetan agertzen dena *baino* urrunduago dirudi, haren sexoa ez bai-da arduratzetan eta aurritzki-arketipotik hurrago *bai-dago*. Haren aurretikoak, jainko eredukoak, alegia, "Adu/Adur"ere ezagunak ditu. Addu/(H)addad/Adar(a) izenak agertzen dira Akadian, Odoi/(H)odei formen ereduko eta eginkizuneko dira. Izan ere, hodeiaren zartadak eta ezustekoak gaitzak Adu jainkoen edo Patu geinuen eragintzat hartzen ziran. *Pamerialak* zer ziren jakiteko, "pamerialak ditu" esakera egokia da. *Bizien begietan*, ilobenetan adibidez, aiton-amonen argiak eta *begirakunak* antzematea atsegina izan daiteke, lehenengoen lilura gogarazten dutelako. Besterik litzake zenduen arimak *bizien begietatik begiraka* ezeze, haren alboko lagun=compañía(ga) sumaketaren *begitantzinoa*.

Balbe=Birao: *Balbe=Erio*: Izen biok heriotzaren nortasuna adierazten dute. *Ilu/El/Allah* jainkoei *al/ahal/(h)el/(h)il* indarrak egosten zaizkionez, haren bitarteko ezkorrena lurrean *Balbeagan* ezagutzen dela dirudi. Arao/Birao ere berdintsu moldatzen dira. Araoa gaitzak uxarazteko otoița da. Jainko-araura taxuturiko hitzak, berez du hatarako indar. Hagatik erritoetan otoițak <otu+hitza> jainko bakoitzari adi dagoz ortzetik soinura. *Biraoa*, ordea, norbaiten kontrako erresua da. *Birao-jeinua, biraoa* ahozkatu orduko jabetzen omen da aurkakoaz. *Biraoak* ere araoaren indarraz,

ots, hitzari berez dagokion magiaz uztatu nahi luke, hitzak egin eta desegiteko indarra bai-dauka, jainko arketipoez egina dagonez gero. *Birao* geinuak magia horretaz uztiatuz, bide onetik *bira* egin edo *bihurritzen* du.

Abelgorri=Beigorri: Geinuok "Idittuen" lehengusuak dira eta haiei bezala iduzkiaren lezak eta kobak zaintzeko arazoaz amestuak, iduzkiak ezelako kalte edo *begirale* gabe zuluneak igaro ahal zitzan. Hizkuntza ereduak aldatuarren, mito zaharrak iraun egiten dute. "Gorri" izenlagunak, bestalde, "gori, *bildurgarri*" ere esan nahi du eta halakoak izan ohi dira, iduzkia sartu-urtenetan zero-ertz mendiak duten margo larri eta iragarkiak, "goiz gorri, arratz euri", etab.

4.7. Euskal etnografia SHE arketipoaren arabera

Eskuarak She ereduari sor dio bere bereiztasunik handiena, bera izentatzean eta eskual etxeari xeguna ezartean. Gure mitoiez edo hitz-erroez eskuarari galdezzean, mitoazterketa *izan* dugu gogotan, eta erantzun fidagarririk *etxaroten=spero(l)* dugu.

Aizkora=securi(l), zekor: She ereduko hitzetan eztabaidera tuena *aizkora* da. Zenbait hizkuntzalarik *aitz+gora* aglutinatzetik datorrelakoa aipatu dute. Norbaitek, hori dela-ta, "Harri Haroko hizkuntza" deitu zion *eskarari*. Aizkorak oinastarriaren aurkako magia zeukan antxina, ausaz, oinastarriak bezala, *aizkorak*, harriaren kontra joaz, txispak urti-katzen dituelako. Hagatik *aizkorea* borda aurrean ahoz gora jartzen zan oinastarria *jausiala* bertan moztu eta ler *zezan*. Ekaitzaren *haizeari* eta berere haren ostots eta oinastarriari *Ishkur(s)* deritso sumerieraz. Hodeiaren gainean lauoinkatzen zuen "Zeruko Zekorra" zan, jainko indarraren adigarria. *Ishkur* izan diteke *aixkora/aizkora=securi(l)=segur* egituren ezeze, *zekor* formaren aurretikoa. *Hitzaren* egiturak

ezeze, elkarren kontrako zioak lotzen ditu, etxeari halako segurtasuna=zihurtasuna emanaz. Santutegietan Eskuriamenti, Azkorrimendi/Aizkorrimendi dagerz.

Xaon/ jaun, Xainko/Jainko: She ereduari ezker, Anu > xanon/jaun bihurtu da. Euskal sendian ere Anu/sanu(l)=sano, Iñó > seinu/sino=signu(l), sinu(l)=seno, sin, zin, aña>señá, eñe>esne, sen/seny(ca), sene(l), nini/ñeñu>sein, “me/e-me”>seme, sema(g)=señal, semeios(g)=semejante, Ra>zahar, Inko > Xainko/Jainko. Anttu > Shansho > zantzu/santu/santo, Ada > aizta, Ba/aba(ara) xabe/jabe=cheff)=jefe, aizpa, abel > chaval/chavala, sabel, narea>senar, seniore/señor. She jatorri-eredua atzizki dela, berriz, An > antz=antzi=ansia, eme>emazte, atta/aita>aitaxe, ama>amaxe, anai>anaxe, Euskararen aurreneko (h)azkunde-iraultza izan zan eta non-bait giza jakinduriaren garapen aldia Neolitosko mediterraneo kulturan.

(H)azkuntza, azaiera: Sendia, bertaxutu ondoren, seintxoen azaiera=(h)ezkera=hezkuntza eta eskola=sjole(g) dator. Hiztegiaren berrikuntzak jainkoen mundua eta gizarteko arazoak bereizi nahi zituen. Gizakien hutsak ez zitzaien egotzi behar jainkoei, gizakia bere burutapen eta ekintzen erantzule izan behar zuen. Arketipoen pedagogia nausitzen zan: gizakiak gizakiez gizakiro gida eta gisa bailitzan. Harrezkeroko ino>esan da, ñau>xan, beza/(h)ezi, bezatu/avezar >(h)eziitu bereizten dira, bere>beresi=separar, berezi=excoger. Giza ahalmenak izentatzen dira: sen, seny(ca), sentsu, sensu(l), zentzu, sentido, haren jarkerak: esaneko, zindo, zintzo, sensato, haren jeinhatzea=janaritzea ikasten=estudiar, sanoa=sana izan zedin: jan=jamar, jeinhatu=saginhatu(l)=sainar. Eskepean-edo eskola antolatu behar zan seintxoek xakinduria/jakinduriaz=sabiduria jantzi zitezten. Jakinduariaren eskolak She+Ka > etxe+oikou(g) eredu eta kultura biak bate-

ratsu ekitera dakarz, (h)asieratik Zikurat, Esagil sumeriar eta Saqqara, Gizah egitiar santutegiek adierazi bezala.

Esku, eskubide: esku/eski/sc/sch/x egiturak agertzen dira eskola, schola, skire(l)=xakin, noscere(l), jakinduria sailean eta eskar=kharis(g), sachara(l), sacra, sekretu=segeretu Jainkoegazko erritoan. Xainko hitzak berak ere giza arketipo biok Ino eredu jainkotiarrekin batzen ditu. Erritoetako eskarietan esku biak jasotzen dira: eskui/ezkerrak. Eskuak zor dena eskatzen du, ezkerrak zor ez dena, eskar/esker=kharis(g) bezala Jainkoekandik datorkena. Joniako antesterietan, Jainkozko eskontza segeretu eta sagaratuaren ostean, jendeak khotxe=choes(g)=esku-ontzi=escudilla bana hartu eta edanera ematen zion. Chous(l) merkatuetako neurria zan, ustez hortik omen dator jus(l)=esku/eskubide erromatarra. Juskatu=juzgar=judicare(l) formek “jus” horren ukapena adierazten du-te, ots, eskubidea kentzen zaiola, beraz jugu(l)=yugo=utzarpe zigorrean=castigo zegoela bere causa(l)=gauza=hauzia, eskanuan=escaño exeritzen den jujearen erabagira. Zinezko aitorra eman behar da, hatarako sino=signu(l) ezaguna, zeinu berezia emango, zintzo eta sinistagarria den jakiteko. Zintzoa askatu egingo da, jaregin geldituko edo eta saritu. Esku eredu goraintzia eskondu, ezkondu=casarre egituretan gordetzen da securu, segur, zihur, ezkuta=escudarse, eskutu=escudo, eskatu, escuchar. Eskondu=alcanzar den beste da ezkondu=casar. Hortik gaztelanizko “pedir la mano” edo casar/cazar formen aldea. Izan ere, egituraz eskara/eskuera eta gaztelaniak ez dituzte ordena berean jartzen Ka/She giza ereduok. Ezkur, azkurriatu, azkortu, eskatimatu=esca-timar arazoa etxe=oikou(g)>esku/eska edo oikia=etxa>casa taxutu zirenetik datorke, Eskual Herrian etxe ereduak txitxao jaio jaurritzen bai-zuen.

Azaga, azantzile: Azaga=zaga gizakiaren azkenak, “azken

orduak" adierazten dator. Sumeriar jakiteak dinonez: "Azag gaitzak, zelatan bere hegoak zabaltzen dituenak, itzal adinako bihurtu zuan". *Asakkus*(s) zeritson deabrua ere ba dager: "Asakkuk inguratu eta, eztalakoan, buruan erasoten du".

Azantzile ere gaeuko burukominen sortzaileetarikoa omen.

Shedu, xede: *Shedu(a)*, aingeru jagoleak edo tenploen eta pala-zioen etxezainak ziran, *Udug(s)* *etxetuak/etxekotuak*, alegia. *Xede, xedatu, xedetsu* edukinak hor dute nonbait sorgua eginkizunetik hitzera. Ofizioz egonean *sede xedatu* datorke eta zela zelatu bezala.

Zarrapo/sarrapu: *Sarrabu* gaizkina ere ezagutua izan zan Sumerian. Akrostikoak dionez: "Jainkoak ez dio *Sarrabu* deabruari bidea eragozten". Nondik datorke *zarrapo/sarrapu* hitza? Satan=deabrua *atzakol* handidun idurikatzen zan eta, beraz, *sarradak, sarrapuak, sarraskiak* egiteko gei...

Zezengorri: Abelgorri eta Idittuen errepika *She* ereduau. Zekor egituraz *esana* ere hurretik doakio.

Shamshu(a)=Sancho: Baskoniako dukeen (s.VIII) eta Nafarroan *Eskalerriko* erregeen izena (s.X), *Santxomendi/Sansomendi* santutegi eta guzti, Tota, Tosse, Tosta izen mitikoak bezala, errege/erreginen ardurak *Xainko* ez zen beste jainko ereduekin lotu-nahia-edo adierazten du.

Etxa-bira, chápiro: Magia artesietan bat *sahiru(s)* zan Sumerian eta zerbaiten edo norbaiten inguru birak egitean zetzan. Harriskutsua zan, hagatik, iluntzean *etxeari* hiru bira ematea. Deabruak=*chápiro=chapino*(it) oratu zezakion halakoari ezustean. *Xapi=zape*, beraz, halakoetan.

Izara/izar: "Isharentzat ogea antolatzen da" dino Gilgamesh babiloniar itzulpen zaharrak *Ishara=Ishtar* maite jainkosa da, artizarra, haren sinboloa. *Izar=star* ere haren distirak edo *izararen* mendelak dira nonbait.

V. EUSKARA ETA JAINKO OROITZA

Giza jainkozalea ezagutzeko bide egokitzat goraipatzen ditu M. Eliadek Asiako erlegio handiak eta ahoz-ahozko kulturadun herriak. Erlegioen historia giza jainkozalaren historia da, bere esperientzia eta jarrerakin. Gizaki honek bizi tzaren sorkuntza sakratua sinisten du, hako "geure baitan ez bai-gara" euskal jakinduriako esakerak dinon bezala. Beste norbait da gizakiari, bere nahiaz gaindi, eusten diona. Beste horren agerkundearen=hierofania leku eta mezulari da giza jainkozalea. Agerkunde horretan sinboloa da mintsduna, sinboloz agertzen du bestelaz ezin daiteken mintso-gaia. Sinbolozko pentsakera hizkuntzaren aurretik doa eta erlegioaren eta hizkuntza beraren guna da. Giza jainkozaleari, "sinbolodun gizakia" ere ba deritso, hagatik. Mitoa orduan herriaren historia sakratua da, mitoak arketipo gurenak seinalatzen ditu eta gizakiak osotoro haien ereduja jarraitzen du lurrean. Erritoak laguntzen dio jainkozko bide honetan, erritoak eta erritoko otoitzak=oraciones, herritok igaroarazten bai-du gizakia izakera arruntetik izakera sakratura. Halako gizakiak, historiakoa izanik ere, historiaren mugak gainditu egiten ditu.

Euskal Herriak ere gainditu egiten ditu historiaren mugak, eta euskalduna, lotan zegolarik ere, euskara bere izkutuan, joaneko erritoen jakitun, itxarrik zegoen eta gu, euskaldunok, geure herriaren sorkuntzaz aztuta gagozelarik ere, euskara bere Jainko eta giza arketipoez oroit da, gu, ahozko kulturaren jabe izanik, ahozko hitzari egotsi diogulako Jainkoekiko itunaren oroimena eta ez liburu bateri.

Kapitulo honetan euskarak jainkoez duen oroimena aztertu-ko dugu. Nola egiten zuan otoitz antxinako euskaldunak,

ots, zelan egiten zuen hitz jainkoekin? Arketipoei galdetuz, jakingo dugu Jainko hitza eta giza otoitza eredu eta soinu berbereko direnetz.

5.1. Euskara eta Jainko oroitza AN ereduaren arabera

Izadiko agerpenetan=manifestaciones An/Anuren zerua da (*h)andiena=maximu(l)*) eta bakarra=monos(g)=uno. Amonnen inoak dinonez: “zeu izan zinan lehengoa antxinatean”. Anuk, amaren mantuko mendelak umea antzo, babesten=ampara du lurra. Hagatik Andre Mariaren mantua Anuren antzera, margoz anila=añil da. An/Anu jainkoa izan zan euskaldunek antzeman zuten lehen anjera edo oratu zuten ansa goitiarra. Anurekin ani-ani ibili=ambulare(l) da, ume-tzaroan amaren edo inudearen=aña eskutik antzo, “ama!” duela ahotan mintso, An izan da euskaldunak antxi eta jantzi izan duen antxitiko ainaina, ene! amaren arridurazko=maravilla mintsaera, eñea, mun eta musu, umearen lehen nahia eta anhoa. Amak umea eta niniak ama nabitu duen bezala, ala giza jainkozaleak ospatu du An jainkoagazko nabastarrea. Jaiotzetik=nacimiento du amagazkoa, antzematenetik Anugazkoa. Amaren minduriak, aiene! aieneka mingatu ziran, mina ere mihinez mintso bai-da eta nahi-gabea minki negartzen.

Antxinakoengandik entzuna oroitzan=menmini(l)=memoratzen da: “Ainumendi zeruraino heltzen omen da, baina Anu bera mendia baino gorago dago. Non, noraino? Iñó!=Año! Inork inoz ino=mintsa ez lezakena. Anuk Ainumen-din jartzen omen ditu bere oinak, inok inoiz menperatu ez dituen munoan”. Nork miazka litzazken haren oinen oinatzak! Anuren ona! Anuren onaroa eta onurea! “Oña-oña”. Enei! Ainü! Anu da gure inude, harena ñau-ñau maukatzen dugun anhoa eta ainitz=muchu=inobre=muy (*h)unki*.

Anuren une, mun eta muin bagara, Anuren antzeko eta haren ume gara eta gu=nos(l) Anuren oinorde. Anugazko umeen antzak nabastarre (*h)andia* sortzen zuan eta Anuganako antzia=ansia=anhelo=añoranza eta ametsa antuagotzen (Job 14,14-16), Anuren aintzak amoratzen eta amorratzen (Sir 51,17). Profetak=nabi(a) ere inoka deitzen zion, ainubian edo inularrean nabaritzen zuelarik:” Inotsi, zeroak, engoitik gueneko inontzia antzo, inontz egin, lainook=nubes, aintza” (Is 45,8). “Onu (*h)andiko angeru” deitzen dio zerutiko mezulariari. Herriek Sortaldetik Sartaldera Anum. zaro(s)=Ononzaroz Anuren aroa, Aion(g) garaia, Anuren jakotza ospatzen zan. Anuren mandatu=misiva zekarren, Anuren mana=anuencia=nuere(l), mena eta mendea. Gizakia Anuren menean makurtzen zan, haren onua entzuten, haren maitasunaz, amorioaz eta mardoaz unkitzen, eta haren menduaz antutzen zan, Anuren untza/untsa eta maina=maña onartuz, Anuren nagusitzari men egiten zion.*

Anuren nagusitza aitortu du euskarak baitipat geheingo aurrizki eta atzizkia en/-en argi markatzean: en(s)=guren, endone, enangeru, santuen, ederren, etab. Bere gurasotasuna genitiboak: -en/-in, -n, amae, amain, aman, amen, etab.

Onak eta minkaitzak=males amargos Anugandikoak zirenez, onean ongi, baina nahigabeak eta oinazetan, aienal!, aiene!, aienen/auenen ondoren, ainenak, ainenekoak zetozken eta ainenka/oinonka ebatzen zan Inogazko muxina, umeak amagazkoa antzo, ezin unetsiz, Anuren onginahia eta ungoa eta Inko adizkidea=amicu(l)=amigo, Inoren partekidea egituraz eta zoriaz. Horrelakoak dira sorturiko aiene/aien batzuk, Job berak ere maiz hurretik jarraitzen diela. Aiene dagie batzutan sumeriar jakinduriarenak: “Bere ahoak inkaz beteka beratu dezala bere Inkoaren bihotza, bada, gizakiak bere Inkoa barik, ezin dezake ezelako anhorik uzta

Eskema 8n: Maite onomastikaren mitoanalisia arketipoen arabera

MAITE ONOMASTIKAREN MITOANALISIS ARKETIPOEN ARABERA (Errepare versus Kantika)						
	jainko arketipoak			giza arketipoak		
AN	UTU	RA	ILU	BA	KA	SHE
<i>tipaak</i> ama/nai/madre atta, atron eme, emazte uxor	arreba errain	alaba	*'aba/padre	ugazaba	seme (1), sein	
andre/muller doña/don, dama arje man/mis, no, ni tu/tio/zu/su	ar/era/ura el/ella	*ba' al/varón	women/femina	*kalla	txandre/jabe	
toto, sorore aurroto adizkide aurride	aur/orro	biloi/filiu, <i>bera</i>	kiriu, casada	ezkondu/esposa/o	señor/a, se/je/txe	
amigo, moza aratz majarz, maja rama	aurrida lagun(almah)	*bar, frater	gizon, ego, <i>gu</i>	korai, gazte	aizta/aizpa	
(+ naditu) nabitu dona(donado) + María *Sulamita	dona(donado)	linda	compañero	senar, chaval, chica		
<i>aditza nahi</i>	tutulikatu	+ra' mu	love	bella/polit	graciosa, caro/a	jentil/speciosa
<i>jasana</i> maite	autu	*ra' ayah	electa	(oblatu)puto/a	coima	(serora) satzu
amada/amante *dōd, dotorre naitu/novio (atontado/a)	irrika, eroō (erotu)	laztan (lilituratu)	patos (pasu)	quaero/gura	selecta	
min/neke/enoia dolore/dolu	rigor, irriatu	laido	pena	querida, caridad	(charmant)	
mindu zoratu (arrobar)	limurtu	(ebatsi)pasmar	(camelar)	kutun/cariño	(txarmatu)	
antsi/nahia *tesuqá/deseo	ardura	lid	voluntad	gaitz, queja	samin	
indazu otoi ruego	el	petición	gogo	charmant		
mana dicha (eirene)	alegría	(bake)poz, placer	galda	espe		
anhelo zori/dosta(zoro)	loka(loco)	gusto	gusto	eskari		
amets sueño	lausengu	felicidad	gozo	atsegina(shalom)		
amore, amoros tuku	Eros, ardor lera	halago		satisfación		
* misitheth, nupcias		pasió/*ahab	Cupido, gurari	celo/jelosia		
Muerte, matar touer endiratu, Erio, erori il, laedo		boda/*hatunna	casorio	eztai/eztegu		
		Balbe, herir	acabar/galdu	extinguir		

(1)

(1) Baltzean Dtexpareren hiztegia, * heberkereta aramaiera, + sumeriera eta egipitiera, *kusibian izenordeak*

(...) *Ene Inko, nire mintsoa inka da*". Hala "Gizakia eta bere Inkoa" poeman, baina "Akrostikoan" ainenka ere mingatzen da: "batzuk ongian bizi dira, inkoengandik ate (...) nik uztarria bezala eraman dut onura gabeko morrontza; baina Inkoak ongia barik, urribizia=miseria manatu zuen (...) Nere Inkoren gurtza=mena nardatu nahi dut". Sumeriarrek asmatu zuten lenengoz aztu ezineko "aienea" deritson eresia. Inotean inosoak eta inudeak ere inoka inotsen *Ino* jainkoari, urte=*annu(l)* berriko *anhoa*=*anonna/l* ona izan zedin, eta horrela *Ino* jainkoa erabat otoitzta eta esankisuna gertatu zan. *Inulak* ere intziri egiten dio *Inori* ezintasuneean.

Inko Inoren abizenekoa da, *Anunnaku Anuren* sorkari diren bezala. Aldien joanean, *Inok Inko* semea izan bailuen. Areago, *Inko Ino* jainkoaren *imago(l)=antza* da. *Ma-h(s)* ereduazan, ain zuzen, sagaratuetan *nausitasuna* adieraz-ten zuen *Anuren imaginari*. *Ma-h* sumeriar temploen santuenean gordezen zan eta *kù-g(s)* eta *zi-d(s)* giza ereduek *men* egiten zien haren *imaginari*. Egituron arabera, *Inkok* irudi eta guztiko gurpena *jaso* izan du eskualdunen kultoan.

Inko inka larriagoz otoizten zaio="con aíncio". Otoitzeko *inka* ekintzakoaz ahaleginaz *nastatzen* da, otoitzta ta ekintza bat bailiran, "Inko Jaun", "con Dios y ayuda" esaten denetan bezala, edo *inki-minki*, *inka* eta *minka*="a Dios rogando y el mazo dando".

Inko jaun!, *Jaun Inkoa*, *Jaun Inko > Jainko* etorri da. Norbaitek, arketipoen ezjakitun, *Jaungoiko* interpretatu zuan.

Gizaki jainkozaleak *antxinatik (h)ainbeste Inoterritan intziriz antzi* eta *inotu* zuena *Onozaroz=Natale(l)* *antxitu=anuo(l)* zuan, *Anuren antxinateko mentura*, bere *antze=imago* bizia zen Semeagan lortzean. Harrigarria ere ba dirudi euskarak hasieratik gaurdaino *An/Anu* jainkoaren izena haren *ondorenko Inko/Jainko* formetan gorde eta gurtu ahal izatea.

Halatan ulertzekoa da herrien mitologia erleginoen Itun Zahartzat ematea, erlegino historigileek egin ohi duten lez. *Ino/Inko/Jainko*, bestalde, euskararen eta, beraz, euskal kulturaren *umetzarotik* adinera igaro zuen bidearen lekuko zihurra da, *aien/inka, ino/zingo*, etab. egiturekin batera.

5.2. Euskara ta Jainko oroitza UTU eredura

Utu jainkoari ezelako *sustrairik, osperik edo axolik* gelditzen ote zaio, Anuz *edatzi* dugunaz gero? “*Utu bakarra da, eta berez ituin da, gudariaren laguntza idorotzeo, otian bere ondoan bizi zaitezan, Uturen laguntza udukitzeko*” dino sumeriar jakinduriak. *Utu duzti=oso, total=osotoro zogi=docto, dotore=sona, doi=justo da, eta jaun=domine(l)=don da.* Beragandik eta *Utukku*, berak bihaldu jagolea=tutore(l) adoretsagandik *uduku/iduki=tener bai-dezakegu osti eta oste(l)* kontrako laguntza=tutamen(l) doia, eta zorion doa/doaia=don. *Utuk doia=zuzena=justu(l) du maite=dôd(h).* “*Zure aurrean zuzena eta otina auspaz dira*”. *Utu zuhur eta zolia da, otatik dana dakus eta otu/otoi egiten diotenei adi=zur dago.* Izan ere, *deadoz, uiluz=suspiro, zipoz, (h)eitaz deitzen zaio: otian!=utinam(l)=uxala!=ojalá!, uio/oiu* (Sal 141), *otsez=aturuxo(ga), deiadarrez, doluz=dolor, uisuz, uisiz eta txilioz: jo!, txut!, ujui!, eta zinez hala dzipo!* *Dei=ots egiten zaio: toz, “ongi-etorri, iduzki xuri”, subila ixotu Subilaroz, haren beroak sukaldea berotu eta haren misterioak zurtu dezan.* Otoi egiten zaio “*eten gabe otoi egiten dioten otoitzak atotsi egiten bai-ditu*” *Utu ona=tob(h) eta donea/deuna da, Utu doatsu edu doetsu, ez xurra, hagan uzte duenarentzat, ha deduz=decoro aitortzen duen donaduarentzat=devoto.* “*Ama Uturen uduriko=ideko=uti(l) da, gizakia sortzen duelako, atta/aita Inkoa edu, haren otsa zihurra*”. Ba ote *Uturen duin=dignu(l) aita-amak, txotxoen sortzaile u-*

su direlako? (Has 3,5) *Aita aitatu eta Utu otu orduko, haren uzena otu orduko, otoitza edazten zaio adoretsuari.*

Utuk damu izan zuan Aduak=Hado agindu ujoldea, sumeriarren otumenean, eta damua dolor=damu=damnu(l)=daño, dolu=duelo deitoratu zuten deiadarrez Damu eta Dumuziren=Tammuz(h) ostean. Utuk udigoa dio, ostera, uzpelari=sombra.

Uturen otumenean dirau euskaldunak otoi egiten dueno, otu=otoi=otoitu=otoitz egiten. Uturen beste jainko osakiak: totu(l), todo, total, thusti, duzti, oso, osotasun, osasun, zuhurtzi, zuzen=justu(l), etab. Hagatik Uturen uduri eta doaiak ederto ere etorri dira Kristo “zuzentasun iduzkia” eta doe duztien uturri eta soter(g)=soltülea berria munduari iragartean.

5.3. Euskara eta Jainko oroitza RA eredura

Ra jainkoaren mitoetatik geroko teologiak egitura asko lortu zituan eta euskara da lorpenon agiria, *Ra arketipoen (h)urbiltasunean.* *Ra* jainkoa berez sortua izan zela dino Amon-Rari egin *erreguak=oratione(l):* “*Zeuk eratu zendun ernalazi zintuen arrautza, ezezagun ertaldiko arrakastaz*”. Berak erron zuela *urtea/irteera eman zion arrautza.* Horri esaten zaio erronka. *Iruskiaren arotik urten zuelakoa, arean.* Bainak, *arrautza erron zuen, ala hitza erran?* (Has 1,2-31) Ekintza biok bai-diria zein baino zein *eragingarriagoak* bizia ernaltzean. *Raren erraietako urak ere izan zitezken, beste azalpenak diotenez, Raren arrabatikoa, arean, hagatik arbaso ere erraiten zaie asabei.* Inguruko beste kulturekin, Sumeria eta Babiloniakoekin baitipat, *urren datorrena, ala ere, itzaren artesia da eta Ptha-Ra jainkoaren jartzen du Menfisko teologiak:* “*Jainko erronka, bihotzak oroi eta mihinak erabaki zuenetik artetsi zuan arean*”. *Arrautzak* berez bizia dakar *arraban eta berdin hitzaren erabakiak, ar-*

arnasten=ruah(h) den airean bizia eta arrazoia dakarte.

Ra aitaren erronka (h)arrigarria izan bazan, Oronzaroko Horus (H)aurraren artesian ez zan urriagoa izan, bai emeago, ordea, loto lorearen erraitik ernetzean. Maria Orzargiaren erraietatik jaio zen Jesus Haurrari “O Oriens!”, “Artizaharren aurretik ernea” edo “Goiz Eguzkia, Argi berria” deitzaino goraipatzen du Elizako Liturgiak, arteko arropa danak urri bailiran Ra berria, Erregea, iragarteko.

Egipton dager *erruaren*=yerro eta *urrikal/errukiaren* argibidea ere. *Errua (h)erriaren aldetik, Raren zahartzaroan halako arbuioz, irain egin ziolako jainkoari eta errukia, ordea, Ra jainkoaren partetik, barkatu egin ziolako errua herriari.* Hala ere, *Ra erra bizian ordetan herria arras abarrakitze-ko=arrasar erabakia hartu zuan aurrena.* Bere alaba Athor=Sekhemet erabakia betetzera joala, ordea, *damutuz=arrepentido, erruki izan zuen herriaz, eta barkatu egin zion arramantza=rebelión eta ez zuan erabagitako zigorra=reato bete.* *Raren seme Osirisek eta Maat alabak, egite on eta gaiztoen errolda erratera behartzen dituzte arimak.* Batzuek besteei pisuan *urritu=restar* eta Osirisen artesiaz zoria *ardiestea* itxaroten zuten. “Merikaren oharretan” dinonez: “*Rak egin zituen zeru-lurrak gizakien amoreagatik eta urtikatu egin zuen uretako Ersugea. Airea eratu zuan sudurraren arnasetzat, zeren gizakiak bere irudiak diren, bere (h)aragistik urtenak*” (...) Bere *arerioak erail zituan eta bere aurrik zigortu, bere aurka jarkitzea erabagi zutelako*” (...) Zeruko *argia eratu zuen haren bihotzaren onuran eta belariz uretaratzen da bereak ikustearren. Euren irradan kapera eraiki zuan eta negar egiten dutenean erantzun egiten die.*”

Gizakia *Raren (h)aragitik urtena* bada, egoki egin du euskarak jatorrizko -ar edo materiazko -aria atzikiak haren eredutik hartzean edo latinak “Verbu” itzultzean grekoen “Lo-

gos”. Raganako amorioa=amore(l) <*ra-mu(e)* egituraz adierazten da eta *Ra den eroiaren ergoa Eros(g)* grekar jainkoak adierazten du, *Eros/Eriotz*=“Eros/Zanathos” jainko borroka giza borra egiten delarik. *Eros(g)* jainkoak *erosi=redimir* edo *eroriazi* egin gaitzake erabat, *(h)aragia* ala *arnasea* den *a-rartekoaren arabera*. Kristoren heriotza erokeria zan gerkarrentzat, salbatzen direnentzat, *ordea, jakinduria* (IKor 1,23-24). *Erioa zan ertu beharreko azken arerioa* (IKor 15-25)

“Bere odolaz *erosi=redimisti(l)* gaituzu” dino Paulok Kristoz. “Berak askatzen zaitue geroko *erratik*” (1Ts 1-10). *Ero- ω (g)=“maite izatea”, eroskundearekin dator, eros(g)=eroiaren eta erraldoiaren ekintza da. Ero- ω , erosi andana zioa eta ekintza dira, batek maite duena erosten bai-du.* *Eriotik eros-ten ba-du, areagoa da eroiaren ekintza.* Bere biziaren *ordain eroстeari, eroagoa deritso.* *Aurreko mitologien giza ametsak eta hizkera bera aro berrien teologiari kunplimena iragar-teko erabiliak* izan dira.

Raganako eraspenean *errana=arrena* da eta hataz *oroitzea hari orroi/orroe* egitea, *oroipena=oratione(l)* bezala eta *ereguak erregua=ruego* dakar ondorio eta *ersu(e)=harengar=erresuak=rezo erraztu* egiten du eskabidea eta *irrikatu-irritsak irrintziz artetziko Raren irria, arrenkuraz/errenguraz.*

Erregua, hala ere, ez da *ernegu/arnegua=reniego, araua bira-ua* ez denez. Hoiatariko egiturak dira: *(h)aral, arre!, arraiea!, jrayos!, arraioal, arrastol, jredios!, jrediez!, arranopola!, etab.* “Aniiren jakinduriaren” arabera: “(H)ire arrenak bihotz erdi-koak direnean, *hire* berbak, gordeak izanarren, *(h)ark* *hire* beharrei *erantzuten* ziek, *zerren erraten dukana entzun* egiten eta *hire oparia onezko (h)artzen bai-dik*”. *Ra iruzki jainkoaren iragarkietan: oro, orokor, arras, arra=seinu, argi, errainu=rayo, rege(l), errege, erresuma, erreinu, etab.*

5.4. Euskara eta Jainko oroitza ILU eredura

J. Lacan sikiatraren arabera, “Besteari “al Otro=Alteri(l)”, egiaren lekuko denagaitik soilik, Jainko zeregina opa diogu, bere izenez deitzeko. Jainkoa, berez, hitza sortzeko tokia bai-da. Beste erabatera esanda. *El/Ella* aipagarri da, gramatikan hirugarren pertsonarena egiten duelako, ez inolaz *El/Ilu/Allh* Jainko izena delako. “Zerbait esaten daino, -darrai Lacanek- Jainko hipotesiak ba dirau”. Txalogarriak dira benetan giza barna aztertu dituztenen ondoreak, bada, Gramatikaren ostean, Toponimian eta edonon bezala, giza barneko gurariekin bat, Jainko arrastoak sumatu bai-dituzte. *Iluren* arketipoak ere, besteak beste, nolabaiteko arrazoia ematen die giza barnearen azterleei. Joanen arabera: “*Lenen elea* izan zan eta *elea Elohin* zan” (Jon 1-1). *Ilu/El* aurrean ez dagoen nor bai-da, eskutuan=*latens(l)*=latente dagoena, *lekuan* ez dagoen *lekukoa*, *alegia*, eta *langilea*. Yahwé *Elohim*ek lurretik *lokatza*=*limo*=*ludu(l)*=*lodo* hartu (Has 2,7) eta gizakia *lortu* bai-zuan eta hari sudurretan arnasea=*álito*=*aliento* ufatuz, bizidunen *alimua*=*alma* bizigarría *largatu* bai-zion. “*Jakinduria eman zion* bai, baina ez *bilezkortasuna*”, *alamentzen*=*lamenta* da Adaparen jakitea. *Ilu/El/Allah* jainko semitarra da, baina Sumeria eta Akadiako jainko aglutinadoetan ere agertzen da, Enlil eta Ninlil senar-emazteak berere. Enlil, An jainkoaren onularia da eta gizakien zoria du eskuetan. *Ilungiak* *lez*, *jaurtitzen*=*lanza* ditu geziak, gizakiak (*h*)ilteko *ahala* berea bailuen. *Hala* ugoldea erabagi eta Enkidu eta Gilgames *hilazotean*. *Enlil, Ilu* *lez*, *jainko lekutu*=*lejano* eta *latz* xamarra ere, ots, gizaki *leinuz* nastu gabea, bada, Shamas jainkoari erantzuki, *legortxo* ere ba-dinotso: “*Hori dinok, lagun* *lez* *eurekana*=“a ellos”, “*egunero lisatzen haizelako*”. *Iluk* *lainoan*, *ilungian* edo *ilu-*

netan soilik erakusten du bere *lama*=*luminosidad*=*alo*. *Ilu-rengana* *heltzeko*=*allegar*, eta *haren*=“de él” *laguntza* *lortze-ko*=*alcanzar*, *lortzaile*=*locuplex(l)* izateko, *balaguz*=*halago* *limurtzen* du *ule* *luzedun* *aitona*=*abulu(l)* Anatu *iloba* jainkosak Ugariteko mitoetan: *Ilu argitsua*=*lúcido*, *Ilu alyn(u)*=*a(h)altsua* *ezeze*, *alena*, eta *haren* *elea* *lez*, *lm(u)*=*ilimini* bizi dena.

Baina, zaharraren zaharra, Ugariteko *Ilu* maiz *lo* dagola dirudi eta herriko=*laos(g)* arazoa jainko txikien eskuetan *lagatzen* duela. *Ilu/El* *jainkoagazko eleka*=*laleo(g)*: *Il, (h)el!*=*hel akit!*=*heldu akit*=“*allégate a mí*”, (*h*)elas!(), *halajainko!*, *auli* eidak, hire *iloba ahula bai-nauk*”, *eleison(g)* soinutzen du *letainak*=*litaneō(g)*=*litanía(l)* *luzean*, *elekatzea* *alakatzea* dela. “*Il, lagun akit lazeria honetan!*” *Al/ahal, (h)el, ahul, lo, (h)il* monosilaboen andanak adierazten du *Ilugazko* *lilura*, *limurdura* eta *laztana*, *ahalegina laidoaren alarau/alauria*. *Iluri* egin *alaka*=*lite(g)* da gerkeraz eta gauza berak “auzi” dino *latinez*.

Iluk bere=“de él” *ahalaz, lotu*=*ligar* egiten du gizakia, batzutan *ilutu(s)*>*iluso, liluratu*=*ilusionado* dauka eta bestetan *lelotu* ta *alamenez*=*llanto* *alatu* eta *doluz*=*lutoz* *lertu*. Oharatzeko da *dolu/luto* egiturako konposagaien itzulia, *laudo(l)/laido*, alkarrerenak dirudienarren, aurkakoak dira, *lite(g)/lite(l)*=*lucha*=*liskar* bezala. *Iluren lama*=*lumine(l)*=*luz* *liluragarria* da *alegitan* eta beragandiko=“de El” *alaitasuna*=*alegría* *olez* *lelotzeraino* *lerrazoten* ditu: *jola!, jolé!, iole!, ele!* *lokiak* eta *oldeak* *lehiaz* eta *leraz oldartzen*=*lanzarse*. Legezko da sikiatrak *lokarirotatik*=*lazo* hainbeste *lokatu*=*loco* *laguntzea*, *Ilu/El* *jainko* *liluragarria* *ezeze*, *ailu* ta *larregia* ere ba-dalako, *lys(u)*=*alegia*, bestelako “*gizaki listoek*”, *ulertu* *ahalizateko*.

5.5. Euskara eta Jainko oroitza KA eredura

“Gizakia, gorputza, seksutasuna berez dira hizkuntza eta inkonsientea hizkuntza bezala taxutzen da” dino aipatu F. Lacanek. “Sujetoa, izantasunik ezean, eta halabeharrez Besteaganako “el Otro” gurariz dihardu”. C.G Joungen gardiz, norbere arketipoa bestaren tranzendenzian *gainditzen* eta osatzen da, *gizatasuna* jainkoengan. Beste *giza* batera esanda, *gizakiak* jainkoarekin eskontzen = *gameo(g)* da. Beste horren arketipoak *ikusi* ditugu, orain *gizakiak* bere osotasuna hizkuntzan nola josten duen *ikusiko* dugu. Eta lehendabizi *Ka gopuzkiaren egiai egingo* diogu bide.

Kù-g(s) gogoa hasierako *hagios(g)* = santu, izateari lotua dago, ots, Anu eta *Gatundu* jainkoen eskutik urten-berri *gizakiari*, egokitua. Marduku/Marduk erregeak jainko askoren eredu-ez oretu zuan bere izena, haien *kidetasun guztiak* bere *gorputzean kudeatzen* zituela. “Enuma elish”ko bere goiti-zenetan *Gixnumunab* da, ots, “herri guztiaren sortzaile = creador (...)” bere *gunetik egin* = *gigno(g)* = generar bai-zituen *gizakiak*”. *Giza* egitura honetan dagoz, *egon*, *gauza sakratuaren zi-d+kù-d(s)* egiturako ereduak sumeriar paradisuko Nin-hursag ama jainkosak, Ensagen emazteak, atzizki *ager-tzen* dituenak eurak. Haraz gero, *gizakiak gauzak* = *cosas* bere *kisa/gisa* = *guisa egiteko*, “*guisar*” eskubidea dauka.

Marduk jainkoak errito bereziar gehitu zion jainkorasuna *gizatasunari*: *Qingu* jainkoaren odolaz *kutzatu* eta gorritu zuen *gizaki* berriaren *gorpurza*. Menfisko teologiaren gardiz, *kardia(g)* = adimena, *kordea* = *gogamena* garatzen da *gizagintzan* = *creación*: “Bihotzak = *korde(l)* eta mingainak *gainditu* zuten *gorpuzki* bakoitza, bera jainko eta *gizaki guztien* *gorputzean* dagoela *ogartuz*”.

Zertarako *egin* zuten jainkoek *gizakia*? Jainkoek jubilazioaz goza zezaten (Has 2,3. 3-23). Jainkoen ordez, bizia *ugaritu*

eta ekintzan *garatu* zedin. *Gizakiak ikasi-guraz* = *curiosidad* lortu zuen jakintza eta jainkoen *gizako egin* zan (Has 3,22), *gaitz* eta *ongiaren jakitun* = *conocedor*. Halako *ganoraz* eta *gaitasunez* ornitu, lanerako *gertu* zegoen. Enkik *agintzen* dizkie *eginbeharrekoak*. Enkiduri uztarria eta *goldea*, *Sumugani giberriak* eta *larrea*, etab., *bakoitzari* bere *gizalana*. Marduk berak ere hala *agintzen* die *Igigi* eta *Anunnakie*. *Eginbearrak gizaki bakoitza* = “cada cual” bere beharleku *kokatzen* = *colocar* bai-du. Lanean *kokatu* ez dagoena *kolokan* eta *loka dago* = “no ocupado”, *akuran dago*, norbaitek noiz alokatu = *agur(h)* begira. Lana ez da, berez, *gaiztakeriari* sor *gaztigua*, ez *zigorra* = *castigo*, *gizakia gaizki egin* aurretik ere lanera *gonbidatua* bai-zengon (Has 3,17). *Gaizki eginak* lana *gaiztu* daroa izadian (Has 3,18-19). Zergatik du, hala ere, “*ongiak*” jainko eredu aurrizki eta *gaizkiak*, ostera, *giza eredu*? *Gizabideaz ikasi* zuan hizketan eta *lurra* = *geb(e)* *lantzeko* = *cultivar* lanabesak *gertatu* zituan: *gurdi* = *curru(l)* = *carro*, *culter(l)*, *grada*, *guraize*, etab. An eta *Enlidek*, *ugolde* ostean, lau lanabes *gertatu* zituzten berere: *aitzurra* = *ligone(l)*, *pikotxa*, *kapatxa* = *capazo/saskia* eta *goldea*, *karkabak* = *canales* *aitzurtu* = *cavar* eta *kaiaj* jaso eta soroak uresta zitzaten. *Ugazabak* = *kurios(g)* *akuran aukeratzen* ditu *kobrak*. *Kyrios/kurios* = *ugazabak* *zainduz* = *curia(l)* = *cuidado*, *guritu* egiten da *lurra*, ots, *gorde* = *guarda*. *Kyrios/Kyrie* bera da *gure Liturgian* oraintsu arte iraun duena eta *Jainko Gurenari* *gur/agur* egiteko eta *gurtzeko* erabili izan den deiera.

Haraz gerokoan *akurako* lana dela-ta, *kexurik* = *queja*, *gudu* = *agonu*, *agone(g)* eta *ogenik* ez da falta. Zer eskatzen dute *kexuok*? Ohar *kexa/eska* *giza* ereduko tirabira dela, bada, *gaurko* inauterietan inork ez du lanik inotzen, ez *galdatzen*, *gel!*, *kontuz!*, *agur*, *kal!*, *jquiq!*, *¡courage!(f)*, *cáspita*, *caray*, *caramba* *garraxira*. *Galdatu/galdetu/galde egin* = *itaun/*

eskabidean, erran/arrenean bezala, erabili ohi da. *Kexutan*, berriz, albotik *kendu* ezineko *ketoak* gara *gizagaiso/gajook*, *geixoa keixua* bai-da. “*Jainkoak gorde gaizala*” esan ohi da, baina sarriagotan “*San Antoniok gordeta*” abereen arazoeitan, berere, *Jainko gauza* hoien *gainenik* bailegon.

Jainko kalitate batzuk giza eredura aldatzen dira, *k-/g-* aurrikiaz: *iza(n)/giza*, *uren/guren*, *duzti/guzti*, *erdu/gertu*, *ide/kide*, *arte/gardi*, *(h)ala/aequale(l)*, *loria/gloria(l)*, *inka/kainka*, *onore(l)/ganora*, *en(s)/guen*, *ino/gino*, *auzi/causa(l)*, *(h)il/kali*, *erra/gerra*, *ari/akar*, *arbola/carballo(ga)*, etab.

5.6. Euskara eta Jainko oroitzako BA eredura

Gizakiak, kosmo-jakinduriak dinotson bezala, *Jainko biloi/alaba* dela *ba-daki*, *baina bai apal eta baldar* gelditzen dela giza jakintza-pean (Job 14,1-17). Jainkozko *belaun guzietan* aitortzen du seme-alabatzakoa=*filiación*: *van=ben*, *ttotto*, *biloi=filiu/a=alaba*, *bar/arreba* eta halako *baimenaz=parresia(g)=permiso* Jaikoari *aita=aba(ar)=bab(i)=papá=padre* deitzen dio. *Beldurrean babesia, piedad, barkamena=perdón* eskatzen dio. *Ba daki bidari=viator(l)=peregrin, bagea, peko, pequeño, pairakor=pasible, perecedero, bekatari=pecador* dela, eta, beraz, *bidesaria=peaje bagatu=pagar behar duena, bake-a=pace(l)=paz lortzekotan, ots, berriz ere bere Ka bilatu eta harekin batu ahal izateko*. Horra, *bada, bagetu=bagatu eta barriro batu, Baren behingozko borroka*. *Apostu=apuesta larría*, “*ene bada!*”, *Baren baitakoa benaz=vere(l)=“en verdad”*. “*Ez gera geure baitan, gurei eragiten digunaren baitan bai-zik*”, euskal jakiteak dinon bezala. *Ba esanekoa=obediente da, zapalduen be(h)a>via(l) da, bere bidea>fide(l)=fede=fe, bere vereda>veritate(l)=verdad, bere bizia=vita(l) igaroan=paso pausuka=“a pasos” doana=va*. “*Bizia ba dator eta ba doa=La vida se viene y se va*” berataz berbaz ari da. “*Bareki-*

ko elkarrizketa etsipendua”. *Bidea salbabideko jarraipenean gizakiaren jarrera da Biblian eta Coramen, beraz, bide/fide*.

Kultura honen *biran ulergarria* da “*neu naiz bidea, egia=verdad eta bizia*” (Jn 14,14) erronka edo “*goratua izan gura badozu, ene biloi, apal zaitez Shamasen aurrean, bada, berak apalazo egiten du harroa eta jaso apala*” aramear jakitea.

Benazkoa ez dena *bidana=birao=blasfemia* da, beraz, *obena=pecado*, eta *egia=verdad* ez dena, *gezurra=falso* eta *bidezko* ez dena, *bidegabeko*.

Ra urten eta eroanean arintzen *da=roñ(g)=ruit(l)*, *baina Bak behetik pairakor=paciente ferñ fert(l)* daroa, eguneroko *beroa, benaz barneratu=pensado* duena *bera gura du=vult(l)* eta *bilatzen du=busca, Jainko baitan baitua* izan daino: “*Nire pekatuen gainetik igaro=pasa zaitez, nire beharrak iraun egiten bai-du*. Thotek *epaituko* nau, *Jainkoak beratzen dituen ber-berak*. Kkonsuk *babestuko* nau (...) Rak adituko *ditu nire berbak* (...) Hona ene *bak erantzun zidana: Ez haz, bada, gizaki=women(al)=homine(l)=hombre bat?* pilpiratzen du *Bak berekiko berbetan*.

*Pisuaren=balanza pisua=pensu(l)=pisoak behartzen du, zigorraren=penaren bildur da, Thotek zehatz apuntatzen baiditu pekatuak, edo “Gizakia eta bere Inkoa”, sumeriar jakinduriak bezala, Jainkoagan usten du *pentsuda*: “ene Inko, nire begiak neure pekatuak ikusi dituenez gero, (...) ene ba, gizakumeak, apaltasunez ezagutzen ditut zure aurrean”. “*Barnenetik zuri dagitsut oihu, Jauna*” (Psal 129,1) “*Nere barrena estutzen denean, zuk badakizu nire bidea*” (Psal 141,2). *Jainko aba(ar)=padre, bada, beragazko nabastarre a=parresia(g)* sortarazten du *berez*.*

Latinak *Verbu* itzultzen du “*Logos*” gerkarra Kristori egostean. Logos, ostera, *bulko=pensamiento* soila adierazteko erabilen grekoek eta, Kristori egotsiez gero, gorputz gabeko

nortzat euki-arriskua zegon. *Berbak/Verbu, berriz, egitar sorkari benazkoa adierazten zuan Be+Ra>Bera/vera(l)*, Ra-ren belaunetik harakoa, ez menfitar teologiako Ptahren *pentsamendu hutsetikoa*. *Berba=Palabra<“fala+vera”* etorri zan, Kristo *Badun eta, beraz, Kadun gizakia ere ba zela adierazteko, ez zela falaz=gezurrezko gizakia.*

Jainko ereduko hitz batzuk giza ereduko egiten dira, *b/paurrizki ezarriaz: oru/borea/burua, Ra/bera/vera, ari/firu, ide/bide, Adar/padar/padre, man/homine, eme/femina, i-rau/birau, aien/pena, aina/baina, erun/ferw(g)*, etab.

5.7. Euskara eta Jainko oroitza SHE eredura

She ereduaren *sagaratzea* oriopeñetan dauka euskarak. *Esan bezala, gauza sagaratuen artean, zi-d(s) izakerak txit=zietz/zeatz izatea eta zuzen=eskuko izatea* adierazten du. *Zi-d(s) izate txit zietza jainko-santutasunaren partekide izatetik datorkio gizakiari eta berak osatzen du gizakiaren nortasuna eta izantasun berria seinutzen, izate=esse(l)=ser “txit eder”, “txit santu” berrian jainko ma-h(s)=imaginaren aurrean ba dulearik non eseria, essere(i) edo xeiki/jaikia=stare(l).* Era berean, giza ereduei (*h)asiberrien xedea asperatzen=spirare(l)* die, *izpiritu=spiritu(l)* bizigarri eta *askean*. *Etxea jaurretzen duen eredu=estirpe* ez da, beraz, “*ikuilu/korta*” edo materialzko eraikintza soila, *etxeak*, hako *Esharra, Esagil* egiturak bezala, *santutegi seinua=signu(l)=señal* dauka, *esku* bereziaren *sabela eta jakinduriaren=sabiduria* eskola denez gero.

Jainko gizatuak edo giza *jainkotuak* dagoneko *She* eredu daroe auritzki: *Shamash Akadian, Shapash eta Sekhemet jainkosak Ugariten eta Egipton, Shamsu, Arabian. Sumerian ere ezaguna zan Ni.Saba jakinduriaren jainkosa eta Shamas, hako Utu laguna bezala, gizakiegi egunero urreratzen zitzaiena. Shapas eta Ni.Sabak jainkosek jakinduria=sabiduria*

erakusten zien herriari. *Ashera eta Astartek, Sekhemetek bezala, maitasuna ordezkatzen zuten hako Inanaren ordetan. Shamash darama eguneroko zama eta zamariz ibili ohi da zeru-lurretan, bidelarien lagun. Bakoitzak norbere jainkoa bilatzen du, gizakia ez bai-da goiko jainkoen proiekzio hutsa, ezpaere bien arteko topaketa.* “*Hire jainkoak eureak=“tu dios personal”, etxeakoak, lagun hakiala eta gida hire bidean (...) hire jainkoak segurtatzen dik hire indarra*”, ohar egiten dio hilezkortasun-jakinduria bila dabilen Gilgamesek Enkiduri, berak, gainerako jakindurian gailendu zenak. *Ez zan aski=assez(f) izadiko jakinduria. Izadiko jakinduria den berezko sena eta askapena eztabaidan dihardue gizakiagan. Gizakia seinzarotik ezaguerarako adinera heldu da, jainkoek bezala, ongiaren eta gaitzaren jakitun egin da (Has 3,22). Seinzeroak ez ditu bereizten (Dt 1,39) eta ez da egoki ona eta txarra orobak jainkoei egoztea (Sir 15, 11-20)* “*Jainkoak ez dio Sarrabu deabruari bidea eragozten*”, kexu da “*Akrostikoa*” Sumerian, baina *jakinduria-eskola* aurrera doa, “*gizakiak urgaziak izan dira, jakinduria zerutik bai-dator*”, dino “*Ajikarren Atsotitzak*”. “*Jakinduria guztia Jaunagandik dator*” (Sir 1,1). *Jakinduria=Sabiduria* emazteki izenaz bide egiten du gizartean eta bere *etxe=eskolara* eta mahaira deitzen die *seintxoei* (Esa 9, 1-6). Hako Ni.Saba eta *Shapas* edo egitar *Sia(e) jainkoek* bezala. *Jakinduriak=sapientia(l) zazpi* habeko *etxea jasotzen du* (Esa 9,1), “*begira eitzak Ur uriko harresiak(...)* ea *Zazpi Jakintsuek oinarrituak ez diren*”, dino Gilgamesek (I,15).

Jainkozko berria zabaltzen da, *askapen* edo *salbamendu=salute(l)=salvación* *Jainkoaz* hitz egiten: *Yahvéh=“izatez dena”* (Jak 13,1;Urt 3,14), *Yesa yahu=“Yahwek salbatu du”*, *Jainkoak jagon, Shamsu sanatu>santu santzudun da*. Hako Ra eroiak erun zeroana eta Ba ferw(g) behartzen zuena, *Shek etxa-*

ron=spero(l) aserotzen du eta segurtatzen. *Espe>spe(l)=esperanza* egiten da, biria *espirituz=arnasez* asetzen den bezala. *Sagaratuuen eskarra=gratia(l)* ezkerra jasorik lotzen da gizarte berrian, eta *eskubidea, eskoia jasorik*. *Eska dagoenak esca(l)=janaria eskuratzan* du. Lehengo Jainkoekiko “otoia” gizatasunean *eskari=siskur(s)* da, eta “eirene” Jainkoen mese-de zena, osteria, *bake=pake/pace(l)* gertatu da edo *slm(u)=shalom(h), salud* eta “libertate”(l), berriz, *jaregite* edo *askapen*. *Shamso Jainkoari santzo* egiten zitzzion, *Sansomendira* begira, Uturi aturuxo(ga)=oihu/oju bezala, *sanotasun zantzuagatik eskerrak* emanet. *Jainko Semeak* ere *She ereduko izan nahi zuan* (Lk 1-31) eta *Ilu>ilutu>iluso* datorren bezala, *She>Shedu=angeru jagole>Xesu(ga)/Jesu=askatzaile* dator jatorrizko izen. “*Jainkoia izanik, txetu/zeetu=exinanivit(l)* egin bai-zan”(Filip 2-8). “Euren etxeoengana eterri zan eta *etxekoek ez bai-zuten onartu*” (Jn 1,11)

Ez ukapena eta *xa(ga)=ya=sí* baikorra ere ematen ditu eredu honek, bestalde, *xe, xehe* eta *txar/txatxar* edukinak ere *ezin zitezken Jainko* ereduekin *asma*. Ohiuskoetan *ezagunak* ditugu: *Jinko Jaun!=¡Santo Dios!, San Dies!, Jainko!, Jainkoarren!, “bai Jainkorako!”, ¡salve!, shalom(h), aiz, jax!, zas, xapil!, ¡zape!...*

Jainko ereduko hitz asko aldatu egin ziran egituraz eta edukinez, *She eredua aurritzki ezarriaz bakarrik: ein/zein, on/sano, en/sen, ari/zer, inka/zinka, Inko/zingo/Jainko, Arthe/ Astarte, Hera(g)/Asera, Antzo/Shamsu, Utu/Xedu, ide/xede, aurre/jaurri, ar/zahar, erein/serere(l), are/sare, (h)alan/zelan, eritsi/jau-retsi, aldatu/asaldatu, etab.*

VI. EUSKARAREN JAKITEA EREDUEN ARABERA

Jakite, jakintza erabili ohi dira, gehien bat, “*sciencia(l)=ciencia*” adierazteko eta *jakitura/jakinduria* “*sapientia*”(l)=*sabiduría* esateko. Bata gizarteko eskolatik emana dator, bestea izadiak emana, jakite ikasia eta jakite sortua bezala, baina bien batzea ere *jakinduria* egituraz adierazten da. Teknika, esate baterako, eskolaz ikasia da, baina *jakinduriak* izadiko ordenan ere badu errorik. Teknikaren eragina aro=zirkulo batera lotzen dela, *jakinduriarena*, osteria, eliptika bat bezala, jaurtia da eta haren polo bata gizakiagan dagoenarren, besteak mugagabera joten du, sinboloaren eraginean ikusten denez.

Jakinduriazko hiru aldi bereizten dute exegetek: izadikoa, gizartekoa eta teologiazkoa. W. Schmidt, erlegioen historiagilearen arabera: antxinakoa, antropologikoa eta teologiazkoa dira. Azken honen zeregina aurrenoko biak aztertu eta lotzea da. Izadiko *jakinduria* kosmoaz eta Jainkoen sinbolo-ez arduratzen da, haiengan agertzen diren argi eta artesiak lurrean zelan ematen diren eta nola sinbolo haien eredura distiratzen eta betetzen den gizarteko ordena. *Jakinduria* honen lormentzat ematen dira Sumeriako eta Egiptoko apaizek Jainko izenen eredupean eginiko lehen “*onomastikak*”, euretan, Enziklopedian bezala, ezarten bai-zuten *jakite* guztia. Hitzak ezin zezaken utsik egin, kosmo ordenaren oihartzuna izan nahi zuan, hagatik hitzak ondo taxituak izan behar zuten. Gizakien moral jarkerak, hitzak bezala, ordena hori jarraitzen zuan: “*Jainkoek zuzena saritzen dute eta gaiztoa zigortzen*”. Gizarteko *jakintzak* gizakiaren bizi-arazoez arduratzen zan eta bere arketipoak ezarten ditu arazoon adibide. Gizadiko *jakinduriak* ezbaitan jartzen zu-

an Jainkoen zuzentasuna, errugabea ere zigortua izaten zelata, zantar asko osasunean bizi zirela-ta. Eztabaida honen inguru asko harrotu zan herri *jakinduria*. Gakook askatzera datoroz teologiazko *jakintzaren* oharrak, Israelen berere, eta ate joten datorren *Jakinduria* iragarten da (Esa 8,1-6).

Jainkoen eta gizakieng arketipoak aurkatuz, hizkuntza eztabaidarako armak eskuan dago, giza ereduak aurkatuz, maila ezberdinako edukinak lortzeko gehi den bezala. Horrela, adibidez, *done/donga* aurkatasunean, *berra/berza* genero eta espezietan, *hezi/beza*, kalitatean, *beretu/berezi*, *virtu/spiritu(l)* materia eta espiritua, etab. Horrela hizkuntza *jakiteko* arteziez elekatzeako gehi egiten da.

6.1. Euskararen jakinduria AN arketipoaren arabera.

An arketipoa *nazak* berez = *natural* = “de nacimiento” dakaren *antzean* = *imagen oinarritzen* da. *Analogia*, izan ere, gizakiaren gorputzkiak *unibertsoarekin* duten berezko sinpatian *oinarritzen* da, M. Dubuissonen arauz. An = zeroak lurrean *antzezten* = *analogizō(g)* ditu goiko argiak, An bera dela *antzaren neburkin andi=magnu(l)* eta konparaketaren erdi-ko = *medium(l)* ardatz eta marka: *aen, ain, aína, ein, einda, einda mais(ga), antzo, ansí=ainsi=unela, onan, onsa=ondo, onla, nola, ongi, antzeko=análogo, antzera, nola, magis=más, máxime, amplius, mucho, muy=inobre, minus, noski, mismo=même, modo, manera, nahiko, ante, aúñ, aunque, norma, medida, neburri,* etab. egituren bidez.

An bera da mundu guztia *nehurtzen* = medir duen norma eta *antzea* = *moldea* = modelo. Mundua bere *umea* denez, bere NOREN genitiboak *-aen/-ain* *antzezten* dute edo *antzo*, *magis* aglutinadoen modura. Berak *animatzen* du *jakinduria* *Enki=emqy(s)= “jakin=jakintsu”* Jainkoaren bitartez = *medio=meta(g)*. Bere aratekooa = *mediador* *maisua=maeso=ma-*

Eskema 9n.: JAKINDURIAZKO BERDINKETA/BEREIZKETAK

AN/ANU: *man/maña, man/mana, mente/mende, mentu/mendu, anze/anzi, antze/antzi, huntza/huntsa, mendeku/mendigo, inozo/noxiu(l), necio/nece(l), mamala/mala,*

UTU: *otu/otoi, turre/tuere(l), edu/ethos(g), atton/atün, itun/itaun, eitatu/ehitu, tob(b)/sophos(g), doctore/dotore, done/don, duin/dueño, duin/zuin, zindo/zintz, dona/sona dona/sona, tuna/-zun, sudur/zuhur, nasu(l)/suma, otos(g)/ototoi(g), ttoin/duin, toin/soin, totil/sotil, eitatu/ehitu,*

RA/HORUS: *Eros(g)/Erios, oroi/orare, arren/erran, ersu(e)/erresu, errezzatu/erraztu, rogu(l)/ruego rason(e)/razón, erregutu/erregutau, ero/eros(g), eregu/erregu, ergel/argal, eros(g)/erogo, arje(g)/argi,*

ILU: *ilutu/ilotz, ilutu(s)/iluso, elekatu/alakatu, logos/logios(g), lauru(l)/loria, levare(l)/llevar, legal/leihal, leido/listo, lite(g)/lid, olim/ilun.*

KA: *giza/gixa, ekia/egia, kanore/ganora, emqy(a)/kin, kide/gida, cura/gura, gratia(l)/grasa, capio(l)/cappo(it), causa/gauza, korde(l), kardia(g)/gardi, kari/caro, castigo/gaztigu, egotzi/egotxi, ikui/igui, cabeza/capaz, occatione(l)/ocasión, gaixto/gaixo.*

BA: *beha/via(l), bide/vida, bide/fide(l), via/piu(l)=pío, vereda/verdad, bizi/vis(l), virtus(l)/virtud, behatu/beato, berba/Verbu, bage/vago, bera/veru(l), pensar/pesar, balar/falar(ga),*

ETXE: *xabe/sabia/o, xabetu/sapere(l), sein/zein, izen/izan, sanatu/santu, sancitu(l)/saindu, espe/spe(l), espain/espén, eskui/esku, eska/esca(l), ezker/esker, esker/eskari, senda/sendo, sede/xede, eskarmentu/escarmiento, eztai/ezti, etxakona/ezaguna, eskarniatu/escarnecer, sabio/zafio,*

gistru(l)=maestro da, Anugazko oroimenaz=memoria mintzo da eta atso-en=anciana onuak aintzak dauzka. Nar(s), narru(a) musiko-ek ere Anuren aintza eta mezua “narratzen” dute kantaga-ietan=melopeas. Anuren ereduko eskola tenplorari eusten= anexa zion eta madrasa(arb), midrash(b) zeritson, baina ama/amonen mandatuak atsotitzen mezua zuten mintzaira-ko otsak eta edukinak lotzen eta bereizten: Ez dira berdin man/maina=maña, ez anze/anzi, magia eta teknika ere ez direnez, baina batak bestea eskatzen du, mente/mende, amo-ratu/amorratu eta mentu/mendu bezala, edo batak bestea lekarke, inozo/noxiu(l)=necio/nece bezala.

An/Anuren antza daramate a) mentu hitzak, b) zentzue-nak eta c) esatekoak:

a) *an, anze, onua, antze, antzi, emqy(s), nous(g), numen, endelgu, nabaitu, annuo(l), antzeman, analogia, analogizo(g), mentu, mente, menoineo, memini, memorare(l), enterar, necio, nece, inozo, memo, inanne(l),*

b) *antz, min, miin, nabari, entzun, notar, nozitu, mirar, mira egin, nasu=nariz, imitar, mimo, imintzio, ñaka, annuere(l),*
c) *aien, ino, oinon, onu, inka, antzi, narro(l), marru, nuntio(l), nombrar, onua, onetsi, mintso, mentar, emet(b), mentira, moneo, noticia, mezu, masiatu, enigma, mito, máxima,*

Izadiko hegazti eta abere, uxuak berere, eta landaretza iraunkorra batetz ere, Jainkoen baso edo baratz antzo izen-tatzen=mentar dira *ein* batean, *antxinako “onomastiken”* lekuko bezala: arrainen, pistietan, eta zuhaitzetan, etab.: *aine, ñu, ainara=enada=anduriña, ánade=antzar, miru=milano, malviz, ñandú, anbulu, onagro, morsa, marsopa, andeja, angila, inguma=mariposa, mamurru, madroño, mahats, menda, malma=malva, manzanilla, matricaria, mandrágora...*

Hagatik kontu ez kaltetu *ainarak*, Jainkoak etxera bidali-tako mezulari *onak* dira-ta, edo eta Kristori buruko arantzak

kendu zizkien-eta. *Mendabedarrak* halako mina emendatzen du, etab. eta *Anuren medikutza*=“medicina naturista” onuragarri da eta mezua herri jakinduria bihurtzen.

Anuren arketipoa giza ereduekin *nastatzean*, haren esanahia mailaz beheratu egiten da, *anunnaku*, *Anugandiko sorkariaren* egituraren bezala. Horrela: *ondu/nozitu=no-cere=noquear, nai/neke, nagi, en(s)/necio/nece, mende/mendeku/mendigo, necesidad, negar, añagaza, engañar*, etab.

6.2. Euskararen jakinduria UTU arketipoaren arabera

*Utu iduzkiaren edua=iduria=tipo otatik lurrera distiratzen duen argian=tu(s) oinarritzen da eta, hagatik Uturen jakinduriari *zuhurtzia=sophia(g)* deritso. Othustan=oteando diharduenez, tolez tantorik gabe, dana daki, zogia=docto da: “Horra, Totek dana daki”, aitor=testimonio dagi egitiar zuhurtziak ere. Bere ituna zuburra dirudi, üdüri. Adinak=aetate(l)=edad erakusten du atüna=discreción, attona leku-ko, eta “Nin.sun(s)=“doña docta” atso hori ez bai-da zunzuna, duztiz sona baizik, Gilgames lekuko. Gizakien begiek ere Uturen zuzitan dakuse. Attona zuzulu=txisiluan jesarten da, Nin.sun sonak selan=solio=tronu jesarrita, atsoak atso-titzetan edatzen ditu axolazko esakerak: Attton/atün/tino elkarrekin dator, duina/dona/sona bezala, zuinak egiten.*

Uturen eduko eskolari eduba(s)=“taulen etxea” deritso Sumerian, toska gainean idazten zuten gramatikaz, literaturaz edo erlegioaz eta legeaz=torá(b), Nin.sun tutore zutela eta titulodun laguntzaile, ato=“anaie nagusia”. Eduban “eduko tau-lak eman zizkidaten (...)anaie nagusiaren eduko egin naiz”, dino “Idatz ikasleak”. Edubaren zeregina, hezi=educar.

Utu eduko jakintsuetan zogi, zuhur, docto > ducho, sophos(g), sofista, etab. agertzen dira. Zuhurtzietan Sofar eta Job (Job 20,1) idumearra, baitipat, edutik jaso dezakegunez.

Uturen zuhurtziak darabilen *odi* *edo* meta-odos(g) bidea itaunketa eta ituna dira. Zuhurtzia=sophia(g) honek o(h)itura=ethos, etika sortu eta doaiz duintasuna=doxa(g) idoroten du. Utugazko zuhurtziak duintasuna, dotoretasuna eta doto-regoa ere bilatzen du titulotzat eta domne>don/dona deitzea gogoko izaten dute. Etorri oneko ditxolariak adituak ere ba ditu, *eduki*.

Utuk amagan gizakiak edatzen=edere(l) baditu, Utuk aitagan eduzko aholkuak erakasten=docet(l) baditu, Uturen eduko dira eta harekiko duintasuna isladatzen datozi *edu*=uti(l), *edo*, *ide*=*idea*=*ideko*=idéntico, *iduri*=eidos(g), *iduri*, *idem*(l), *adin*, *duin*=digno, otro, tal, tel(f), atan, tan, tanto, autant(f), tot, todavía, *ideo*, ut, aut(l), zoin, zuin, osoro, summu(l), sumo, sobera, sobra, super, total, todo=duzti, ostera, tipo=edu, uso, etab. bezalako egiturak.

Uturen eduko hitzak ugari dira, a) adimenezko, b) zentzuenak eta c) adieraztekoak:

a) *otu*, *eita*, *üdüri*/*iduri*, *dokeo*(g), *ide*, *idea*, *adi*, *adin*, *eido*(g), (h)eitatu, *sumo*, *susmo*, *juicio*, *duda*, *dubito*(l), *tekuru*, *docto*, *autu*, *solvo*(l), *zoli*, *zogi*, *zorga*, *tonto*, *tuntun*, *zuntzun*, *sonso*, b) *audio*(l), *aditu*, *otear*, *othustan*, *otos*(g), *odore*(l), *dolu*, *dole*-o(l), *so*, *soka*, *sudur*, *usna*, *usmo*, *susmo*, *usain*, *zunda*, *zundatu*, *somatu*, *idatzi*,
c) *otoi*, *ots*, *oska*, *ujui*, *itun*/*itune*, *itundu*, *aitatu*, *aitor*, *autu*, *etiu*, *dico*, (h)eitatu, *docere*(l), *edatsi*, *tacere*, *dabar*(h), *sophos*(g), *doctrine* atsotitz, *drama*,

Hizkuntza arteziz t/z/s/x/j darabiltza *tob*(h)/*sophos*(g)=“zin-tzo/zogi” (Esa 11, 30) bezala, propozioko analogietan el-karrenak bailiran, parekatzen dituzte, edo *dona*/*sona*, *totil*/*sotil*, *itun*/*izun*, *duin*/*zuin*, *domu*/*summu*(l), *ito*/*ixo*, *itoi*/*ixio*, *sudur*/*zuhur*, *iturri*/*ixuri*, etab.

Antxinako “onomastika=izendegiaren altxor bezala ikus di-

tzakegu izadiko zenbait abere *uxu*: *uddi.ah*(s)=*idi*, *toro*, *otsa*, *tsobu*(ast), *durdo*, *tonino*, *atun*, *txori*, *txorru*, *durdura*, *tordo*=*zozo*, *uso*, *edo* *zuloz-zulo* ibilzale diren Uutren maskota: *udo*, *tejón*, *topo*, *turón*, eta zenbait landaren izenak:, *zugaitz*/zuhaitz, *zurzuri*, *ote*=*toxo*(ga), *tejo*, *toronja*, *durazno*, *zuza*=*ziza*, etab.

6.3. Euskararen jakinduria RA arketipoaren arabera

Egiptoko apaizek ere Ra izenaren arabera eratzen=organizar zituzten jakinduria orokorreko “onomastikak”, jainkoe-kiko lotura ikusten zutela izadiko adigarrietan. “Rê da bere errainuekin=rayos dena erakusten duena; Herri Biak argitzen ditu, iruzki aroak baino areago” dino “Arau Erakusketak”.

Raren errainu argitsu eta arrailantak ortzitik dirdiratzen du arpegiko aroa eta bere ereduko aur gerala iragarten, iruzki irudiko izaki. Bere irudia berbetan *arautzeko* erregelak jaurretzen=regere(l)=regir zuten gramatikan ere. (H)orra konparaketako ariak eta ariketak: *are*, *aria*, *aren*, *arean*, *areago*, *era*, *ere*, *aire*, *re*(l), *oro*, *ur*, *or*(f), *arau*, *real*, *arras*, *rás*, *raso*, *erraz*, *rien*(f), *res*, *ralo*, *raro*, *arte*, *urrean*, *urrun*, *ordea*, *recte*(l), *regular*, *reasonable*, *urbil*, *orden*, *arauz*, *eroso*, *relativo*, etab.

(H)aro bateko jakituria Egipton Errege Esharreko=arja-ion(g)=“arce real”=(h)arretxeke eritzien arabera irartzen zan. Erregeak Raren argitasuna behar zuan erresumako edo Herri bien arteko ardura erosoa eroateko, baina “(Ra) jainkoari atsegina zaiona” zan benetako *rason*(e), *ots*, *arra佐i*=ratione(l)=razón orokorra. “Erregea zoriona da (...) (H)aren aginduen=orden aurka doanarentzat Sekhemet bera da, haren asarrean jausten dena eskeko bihurtuko da”.

Rason(e) hori zan *araua*=*regula*(l)=*regla*=rasero. Horra nola errötü zan harako “Razón de Estado” delakoa. (H)erriarena denez gero, *herri-arra佐iak* ere errepide berdina dutelako.

Eskema 10n.: ONOMASTIKA IRUZKINA Job 38, 28-30

"¿Ba al du aitarik euriak?, ¿nork sortu zituan iruntz ttantak? ¿Nongo erraitik urtetan du izotzak, ura harria bezala gogortu eta Lezeko ataka ertzitzen duenean?".

<u>Jainko arketipoez izendaturiko "ur gorena"</u>			
<u>AN</u>	<u>UTU</u>	<u>RA/HORUS</u>	<u>ILU</u>
uin, unda,	udda, ttantta	uri/euri/ur	liquor(l)
mayim , mare	itsoso /itsaso	rore(l)	líquido
aintziar,	odei, uiol, udon	rocío	linfa
inontz/inatazi	turrusta, turbión,	iruntz, urolde	latz
nube, nive	itoin, edur, zurda, izotz	arcoiris	lacu, lago
manatial	idoi, zubi, itosura, txingor	uturri, rivu, erreka	ludu
inotsi, manar	itoi, subir, etor,	erion, erori,	luo, loitu
(aditzak kursibak)		urtu, ruo/erori	
nacer	uxuri, ustu	rorare(l)	lixib
	zurrust, ostu	eratzi/erasan	lavar
manar	uieldu, sortu,	urten, oriri, iratzi, regar	limpiar
mojar, mordindu	turgere, surgere, zulatu		

Giza arketipoez izendaturiko "ur barrena"

<u>Giza arketipoez izendaturiko "ur barrena"</u>			
	<u>APSU/PUTZU</u>	<u>HUBUR/IBURNI</u>	valle
BA	Abismo, abissu(l)	iburni/avernu(l)	
	ibai, vado, pozo	ibar, barro, uber	hielo
blei	bajar, ahogar, busti,	barro, ubertu	pluvia, lluvia,
		bor-bor, brotar	pluit, llueve
		furare, horaar, horadar	bukata
KA	canal	CHAOS, acqua/agua, glaciar	
	gigno/ genuo	catarata	granizo, kaskabar
		cadere(l)/caer, garbi, ikuzi, agortu	calar
SHE, YAMMU	jatxi, jaso	escarcha, charco, zabor	zalassa(g) SHEOL
	xaxo, jaio	jaso, jaurti, jeter	jela,
		jario	salire/jali
		zabor	saltar

ona ere izan ziteken nahiko rason, herria ere Raren errotikoa Arrazoizkoa=reasonable, kosmo-ordenuak erraten zuen arau-rra, Rak ortzian jaurritzen=regere(l) zuen eratara jaurri behar zuelako Faraonek=erregeak herria. Ordenu=orden agindua=orden zen, aho biko ezpata, arean.

Ersu(e)=orator(l)=arenagador delakoen ahotik erresua eta oratione(l)=erran-merrana. Rab/rabi(h) zan maisua, ranku apai-za erritoen eta arrenen=erreguen=oración araua eratzeko. Jakintza berak elkarren ondoan lerroatzen ditu erran/arren, eregu/erregu, oroi/orru elkarren bideko bailiran edo elkarren aurkako, Ra/raka(ar), rege(l)/argal/ergel, etab.

Jakinduriazko hitzetan Ra ereduokoak a) adimenezkoak, b) zentzuenak eta c) erratekoak:

- a) aieru, reor(l), oroi, oratu, oratione(l), ratione(l), rason(e), razón, eretxi, argi, arte, raro, raka(ar),
- b) eri , eroiu, irri, rinos(g), aures(l), risa, reír, eregu, orru, urru-ma, irrintzi, eriaka, irarri, remediar,
- c) erran, ersu(e)=arenga, eritxi, errezu=oratione, orare(l), rezar, erregu, rogo(l), erasi, eresi, retórica, refrán,

Jakinduria zaharraren onomastikak abere askogan Ra jainko ibiltariaren metamorfosiak ikusten ditu, urak zerutiko sorkari, zerura itzultzeko baimanez, eta zuhaitzak=arbolak, errotik eraberritzen direlarik, beti irauteko ahalmenaz eta berezko jakinduriaz, gizakiarena baino zori hobeko direlakoaz (Job 14,7). Izenotan: arrano, arrei, ernara=iron-delle(f), arrendajo, uro, ari, ardi, ora, rebecho, artza=ursu(l), urde, erbi, orein, re-no, urón, urxa=ardilla, ratón, armadillo, arra, arkamelu, arrain, urta, rodaballo, aretz=roble, erez(h), ereinotz, arándano, arce, romero, argoma, urki, arto, arbi, arbeja, arroz, etab.

6.4. Euskararen jakinduria ILU arketipoaren arabera

“Zure albistea, Ilu. zolia da ilimini” (1.3 V 31), baina aldrak ez dira ulertzeko lain (1.1 III,15), beraz, *Iluren lezinoa ilunar-gitan=luz* ikusten da. (*H*)ala ere, *Iluren elea, lege zenez, letraz=litera(l)* idatzi behar zan *liburuan, lebitar ilustradoak* *Ilu/Elohim-en lezioak herriari=laos(g)* irakur=letu *zezaizki-oten, aztu=olvidar* barik, *oldozten lagundu eta lantzen oldartzeko*.

Eladetarrek ere materia gabeko idea *lez* dakuse *Logos(g)*, *Iluren elea, Iluren* ararteko sinboloa eta hagatik ostaz uler-tzen zuten Jainkoaren *Logosa* (Jn, 1,14) gizatu zitekenik.

Elea ezpainek=labios elekatzen dute eta letrak leun lerrokatzten=alinear dira aulako aulkian, eleizan edo lizeoan. Mina=lengua eta mintzaira ere lingua(l)=lengua da eta leido/listo, legal/leihal elkartide eginten ditu elekatu/alakatu, logos/ logios(g) lez, leinuru berean legez lerrokatzzen dela jakintzako ulerbidea.

Ilu/El leinuak lurrera largatzen ditu leinuruak eta lama=lumen(l)=luz, laia bereziko elementuz alokatzen: (h)ala, (h)ola, laia=laya, lei, alaina, alaen, alen, lain, ailagina, alegia, lógico, aliter(l), alias, alors, (h)alaxe, (h)alako, (h)alaso, lez, legez, alyn(u), lors(f), algo, labur, lar, largo=luze, alte, alienu, loin=lejos, liper, (h)alasoko etab. konparatzeko egituretan.

Jakinduriazko hitzetan *Ilu leinukoak* a) *ulermenerakoak, b) zentzuenak eta c) elekatzeakoak:*

a) *lotu, lokatu, ligar, olde, oldoztu, ulertu, olvidar, logos(g), listo, lelo, loco, loka, logizomai(g)*,

b) *lotsa, ilusión, olfato, labio, lengua, lambano, oler, oliscar,*

c) *ela/ele, elaire, auli, laleo(g), alegi, alegoría, eegin, elekatu, elastatu, legere(l), leer, alakatu, lausengatu, loxingatu, loquere, laudare(l), alabar, lohar, alamen, lakatu, lamento, litaneu(g),*

aldarri, lekaio, lengua, loquela, eloquiu, laudo(l), lossomai(g), Ilu leinuak, antza denez, euskaran baino sarrada larriagoa egin zuan grekoan eta latinean.

Izadi jakinduriaren azken *aldian lortzen zuan euskarak Ilu leinuruagazko lotura eta ulermenerako elegai landu zuan.*

Jakinduria zaharreko oroitzapen *lez*, hona *Ilu leinuko abeletan: elae, elefante, león=labi(sirio), lemur, alce, alazán, leopardo, lince, lepore(l)=liebre, lapin, likos(g)=lupu(l)=lobo, luki, lirón, oilo, loro, lagarto, lucio, lasun, lombriz, euli, eltxo, zuhaitzetan: ler, lertxun, alerce, lizar, aliso, álamo, almendro, laranxa, limón, eta landaretan: olo, alolva, alubia, lenteja, lechuga, lirio=lili, loto, lore, aleli, albaaca, etab.*

6.5. Euskararen jakinduria KA arketipoaren arabera

Jakinduriak *Enki(s)* jainkoagan hartzen du giza eredua. Harrezkero *emky(a)=jakin/jakintsua* da. Jakitea erregeari zegokion, hala nola arje(g)/argi, Shapash/sabia eta *emky(s)/kim(i)* datorrela (Jak 8,9ss). Jakintsuen lanetariko bat idazketa=grafo(g) da, *Khonsu* dutela zaindari. Egoki zan *gizakiak* ere jakitatean bere *gardia ematea eta kordean gordea* daukana agertzea. *Gizakia* bere *gizako kanona* bada, jakinduriaren sinboloa aldatu behar zuen, Utu=*Eki=eguzki* da, *ekia* eta *egia*, otan barik, norbere bihotzean=*kardia(g)=corde(l)* ezarriaz, Menfisko teologiaren *gardira*: “Horrela gertatu zan bihotza eta miina gainerako gorpuzkiez nausitzea, jainko eta *gizaki guztien gorputzetan dagoela ogartuaz* (...) Honek idea bakoitza osorik sortarazten du eta bihotzak ogartzen duena mihinak *agertzen*”. Geure konortean eta kordean akordatzen gara, artean lotan gengozala. “*Akorduan daukat=oroitzen naiz*” forma biotan argi dago sinboloen igesia. Harrezkero gogakera, jakitate=cordura eta sentikera guztien *kabi* bihotza da, “*ex toto corde(l)=bihotz osoarekin*”, *kardia(g)/ gardi egi-*

ten dela eta ogartu/gogartu eredu beretik datozena.

Jainko ereduzko hitz batzuk giza ereduzko bihurtzen dira, *k-/g-* aurritzki ezarriaz: *iza(n)/giza*, *ide/kide*, *itun/gutun*, *ume/kume*, *uren/guren*, *duzti/guzti*, *erdu/gertu*, *arte/gardi*, *(h)ala/aequale(l)*, *inka/kainka*, *onore(l)/ganora*, *en(s)/guen/kim(i)*, *uren/guren*, *ino/gino*, *ima(l)/kima*, *ortzi/egortzi*, *hiena/cane*, *aran/okaran*, *aper/capra*, *unaitu/ganado*, *aro/giro*. Sumeriako hizkeldi ofiziala “eme-ku” egiturakoa zan. *Gizakia* bere *gisa=guisa* gidatzen du: “zer ikusi ha ikasi”. Jarra-*ra=actitud*, *ikerketa*, eta “*kriterio*” berriak *ekandua=oi(h)ku-ra=costumbre* berria *egiten=crear*, *kanon(g)* berria *gizartera-tzen*, *kanore/ganora* *egiten* duela: *kai*, *gei*, *ge(g)*, *qué*, *quo*, *kide*, *egiaz*, *kideko*, *kadó*, *kadoi(g)*, *kainola*, *equale=igual*, *quot(l)*, *quel(f)*, *quomodo=como*, *quam=cuan*, *quale=cual*, *cuanto*, *cuasi*, *casi*, *gino*, *ginoan*, *kixa*, *kisaz*, *gisa*, *guisa*, *quizá*, *acaso*, *gehien*, *guen*, *guren*, *gabe*, *gar*, *gertu*, *contra*, *clase...*

Gizakiaren *causa=gauza*=“*gure auzi*”=“*cosa nostra*” da, *gizakia* “*cosmos txikia*”, *ogarpenerako*, *gnosis(g)*, *conocimiento* eta *ekintzarako* *gei=capaz*. *Gizakiagan gorputz/gogoen gora* dago, *ogen eta akatzen gainetik*. *Gizartean Kiryos(g)=curio=gu-rasoak* kategoria berezia dute. *Gizakiaren helburua* *aintza=gloria=kabot(h)* (Sir 4,13;51,17) jainkoegazko *kame-ran=cámara nupcial=hierogamia osatzea* da. Euskarak, *gre-koaren* edo latinaren ondoan, *ekiak gisa argi egiten* du giza arketipoen gerizan. *Gnostikoak eta igarleak* ditu maisu.

Jakinduriazko hitzetan *ikus* ditzagun a) adimenezkoak, b) zentzuenak eta c) esatekoak:

1) *ikasi, kasa, igarri, capere, gogo, korde, ogartu, ikertu, igarri, konturatu, acordarse, gogartu, galzu(s), gnosis, gardi, geshtu(h), gei, egia, gezur, capaz, cabal, gurbil, cateto, kokolo, keto,*

2) *ikusi, ikutu, captar, koiu, coger, gusto, gozatu, gustar, gola, gerus, gesto, keinu, giño, geno(g),*

3) *kexa, quejarse, galde, uka, ukatu, criticar, contar, clamar, garraxi, gritar, keruptto(g), cantar, gaztigatu, goretsi, glota(g), glosar, grafo, gravar,*

Ka eredu gorputzkiei izena ipiten gertu dago: *gorputz=cor-pus*, *gara, caput(l)*, *garaun=craneu*, *garri/gerri*, *ago*, *ugatz, gi-bel*, *okotz/kokotz*, *kopeta*, *kefale(g)=cabeza*, *kaska*, *koskor*, *kaizku*, *ukondo=codo*, *cadera*, *kaizu*, *occullu(l)*, *culo, cuello*, *cullon(ca)*, *coño*, *gola*, *corazón*, etab., orobat gorputzaren egi-tura: *carne*, *gizen/gihar*, *gantza*, *koipe=grasa*, etab.

Lurra=geb(e) bere etxe=oikia(g) eta herria Oikuptu=Egipto egina duenez gero, gizakiak aukeran dituen edo landu=cultivar dituen abere eta ekoizpen askori eredu zaharretatik bere ereduaz deitzen die: *aques(l)=caballo*, *gamelu*, *giberri*, *gorrino*, *conejo*, *katu=gato*, *kui*, *ganso*, *gallina*, *palmera*, *go-rosti*, *ocal*, *okaran*, *cucurbita(l)=cala-baza, pepino, cardo...*

6. 6. Euskararen jakinduria BA arketipoaren arabera

Gizakia Ba ere ba da, gizakiaren *baita=psije(g)*, ain zuzen.

Giza barnean espirtua=pneuma(g) bezala dago eta beragaz, “ene ba!” berbetaraino bat egin eta berdintzen da. Beha=via=bidea da, baina nora doa=va bidea? Gorputsa, balbe ostean, baztertu ala momian=ka gelditzen=para ete da betiko? Bizi-tza=vida, zoriona=beatitud bilatzeko=buscar abagunea da. Ba, beraz, bidari/bidazti=peregrino da, bidez doana=“que va”=vadit(l), pazientziz=patientia(l) ibaia pasatu=pasar=va-dear behar duena, ibai-bestaldean bai-dago Balbe-herria. Bak fedez=fide(l) jarraitu nahi dio bideari eta bideak=vereda berak erakutsiko dio egia=veritate(l)=verdad. Bak jainkoei bai esaten die, naiz eta bere Ka ka=ca=quia ukatzera ausartzen den. Ez-bai dago epea hel dadineko, espea=spe(l)=esperan-tza du jainkoaz, jainkoaren bihotz beratasunean itxaroten du, baina ez Balbearren halako bildur baga, Egiptoko jakin-

duriak adierazten duen bezala.

Baren jarrera edo portaera *apala=humile(l)* da, *beheko giza=humano bankatik=banco* begiratzen, ebasten eta *baliostzen=valorar* du. Bere formez baliatzen da *berdinketa/be-reizke-tan*: *bai, ber, bere, vere, vel, bein, bien, bono, bueno, beina, baino, -bide, bezala, bezain, velut, veluti, bardin, berdin, parecido, bastante, pasable, plus, aboro, prope, plene, presque, beste, bestela, bertze, basto, vasto, parte, parcial, berriz, barik, harto, forma, etab.* egituretan.

Bere *abadeak=apaizek<abas(ar)=padarrak=padre, profetak, bardoeak, poetek, filosofoak* eta *bertsolariak* dira, eta *bakoitzak* bere mai-lan egia *barrundatu=pensar* eta *abotz=voz berbatuz=ve-bu(l)* edo *abestuz* adierazten dute.

Bak pekoen=familia, umeen=bar(ar)=paidou(g) pedagogia bultzatzen du bere bidetik, bardingoen bihotza bezatu>avezar, hezi, bara/vara/baremo berezira behartuz=obligar. Bere eskola familia=hogar, baserri, baratze, ametsetako Pardes=paradisuaren ondorengoa da. Bere helburua berrikuntza da eta perpekziona=perfeccionel(l), filosofiak Bonum, Verum, Pulchrum=belleza baloratu duen bezala, begiratu=vigilare(l), bizkortu=vivificare(l), berdindu, finkatu eta burutu behar duena eta, beraz, obenak=peka=pecados baztertu. Halako on-bidearen=virtute helburu bortitz=forte(l) bezala, ohorezko=honore(l) betetasuna=plenitudo(l) eta zoriona=beatitudo(l) bilatzen=hallar du.

Jainko ereduko hitz batzuk giza ereduko egiten dira, *b-/p-aurrizki* ezarriaz: *oru/borea/burua, Ra/bera/vera, ide/bi-de, Adar/padar/padre, man/homine, eme/femina, irau/bi-rau, aien/pena, aina/baina, erun/ferw(g), erresa/presea, ona/bonu(l), era/bara/vara, arau/barau, etab.*

Jakinduriazko bere berbak a) adimenezkoak, b) zentzune-koak eta c) berbetakoak:

a) *barru, byn, buru, barrundatu, barruntar, benaz, verdad, verificar, burudun, bulko, pensamiento, bromear, bacilar, bobo, babia,*

b) *abo, abotz, boca, voce(l), voz, begi, begitu, begitandu, visu(l), videre, ver, vigilare, vista, belarri,*

c) *berba, berbatu, balbucir, abestu, psalere, vocear, velar, bai-eztu=firmare(l)=afirmar, palabra, parbole(g), verso, verdad, poesía, historia, falar, hablar, fábula,*

Ba jakinduriak esakera bereziak burutu ditu pentsalarien eta bertsolarien abotsez atsotitzetan=proverbio banandu.

Ba jakituriak bere pareko egin ditu berak bezatu abere eta landutako barazkiak: abel=bestia, oveja=brevis(f), abelgorri, vaca=behi, buey, becerro, búfalo, burro, perro, aper(l), verres(l), verraco, basurde, ave, abedul, avellano, papiro, berza, puerro, berenjena, perejil, etab.

6. 7. Euskararen jakinduria SHE arketipoaren arabera

Oraindino She azken/atzen ereduа behar zuan gizakiak duintasunera heltzeko, gorputz eta kontzientziaz landa, xedeа ere ba dalako, zi-d(s) izateak hatarako eskuratzen dion duitasun txit zuzen eta zehatzean. Horrek batzarrean eskuartzeko eskanua ezeze, eskola sortzeko ganora=xeito(ga)=estilo berezia=especial ematen dio. She=etxe ereduari dagokio (h)aztea, xegun-seinaleak ezarri eta xedatzea, jabeari (h)esiak jarri eta semeak, xeinhatzuz, ase eta azaieraz eta jakitatez jantza bezala. Bere etxeko Jainkoek eman dioe hatarako eskua eta eskubidea eta seinak (h)ezteko eskera hizkuntza, handik jakitea eta jakinduria. Jakinduriak=Sabiduría=Sia(e) (Esa 8,22-25) bere seintxoei dei egiten die aterik ate. "Bihotzetan dagoen Sia, bere begiak dena arakatzen dute", "Legezko o-harpenak" esaten duten bezala. Ni.Saba jainkosa zan Sume-riako edubaren zaindari, Shapash Ugariteko argisari, eta Ja-

kinduria=Sabiduría bera ere *sein-zainaren senaz* (Esa 9, 1-6) dihardu *seinak eskolatzen*. *Jarraiko Shamash*=*Shamsu, Shad-dai, Shekina, Xainko/Jainko, Yahwéh* ere *etxe bereko Jainko izenak dira, han hemen.*

Jakinduriaren santzuak=*seinuak*=*sema(g)*=señales uharitzen dira, *txe/che, se, ipse(l)* seinalatzen da. Berak jaso etxeari (Esa 1,9) *eskola*=*sjole*=*eschola* deritso, *eskolaumeak seinak, txetxe, seme*=*semen(l)* dira eta *senzainak izentatzen* ditu *seinen azierarako*. *Jakinduriak berak jeinhatzen*=*saginhare(l)*=*sainar du* (Esa 9-5) bere *azkazia*. *Eskolan jolas*=*solasean ikasten* da “ni Bere ondoan (*h*)azkari bezala nindagon (...) luraren aroaz jolasten eta gizakiegazko *atxegina* bizi nuen” (Ko 8, 30-31). *Jakiteak eta Jakinduari jarraitzeak*=*seguimiento* (Sir 6,27) *saria* dakar (Esa 10-29), *jakiteak sena/seny(ca)* (*h*)azten du eta *zentzundun*=*sensato* eta *zintzo*=*sincero* egin (*h*)azkaria., *zaharren*=*senex(l)* *azturan* (Sir 4, 11) eta *azkartasune-an*=*sagacidad* datza, *etzan*. *Jakintsu*=*sabio*, *esatari*, *sermolari* eta *zirtolari/estolariak* dira bere maisuetarikoak.

She etxearen ereduko hizkera ere *zabaldu* da. Hona bere *zenbatze-zelakoitztaile xegunak*: *ze, ez, sí, zer, zein, así, xa(gal), ya, sic, asina, sine(l), sin, ezer, zelan, ezelan, selon(f), secundum(l), según, semeios(g), simile(l), ziur, sûr(f), certe(l), txit, chic(fr), aski, asko, sano, asez, aseki, asaz, assez(f), assai(i), zati, satis(l), sakatu, circa(l), cerca, extra, siquiera, especie, sail...*

Jainko ereduko hitz asko aldatu egin *ziran She aurrizki ezarriaz bakarrik*: *An/Sans, Nin.Sun/Ni.Saba, Adda/Shad-day, Inko/Jainko, ide/xede, eite/xeito(ga), aldatu/asaldatu, aurre/jaurri, ar/zahar, arki/jarki, erein/serere(l), (*h*)alan/zelan, ein/zein, on/sano, en/sen, eritsi/jauretsi, erria/jaurri, uri/sasure, atto/asto,* etab.

She jatorriak *eskolak jakitezko hitz* *berezia*=*especiales* sortu ditu a) *adimenezkoak*, b) *zentzu-enak* eta c) *esatekoak*:

a) *etsi, xede, yada(h), shama(h), sen, seny, jakin, espen, scire(l), asmo, asmatu*=*asmar, sapere, saber, ezagutu, estudiar, aztertu, sinestu, aztu, etsi, sabio, jakitun, azkar, sagaz, sentzu, sesudo,* b) *atz, atsa, sentzun, zentzu, sensu, sentido, sabor, saborear, sapire, jasta, ezpain, escuchar, santzu, señalar, seinu, signu(l), sema(g), sentir, jakindatu,*

c) *itz/hitz, esan, azaldu, aztertu, seger(h), silenciar, hizkuntz, zirto, sermone(l), saludar, chanter, santzo, iskiritu, scribere, izkribu, escrito,*

She etxeak bere *esakerak*=*sentencias asmatu* ditu *hurbilekoei esku eman eta aurkakoei (*h*)esia jarkiz: sen=sene(l), xabe/sabio, xabetu/sapere, sachara/sacra(l), ezpain/espén, izen/izan, esku/eskoi, ezker/esker, eska/esca(l), eskari/eske, espe/spe, sanatu/santu, sancitu(l)/saindu, sede/xede, senda/sendo, zenu/saindu, eskarmendu/escarmient,* etab.

She jakinduriak bere *ereduko egin* ditu berak *etxekotu* *hain-bestre abere eta landare: abele/jabalí, urde/cerdo, ari/sarrio, verre(l)/chevre, ari/txarri, ele/txahal, ane/asno, aroi/saroi, kuria/txekor/txakur, zaldi, cheval(f), acémila, jamelgo ezki, acebo, aza, nabo/zanahoria, escarola,* etab.

Hala ere, *She etxearen jakinduria* *eskera/eskuera hizkuntzan utzi* *dizkigun zehaztasunetan* *nausitzen* da, *hizkuntza sailean azalduko* den bezala.

Jainko ereduez azaltzen den *jakinduria izadiko jakinduria zaharrari atxikiago dago eta, aldiz, giza ereduez azaltzen de-na giza eskolakotik hurbilago*. Halako epaiak nolabait *jainkoen ereduak* sinboloen kultura garaiko proto-hizkuntzak eta mito-erritogen kultura garaiko hizkuntza landuagoak bereizten ditu. *Jakintza* batak ez du bestea gutxiesten, hala ere, baina gizaki *jainkozaleak*, abereek ez bezala, duintasunera heldu ahal izateko, *jainkoekiko* itun ez-tabaidatuaren eta *eskola* *bereziaren* peituz dagoela adierazten du.

VII. EUSKAL GRAMATIKA ARKETIPOEN ARAUZ

Zienzilari batzuk, ohikeriaz-edo, mitoa ipuintzat hartu eta ezezten duelarik, gizartea aztertzen dutenek, etnografia, antropologia, sikologia zaleak, filofoek eta erlegioen historigileek haren mezu sakonez arduratzentz dira, J. Vidal, erligio azterleak, dinonez. Non dira hizkuntzalariek edo gramatikaz berere arduratzentz direnak? Ez zan, bada, F. Nietzsche: "Jainkoak ahienatu genitun bai, baina hor gelditzen zaigu, Gramatika ezin ekidina" esan zuena? Areago inoan F. M. Müller azterlari goitzarrak: "Munduko erlegioen azterketa ez bai-da, gizakiek gizaldietan euren Jainkoekin berba egiteko erabili ohi zituzten hizkuntzen azterketa baino".

Ba ete daki eskuarak behenipehin Gramatikaz ezer, euskaldunen erlijio zaharrez ere ba dakiala esateko? Edo, bestelaz, ba ete daki euskarak euskal etnologiaz ezer, euskal gramatikaz ere ulertua dela esateko? Euskal gramatika mitoen argitara aztertzea baino ez dago. Ez euskal gramatika bakarrak, latina eta erromanikoek ere, ein batean, analisi berdinian erantzuten bai-dute. Ez zan izango, bestela, egitar mitoren arabera, Thot=Hermes Jainko hizkuntzaren sorle edo hako sumeriar eta egitar abadeen jakituria zaharreko onomastikak ipuinaren pareko. Asmo itzela izan zuten euren ekintzan, Jainko eta gizakien arteko harremanak erraztu eta hitzaren magia zuzentzen, oker esanak izadia, ez gizakia inolaz kaltetu ez zitzan. Hitzak balorea galtzen duenean izaten dira gizartean oker-adituak eta egiaren ukapenak.

Hizkuntza hagatik da gizakiak inoiz egin duen arterik bikainen, Sapir hizkuntzalariaren gardiz. Ohore egiten ete dio Linguistikak hainbesteko erronkari bere azterbideak adierazle/ adierazi egituren erkingu itxura lotzeaz, edo es-

trukturalismoaren labanaz larrutu soilik azaltzean?

Sinbolotzaile/sibolizatuen ots-edukinetan mitoa ikusteko izan denak argi ezagutu ditzake hizkuntzaren jokuretan ere, nahiz sintaxiak, hitzen artizki eta atzizki edo preposizioz, erarik soilenean eman mitemak. Horra hitzaren jostura eta josfirua zelatan eta ze asmotarako erabiliak izan diren. Nork expresa ditzake, hatan ere, hobeki ahalduna, helburua, kausa eta gramatikazko beste idea guztiak, Jainko ereduen eta giza ereduen eraginaz baino?

K. Mitxelenak, hizkuntzalari argienei jarraiki, euskararen lehengusuak hantxe, aztergai ditugun mitoak jaio ziren kultura unean, jartzen ditu eta, batez ere, sumeriar-akadiarren inguru, hebrear, arabear, egitar, kopto eta libiar zahar eta bereberengandik urbil, eta Kaukasoko hizkuntzetatik ez urrun. Hizkuntza guztiok kultura sorgu beretik edan zuten Neolitikoraz gero. Sumeriako urak ez ziran alperrik Kaukasotik jaisten, ez eta Sumeriako amorrainak Kaukasora igoten eta Sumeriako itxasoak doan Mediterraneori bere altxorrak eskeintzen eta alderantziz. Bibliaren exegetak eta erlegioen historigileek aipatu-hizkuntzen egiturak eta literatura aztertzen dituzte euren ikerlanetan. Bide ederra argitu die euskarari eta euskarak, eurak aipatu mitoen dezteran txispak urtikatzen dituelarik, arrazoi ematen dio azterleon hainbeste ahalegini. Elkarren zorretan dagoz jadanik.

7. 1. Euskal gramatika AN arketipoaren arabera

((N)in + An.na(s) An ereduaren genitiboa da, eta halatan zeukan Uruk urian *Inana*, An Jainkoaren alabatzat. Ama ereduaren genitiboa *ime/ume* da eta batean *aman/amain* egiten du, *amaan>amain* disimilazioz, *zeen>zein=que>quién*, *seena>sein*, *sen/seny(ca)* egiten duten bezala. Beraz ZEREN genitiboak -n, -in, -im, -yn, -(e)n, -on, -um: *aiten, zein, alyn(u)*,

sirîm(h), *gizakien*, *gizakion*, *prudentum(l)*, *ZEIN* genitibo-erlatiboak: *NOIN*, *duen*, *dakien*, etab. Gehiengoko genitiboaan ere euskara bat dator hebrear, ugaritiar eta latinarekin: -en, -im, -imu: *alaen/alena=alyn(u)=summu(l)*, maite *maite-na*, *handien=máximo*, “habel *habalîm(h)*=*uskerien* uzkeria=*uskeriarik uskeriena=vanitas=vanitum(l)*. Konparatzeko formetan ere ikusia dugu: *aen/ain*, *aina*, *ein*, *oin*, *aína*. *NONDIKO* genitiboa -un, -anu/o/, -ni, -en- arabera adierazten da: *euskaldun*, *romanu*, *romani(l)*, *roman* eta -ense(l) komposituaz: *cartaginiense(l)*, ovetense, onuvense, etab. *NOIN/NOREN* bihurtu da, bakarrekoa ugarikotik ezberdintzearren, Ra eredua artizki hartzen duclarik: *aman/amen/amen*, etab. *NOR* izenla-guna adierazteko *An/Anu* eredua guztiz barrendua izan da hizkuntza gehienetan lehengo persona adierazten, *NORBAIT An/Anuren uneri* esker. *NOR* delako: *nu(s)*, *neu*, *ni*, *mi*, *en*, *ene*, *eni*, *mihi(l)* me, *menda*, *meu(l)=mío/a*, *nere/nire*, etab. *Naiz=esmi(g)=sum(l)* formak eredu berdina darabilte *ni* pertsona adierazten, nahi ezberdin josia izan oihal bakoitzean. Berdin *nenkarren=tradebam(l)*, pertsonei begira dagozan mitemetan. Adizkeretan *emea* adierazten du euskarak: egin *dona/don/dun*. *An/Utu noka/toka*, *nana/tana*, *ono/no* eta *to/tori*, *eutsin/eutso* forma zaharrenetan ikusten *den* bezala.

Dakusagunez, orratz lan finaz josten dira mitemak sintaxian. Hizkuntzalariek, erritoen antolatzaileak bezain begiratuak izan ziran. Hoiek izan ziran, ain zuzen, lehendabiziko otoiak = oraciones eratu zituztenak eta, haraz gero, “oraciones gramaticales” ere deituak izan dira. Sumeriarrek otoi laburrak tartekatzen zituzten mitoen literaturan eta *inoetan/(h)imnoetan*. Horrela, helburutzat zerbait eskatzen zuten esaldiak -(a)n ereduaz amaitzen ziran: etor daiten, egin dezan, etortearren = “a fin de que viniera”, objeto zuzeneko-

etan: egin daizun gura dot, baiezteko, ezbaiko eta oihuza-koetan: ba dakit etorri *dana*, ez dakit etorri *den=nescio an veniat(l)*, *zein ederra den!* = “¿Cuán hermoso que es!”. Gauzen zioak azaltzen dira: *nam* *venit(l)=zeren* etorri *baizen*. Aldia eta unea *An* ereduakoak dira: *NON: mendian=“in(l) monte”=en el monte*”, *NOIZ: etorri nintzan*, etorri *nintzanean=“cum venit”(l)*, *joanen* naiz, etorri *daitenean=dum venerit(l)*. Arazoa *ino bere/inobre* bultzatu nahi denean, -i-no/-raino formak erabilten dira, dela unean, dela aldian edo ekintzan: *horaino*, *gaurdaino*, bizia *emateraino*. Opatzekoak ere ba dute egiturak: *jin ainintz!*, *aini!* oihuen bidetik eta osterakoak: *nahiz=aunque*: “*nahiz etorri den*”...

Adizkereta askok, behar bada zaharrenak, *An* eredua auke-ratu dute -an, -n, -menos(g): *joan*, *jan*, *eman*, *etzan*, *xin*, *ekin*, *egin*, *jakin*, *egon*, *emon*, *essomenos*, infinitibo batzuk -ni, -mi, -mai(g): *ipini*, *memini*, *duxmai*, *istemi*, etab. Partizipio zahar batzuk mitoanaliaz sinboloen egitura osoa azaltzeraino argi egiten digute: *xuan/xin*, *joan/jin* Utu iduzkiak *An=ortzian* egiten *duena* da, *ekin/egin*, *haren* *analogiara*, *Ka=gorputzak* ere *lurrean ekiten* dio *jardunetan*, etab.

Hitz eta aditz asko *an-, ana-, en-, in-, im-* aurritziz edo preposizioz indartzen dira guentasuna ta orokortasuna adierazi nahi dutenean: *enangeru*, *enardatu*, *anbildu*, *anpatu>emparchar*, *anabaino(g)*, *engreise*, *imponere(l)*, etab. Berdin gerta-tzen da *ande-ante-*, *anti-* forma komposituekin, aurrea edo aurkakoa adierazten: *andeatu*, *anteire(l)*, *antinomia*, etab.

Anum Jainkoarena da *men/mendea*, *mendietako santutegi- etan=temenos(g)* adierazten duen bezala. Bertatik sortzen di-ra *ahalmena* adierazteko -men/-mendi/-mendu atzizkiak: *ikusmen*, *ekimen*, *ondamendi*, *salbamendu*, *merezimendu*, *fundamentu(l)*, *agmen(l)*, *volumen(l)*, etab.

F. M. Müller erlegio historigilearen arauz, hizkuntzen mo-

nosilabismoa meatz eremua da, aglutinazioa, landare-eremu-a eta zaulia=flexivo, berriz, abere-eremua. Alegiaz esateko, tira, baina ziur, hizkuntzen aurtzaroa sinbolo soilen monosilaboetan agertzen da bereziki. Hala: *an, en, me, ni, mi, nu, un, no, ño, ino, ama, nai*, etab., eta mitoen hegada aglutinazioetan: *andi, ante, antu > ancho, nada, naditu(s), noiz, etab.* eta erritoen saikera hitz zaulietan: *nabitu, sein, anocen(g), nascere(l), antxina, antiguo, nuevo, etab.*

Bokalak idekietatik ertzieta An ereduaren partekidetasuna adierazten dute *anditik* txikira, Bach-en koraletan nota zoliak Kristoren goralmena eta ozenak, berriz, haren apaldua adierazten duten bezalatsu.: *An/en/ni/mi, An/ain, ein, ama/ume/ime, man/men/min, ama/aina, nana/nene/-niña, nano/nene/nini=enano, major/minor(l)*, eta atzikietan *edun/edin, dana/duina, etab.*

An/Anum ereduak *N/Ñ/M* kontsonanteei bide eman die *M* dela partekidetasun zabalena eta *Ñ* xumeena, i bokalaren eraginez, *-iño* xumetasun seinu egiteraino, emeetan bere: *andereino, neskaino, řekato, moziňa, etab.*

Euskal hiztegiko hitzen kopuruan *An/Anu* hirugarren gelditzen da jainko arketipoetan 4.277 inguru hitzkin, R. Mª Hiztegiaren arabera.

Hizkuntza batzuek *An* ereduaz definitzen dira estrukturatik edo jatorrizko herriarenagatik: *amitera, nubiera, amonita, anatolioa, umbriera, enxebrea, manx, magyarra, etab.*

7.2. Euskal gramatika UTU arketipoaren arabera

Utu da asieratik gramatikan ere beste *edu* handia Sumeriako eduban. "Shuruppuren Erakuskizunak" opa-otoia egiten dueñeán, *edu* jartzen du: "Otian bere (*Uturen*) ondoan bizi zaitezan!" = *Utinam vivas cum illo!* *Edu* horixe jarraitzen du euskarak, *utinam* latinak eta "uxala=ojala beste batzuek".

Bide=*odou(g)* berea jarraitzen dute *otoi!=tototoi(g) oihuisko-ak, et! oihuak larriunea adierazten, ots! axaxarako=atuzar/azuzar ojua da, otx! mina=dolor, txut! erremina, jox!, joxte!, ut! urruinatzeko otsak dira. Zioa ere azaltzen du: "etori zara otean=etori zara-ta=bait-zera", ezbaia=duda aitatzen: "bai otean", helburua markatzen: *ut(l)* loturaz eta *ite=ide* adizkeren: "etor daiten=etor dadin=ut veniat(l)". Osterakoe-tan, osteria, ostantzean formak darabilz: "Hik, osteria, ..."*

Orobak egiten du sumeriar zuhurtziak konparaketan: "Ama *Utu edu/Uturen duin/Uturen ide/Uturen ideko da=Uti Utu est mater(l)=madre es idem Utu/tanto como Utu*". Bai *edo* ez aukera genezake: "*Utu edo ama=Utu aut mater(l)*", etab. *Dudatan itaun egiten du: Etorri ote=Utrum veniat(l).* Berea da *eta/et* lokarria: "*Utu eta ama=Utu et mater(l)*" eta latinaren baieztekoak: "*utique, etiam=también*".

Euskarak Sumeriatiko du *-tu/-du(s)* sagaratutzeko atzizkia: *anutu(s), naditu(s), ilutu(s), sekretu(s), gudu(s)* formek sortu dituzte: *amattu, donadu, debotu, maritu(l), adicto/a* adizkerak euskaran, latinan eta erromantzeetan: Hortik sortu dira maite atzikiak: *amattu > amatxu, laztandu > laztantxu* edo zelakotzaileak: *zindo/zintzo, mando/mantso=manso, formatu > formoso, falto > falso/a, ederto, polito, jokerakoak gaisotu > gaisoti*, ugaritzekoak: *loretu > loretzi, edertu > ederti, sagardo > sagardi* eta beste kidekoak. *Edu* beraren igatuak dira, ausaz, -tzi, -si, -tsi, -txi adizkerak: *eritsi, jatxi, jausi eta -azo/-azi/-izare(l)* eraginkorrak: *ekarrazo/ekarrazi, batptizare(l)* etab. Orobak *-te/-te-* infitiboa edo gero posiblea adierazten: *egite, izate, etor daite; partizipioak -ten/-tel(l): egiten/eficiente* eta eurekiko sustantiboak *-tada/-ida/-tate/-dad: egitada, comida, abstratoak: propietate=propiedad eta -ti, -tzi, -tia, -cia ereti, garrantzi, garantía, prudencia* atzizkidunak.

Edu berekoia da *da-aditzen* hirugarren NOR eta ZER obje-

toa: *da*, *dator*, *daka*. *Edu* bereko *dira aditz* laguntzaileak: *edun*, *edin*, *iten*: *dugu*, egon *dadin*, izan *daiten*, etab.

Bigarren NOR bakotxa nahiz ugaria: *tú*, *tto*, *tio*, *txo*, *zu*, ZER bezala, *deus*, *duzti*, *todo*, zenbakiz, *duo(l)*, *dos*. Gizonezkoekin *toka/itano* erabili ohi da, *zukak*, seksoa barik, gizarte maila begiratzen du, *usted* formak bezala. *Utu edukoak* orobat: *oti*, *toios*, *to*, *tuto*, *ode*, *tante(g)*, etab., *uter*, *uterque*, *idem*, *tuu*, *su*, *zyre=yore=tuyo*, *suyo*, *iste(l)*, eta NORK *adierazteko t/-te/-da/-te- adizkera*: *dut*, *dute*, *daukadan*, *duten*... *Utu eduak* aurritz = preposizioz indartzen ditu hainbat aditz latinean eta erromanikoetan berere *at-*, *ad-*, *dia-*, *itxa-*, *su-/so-*: *ataskatu*, *atotsi*, *admirar*, *diabalein*, *itxaron*, *superar*, *so-pindu*, etab., euregazko konposatuak *kata-*, *dis-*, *sug-*, *suc-*, *sub-*, *tra-*, *trans-*, etab. Ohar: *super* = inobre egiturak eta edukinak *Utu/Anu eduak* soilik bereizten dituztela.

Kontuan hartzeko da hitzen *etimoa* nondikoa den jakiteko, tokizenetatik ezagun ditugun *t->tt*, *tx-*, *x-*, *z-*, *s-* igadurak: *Domiza/Sumiza*, *Dole/Sola/Sole*, *Toro/Soroa*, *Doria/Soria*. Hitzetan ere nabaria da: *tomar/sumere(l)*, *domu/summu(l)*, *turgeo/surgo*, *tonu/sonu(l)*, *doinu/soinu*, *duin/soin*, *dosta/josta*, *tot egin/txotx egin*, *tunsi(l)/suntsi*, *tokor/zokor*, *othustan/soz*, *tutulu/txotxolo*, *tonto/sonso*, eta euskarak zuhurtziaz, ahozkeria labanduz *soilik*, lotzen edo bereizten dituenak: *utuldu/zoldu*, *duin/soin*, *izutu/ixotu*, *izu/isio*, *zori/sori*, *otu/oju*, *ut/ux*, *otu/oju*, *udola/uxola*, etab.

Ohartzekoak *Utu eduaren adina* euskaran ezagutzeko monosilaboak: *otu*, *otoi*, *ito*, *to*, *uda*, *edo*, *uti(l)*, *doi*, *ide*, *idea*, *tú*, *tto*, etab., aglutinadoak: *erdu*, *edun*, *edu*, *eradon*, *aitu*, *aitor*, *damu*, *duin*, *tuere(l)*, etab., *edo* *zauliak*: *otoitu*, *doitu*, *utitur(l)*, *daukagu*, *duzu*, *tuyo*, *utriusque*, etab.

Edu hau ere bokalen ideki-itxituraz uztiatzen da *Uturekiko partelertza* nehurtzerakoan: *tata/teta/titi*, *antu/antzi*, *aton/*

adin, *uisi/ixi*, *tuba/tibia*, *dana/duina/dina*, *duina/digna(l)*, *otu/ito*, *edu/ide*, *aut/ut(l)*, etab.

Utu arketipoak *T/D/DD/TH/TX/S* alofonoei bide eman die. She arketipoaz berizteko kontu egin *u/o/i* diren bokal lagungarri. Alofono bakoitzak *Utu* partekidetasuna adierazten du. Hortik *-tto/-txo/-xo/-dd/-ito* xumetasuna adierazteko atziki egin dira: *polito/politto/politxo*, *gaixo bonito/a*, *ederra/edderra* egiturak ere, hagatik. Zio ta ondorea adierazteko jakite-artesietan ere erabilia izan da: *duin/zuin*, *soin/zoin*, *sunda/zunda*, *toro/zoro*, etab. Jainko arketipoetan berau da lehenen 6.372 hitzakin aipatu hiztegian.

Teorian bada ere, edo herrikoitasunaz, *Uturen eduak* definitzten dira zenbait hizkuntza: *sumeriera*, *udumeera*, *tuscoa*, *dorikoa*, *turkoa*, *jonikoa*, *oskoia*, *turdetanoa*, *tuneziera*, *tirolesa*, *dochea*, *tedeskoa*, *dalmatiera*, etab.

7.3. Euskal gramatika RA arketipoaren arabera

Ra ereduak berea du *iruzkiaren hara* edo *nora*, *Ra* untzia-ren destinoa bai-da gizakiarena *ere*. "Eguzkia nora, zapiak hara" dino, bestalde, zuhurtziak. *NORA* galdegaiak berak presstatzen dio *-ra* atzikia: *ortzira*, *mendira*, eta orobat *ZERTA-RA*: *olgetara* = "para holgar" eta euren konposatuak *NORANTZ/NORAINO*: *mendiraino*, *aueraino*, *heiotzaraino*, *NORI* kasua: *zeuri*, etorri *denari*, eta *NOREN/NORENTZAT* artizki gentiniboa indartzen datorrena: *amaren*, *aitarentzat*, etab. forma bakoitzetan.

Egiptiar jakiteak gauzen *arrazoia* *Ra* beragan jartzen du "rason(e)" <*Ra*+Aton jainkoaren gogoa da. Beraren mende egotera deitzen du. Jakinduriazko literaturak oharrak eginala, *arrazoia* jarri-zalea da: "Eginzak zerbait *Jainkoaren*, zerbait halako itzul daiaan", "Ortziko argia eratu zuan (...) guk ikustearren=para que veamos". *ZERREN?* da galdegaia

Eskema 11n.: ADITZ- MITOAZTERKETA Is 53,4, a,b.

"Benetan gure nekeez *zamatua* izan zan bera eta gure minak *eroazan*"

"Vere languores nostros ipse *tullit* et dolores nostros ipse *portavit*"

¡"Y con todo, eran nuestras dolencias las que él *llevaba* y nuestros dolores los que *soportaba*" (Sujetoa: "Yahwéh"-ren morroia)

-- Jainko arketipoak: *tollere*, *eroan*. Euren eredu: *tolero*, *ruā*, *aireā*, *anaireā*, *arintu*, *rodar*, *urten*, *orior/ortu*,

-- Arketipo bikoitzak: *llevar*, *portare*, *zamatu*. Euren eredu: *mover*, *ibili=andar*, *levare=alzar*, *sub+portare*.

Tollere>tullit ekintza, *arintu*, *levare>latu=elevare* bezala, gora jasotean datza eta *levare>llevar*, *portare* bezala, *eroatean*, eta *urten/oriri>ortu* aditzen ekintza: *itoitean=salir*.

Gora ekintza eta mugitzea jainko ereduez edo jainkoek aurritzitez adierazten da *UTU/RA/ILU/AN>tollere, eroan, levare, mover*. Zama ta *zamapean eroatea, fero* bezala, giza ereduz aurritzitu dager *SHAMAS* jainkoa bezala. Giza ereduak *SHE>zamatu, salir, BA>portare, fero, KA>cargar*.

eta erantzuna: "Zerren Yahwek gorroto dituen gaizkileak/Yahwek gaizkinak iguintzen dituelako *arrazoia*gatik (Pro 32)=Porque Yahwé aborrece a los perversos". Eedu bera daroe latinaren eta erromanikoen *qua re>quare, car, per, propter, ergo, por* preposizioak. *ZERREN?* galdegaia bera berdin dator ezkoan: "Re alde dago, *urrun dagoenarren=Rê* es favorable, *por* más que esté lejos" dino "Amenemopen Ikaskizunak". *Rék* nahi du, beraz=*ergo*, obedido". "Por *mor=amoreagatik* esakerak *ra-mu(e)=amore(l)* du gogotan. Osterakoetan *ordea* forma darabil: "Hik, *ordea*, ez duk..."

Ra eredua, iruzkiaren ortzi zorian bezala, liparrari begira dago: "iruzkia *sartzea* dago", etorkizuna adierazten du: "*sarturen* da=se *introducirá*". *Ra eredua* asko erabilia izan da aditzak aurrizkiz-preposizioz *arra-/arre-/ara-*, *era-/ira-* aurrizki-preposizioak: *arraltxatu, arregotzi, aratxiki, eratzan, eregin, eretxi, iragarri*, latinaren eta erromanikoen *re-, -ri: re-*

mitto, reffero, repito, recuerdo, ricordo(it), eta zenbait hitzetan: *espen/eraspen, edu/eredu, nai/ernai,edo atzizkiz indartzeko: -arazi/-arazo* eragilea: *ernarazi, bildurraraz...*

Berarenak dira *-ri/-rri, -ar* adizkerakr: *agiri, etorri, iratzar: -ire, -iri, -are, -ere, -ar, -er, -ir*, latinaren eta erromanikoen infinitiboak: *venire, furniri, amare, timere, guardar, temer...*

NOR adierazten ere badator izenlagunetan: *er(al), ar, ura, eurak, urle, nabaria* da *erroa* adierazten, *herriak RAren erraietati-ko* direla aitortuez gero, *-ar/-tar: gernikar, madrildar, -ari, -ar* NOR berezia adierazteko: *pelotari, ikusiliar, materia* adierazteko atzikiak: *-ariu/a(l), -ero/a, -ari, -ar: argentariu, luminaria, ferrero, hortuari, solar, melonar, etab.*

Monosilaboen lekukotzat, hona: *ar, ur, ara, are, aro, oru, errai, arre, erre,urre=oro, etab., aglutinaduak: har, herio, per, por, urte, aratz, baratze, arren, argi, arto, etab. eta zauliak: argitu, barazki, barkamen, etab.*

Bokal ideki/ertzia ereduaren partekidetasuna adierazten dute: *iraun/irain, arrai/irri, arraka/irriki, aro/era, nora/nori...* Alofonía soilik *R/RR* gozo/gogor ahozkatzean datza: *arren/aren, ara/arra, ur/urre, eregu/erregu, etab. Raren partekidetasuna adierazten du. Hiztegian 5.102 hi-tzen kopurua osatzen du, beste arketipoen artean bostgarrena dela.*

Ra eredua aurrizki duten hizkuntzak, egituraz ero herritaratasunez berez definitzen dira: arabea, arameoa, urrita, rasa, erse, eire, rutenoa, rusoa, etab.

7. 4. Euskal gramatika ILU arketipoaren arabera

Ilu/El/Alah leinua euskaran nabari gordetzen duen *ala* edukinatik erraz lortzen du sintaxiako *ahaldunak, baldintza-koak, gurazkoak, ohiuzkoak eta aldi-moduzkoak* egitea. *Ahalal al, ahal formez lortzen da: "hire burua limurtu/ulzi ahal dezaket (1.3 V 24), Ugariteko poemetan. "Al dela", "bai*

ahal!”, “ez *ahal!*”, etab. Baldintzak forma konposatua dauka *baldin*, eta hirugarren petsonetan dager: “*ahal balei, balitz, legoke*”, “*Baldin* Motuk ezpain bata lurrean jar *baleza*” (1.5. II 2). Gurazko eta galdetzekoak *al* egitura darabilte: “etorriko *al* da!=*jojalá venga*”; *aldi*-moduzkoak *-la* atzikiaz *al-baintzen* dute: “Jainkoek jan eta *edanala*” (1.6. III 12). *Leinu* bera objeto zuzenekoetan: “jan *dezala*”. Konparatzekoak *hala, bezala, legez, lez*, erabilten dute: “den *bezala/lez*”. “*Nolatan heltzen direla* Gapnu eta Ugaru? (1.3 III 36). *Alabiz=* “*hala bedi*”, “*hala beharrez*”, *alagalako, alaginako=* “*tal* así”, etab. ere gurazko edo moduzkoak dira, *halabaina*, ostera-koak: “*Halabaina es du etxolarik*” (1.4. I 9). Banatzekoetan *ala* egiturak aukeran hartzen ditu aurkako *alde* biak: “eguzkiz *ala* euriz ibiliko gara”.

Beste arketipoek bezala, *Iluk* ere adizkerak *lotzen* ditu *-li* azitzkiaz: *itzuli, ibili, ebali, jali*, etab. edo *-l* mugagabeaz: *gal, itzul, azal*, etab. Atzizkietan *-la/le* NORK adierazten du adizkeretan: *ikusla, ikasle, egile, ikerle, irakurle, maitale*, etab., *-liar* lekuko dena adierazten du: *ikusliar, elizaliar*, etab.

Moduzkoa *-la, -legi*: *horrela, bestela, orlegi, beilegi*, etab.

Latinak eta erromanikoek hirugarren pertsonatzat hartu dute: *ille(l), el, la, lo*, etab., euskarak ahaldunetan: *balekar...*

Hizkuntzaren aldiak aztertzerakoan hona monosilaboetan: *al, hel, ele, lo, hil, abul*, etab., aglutinazioetan: *lur, lor, laino, lera, luce, lehi, lan, lege, larre*, etab. eta zaulietan: *leial, ikusle, animal, igali*, etab.

Bokalen edegi/itxiturak *Ilu leinuaren* kidetasuna nehur-tzen du handitik=*lar* txikira=*leve*: *al/el/il, aul/lo, ala/ele/eli, oilo/euli, legere/ligare(l), lasatu/luzatu/lisatu*, etab.

Alofonoz urria da *L/LL* eta zapaketak parte xumeagoa hartzen du. Hortik *-illu/-illo/a/-il/-l* xumegarriko atzikizi erabiltea: *koskailu, pajarillo, sombrilla, gingil, farol*, etab.

Euskal hiztegian bera da urriena Jainko arketipoetan 3.422 hitz ematen dituela.

Hizkuntza batzuk *Ilu leinua* eramatzen dute funtzez edo goitizenez aurritzki: *libiera, lizier, iliriera, albaniera, latin na, lusoia, alemana, letonira, lituaniera, lusaziera...*

7. 5. Euskal gramatika KA arketipoaren arabera

Sagaratueng burubideetan *kù-g(s)* izateaz adierazten zan gizakiak sortzetik zuen santutasuna, Anu eta *Gatumdu* Jainko-engandikoa, alegia. Hagatik *-ku/-ki* atzikiez seinalatzen dira Jainkoen sorkariak: *Anunnakki/Anunnakku, ainaninoko, Utukku/Udug, gudu*, etab. *Mah(s)* izakerak, santutegiko An Jainkoaren *imago(l)=Inko=antzak* jaurritzen zuan. *Enki* bera ere *An+ki(s)=zeru+lurra* zan: “*An Jainkoaren kidetasuna lurrean*”, alegia. *Enkidu* eroiaz “*Ninurta Jainkoaren zatikia*” dela dino “*Gilgamesek*”, “*haren indarrak Anuren mokor bat baizen indartsuak dira*”. Bardin *Utukku, Qingu, Marduku/Marduk, Duku, Irkingu* izenak Jainkoekiko *kidetasuna* adieraten datozen. Zatikia berez *-ki/-ik* atzikiez adierazten da: *saiyeski, oiloki, ogirik; nolakoa eta nundikoa ki-/ko/-ku* atzikiez: *ederki, poliki, amicu(l)=amigo, mutiko, umeko, astoko=borrizo*, etab. Eba bera ere “*virago(l)*” (Has 2,23) da gizonagandik= *vire(l)=varón* datorrelako, haren *imago(l)* zelako. *Inko* bera ere, egituraz, Ino Jainkoaren *kideko* da.

Eredu berdina darrai *ZERTARIKO* kasuetan: “*etorri zelako ustetan*”, edo *ZERGAITIKO* kausaletan: “*esan zuelako arrazoiaz/esan zuelakoz/esan zuelako*”. Halaber, *quare, karia, car, cur, quia, quod: “qua de causa(l)=zeren kariaz”*, etab.

NORGAN kasoan biziak bereizten ditu: *amagan, zugana...*

Ka kidegoa, bestalde, gorputzki izatean oinarritzen da eta halatan adieraz dezake zatitasuna eta banantasuna ahalean, *kalitatean*, edo ugarian *-ak, -ek: umeak, emakumeek...*

Eskema 12n.: RA ARAUKO MITOAZTERKETA, Mt 17,2

a) "bere arpegia iruzki eraz argitu zan"/*dirdiratsu biurtu zan/iruzki eran/erako.*

b) "facies ejus resplenduit sicut sol"/*rutilavit(l)*

c) "su rostro se tornó brillante como el sol"/*rutilante a ras del sol*"

Jesusen *arpegia=rostro iruskiaren* aldean ikusten da, *RA arketipoa* dela konparaketaren *ardatz*.

sustantiboak: *arpegi, rostro, argi, iruzki, era, ras,*

adjetiboak: a) (*argiaz*) *argi/argitsu, rutilante, dirdiratsu,*

b) (*margoaz*) *ori, orail, rufu(l), rojo, rosa, rubio, gorri,*

c) (*beroaz*) *rusiente, errebero, gori, bero,*

d) (*irudiaz*) *rotundo, orondo, redondo, borobil,*

aditzak: *argitu, rutilare(l), dirdiratu, resplandecer, brillar, tornar,* konpraketak: *eran, eratan, erako, a ras, al par del...*

Ondorea: "iruski eraz/eratan" konparaketak *arpegia* deskribatzen du, baina Jainko gizonduauren *arpegia=rostro*, duen dirdira=*resplendor* eta duen borobilagatik=*redondez*, aurretiaz *RA iruskia irudiarekin* eta hotsekin *RA+KI> argi* lotuta dago: *ra+ki> argi* "RA kidetasuna lurrean=KI(s), *RA+BA+KI> arpegi "iruskia baitako kide".* (Ikus 7.5)

Geitasuna=capacidad -ke/-ke- atzizki-artizkiez adierazten da: daike/daiket="gei naiz=soy capaz", *eiki* itzak posibilidadea adierazten du: "etorri da *eiki*", *eko egiturak "ezetz" ukapena agertze*ko da. *Ekintza errepikatua -ka, -ke- atzizkiz* edo artizkiz adierazten da: *deika, txaloka, garketan, zuriketan*, etab. *Kaereduaren fisikotasuna, Shek jaurritzen du, bata bestearren menpe gelditzen dela: jabetu/gabetu, país/pago, paisano/pagano, zale/gale, saldu/galdu, sanar/ganar, sal/cal, salvar/culpar, seme/kume, chaval/cabal, sachara(l)/grasa, aiza/gaitza, saber/gustar*, etab., *gabetasunean: ixotu/gaixotu, estar/gastar, -ka/-ga/-ke, -ku, -gu atzikiek gabetasuna adierazten dute: izen/izeka, arte/artega, baitu/pekatu, besa/besaka, indar/indarga, zelai/zelaika, itxura/itxurga, man/manca, gar-*

tu/garbatu, batu/bagatu, barreiatu/barka tu, nai/neke, restar/rescatar, anditu/andekatu, alai/ala-katu, malatx/maltxa, akordatu/kordekatu, lot/loka, atxi/aska, zuritu/zuritzeke, nasai/naska, naro/narga, estu/eskatu, preda/precata(l), plere/plicare, jo/joku, jus/jugu/l), etab.

Hizkuntzaren halako artesiak eman dio eskuarari izena, ots, *She+Ka* ereduak *ugaritu* dituen hizkuntza. Jainko ereduez ezin ziteken sortu halako eztabaidarik, jainkoek ez bai-dagoz elkarren kontra, gizakiaren osakaiak, ostera burrukan dagite bere baitan. Artesi berak eragozten dio euskarari latinarren *cr-/gr-* bilketak egitea: *eskar/grazia, sagara/sacra, gartz/grasa, segeretu/secretu, negar/lágrima, garun/craneu, garaun/granu, garratz/agraz*, etab. *Gorputzezko/espírituzko* edo *konkreto/abstractoa* ere markatzen du: *ikutu/ezagutu, gana/sena, kei-nu/seinu="giño/seña", garaz/esker, carne/charme(f), gari/sari, grasa/sagara*, etab.

KA gizakiaren nortasuna adierazteko *gei* da, pronombrea=izenkidea bai-da: *ego(g)(l), gu/geu/guek/guk* era askotan da-ger adizkeretan: *gara/gira/gendun/ginduzun/dugu/dugula. Gizonezkoen ikakoa* ere markatzen du *NORK* formetan *-k/-ak/-ek*: *egin duk, didak, ditek*, etab. Latinak *qui/quae/quod(l)* eta romanikoek *que* erlatiboak ditu, *kori/hau/ha/hako/kura/hura=hic/haec/hoc(l)* adierazleak, *NORENAK gure/geure, cuius(l), cuyo/a, konparatzekoak qualis, quam(l), cuan, zenbatzekoak gutti/guzti/guzi, galdetzekoak qualis(l), cuál, qué, quién*, etab.

Ka ereduak *K/G/GH(f)/C* alfonoak ditu behenipehin eta inoiz edo behin Sheren eratorriekin naztu diteke: *celum(l)=cielo=zelu*. Xumegarrietan *-iko/-ico/-a/-eca* atzizkia-ak erabilten dira: *mutiko, mocico, muñeca*, etab., eta konposatuetan, berriz, edukin *ugariko: -sko, -ska, -zka, -zko...* Giza arketipoen artean, 5.496 hitzekin hirugarren da.

Hizkuntza batzuk *Ka kidetasuna* markatzen dute aurrizki funtsez edo sorterriz: *akadiera, ugaritikoa, camita, egipziera, cabiliarra, caffa, aqueera, aquemenidea, koinea, grekera, galoa, gallegoa, catalana, guanchea, occitanoa, gurajea, gaelikoa, galesa, gaztelania*, beste batzuk artizki erakusten dute, *She jatorriaz batera: française, marraqueche*, etab.

7. 6. Euskal gramatika BA arketipoaren arabera

Ba eredu *beharrak=obligación* dago: "Asarre berbarik ez da berriz erran *behar*" dino "Ptha-Hotep-en Atsotitzak". Ba Raren *peko* denez, hari *behar=deber* dio men *egin=obedecer*. Beraz: *egin egin behar dut="debo de hacer"*. *Behar* hori du eguneroko lana, haren *peituz=preciso=besoin(f)* dago. Zioa adierazten du: "Zeurea egin dozu *bai*, eta zoaz orain" = zeure egin *bait-duzu*, zoaz orain.

Ondorea ateratzeako *berebiziko* eredu da: "Arrazoia=razón(e) eman du, *beraz, obeditu*". *Filosofeak* ere *berdin ebaaten* dute aurrez oinarria=*premisal(l)* ontzat emanez gero.

Baren jarrera *baikorra=afirmative(l)* ez danean, *badaezpadakoa* da eta *baldintzakoa*: *Ba dakizu? Ba ete dakizu? Bai, ba dakit, Ba dakit. Benetan="en verdad" jakin, bazenki/baldin bazenki.* "Ona den *ber/ona* izan dadien *ber*"=*baldin ona balitz*". Ustekizunean ere moldatzan da: "Joan *bide naiz*"= "parece que debo de ir". Moduzko *balditzetan bai-* erabilten da: "lotan *bailegon/egongo bailitzan=lotan balego bezala*".

Bak norbera barneratzen du="yo reflejo": ene *ba!=vae mihi(l)*, norbere NOR gordeki edo ezbaitan aipatzen: "bat itxa-ropenez dago". "Batek *ba daki*". Adierazletan *bera=ipse(l)* egitura konposatuau dagoz. *Ba*, reflexoa denetik "se" erromaniakoaren *balorekoia* da: "Bizitza *ba* dator eta *ba doa=La vida se viene y se va*". "*Ba daki lezioa="se sabe la lección"*. Reflexo bera nabari da *baino, vado, fan* aditzetan eta *va*,

vamos egituretan, "*ba doa*", "*ba goaz*" formen errepika-edo bailiran. Izena ordezkatzen, hirugarren pertsonakoa da: *bera, beste, banek, ipse(l)*, agintekoan ere azaltzen da *bebeto, bekar, etab*. Izena zenbatzen: *bat, bi, bost, bederatzi*. *Bat*="uno" denarren, *Bera*="El Otro/El mismo", hirugarren pertsonakoa da, Horus Raren hirugarren *belaunalditik bailuen*.

Ba ereduak ots edo ojuetan ezeztapena, oharpena, arridura eta zema adierazten du: *ba!, bel, vae(l), ibuá!, ivaya!, ep!, epe!, epa!, hip(i)* urkoarekin behingozko hizketan.

Osterako esakerak *baietza* edo *ezetza beratzen, apaltzen* dute: "*Bai, baina/baia=pero...*", "*Zu ez, bera baino*", "*Hi ez haz gizakia (...) baizik/baino*". "Ixilik egon hadi, *ezpabere/ezpaere* hartu egingo duk". *Barne artzekoan* ere erabili ohi da: "*Zu bere bai*", ez hartze: "*zu baga/bagarik/barik*".

Gauzen zioa azaltzen du: "*gizakia bai-naiz/bait-naiz*"= "porque soy hombre". "*Bada, ez ditut gauzak ondo egiten*"= "porque no hago bien las cosas". "*Ez hil, ba, horrek ez deuk onurrik ekarriko*"= "No mates, pues eso no te aprovecharía". "*Zeu zareala bide=por tu culpa*". Helburua *per ad>para* dator erromaniokoan: "Dí la verdad en tu casa *para* que te respeten". Halako oharretan ugaria da egitiar jakinduria.

Aurritzki-preposizioetan *ba-/be-* eskuara urria da: *baitu, behar, beza* edo *bar-/ber-* konposatuetan: *barestu, bardindu, berezi*, eta ugariak *benetan* grekoa, latina eta erromaniokoak. *Baldintza*, tokia, norakoa eta *beste* era askotako zertzeladak adierazteko erabili ohi dituzte: *apo/apo-, epi/epi-, upo/upo-, ob/op-, ab/ab-/ap-, abs/abs-, sub, per/per-, uper-/iper-, peri-, para-, pre/pre-, pro/pro-/pros-, por-*.

Halako jakinduraiz *ba-* aurritzkiak *jainko* arketipo asko giza eredura *beheratzen* ditu: *aina/baina, ide/bide, ots/bihots, aratz/baratz, izan/bizi, aire/biri, eki/begi, aria/bara=vara*,

arrai/barre/parre, arca/barca, etab.

Batzuetan seksoa ere bereizten dator: *txo/potxua, man/woman(al), eme/femina(l)*. Ezkorren adierazle da geheinetan eta ez euskaran bakarrik: *aritu/baretu, arao/birao, ara/bare, arau/barau* edo mailaz beheratzen du: *elai/bele, soin/besoin(f), aro/bero, ezi/bezi, estia(g)/bestia*”, *atxi/ebatzi, itu/haitu: eroñ/ferio, sanu/vesanu, odore/fetore(l)*, berdin atzizkietan: *toros(g)/torpe, etxe/etxape, mahi/mahipe, etab.*

Tokizenetan aurritzki edo atzizki ugaria da *be/-be/-bia/-pea, -bide: Betxe/Etxabe, Anabe/Biana, Ainibide/Bidania, Rotxa-pea, etab., urriago -baita bit(s)/bet(u)=habitación* adierazten: *Maitia-baita, etab.* Horrela sortuak dira *Batiz/Chivite, Badiola/Olibeta* bezalako tokizenak.

Arketipo honen adina bilatzeko ikus monosilaboetan *ba, be/pe, bai, bea, vae, via, bi, hi, epe, opa, abo, aba(ar), apa, epi(g)*, aglutinadoetan: *bada, baita, bide, vita, opari, abade, baimen, peko, bajo, baso, etab., eta zaulietan: badatxu, bidari, vital, viajero, epetan, basati, etab.*

Alofonoetan *B/P/PH/F/H* hotsa galtzeraino iristen da: *bereter/pater(l), bortitz/fortis(l), biloi/filiu(l)/hijo*. Hitzen jatorria zeinena den jakiteko marka ona da.

Hiztegiko hitz kopurueta bigarrena da giza arketipoetan bere 5.562 hitzekin.

Arketipo honez definitzen *bide* dira funtsez edo herritartsunez: *vascuence, pelasgoa, falisco, bereber, babilónico, harasi, hasani, afarera, bedja, vendo, búlgaro, frisón, francés, bretón,*

7. 7. Euskal gramatika SHE arketipoaren arabera

“*Izena duen guztik ba du izana*” antxinakoen *esana* berea egiten du eskual jakinduriak. Atsotiz honek hitzaren sormen indarra aitortzen du eta mitoz esana burubide egiten. Ez denak ez bai-du izenik, ez bai-da izena eukiteko gauza. Nor-

baiti *ixen/izean=hashs-hen(h)=sema(ar) ipintean, giza sagaratuen maila ematen zaio, ots, izanera=existencia berezira erakarten. Seina jaio orduko, “zein izango da? Zelan deitu zaio?” galdetzen da. She ereduak=estirpe izantasuna adierazten du hizkuntza askotan: izan/naiz=eismi(g),=esce/est(l)=ser/es, izango=será, etab. Izateak ere definitzen du gizakia izenordetan: txe, che, xe, jeff, se, ese, zeu, ipse(l), sfas(g), hich(al), zi-d(s) izateak Jainkoagazko santutasun partele egiten duelako sagaratuetan. Jainko izenez norbere NOR izentatzen duenak, haren partekidetasunez ere defini zezaken.*

Izan/esse izantasuna ezeze, intransitiboen eta pasiboen aditz-laguna da: “etorri naiz, zaz/zara=ventum es”(l), “es conocido”, persona bakoetan: “se conoce”, reflexoetan: “se lo sabe”. She ereduko ZEREZ kasoaz materia, gailua, eta era askotako moduzkoak egiten dira: “burdinaz, aitzoz, mendiz mendi, “etorri denez gero”, “etorri denaz batera”, “ibiliaz bakarrak”, “ondo dakizuenez”, “esan duzun lez”, etab. Berea du ez ukatzeko eta sic/si(l) eta ezbaikoak egin zalea da: “Ez dakit etorri denetz”. “no sé si ha venido” edo baldintzakoak: “Si viene/si viniera”. Salbuezpenak eta orohartzekoak egiten ditu: “zeu izan ezik/zeu ezik, beste guztiak”, zeu ezeze, beste guztiak ere bai=“no sólo tú, sino todos los demás”. Berditsu osterakoetan:” ez zan joan, ezpaere bertan gelditu=sino que quedó allí”. Bera da galdegaietan aurrenen: zer, zertan, zergaitik, zeren, zelan, etab.

Jatorria ere adierazteko bada: -exa, -esse/-essi(it), -esa/-és: *manexa, genovesse/genovessi, avilesa/avilés, etab.* Era berean ugaritasuna adierazten du: *burgaleses, cosas, etab.*

Aberatzada -ska/-sko, -xka, -zka, -zko, -isco, -zki atzizki bikoitzetan, xumetasun edo jatorria adierazten: *oilasko, kapaxka, jokera eta ZEREZKO materia edo taxua adierazten: gorrieka, urezko, arrazko, oinezko, morisco, iduzki, iruzki...*

Orobat tokizen-abizenetan jatorria adierazten du *etxa*, *txa*, *xe*, *es*, aurrizki edo *-etxe*, *-as*, *-es*, *-ez* etab. atzizki: *Etxebarri/Barretxe/Barrasa*, *Txamartín/Martínez*, *Espera/Péres/Pérez*, edo eslaviar erako *-ski* konposatuetan: *Sobieski*, *Cirinouiski*... Adizkeretan bereak ditu *-si/-tsi*, *zi/-tzi*, *-xi/-txi*, eta euroz konposatu formak *-arazi*, *-izare(l)*: *beza*, *hezi*, *etsi*, *berezi*, *irixti*, *ixilarazi*, *baptizare(l)*, etab.

Eskuara She ereduaz serbitzatzen da hizkkuntza aratesiaz materia eta forma bereizteko, hala nola ertigileak buztina eta buzingia bereizten dituen, edo ontzi bata besteagandik, *xeguna atzizki* markatu-az: *berru* > *verja*, *berra/verza*, *bara* > *baratze*, *barra* > *bar-racha*, *arte* > *ardatz*, *artazi*, *artesa*, *berra* > *berza*, *urra* > *urretxa*, *barru* > *esparru* edo aurrizki: *enda* > *xente/jende*, *a-ra* > *txara/jara*, *bardena* > *chardin(f)* / *jardin*, *marra* > *txamar*, etab., multzoa zehaztu egiten du: *barra* > *herresa/presea*, *are* > *res(l)/reja*, *ele* > *latxa*, *ar* > *aries(l)*, *ardi* > *cerda*, *abel* > *txahal/cheval(f)*, etab.

Aditz askori bizi berria ematen die aurrizki-preposizioaz, grekoan eta latinean berere, hatarako ahozkerak ugaritzen dituela: *urt* > *jaurt*, *ar* > *ezar/jar*, *erria* > *exeri/jesarri*, *aurri* > *jaurri*, *eroan* > *etxaron*, *beretu* > *beresi/bereizi*, *aitu/estu*, *erantsi/jaraunsi*, *erion/jarion*, *egon/jagon*, *eman/atzeman*, *ago* > *eisago(g)*, *perio/experio*, *eligere/sglth(u)/seligere*, *fero/spero(l)*, etab. Adizkeretan ere bereizte lana egitendu atzizki edo artizki: *antu* > *antzi*, *atatu* > *atotzi*, *aratu* > *arazi*, *lotu* > *lotsatu*, *ertu* > *ertsi*, *erditu* > *erditzi*, *autu* > *autetsi*, etab.

She ahozkeria bikoitza edo hirukoitza da: *etxe/etze/exe*. Lehengo biak zuhurtziaz uztiatzen ditu euskarak zioa eta ondorea = “causa y efecto” urbilduz, bereziz, s dela matriatasuna eta z abstratoa: *hesi/hezi*, *huntza/huntsa*, *esti/ezti*, *estai/eztei*, *hasi/hazi*, *eskondu/ezkondu*, *estai/eztai*, *sama/zama*, *sail/zail*, *beresi/berezi*, *ikusi/ikuza*, *sein/zein*, *soin/zoin*,

ser/zer, *sur/zur*, *eseri/ezeri*, etab., era berean lotzen analogiazko proporzioa: *xeken/zeken*, *egotxi/egotzi*, *jaso/jazo*, *sail/zail*, *sagi/zagi*, *antsi/antzi*, *sorta/zorte*, *seinu/zeinu*, *sador/zator*, *xori/zori*, *sen/zen*, *casar/cazar*, *sina/zina*, etab. Zioa sikolo-gikoa denean *seinaleak* aldatzen dira: *zaindu/saindu*, *ceño/signo*, *zaina/saña*, *izigi/ixigi*, *izi/ixi*, *anzi/ansi*, *giza/gisa*, etab. Materiak *espiritua* lortzen du *She* eredua erantziaz: *biri/asperatu=aspirar*, *virtus/spiritus(l)*, *She/Ka* arauko egiten dira *espiritual/gorputza* adierazten: *ezagutu/iku-tu*, *se-na/gana*, *eskar/garatz*, *sanado/ganado*, *santu/gandu*, etab. Ohozkeretan *xa-/xe->ja-/je* jokera dute: *xakin>jakin*, *xein>jein*, *xaon/jaun*, *Xainko/Jainko*, etab.

Alofonoak ugaria da *S/TS*, *Z/TZ/X=She/TX/J* eta *a/e/i* bokalekin batzen da. Alofonook jakite-artesian erabiliak izan dira, baina zehaztasuna adierazteko ere balio du: *-xe/-txe: horixe, holantxe*.

Hitzen kopuruan, 8.508 hitzekin, bera da nagusi arketipo guztien artean. Jainko arketipozko hitzak guztira 19.422 inguru dira eta giza arketiozkoak 19.569 inguru. Guztira: 38.918 hitz inguruk osatzen dute R.M^a. Azkueren Hiztegia. Hizkuntza bezala, *She+Ka* ereduetara definitzen da *eske-ra/eskuera/euskera*, *-Ra* arau/era esaten datorrela. *Esku/es-ka* ereduak eratu zuten gizarte berezitik dator. Hain zuzen, *eskuera hizkuntza* eta *eskubidea* da era batera. Bera bezala, beste askok *She* eredua aurrizkitzen dute egituran: *sabearra*, *sahoia*, *chauia*, *sabiniarra*, *sículoa*, *segliesa*, *sardoa*, *chesoa*, *seyenka*, *chechenoa*, etab. Beste batzuk *She+Ka* ereduak elkartu erabiltzen dituzte aurrizki edo artizki, *eskuarak/eskarak* bezala: *pelasgiera*, *faliskoia*, *tuskoa*, *oskoa*, *deuschea*, *scoch*, *chekiera*, etab.

VIII. TOKIZENAK ARKETIPOEN ARAUZ

Tokizenak izan dira gure bidean nondik norako adigarri behinenak. Asabek honuntza ekarritako bidean utzi zituzten seinaleei jarraiki, errazago zaigu itzulbidea egitea. Tokizenak hizkuntza beraren antxinatasuna dute, baina funtsean tokizen berberak ez du ahozkeria berdinik izango Euskal Herrian eta atzerrian, hizkuntzen aldeagaitik. *Etxaeina/Aines, Etxalena/Lainez, Etxeberria/Percy, Etxano/Anués, Etxeto/Tosa* eredu berberen itzuliketak dira, izatez, baina, She aurrizki dutela, ulergarri zaio euskaldunari euren edukina ulertzea, ez euskaldun ez denari.

Itzuliketak hitzen konposaketa argitzen digute eta konposagai diren aurrizki eta atzizki ereduek burunahiko direla adierazten digu eta, halatan, hitzaren aglutinazioak eta flexioak zertan diren argitzen.

Hemen aurkezten ditugun ariketak ez dute hitzen arpegikera guztiak osatzen, baina kasurako nahiko erakusketa dira.

8.1. Tokizenak AN eredutara

An ereduak tokizenetan duen edukina alturarekin eta tokian tokiko zero ertzakin zerikusia du nonbait, batez ere, aurrizki dagonean. Atzizki bezala, haren genintiboen arabera, txikititasuna ere azal dezake.

*An-/Am-: Anaya/Amaya, Anos/Amos, Aniz/Amis,
Na-/Ma-: Nabea/Mape, Narrika/Marika, Narkue/Markue,
Ne-/Me-: Netxe/Meatza, Nekue/Meko, Nekola/Mekola,
Amo-/Mu-: Amoros/Muros, Amore/Mura, Amoriza/Muriza,
Amu-/ume/-un: Amutio/Atume, Amunartia/Artaun,
Man-/Men: Mendoza/Mendoza, Mandiola/Mendiola,
Man-/Mon-: Mandoino/Mondiano, Mandubi/Mondovi,
Amon-/Mon-: Amondarain/Mondarain, Amoriza/Moriz,*

*Ama-/ain/-en/-an: Amatria/Traina/Trena, Amaya/Ayan,
Ama-/ina/-nia: Amandi/Andima, Amayur/Gureina,
An/-an: Anguti/Guitian, Andura/Duran, Ansaga/Sagan,
An-/ana: Aneska/Eskana, Aneskari/Eskarana, Ancares/Garetxana,
Ana-/ana: Ankabe/Cabana, Anaxuri/Churriana, Anaka/Kana,
An-/nea: Angix/Gixanea, Angeriz/Gerexanea, Anton/Donea,
An-/aina: Aniz/Izaina, Anguta/Gotaine, Ainesta/Estaina,
Am-/en/-ain: Amposta/Busten, Ambel/Belen, Ampolla/Bollain,
Ama-/ama: Amara/Rama, Amatza/Ezama, Amasa/Sama,
Ain-/nia: Ainorga/Organya, Aniari/Arania, Aintza/Etxania,
Ain-/ain: Aines/Esain, Ainavieja/Beasain,
Ain-/ina: Aines/Etxaeina, Ainiguri/Gureña, Ainibarri/Barreina,
Ain-/na: Aineska/Eskana, Ainesteria/Esterana,
Ain-/aina: Ainesta/Estaina, Aniaguti/Gotaine,
Ain-/ena: Ainara/Arena, Ainoso/Otxaena, Ainzila/Azalena,
Ain-/an: Ainastro/Castrocan, Anielarra/Larragan,
Ani-/ine: Anielarra/Lorraine, Aniaguti/Gotaine,
Anie-/aine: Anietu/Otaine, Aniaguti/Gotaine,
Anu-/no: Anues/Esano, Anuzita/Astano, Ainumend/Montano,
Ano-/ano: Anoeta/Atano, Anoz/Ozano, Anobas/Basano,
Amo-/amo: Amore/Ramo, Amos/Samo, Amutio/Tomeu,
Na-/ana: Nabarra/Barrena, Narea/Arana, Ankabe/Cavanna,
Na-/ina: Nabea/Beina, Nabarra/Barreina, Naza/Azaiña,
Na-/ain: Navia/Biain, Naxera/Zerain, Nabias/Beasain,
Ne-/ena: Nekue/Guena, Netxes/Seseña, Nekuesa/Etxaguena,
Ne-/nia: Netxes/Etxazenia, Nebra/Barrania,
Ni-/ine: Nibe/Beine, Nisibe/Sevigne, Nivelle/Ballina,
No-/no: Noblia/Villano, Nobal/Ballano, Noche/Etxano,
Nu-/no: Nuarbe/Biarro, Nubia/Viaño, Nuez/Ezano,
Un-/noa: Unzila/Azilona, Unzalu/Zaloina, Unda/Doina,
In-/in: Inda/Atin, Inarra/Arin, Inzura/Zuriain,
Min-/in: Minzeta/Azitain, Minagua/Comin, Mina/Nain,
-eina/Na-: Barreina/Navarri, Etxaeina/Nacha, Estonia/Natxitu,
-ena/Na-: Gurena/Nagore, Gerena/Naguer, Barrena/Navarre,
-ana/Ne-: Esterana/Nestar, Bazana/Nepas,*

-ena/ Ne-: Guena/ Nekue, Barrena/ Nebra/ Nerva,
 -en/ Ne-: Berbena/ Nerva, Bergen/ Nerga/ Nerja,
 -ina/ Na-: Beina/ Nava, Vallina/ Naval, Biain/ Navia,
 -ne/ N-: Garone/ Nogaro, Garrone/ Nograro, Barron/ Nobar,
 -ina/ Ma-: Barina/ Marín, Bardena/ Mardea, Aloina/ Mailo,
 -in/-en/ Me-/Mi-: Bergen/ Merga, Akain/ Meaka, Esain/ Mieza,
 -na/ M-: Oyana/ Moya, Ozana/ Motxa, Okarane/ Mokare,
 -ina/ En-: Braina/ Nebra, Bretaña/ Nebreda, Gorozin/ Negros,
 -en/ En-: Baranzana/ Enparantza, Barrenetxe/ Enjambre,
 -ena/ En-: Gureña/ Enekuri, Graziene/ Engracia, Obena/ Enova,
 -ina/ Ni-: Beina/ Nive, Vallina/ Nivelle, Etxeina/ Nitche,
 -ain/ In-: Arrain/ Inarra, Uriain/ Inurria, Ataina/ Inda,
 -nia/ Im-: Arania/ Imaran, Andina/ Imandi, Azaina/ Imaza,
 -nia/ In-: Arania/ Inarra, Azaina/ Inza, Etxaeina/ Ines,
 -ain/ In-: Zaratain/ Inzarte, Zuriain/ Inzuri, Zelain/ Inzal,
 -in/ In-: Atin/ Inda, Arin/ Inarra, Urain/ Inurria, Izain/ Inza,
 -ina/ In-: Zaloina/ Intzalo, Urbina/ Inurbe, Zaina/ Inza,
 -eina/-ene: Larreina/ Larrrene, Barreina/ Barrene,
 -ena/-en: Azparrarena/ Azparren, Barrena/ Barren
 -ania/-aina/-eina: Albania/ Albaina, Barrania/ Berreina,
 -ania/-ina: Alzania/ Alsina, Albania/ Albina, Izania/ Itxina,
 -ania/-ain: Escania/ Askain, Alzania/ Alcain,
 -aina/ ain: Larraina/ Larrain, Alaina/ Alain,
 -aina/-in: Ataina/ Atin, Maraina/ Marin,
 -ene/-ien: Arriene/ Arrien, Arrien/ Rian,
 -ania/-ian: Barrania/ Braian/ Brian, Arania/ Ryan,
 -ina/-in: Asina/ Asin, Garina/ Garin, Martina/ Martin,
 -ana/-ama: Arana/ Arama, Lezana/ Lezama,
 -ena/-ema: Berena/ Berema, Esterna/ Extrema,
 -ena/-arena: Jaunena/ Jaunarena, Graziene/ Graziarena
 -na/-ma: Lezana/ Lezama, Berena/ Berema, Ron/ Roma,
 -on/ On-: Artaun/ Onarte, Andion/ Onandia,
 -ona/ Hon-: Turron/ Ontoria, Aton/ Honda, Etxabun/ Honze,
 -ano/ Ano-/Anu-: Atano/ Anoeta, Artano/ Anoarte, Esano/ Anues
 -ano/ No-: Etxano/ Noche, Esano/ Noces,

-ona/-oa : Zarraona/ Zarraona, Lejona/ Lleioa, Abona/ Aboa,
 -ano/-ao: Miñano/ Miñao, Arano/ Arrao, Atano/ Atao,
 -ano/-aun: Atano/ Ataun, Larrano/ Larraun, Olano/ Olaun,
 -ano/-amo: Barano/ Páramo,
 -one/ oma: Rone/ Roma, Ona/ Oma,
 -ano/-ao: Lezano/ Lezao, Lazakano/ Lazkao,
 Eskania/ Gines, Atiagane/ Gineta,
 Anda/-anda: Andagara/ Granda, Antepara/ Baranda,
 Ande/-andia: Andion/ Onandia, Etxande/ Etxeandia,
 Andi/-andi: Andikara/ Karrandi, Andion/ Onandi,
 Andi/-anda: Andibarra/ Baranda, Andetxa/ Etxande,
 Mun/-mon: Munadia/ Andamon, Muñeca/ Camuña,
 Mon/-mon: Monchil/ Kilimon,
 Munu/-muno: Munikar/ Garramuino, Munitibar/ Ibarmuno,
 Munda/-munda/u: Mundaka/ Agamunda,
 Mand/-mendi: Mandojana/ Kanamendi, Manduza/ Oxamendi,
 Mond/-mendi: Momoitio/ Otoiomendi, Montoria/ Oriamendi,
 Mund/-mendi: Muntxaraz/ Arazmendi, Munduate/ Atamendi,
 -ona = Buen/-buena: Onaindia/ Buendía, Ballona/ Balbuena,
 Etxabun / Etxano, Basabon / Basano, Lezaun / Lezano,
 Ataina/ Antia/ Andia/ Ante/ Ande/ Andi,
 Anobas/ Banus, Ansobi/ Banzo, Andarpe/ Bandera,
 Bena/-bena: Benabarre/ Berbenas, Penas/ Espena,
 Barrenila/ Merilla, Barragon/ Marko, Barrengotxe/ Marraquech

8.2. Tokizenak UTU eredutara

Utu eredu berez toki *iduzkitsuei* begira dago, eurak direlako bai bizitokia, bai baratza egiteko aukerakoenak. Kontu egin *iduzkiaren* bideak goitik behetik direla. *Tokian* tokiko *iduzkiaren* sartu-urtenak ere eredu honen zale dira. Atzikietan xumetasun seinale ere izan ditezke. Beste askotan ereduagandik hartu edukinak izango du zeresana.

Utu-/Itu-: Uthurburu/Iturburu, Uturreta/Iturreta,
Udo-/Odo-/Oio-: Udondo/Oiondo, Odon/Oion,

Udia-/Iza-: Udiarra/Izarraga,
Udi-/Uzi-: Udine/Uzin,
Uda-/Uza-: Udala/Uzala, Udamendi/Uxamendi
Udo-/Do-: Udondo/Dondo/Dundo,
Uda-/Oia-: Udana/Oiana, Udala, Oiala, Udabe/Oiabe,
Uda-/Ta-: Udala/Tala, Udana/Tama, Udabe/Tapia,
Otu-/Tu-: Otura/Tura, Otoain/Twain,
Oto-/Odo-: Otoloa/Odola, Otón/Odón, Otos/Dozia,
Oto-/To-: Otón/Toña, Otoloa/Tola, Otos/Tossa,
Oto-/Du-: Otondo/Dundo, Otos/Dutxe, Oton/Duña,
Oto-/Do-: Otoloa/Dole, Otos/Dos, Otoain/Doiene,
Oto-/oto-: Otoiomendi/Montoto, Otura/Rato,
Otu/Oto-/tu/to-: Otume/Moto, Oton/Oneto, Otoain/Ainetu,
Oto-/to/do-: Otoain/Nieto, Otin/Anitu, Otokoren/Gorondo,
Oto-/Otxo-: Otagain/Otxokain, Otoain/Otxoain, Otoloa/Otxola,
Otu-/Otxu-/Osu-: Utuna/Osuna, Utuna/Otxuna,
Oto-/Oso-: Oto/Oso, Otoain Ossoain,
Oti-/Osi-/Otxi-: Otin/Osina/Otxin
Odi-/du-/di-: Odiap/Bedua/Bedia, Odiaga/Bediaga,
Odia-/Oia-: Odiaran/Oiaran, Odiaga/Oiaga, Odiap/Oiabe,
Ote-/Ose-: Oteloa/Osel, Otea/Oshea, Otetxe/Osse, Oteta/Oseta,
Ote-/Otxe-: Otegi/Otxegi, Oteta/Otxeta, Otegia, Otxega,
Ate-/Oze-: Oteta/Ozeta, Oterre/Ozerea, Otetxe/Ozes,
Ota-/Otza-: Otano, Otxano, Otaiz/Otzaitz, Otorain/Otzarin,
Ota-/Osa-: Otamendi/Osamendi, Otalio/Osallo, Otadia/Osaita,
Ota-/ota-: Otazaundi/Azandota, Otain/Miota, Oterre/Errota,
Ota-/oita/-utia-: Otarra/Arroita/Arrutia, Otabarro/Barrutia,
Ota-/aut/-aud-: Otarra/Arraut, Otarin/Arnaud, Otarte/Artaud,
Ota-/Otxa-: Otadia/Otxaita, Tatz/Otxas, Otharan Otxaran,
Ota-/Otsa-: Otaegi/Otsagi, Otaiz/Otsaitz, Otasolo/Otsatzulo,
Ota-/Oxa-: Otarra/Oxarra, Otamendi/Oxamendi,
Ota-/Oza-: Otaze/Ozaze, Otarra/Ozara, Otarra/Ozalar,
Itu-/Idu-: Ituarte/Iduarte, Iturria/Iduria, Iturreta/Idurreta,
Itu-/Ixu-: Iturreta/Ixurreta, Iturmendi/Mendixur,
Itu-/Itxu-: Iturria/Itxurria, Iturreta/Itxurreta, Ituren/Itxuren,

Itu-/Izu-: Iturza/Izurza, Itura/Izura, Iturrena/Izurrain,
Ite-/Ise-: Iteria/Iser/Isarre/Ixaria, Iziar,
Itu-/Txu-: Ituren/Txurriña, Iturregi/Txurregi, Iturri/Txuri,
Itu-/Tu-: Ituren/Turena, Iturretxe/Turrez, Iturria/Turia,
Itu-/Du-: Ituren/Durana, Iturriza/Durix, Ituarte/Duarte,
Ittu-/Yu-: Iturrera/Yurreta, Iturre/Yurre, Iturribaso/Yurribaso,
Itu-/Ju-: Iturmendi/Jurrimendi,
Ita-/Iza-: Itala/Izal, Itarte/Izarte,
Itu-/Do-: Ituren/Dorrien, Iturralde/Doral, Iturgaitz/Dorkaitz,
Ito-/Ido-: Itola/Idola, Ituarte/Idoarte, Ituate/Idoate,
Idu-/Itxu-: Iduria/Itxura, Idurreta/Itxurreta,
Idu-/Izu-: Iduria/Izuria, Idurre/Izurra, Idurreta/Izurreta,
Ito-/Iso-/Isu-: Itola/Isola, Iturri/Isuerre,
Ito-/Ixo-/Ixu/ Hijo-: Itoiz/Ixoze/Hijosa, Itola/Ixola/Ixuela,
Idu-/Du-: Iduarte/Duarte, Iduria/Durai, Idurreta/Duret,
Ido-/Do-: Idoiaga/Doiaga, Idola/Dola, Idozin/Dozinaga,
Ido-/Izo-: Idoia/Izoia, Idola/Izuela, Idoeta/Izueta, Idoiaga/Izuaga,
Idi-/Di-/Iz-: Idiart/Diart, Idiazabal/Izabal, Idiarte/Izarte
Ida-/Da-: Idarra/Dara, Idarreta/Darrat, Idart/Dart, Idas/Dax,
Ida-/Iza-: Idarra/Izarra, Idart/Izart, Idarraga/Izarraga,
Aito-/Ixo-/Hijo-: Aitona/Ixona/Hijona, Aitorta/Ixorta,
Tu-/Du-: Turanco, Durango, Turena/Durana, Turon/Durona,
Tu-/Txu-: Turrina/Txurriña, Turia/Txuri,
To-/Do-: Toro/Doro/Duero, Torre/Dorre, Torrano/Dorrano,
Tu-/Su-/So-: Turia/Soria, Tuta/Sota, Toro/Soroa, Tubia/Subia,
Tu-/Zu-: Turis/Zuriza, Tulon/Zulona, Toro/Zoroa, Turia/Zuria,
To-/Zo-: Tollu/Zollo, Tola/Zola, Toro/Zoroa, Torella/Zorella,
To-/So-: Tomonte/Somonte, Tole/Soule, Toro/Soroa, Tobia/Soba,
To-/Zu-: Tomeza/Zumetxa, Tossa/Zuza, Tovilla/Zubila,
Do-/So-: Dolano/Solano, Doaso/Soaso, Dolaeta/Solaeta,
Do-/Ju-: Dondiz/Jundiz, Dobiola/Jubiola, Dona/Jun/Juan,
Du-/Ju-: Dudea/Judea, Dubiri/Jubera, Dubero/Jubero,
Tu-/to-: Tumbo/Amboto, Tuinet/Ainto, Tuda/Dato, Toaria/Arto,
Tu-/du-/dua-: Turia/Eridu, Duran/Andua, Tobia/Bedua,
Itu-/tua-: Ituino/Anitua, Iturri/Ortua, Iturriberry/Berriatua

Itu-/dui: Ituren/Arendui,
Itu-/txu: Iturri/Urretxu, Ituren/arintxu, Ituarte/Artaxo,
Itu-/so: Ituarte/Artaso, Ituren/Uranzu, Iturbe/Urbisu,
To-/to: Toda/Dato, Toga/Gato, Torre/Rato,
To-/do: Tobía/Faido, Tolosa/Lausado, Tobarra/Barrado,
To-/do: Tovar/Barrado, Torra/Rado, Errando/Dorrien,
To-/eta: Toques/Oketas, Toja/Ogeta, Tocina/Oxineta,
Ti-/Si: Tirol/Siruela, Tiro/Siro, Tirieza/Siresa, Tineo/Sineu,
Ti-/Zi: Tirón/Ziroña, Tirieza/Ziriza, Tirza/Circe,
Du-/Zu: Durieta/Zurieta, Dubiri/Zubiri, Dubero/Zubero
Du-/Su: Dumio/Sumio, Durai/Zuria, Dubia/Zubia,
Do-/Zu: Doniga/Zuñiga, Domaya/Zumaya, Doretx/Zuriza,
Do-/So: Dola/Sola, Doria/Soria, Dolano/Solano, Dolaeta/Solaeta,
Di-/Si: Dirasa/Siresa, Disanche/Sisante,
Di-/Zi: Diaz/Zize, Diruña/Zirueña, Dihorza/Ziordia,
-to/Do: Soto/Doso, Donato/Toña, Etxeto/Dotxao, Rato/Dora,
-do/Do: Atodo/Doadoa, Gando/Dogane, Barrado/Dorre,
-do/Du: Hurtado/Duarte, Jado/Dutxe, Casado/Dukas,
-to/-so: Etxeto/Etxaso, Doado/Doaso/Dueso, Jado/Jaso, Rato/Raso,
-to/-txu/o: Etxeto/Etxatxu, Arto/Artxu, Sando/Santxo,
-do/-zu/o: Arando/Aranzu, Otado/Otazu/Otazo, Gando/Ganzo,
Du-/tu: Dubiri/Biriatu, Dussarra/Txarratu, Duriz/Aistu,
Du-/do: Dura/Rado, Ducas/Casado, Dorre/Rado,
Do-/do: Dormeá/Armedo, Doade/Atodo, Dolor/Laredo,
Atu-/Ato: Atutxa/Atocha, Aturri/Ator,
Atu-/Adu: Aturri/Adur, Atume/Aduna,
Atu-/Atxu: Aturri/Atxurra, Atue/Atxu, Aturri/Atxuri,
Ato-/Atxo: Atondo/Atxondo,
Ati-/Atxi: Atigua/Atxigua, Atin/Atxin,
Ata-/Atxa: Atauri/Atxauri, Atarrabi/Atxarbe, Ataka/Atxaga,
Atu-/To: Atutxa/Tossa, Aturri/Turre, Atume/Tome,
Atu-/Du: Atura/Dura, Atume/Dumia, Atotxa/Deutxe
Atu-/tu: Atuzarra/Txarratu, Atutxa/Sautu,
Atu-/ut/-ud: Aturri/Aturri, Atura/Artaud,
Atu-/do: Atuzkarra/Ezkerdo, Atume/Amado, Atura/Rado,

Atu-/tio: Atura/Areitio, Atume/Amatio,
Atu-/Ato/-to/-do: Atue/Uheto, Atodo/Duato, Atura/Rato/Rado
Ata-/Ta: Atigua/Taco, Atacha/Taha, Atallo/Tahull, Taun/Tao,
Ate-/Te: Atella/Tella, Atez/Teja, Ategi/Teix, Atezar/Tejar,
Ata-/De: Ataina/Denia, Atakaitz/Degas, Atez/Deza,
Ati-/Ti: Atin/Tieno, Atez/Tiaz Atigua/Tigua,
Ati-/Di: Ataina/Dima, Atisane/Ditxene,
Ate-/aita: Atela/Laita, Atikua/Ozaita,
Ata-/ate: Ataka/Akate, Atarre/Arrate,
Ata-/eta: Atehortua, Ortueta, Atezabal/Zabaleta,
Ata-/atia: Ataguren/Sumatia, Atatxe/Etxatia, Atarre/Areitia
Atia-/eta: Atiagane/Ganeta, Atibar/Ibarreta,
Ati-/tia/: Atigua/ Goitia, Atin/Antia, Atiagane/Gandia,
Ta-/tia: Tabor/Barrutia, Taranaco/Arrankudia, Taco/ Goitia,
Ta-/ta: Tabera/Bereta, Tabira/Bereiti, Tala/Laita,
-dui/-doi: Sagardui/Sagardo, Amestui/Amestoi, Sardui/Sardoi,
-tio/-aso/-eso: Suessatio/Suaso, Areitio/Areso,
-tio/-azo: Suessatio/Zuazo, Karatxio/Karazo,
-tio/-etxo: Lekatio/Leketxo, Areitio/Aretxu,
-tio/-ido: Lekatio/Lekuito, Ayatio/Aido,
-ta/Da: Gazeta/Dagas, Arbueta/Darbo, Ayeta/Daya,
-ta/Te: Izeta/Teix, Izarreta/Tejar, Bereta/Tebar,
-te/Te: Arrate/Terra, Barrate/Tebra, Zarate/Tejar,
-ta/Ti: Ibieta/Tibi, Arizeta/Tirieza, Ergeta/Tierga,
-ta/De: Ezeta/Dehesa, Ganeta/Degana, Lekete/Delika
-de/Ta: Bernade/Taberna, Sade/Taja,
-de/De: Elizalde/Delika, Rivade/Deribai, Badea/Deba,
-tia/Di: Basutia/Dibasu, Ezatia/Diez, Artia/Diart, Imatia/Dima
-tia/-aita: Etxatia/Etxeita, Ozatia/Ozaita, Garatia/Garaita,
-tia/-eta: Azkatia/Azketa, Garatia/Garaieta,
-tia/-tza: Etxatia/Etxaza, Amatia/matza, Etxabeiti/Cabeza,
-tia/-tza: Argoitia/Argatxa, Ziordia/Ziortza, Artia/Arza,
-tia/-ite/-ida: Txarratia/Txarrite, Barrutia/Barrida,
-tia/-di: Albertia/Alberdi, Armentia/Armendi,
-tia/-txi: Urrutia/Urrutxi, Gotia/Goitxi, Azkoitia/Azkoitxi,

-dia/-di: Onandia/Onandi, Gandia/Gandi, Arandia/Arriandi,
 -tia/-da: Antia/Anda, Garatia/Garda, Arandia/Aranda,
 -te/-da: Barreta/Barreda, Barthe Barde, Garte/Garda,
 -te/-da: Argote/Dragó, Arcontea/Dragón, Arganda/ Dragán,
 Iturri-/Turri-: Iturrina/Turrina,
 Uturri-/Turre-: Uthurburu/Torreburu
 Torre-/Tra-: Torrepaga/Trapaga, Torreburu/Trabudua,
 Torre-/Tre-: Trorreko/Treku, Turrina/Trena,
 Torre-/Tri-: Turrania/Triana,
 Torre-/Tro-/Tru-: Torroca/Troka, Torrubia/Trubia
 Bardena/Trena, Bardas/Tras, Bardenas/Trenas, Bargate/Trega,
 Torre-/torre: Torras/Astorre, Torrox/Usatorre, Torregaza/Castor,
 Torre-/toria: Torras/Astoria, Turabia/Vitoria/Vitor,
 Dura-/dura: Durana/Andura, Durango/Gondura,
 Tuña-/Duña: Tuñas/Dueñas, Tunia/Dunia, Tuña/Duña,
 Dona-/Gon-: Donazea/Gontxea, Donatxeles/Gonzales,
 Dom-/Gom-: Domiza/Gomiz, Dometx/Gometxa/Gómez,
 Dom-/Com-: Domínguez/Comingues, Domenetx/Comenas,
 Dom-/Sum-: Domeño/Sumiano, Domayo/Sumezo
 Dom-/Zum-: Domika/Zumiza, Dometx/Zumetxa,,
 Dona-/Bona-: Donazea/Bonatxea, Donaikua/Bonaigua,
 Doina-/Oina-: Doinate/Oinate, Doinazea/Oinaz,
 Don-/Jun-/Xun-: Doncel/Juncal, Dondiz/Jundiz,
 Don-/Zun-: Dondoniz/Zunzunegi, Donaika/Zuniga,
 Dona-/Un-: Donakua/Ungo, Donacastillo/Uncastillo,
 Dona-/dona: Donapaleu/Peledonia, Donamaria/Maradona,
 Doina-/doina: Doinapea/Bedoina,
 Dona-/don: Donatxele/Zeledon, Donaperi/Perdon,
 Dona-/dun-/bun: Donaste/Astun, Donazea/Etxahun,
 Dona-/zon: Donagracia/Garzón, Donapaleu/Palazón,
 Dona-/con: Donapea/Bacon, Donacea/Txakon, Dañana/Makon,
 Don-/gon: Donakua/Uhagon, Donapea/Begun,
 Don-/jon: Donitxe/Jijón, Donapera/Berjón, Dordoine/Torrejón,
 Dona-/ona: Donaluka/Lekuona, Donazarre/Zarraona,
 Dona-/on: Donas/Ason, Donacastillo/Castellón, Doiñapea/Peón,

8.3. Tokizenak RA eredutara

Eredu honetako tokizenak oru=etxe edo urigintzarako tokia, (k)ortu, erri, iruskiak maite arloak, aran edo orus(g)=mendiaz edo iruzkiaren arru-bideak zerikusia izan dezakete.

Ra-/ Ara-: Rama/ Arama, Raza/ Araz, Rabel / Arabella,
 Ra-/ Era-: Raso/ Eraso, Rama/ Erran, Reka/ Eraka,
 Re-/ Ere-: Reinoso/ Ereinozu, Resa/ Ereitzza, Rezola/ Eresola,
 Ro-/ Aro-: Roca/ Aroca, Rosa/ Arosa, Randa/ Aranda,
 Ra-/ Arra-: Rata/ Arrate, Raso/ Arratzu, Rab/ Arraba,
 Ra-/ Erra-: Raso/ Erratzu, Ramala/ Erramel, Ramón/ Erramón,
 Re-/ Erre-: Reka/ Erreka, Rentería/ Errenderi, René/ Erran,
 Ri-/ Arri-: Rivas/ Arribas, Riga/ Arriaga, Riaño/ Arriano,
 Ro-/ Arro-: Rojo/ Arrojo, Royo/ Arroyo, Roca/ Arrokia,
 Ru-/ Arru-: Rute/ Arrueta, Rua/ Arrue, Ruiz/ Arruiz,
 Ru-/ Aru-: Rute/ Aruet, Rua/ Arue,
 Ra-/ Ar-: Raza/ Arze, Rafol/ Arbola, Arcine/ Arzena,
 Ra-/ Er-: Ragol/ Erkola, Ramón/ Ermón, Raza/ Erze,
 Re-/ Er-: Remón/ Ermón, Regada/ Ergata, Requena/ Ergina,
 Re-/ Ri-: Rega/ Riga, Rene/ Rin, Reta/ Rita, Reka/ Rica,
 Ra-/rra/-rra-: Raza/ Zarra, Rasa/ Sarre/ Sarria,
 Ra-/ra: Rallo/ Llora, Rato/ Dura, Rama/ Mara,
 Ra-/era/ -er: Rabal/ Valera, Rabán/ Vanera, Rasal/ Saler,
 Ra-/ar: Rábita/ Pitar, Rasena/ Aznar, René/ Enar, Ragol/ Golar,
 Re-/rea/ -ra: Rena/ Narea, Reme/ Mera,
 Re-/ar: Rebollo/ Bollar, Revilla/ Villar, Regla/ Galar,
 Re-/arra: Reina/ Inarra, Resa/ Serra/ Sierra, Real/ Larra,
 Re-/era/-er: Rela/ Alera/ Aler, Resa/ Saler,
 Ri-/ira/-iria: Riba/ Beira, Ribó/ Boira, Riego/ Goiria,
 Ro-/or/-ur: Roda/ Dor, Rota/ Thor, Romay/ Mayor, Roma/ Mur,
 Ru-/ura: Ruiz/ Izura, Rus/ Saura, Rute/ Tura, Rugat/ Katura,
 Arra-/arre: Arrate/ Atarre, Arraka/ Agarre, Arratia/ Tarre,
 Arre-/arre: Arrejola/ Golarre,
 Arri-/arri: Arribas, Basarri, Arris/ Isarre, Arregizar/ Izarre,
 Arre-/arri: Arreba/ Barria, Arretxe/ Etxarri,

Ara-/ra: Araba/ Bera, Aranda/ Andera, Araya/ Ayara,
Ari-/ria: Arias/ Asaria, Ariza/ Izaria, Arika/ Garia,
Ari-/rai: Arika/ Garai, Eskaria/ Eskarai,
Are-/Ara-/eri/ -ire: Aretxa/ Etxaire, Arabia/ Beire/ Vieri,
Arru-/arro: Arruza/ Etxarro, Arruga/ Katarro, Arrueta/ Darro,
Oru-/Ru: Orrutia/ Rute, Orueta/ Rueda, Orube/ Rubia,
Oro-/Ru: Orobio/ Rubio, Orona/ Run, Orora/ Rus,
Oro-/Ro: Orobe/ Robbia, Rona/ Ron, Oronda/ Ronda,
Ar-/are: Artola/ Dolare, Armola/ Molare, Arga/ Gare,
Ar-/ar: Arzena/ Senar, Arzela/ Etxalar, Arjola/ Golar,
Ar-/ria: Arso/ Soria, Armina/ Mainaria, Arjola/ Golaria,
Ar-/ra-/re: Argana/ Gandara, Arno/ Nora, Armola/ Morla,
Erra-/Erre-/era: Errazu/ Zuera, Errekalde/ Kaldera,
Erre-/erre: Erregoiti/ Gutierrez,
Ere-/era-/er: Eresuma/ Somera, Ereinozu/ Noguera,
Era-/ria: Erango/ Angoria, Eraka/ Garia, Ernio/ Nuria,
Eri-/rai: Erize/ Izarai, Erias/ Etxarai,
Er-/era: Erkanda / Kantera, Ergia/ Agiera, Eresuma/ Somera,
Er-/ra: Erlo/ Lora, Ernio/ Nora, Erka/ Gara, Ergina/ Aginara,
Er-/ar: Eriz/ Izar, Eroa/ Oar, Erkola/ Golar, Erletxe/ Leixiar,
Er-/re-/er: Ergé/ Gere, Ermón/ Moner,
Oro-/oro: Orroma/ Morro, Orobio/ Beroa, Oroeta/ Toro,
Ora-/ora: Oranda/ Andorra, Oraketa/ Katora, Oraitz/ Itxura,
Orra-/orra: Orrantia/ Andorra, Orramendi/ Montorría,
Urre-/urre: Urreta/ Turre, Urraka/ Gurrea,
Ori-/uri: Oribar/ Ibarruri, Orieta/ Atauri, Oriol/ Ollauri,
Ori-/ura: Oribia/ Biura, Orizin/ Inzura, Orieta/ Tura,
Or-/or: Orbea/ Beor, Ordi/ Dior, Arogazte/ Kastor, Oribe/ Ibor,
Uri-/uri: Uriguen/ Goienuri, Urieta/ Atauri, Uribar/ Ibarruri,
Urri-/uri: Urribaso/ Barauri, Urriza/ Etxauri, Urriola/ Olauri,
Ur-/ur-/or: Urgell/ Gallur, Urbel/ Valor, Urda/ Dor,
Iri-/iri: Irimindi/ Mendiri, Iriana/ Anairi, Irigoi/ Goiri,
Iri-/uri: Iribas/ Basauri, Iratxe/ Etxauri, Iriola/ Ollauri
-ria/-ire: Legaria/ Legaire, Bordaria/ Bordaire,
-ria/-ere: Astiria/ Aster, Geria/ Gere,

-ria/-rai: Garia/ Garai, Kasrria/ Garrai,
-arria/ Arri: Basarri/ Arribas, Agarri/ Arriaga, Olarria/ Arriola
-aria/ Ar: Aginaria/ Argina, Gatzari/ Argatza,
-aria/ Erra-/ Erre: Valdaria/ Erralde, Mendiaria/ Erremendi,
-aria/ Ere: Sumaria/ Erezuma, Golaria/ Eresola,
-aria/ Iri: Ondaria/ Iriondo, Olaria/ Iriola, Legaria/ Irilegi,
-aria/-eira/ Ire: Landeira/ Ireland, Beria/ Ireber,
-aria/ Ra: Olaria/ Rabola, Antalaria/ Randal,
-aria/ Re: Gondaria/ Rekondo, Ganeria/ Rekain,
-aria/ Ar: Gatzari/ Argatxa, Gondaria/ Arkonda,
-aria/ Ara: Ajuria/ Araujo, Andaria/ Aranda,
-aria/ Ri: Barbari/ Ribera/ Riera, Bargota/ Rigoitia,
-ario/-arro: Eskario/ Ezkarro, Azenario/ Ezenarro
-ario/-uri: Eskario/ Eskauri, Lebario/ Labauri, Atxario/ Atxuri
-erio/-ero: Zeberio/ Sebero, Azerio/ Azero, Berio/ Berro,
Ortu/-ortu: Ortua, Ateortua, Orturia/ Arriortua,

8.4. Tokizenak ILU eredutara

Eedu honetako tokizenak uri/uli/ili eraikintzarako tokiak
edo Iluk maite latz, urtegi, laku, etabar. izango dituzte
edukintzazt. Atzizki bezala, xumetasuna ziurren.

Ilu-/Ilo/-ila/-ella: Iluz/ Ozila, Iloro/ Orella, Ilortu/ Ortuella,
Uli-/olla: Ulibarri/ Barbolla, Ulzama/ Zamallo, Ullate, Atallo,
Ola-/ola : Olaza/ Azaola, Olamendi /Mendiola, Olarte/ Artola,
Ole-/ola : Oletxe/Etxaola, Olerki/ Erkola,
Oli-/ola : Olibarri/ Barriola, Olite/Olid/Itola,
Olla-/allo : Ollatea/ Atallwino, Ollondo/ Ondallo,
Olla-/ol : Ollauri/ Oriol,
Olo-/olo : Oloarte/ Artola, Oloaste/ Astola, Olandia/ Andiola,
Il-/ila : Olarte/ Arzila, Ilarraza/ Errezil, Ilarri/ Arrila,
Ele-/ela : Eleta/ Atela, Elespe/ Espala, Eletxe/Etxela,
Ilu-/ili : Iluz/ Azilu,
Lu-/llu: Luzarra/ Arriluze, Luces/ Etxeluze, Luzero/ Barrioluze,
Llo-/lo-/lu: Llorach/ Arzelu, Llovera/ Barelu, Llovio/ Bolu,
Lo-/lo : Loma/Malo, Losa/ Salou, Loza/ Zaloa,

*Llu-/lu-/llo: Llussá/ Etxelu, Lluc/ Okelu, Llubi/ Bello,
 Elu-/ Elo-/lu-/ol: Elusia/ Azilu, Elorri/ Oriol,
 El-/la: Eltxe/ Etxela, Elsa/ Sheila, Elga/ Gala, Elba/ Bala,
 El-/al: Elize/ Izal, Elgea/ Gezal, Elvillar/ Villareal,
 El-/el: Elosia/ Osel, Elizo/ Izuel,
 El-/ela/-ella: Elizo/ Izuela, Ellor/ Orella, Eloiza/ Osella,
 Le-/la: Leatxe/ Atxela, Legarze/ Kartxela, Legobe/ Gobela,
 Le-/le: Legase/ Casale, Lekanda/ Kantale, Legarreta/ Carlet,
 Le-/el: Legarre/ Carrel, Learte/ Bartel, Lemarde/ Martel,
 La-/el: Laburdi/ Bordel, Lakarre/ Carrel, Lakurde/ Kordel,
 La-/la: Lakartxe/ Kartxela, Lagorri/ Gorriala,
 La-/al: Lakarra/ Carral, Labarra/ Barral, Lamora, Moral,
 Ala-/el: Alamús/ Musel, Alange/ Angel,
 Al-/el: Albaina/ Baniel, Almonte/ Montiel, Alkorta/ Kordel,
 Al-/la: Alaró/ Arola, Alós/ Sola, Alba/ Bala, Alcana/ Kanala,
 La-/la: Lama/ Mala, Lasa/ Sala, Laka/ Kala,
 La-/lla: Llama/ Malla, Lamora/ Morella,
 Il-/il: Ilice/ Etxil, Illiche/ Etxail, Ilosa/ Otxoil,
 Lacabe/ Kabale, Elvetia/ Belate, Belabarze/ Arbelaitz,
 Valde > -alde: Valdedo/ Dualde, Valdilecha/ Lesalde,
 -alde / Alda- : Iturrealde/ Aldaiturria, Aranalde/ Aldebaran,*

8.5. Tokizenak KA eredutara

Eredu honetako tokizenak oikou/oikia=etxea eta edukina jarraitzen dute hurretik. Okaina/Gaiña, Okon/Goinia era-tara datozen eta hortik sortutako gain/goien/goi edukinetara. Atzizki bezala, -ika/-egi, -aka/-aga, -ac egiturez tokia edo leinua adierazten du.

*Okoi-/ Goi-/ -Oi: Okoize/ Goize/ Oize,
 Oko-/ Go: Okodi/ Goiti, Okize/ Goize, Okizu/ Goizu,
 Oko-/ Co: Okoriko/ Koriko, Okotzo/ Coso, Okon/ Cohen,
 Oko-/ Go: Okon/ Goena, Okobein/ Gobeña, Okotzo/ Gozo,
 Oko-/ Ozo: Okoze/ Ozoz, Okollu/ Ozoilu, Okotze/ Ozoz,
 Oko-/ Uxu-/Usu-/ Uju-: Okoa/ Uxue/ Usue/ Ujué, Okon/*

*Oko-/Oku-/ Oso: Okoro/ Osoro, Okoz/ Usoz, Okon, Oson,
 Oko-/ Otxo: Okondo/ Otxondo, Okoki/ Otxoki, Okoa/ Otxoa,
 Oko-/ Oxo: Okori/ Oxori, Okube/ Oxobia,
 Oko-/ Oyo: Okoze/ Oyos, Okon/ Oyon,
 Oko-/ Ojo: Okondo/ Ojundo, Okoa/ Ojo,
 Oko-/ -eko: Okozes/ Etxeko, Okolarre/ Larreko,
 Oko-/ -ko: Okolarre/ Larrako, Okola/ Golako/ Lako/ Lago,
 Oko-/ -go: Okodi/ Odiego, Okaran/ Arango, Lako/ Lago
 Oko-/ -ojo: Okurri / Irujo, Oko/ Ojo,
 Oko-/ -so: Okola/ Olaso, Okoki/ Isue,
 Oka-/ Oza: Okaeta/ Ozaeta, Okandi/ Ozanti, Okana/ Ozana,
 Oka-/ Uge-/ Uce: Okara/ Ugar, Okan/ Ugena, Oketa/ Uceda,
 Oka-/ Otza: Okango/ Otxango, Okain / Otsain, Roca/ Rocha,
 Oka-/ Osa: Akabe/ Osaba, Okalle/ Osalla, Okan/ Osana,
 Oka-/ Otxa: Okabe/ Otxabe, Okaran, Otxaran, Okarro/ Otxaro,
 Oka-/ Oxa: Okarte/ Oxarte, Okan/ Oxanea, Okariz/ Oxariz,
 Oka-/ Oza: Okate/ Ozate, Okal/ Ozala,
 Oka-/ Oga: Okango/ Oganzo, Okaeta/ Ogeta, Okara/ Ogarra,
 Oga-/ Oia: Oganzo / Oianzo, Oga/ Oia/ Oya, Okan/ Oyana,
 Oka-/ Boka: Okale/ Bokale, Okana/ Bokana, Okas/ Bocas,
 Oka-/ Oba: Okarroa/ Obaro, Ogarra/ Obarra, Okena/ Obena
 Oga-/ Oba: Ogara/ Ohara, Ogarra/ Ohar,
 Oga-/ Oa: Ogarra/ Ohar, Oga/ Oa, Ogassa/ Oaza,
 Uga-/ Oba: Ugarriza/ Oharriz, Ugarretxena/ Oharritxena
 Oka-/ Oze: Okendo/ Ozendo, Ocos/ Hoces, Oketa/ Ocea,
 Oke-/ Ose: Oketa/ Oseta, Okela/ Osela, Oketa/ Oseta,
 Oka-/ Ca: Okarro/ Carro, Okaranza/ Carranza,
 Oka-/ Ga: Okaran/ Garana, Okaranzu/ Garango, Okale/ Gale
 Oka-/ -osa: Aroca/ Arosa, Espinuca/ Espinosa, Belloke/ Bellosa
 Oka-/ -oja: Torroca/ Torroja, Berroka/ Berroja, Oka/ Oja,
 Oka-/ -eko: Okandi/ Andeko, Ganeko, Okarane/ Araneko,
 Oke-/ Oge-/ Oze: Okendo/ Ozendo, Ogella/ Ozella,
 Oke-/ Otxe: Oketa/ Otxeta, Okera/ Otxera,
 Oki-/ Ogi-/ Oi: Okilo/ Oilo, Ogiza/ Oiza, Okiz/ Oiz,
 Oiki-/ Oki: Oikina/ Okina,*

Oki-/ Osi-: Okina/ Osina, Okia/ Osia,
 Oki-/ Oxi-/ Otxi: Oxina/ Oxina, Ohibar/ Oxibar,
 Oki-/ Ozi-: Okillo/ Ozilloi, Okina/ Ozina, Okina/ Otxin,
 Oka-/ Oki-/ -kia: Okizu/ Sokia, Okarroa/ Arrokia
 Oki-/ Ozi-: Okina/ Ozina, Okilo/ Oziloi,
 Oki-/ Oi-: Ogiaga/ Oiaga, Ogier/ Oier, Ogiza/ Oiza,
 Ok-/ Aug-: Okera/ Auger, Okena/ Augene, Okarroa/ Augero,
 Ko-/ Go-/ Ako-: Coca/ Akoka, Cota/ Akoda, Gonda/ Akondia,
 Ko-/ Aku-: Kuna/ Akuna, Colla/ Akuilu, Cosa/ Akuza,
 Go-/ Aku-: Gorio/ Akurio, Gotain/ Akutain,
 Oz-/ Aus-/ Auc-: Ozejo/ Ausejo, Ozana/ Ausan, Ocella/ Aucella,
 Co-/ So-: Cotia/ Sota, Cosa/ Sos, Cobas/ Sobas, Colera/ Solera,
 Co-/ Zu-: Concha/ Zunza, Cobeaga/ Zubia, Coca/ Zuza,
 Go-/ So-: Golao/ Solano, Golan/ Solan, Gordo/ Sordo,
 Go-/ Su-: Goena/ Suen, Gorbea/ Surbe, Gorta/ Suarte,
 Co-/ Su-: Kobea/ Subia, Cosa, Suze, Coria/ Suria,
 Cu-/ Asu-: Cuba/ Asube, Cue/ Asua, Cura/ Asura, Cubero/ Asuero,
 Go-/ Azo-: Goiza/ Azoia, Golar/ Azolar, Gorretxe/ Azoretxe,
 Go-/ Azu-: Goieta/ Azueta, Gola/ Azula, Gobea/ Azubi,
 Go-/ Atxu-: Gola/ Atxula, Golar/ Atxular, Golo/ Atxulo,
 Cu-/ Aju-/ Aku-: Curia/ Ajuria, Kurro/ Akurro, Kuarte/ Ajuarte,
 o-/ Ayo-: Cosa/ Ayosa, Cola/ Ayola, Cos/ Ayos, Cota/ Ayuda,
 Ku-/ Gu-: Kuria/ Guria, Kuriako/ Guriezo,
 Cu-/ Ju-: Cuina/ Juán/ Jun, Cubella/ Juvile, Cunqueira/ Junquera,
 Co-/ Jo-: Konia/ Jonia, Cosío/ Josío, Cosa, Josa, Coba/ Jove,
 Co-/ Go-/ So-/ Su-: Coria/ Soria/ Suria, Gorio/ Sorio/ Surio,
 Ku-/ Gu-/ Zu-/ Txu-: Curia/ Zuria, Goriko/ Txoriko,
 Co-/ Cu-/ Ho-: Coya/ Hoya, Cuyás/ Hoyas,
 Cu-/ Go-/ Hu-: Cusa/ Huesa, Gobarte/ Huarte,
 Ca-/ Ha-: Cabea/ Haba, Cacho/ Hacho, Candia/ Handia,
 Ga-/ Ha-: Garo/ Haro, Gailaga/ Hailage,
 Ega-/ Ea-: Egañi, Ealo, Ega/ Ea,
 Go-/ O-: Golako/ Olako, Goleta/ Oleta, Goize/ Oize,
 Go-/ So-/ Su-: Gomera, Somera, Goiza/ Suiza, Goize/ Suze,
 So-/ O-: Solano/ Olano, Solarana/ Olaran, Sola/ Ola,

Osa-/ -osa: Osagain/ Ganosa, Osabia/ Biosa, Osate/ Tossa,
 Osa-/ -os: Osabarri/ Barrios, Osabain/ Baños, Osarte/ Artos,
 Osa-/ -oz: Osana/ Anoz, Osalla/ Alloz, Osoro/ Oroz,
 Ko-/ -txo: Kokarda/ Gardatxo, Kokori/ Gorritxo, Koka/ Katxo,
 Ku-/ -so: Kuna/ Ansó, Kurru/ Russo, Kukullu/ Goloso,
 Go-/ -ko: Gobarro/ Barko, Goros/ Orosko, Holanda/ Landako,
 Go-/ -go: Gorria/ Irigo, Gorreta/ Ortego, Goia/ Ayago,
 Go-/ -goa: Goaburu/ Burgoa, Gobela/ Belagua,
 Goi-/ -ko: Goikiri/ Kiriko, Goikola/ Golako, Goikuria/ Txoriko,
 Aka-/ aka: Akaeta/ Ateka, Akarregi/ Agerrika, Akandia/ Andiaka,
 Aka-/ -aga: Akandia/ Andiaga, Akaitz/ Itzaga, Akaiturri/ Iturriaga,
 Ake-/ Age-: Eketxe/ Ageza, Akelo/ Agello, Akerea/ Agerre,
 Aki-/ Agi-: Akize/ Agiz, Akila/ Agila,
 Aga-/ ka: Agara/ Araka, Agaoz/ Otxaka, Agarra/ Arraga,
 Ake-/ -ac: Akerretxe/ Rexac,
 Ako-/ Aka-/ -aga: Akoba/ Kobeaga, Akazubi/ Zubia,
 Igu-/ -ko-/ -go: Iguaran/ Araneko/ Arango, Igustia/ Ostiako,
 Iku-/ -so: Ikutixa/ Itxaso, Iguria/ Iriso,
 Igu-/ -jo/ -xo: Iguria/ Irujo/ Irixo,
 Eko-/ -gua: Ekora/ Iregua, Ekoien/ Jangua, Ekui/ Igoa, Ekoiz/ Izko
 Ego-/ -ko: Egotxea/ Etxeko, Egues/ Esku,
 Egu-/ -ko-/ -go: Egunzun/ Donakue, Eguzkiza/ Eskizago,
 -aka-/ -ac: Ziriaka/ Ciriac, Marignaca/ Marignac,
 -ga/ Ga-: Barinaga/ Garin, Bariaga/ Garai, Barranka/ Garran,
 -ga/ Gue-: Barrega/ Guerra/ Carra,
 -iko/ Iko-/ Igo-: Mendiko/ Ikomendi, Gerrico/ Igorre,
 -iko/ Piko-: Canigo/ Pikogain, Vallico/ Pico (El),
 -iko / -eko/ -ego: Jeniko/ Eneko, Gallico/ Gallego, Kirko/ Xirgu
 -iko / -izo: Gerriko/ Girizu, Cortijo/ Cortizo
 -ika/ Ika-: Asturrika/ Ikatzerre, Gerrika/ Ikerre, (1)
 -ika/ Pika: Garika/ Pikera, Guendika/ Pikiguen, Gatika/ Pikete,
 -ika/ Bika-: Zabalika/ Bikazal, Gandika/ Bigandi,
 -ika/ Iga-: Vallica/ Igala, Gandika/ Igantzi, Artika/ Igartua,
 -ika/ Iza-: Barrika/ Izabarri, Gerrika/ Izagerre, Artika/ Izarte
 -ika/ Isa-: Astika/ Isasti, Garrika/ Isagarre,

-ika/-iga: Barrika/ Barriga, Artika/ Artiga, Pértica/ Pértilga,
 -ika/-egi: Iturrika/ Iturregi, Allica/ Alegi, Munika/ Munegi,
 -ika/-tegi: Iturrika/ Iturrategi, Munika/ Muniategi,
 -ika/-ei: Marika/ Marei, Artika/ Aartei, Astika/ Astei,
 -ika / Gi: Iturrika/ Giturri, Barruika/ Guijarro,
 -ika/-iz: Perika/ Periza, Jerika/ Jeriza, Iturrika/ Iturriza,
 -ika/-iza / Zi: Gandika/ Ziganda, Goitiz/ Zigoitia,
 -ika/-iz: Astika/ Astiz, Menika/ Meniz, Marika/ Mariz,
 -ika/-ich: Garnika/ Garnich, Antica/ Antich, Asterrika/ Astrich
 -iza/ Biza-: Garriza/ Bizkarre, Sandoniz/ Bizandona,
 -iza / Biz: Otiz/ Bizueta, Ortiz/ Bizkorta, Aoiz/ Bizao,
 -iza/-egi: Jauriza/ Jauregi, Otiza/ Otegi, Ibiza/ Ibegi,
 Okube/ Upo/ Opejo, Okabe/ Opoka/ Opauku/ Opakua,
 Oka/ Toga, Okas/ Toques, Okina/ Tocina, Oja/ Toja,
 Okas/ Casa, Ogassa/ Gaza, Torrokas/ Trokaz,
 Subia/ Bidaso, Okina/ Ginea: Ogena > Guena
 Cotia/ Goitia: Cotan/ Goitana, Gotica/ Goitiz,
 Colla-/ Bolla-: Collar/ Bollar,
 Gola-/ Ola-/ Oli-: Golaeta/ Olaeta, Golatxea/ Olatxea, Goleta/ Olite
 Guma-/ Huma-: Gumaran/ Humara, Gomendio/ Humendia,
 Gomera/ Somera, Gomillas/ Sunbila, Gomizio/ Somezo,
 Kyria/ Siria, Kyrika/ Sirac/ Chirac,
 Kyaria/ Ciria, Kyriat/ Cirat, Kyrizia/ Ziriza, Kyron / Zirueña,
 Kyrica > Girizia, Kiriko/ Girizu,
 Coria/ Goiri, Curia/ Boira, Curio/ Goiru, Curiana/ Goirienna,
 Gureña/ Goirienna, Gureña/ Guren, Urien/ Orainen,
 Kuri-/ -uri: Curiel/ Ellakuria, Kuriako/ Ajuria, Curbe/ Bekuria,
 Gori-/ -uri: Goribar/ Ibarruri, Goriba/ Bekuria, Gurita/ Atauri,
 Gom-/ Sum-: Gomillas/ Sumbilla, Gometxa/ Sumetze
 Gon-/ Ond-: Gondara/ Ondarra, Gondura/ Ondura, Gonda/ Onda,
 Sum-/ -zume: Dometx/ Etxezume, Somera/ Erezuma,
 Curia/ Uria: Eskuria/ Kurtza/ Kurtzia/ Gortza,
 Kurtzia/ Azurtzia, Gurmendi/ Azurmendi, Kurtze/ Azurza,
 Berrokal/ Galbario, Barrankal/ Galbarrena,
 Berdejo/ Sort, Beratxu/ Sobeira, Berresua/ Sober, Berresua/ Sobre

Eskurra/ Kurtza, Eskurza/ Gortza, Eskerreta/ Kerexeta,
 Okoista/ Ostiako, Ostebal / Belosti, Ostion/ Donosti,
 Eskarai/ Grecia/ Grez, Eskara/ Gares,

8.6. Tokizenak BA eredutara

Eredu honek *behe* aldea markatzen du gelein bat tokizenean ta goi/be, goti/beiti izaten direla aurkako egiturak. Bestetan belauna eta haren konposatuak sortu edukinei begira dagoke, vía/bide, baita, vado, ibar, barren, etab.

Ba-/Be-: Bach/ Beach, Bakea/ Bekea, Baiza/ Beiza, Badaran/ Bederan,
 Ba-/Pa-: Bailo/ Pailo, Baza/ Paca, Badiola/ Padul,
 Be-/ Pe-: Beña/ Peña, Bekea/ Peque, Bedoña/ Peón, Besos/ Pezos,
 Ba-/Be-/ba-: Varea/ Labari, Veruela/ Labairu, Berueta/ Laboure,
 Be-/ Via-: Berrize/ Biarritz, Belarre/ Vialar, Betxe/ Viacce
 Ba-/Via-: Basano/ Viazzano, Bastiare/ Biasteri, Basagina/ Beasain,
 Bia-/ Bi-: Eskabia/ Bizkaia, Arraibi/ Viar, Ibarbia/ Vivar,
 Via-/ Bida-: Viard/ Bidarte, Vianur/ Bidaur, Viania/ Vidania
 Via-/ Fa-: Vianez, Fañez, Biala/ Falla,
 -bale-/bil: Basabale/ Basabil, Morrovalle/ Mourville,
 Balsa-/beltza : Balsamendi/ Mendibeltza,
 Belar/ Arbel, Larra/ Aral, Barruelo/ Lubarro,
 Belón/ Lomba, Ural/ Lur, Urrola/ Lorre
 Be-/Bi-: Begoria/ Biguri, Beina/ Biain, Begun/ Biakun, Betxe/ Vich,
 Be-/ Pi-: Beas/ Pias, Berea/ Piera, Velar/ Pilar, Benet/ Pinet,
 Ba-/ Fa-: Bago/ Fago, Bayona/ Fayon, Bayo/ Fayo, Bañez/ Fañez,
 Be-/ Fe-: Beas/ Feas, Vélez/ Félez, Beria/ Feria, Belice/ Félix/ Flix,
 Bi-/ Fi-: Vigueras/ Figueras, Biniés/ Fines, Biona/ Fion, Vich/ Fiz,
 Be-/ He-: Besua/ Hecho, Bentxia/ Henche, Bendaina/ Hendaia,
 Ba-/Ha-: Baza/ Haza, Batxua/ Hazua, Bazarra/ Hazera, Baya/ Haya,
 Bo-/ Fo-: Borja/ Forja, Boro/ Foro, Boroa/ Forua, Borges/ Forges,
 Bu-/Bo-/ Fu-/Fi-: Buika/ Fuika, Boca/ Fica, Buiza/ Fiz,
 Ba-/ba: Barko/ Arkoba, Vaca/ Cavia, Barria / Riva,
 Ba-/be: Bareta/ Artabe, Barega/ Argabi, Baraia/ Arraibi,
 Ba-/pe: Bariza/ Arizpe, Barro/ Arrupe, Barrutxi/ Rotxapea,
 Ba-/bia: Bastida/ Astibia, Vaca/ Cavia, Barko/ Ergobia,

Ba-/fa/-fe: Bariza/ Rizafa, Bakarre/ Caraffa, Bazeta/ Cetafe,
 Bi-/pi: Vinuesa/ Espino, Biniés/ Espina, Bielva/ Espiel,
 -pa/ Ba: España/ Bañes, Espada/ Bates, Espadilla, Badillas,
 -ba/ Be: Eskaba/ Bekas, Vegas, Kaba/ Bekea, Ezaba/ Betza,
 -be/ Be- : Etxabe/ Betxe, Udabe/ Beuda, Okube/ Besoa,
 -be/ Be- : Gobeña/ Bengoa, Cabeza/ Bekas,
 -pea/ Be- : Doinapea/ Bedoina, Esapea/ Besi,
 -be/-pe: Be-/ Pe-: Arrupe/ Berro, Arike/ Beire, Arrupe/ Peru,
 -pea/ Pe- : Esapea/ Pesa, Doinapea/ Pedona,
 -be/ Pa- : Okube/ Pague, Etxabe/ Pache, Cave/ Paca,
 -ba/ Be- : Goriba/ Begoria, Cava/ Bekea, Añdaba/ Belda,
 -bai/ Bea-: Gurubai/ Beagorta, Nunzibai/ Begunza,
 -bia/ Be- : Barrabia/ Berra, Arabia/ Bera, Cabia/ Beka,
 -ba/ Ba- : Eskoba/ Vasco, Eslava/ Valesa, Cava/ Vaca,
 -bea/ Be-/ Pe-: Navea/ Beina, Navea/ Peña, Anabe/ Pena,
 -bea/ Ba- : Ezaurtebea/ Basurto, Gabea/ Baya, Gorbea/ Baigorri
 -be / Ba- : Ocube/ Bajo, Cave/ Vaca, Okabe/ Bakea, Izabe/ Baiza,
 -be/ Abe- : Artzabe/ Abarza, Sukia/ Abesua, Astepe/ Abastoa,
 -be/-ba/Aba-:Arkoba/Abarkoa,Astaba/ Abastoa, Sollube/ Abasolo,
 -pe/-bi/Aba-:Argabi/Abarka,Doinapea/ Abona, Barrupe/ Abaroa,
 -ba/ Ba- : Arribas/ Basarri, Koba/ Bakue, Zarrabe/ Bazar,
 -vea/ Vie- : Navia/ Viena, Askabea/ Biesca, Ergabia/ Bierga,
 -bea/ Bia-: Esabea/ Bias, Turabia/ Vitoria,
 -be/ Bia-: Araba/ Viar, Añorbe/ Biarno,
 -bi/-be/Bida-:Otxobi/Bidaso,Ganbe/Bidegain,Barrabia/ Bidebarri,
 -bi/ Bi-: Kabika/ Bizkaia, Kabiria/ Bigera, Gabina/ Bikina,
 -be/-bi/ Bi-: Eskubi/ Bisko, Iturbe/ Bitur, Esabe/ Bissie,
 -bea/ Pi-: Esabea/ Pias, Kobea/ Pico, Kanaba/ Picana,
 -be/-ba /Vie-: Okube/ Vieco/ Vigo, Okube/ Viejo, Eskaba/ Biesca,
 -be/ Via-: Okube/ Subia, Araba/ Viar, Añorbe/ Biarno,
 -be/ Via-: Okube/ Subia, Araba/ Viar, Añorbe/ Biarno,
 -bio/- Bio-: Otavio/ Biota, Orobio/ Biura, Otxabio/ Bioska,
 -bia/ Ba-: Katabia/ Bagate, Cavia/ Bakia, Eskubi/ Bagués,
 -ba/-be/ Bo-/Bu-: Okabe/ Boka, Urube/ Boroa, Osaba/ Buesa,
 -ba/ Fe-: Arreba/ Ferra, Ezabea/ Feás,

-pe/ Fe-: Arrupe/ Ferro, Farrov, Elexpe/ Félez, Atxispe/ Feces,
 -pea/ Fa-: Donapea/ Fadón, Gobea/ Fago, Etxabea/ Fatges,
 -bia/ Fai-: Tobía/ Faido,
 -be/-ba/ Vi-: Etxabe/ Vich, Seva/ Visa,
 -be / -bi: Ortube/ Urtubi, Arbe/ Arraibi, Eskoba/ Eskubi,
 -be / -via: Nave/ Navia, Pabe/ Pavia, Barrabe/ Barrabia,
 -be / -vo/-po: Barrabia/ Bravo, Okabe/ Cavo, Ube/ Upo,
 -ve/-va/ -v: Olave/ Olav, Paulova/ Paulov,
 -bia/-be/-fia/-fa/-fe: Zubia/ Zufia, Etxabe/ Yafa,
 -bia/Vi-: Barrabia/Vivar, Gobia/ Vigo, Kobia/ Vico, Subia/ Viso
 -via/-bide:Beobia/Beobide,Astubia/Astabide,Arganbia/Araganbide
 -via/-va: Navia/ Nieva, Barrabia/ Brieva, Belabia/ Vielva,
 -bi/Bi-: Otxobi/Biotza, Eskubi/Bioska,
 -bi/-fi: Zubiaur/ Zufiar, Zubitur/ Zufitria, Zubiria/ Zufiria,
 Bere/- -bera: Bereta/ Tabera, Beresiortu/ Urtizberea,
 Bera/-pare/-pera: Beratxe/ Etxepare, Beresi/ Espera,
 Osaba/ Fossa, Otxabe/ Foch, Osaba/ Foz,
 Bara-/ Barra-: Barango/ Barranco, Baratxea/ Barratxa,
 Bero-/ Berro-: Beroiz/ Berrueza, Beroeta/ Berrueta,
 Barra-/ Bar-: Barratxea/ Bartxe, Barrago/ Barco, Barraga/ Barga,
 Barra-/ Barri-: Barrania/ Barrina, Barreda/ Barrida,
 Bara-/ Para-: Barada/ Parada, Barajas/ Parajes, Baraiko/ Paraiso,
 Barra-/ Parra-: Barraga/ Parraga, Barrado/ Parrado,
 Barro-/ Parro-: Barrondo/ Parrondo,
 Bar-/ Par-: Bardenas/ Pardines, Barde/ Parda, Barraga/ Parga,
 Bera-/ Pare-: Beratxea/ Pareja, Bereta/ Pared, Bardes/ Paredes,
 Bar-/ Far-: Bargas/ Fargas, Barena/ Farena, Baratxea/ Faras,
 Ber-/ Per-: Beriain/ Periana, Beratxa/ Pérez, Beratxea/ Pereje,
 Bera-/ Ber-: Beratxu/ Bertxo, Berakoain/ Berkoen, Beraga/ Bergé,
 Bere-/ Ber-: Bereiti/ Verdi, Berena/ Berna, Beretxina/ Berzin,
 Ber-/ Per-: Berdigo/ Perdigo, Bernal/ Pernal, Bergaina/ Perkain,
 Bara-/ Hara-: Barana/ Harana, Baraia/ Haraya,
 Bere-/ Hare-/ Ar-: Baraia/ Haraia/ Araia, Bariza/ Ariz,
 Barru-/ Bro-: Barruka/ Broca, Barrutxi/ Bruch,
 Barro-/ Pro-: Barroco/ Progo, Barruza/ Proaza, Barrutia/ Pruitt

Barra-/ Bra-: Barranco/ Branco, Barraga/ Braga, Barrasa/ Brasa,
Barra-/ Pra-: Barraga/ Praga, Barrado/ Prado, Bardetxe/ Prades,
Barra-/ Bre-: Barrano/ Breno, Barrchina/ Brechin,
Barre-/ Bre-: Barreña/ Breña, Barreda/ Breda,
Barre-/ Pre-: Barretxe/ Presa, Barrego/ Prego,
Bere-/ Bre-: Beregain/ Bregaina, Bereza/ Breza, Beretxia/ Brechin
Bere-/ Pre-: Beregaina/ Preixana, Berezano/ Prejano,
Barro-/ barro: Barron/ Nabarro, Barron/ Onabarro,
Barre-/ barra: Barrena/ Navarra, Barrral/ Labarra,
Barri-/ barri: Barriza/ Izabarri, Barrabaran/ Aranbarri,
Bar-/ aire: Bareia/ Aire, Beratxe/ Etxaire
Bar-/ aria: Bariza/ Izaria, Bartala/ Atelaria,
Bara-/ Bera-/ -ara: Berza/ Txara, Beranga/ Angara, Beratzu/ Zuera,
Barba-/ Bre-: Barbatona/ Bretoña, Barbate/ Breda,
Bide-/ bide: Bidatxe/ Etxabide, Bidezabal/ Zabalbide,
Bad-/ bide: Badiola/ Olabide, Badoz/ Otxabide, Batiz/ Chivite,
Bit-/ bieta: Bitur/ Urbieta, Bitoritxa/ Obietas,
Bida-/ beiti: Bidatxe/ Etxabeiti, Vidales/ Eleixabeiti,
-orra/ Fra-: Gobarra/ Frago, Labarria/ Fraila, Gabarra/ Fraga,
-orre/ Fre-: Labarre/ Freila, Atxabarri/ Freaza, Isabarre/ Freixa,
-barri/ Fri-: Etxebarri/ Frías, Olaberri/ Friol,
-aria/ Ira-: Olaria/ Iraola, Etxaria/ Iratxe, Vallaria/ Irabala
Bara-/ Para-: Barada/ Parada, Barajas/ Parajes, Baraiko/ Paraiso,
Barda-/ par-: Bardatze/ Esparta, Verdes/ Espert,
Barte-/ arte: Bardauri/ Uriarte, Bardetxe/ Atxart,
Bela-/ Pela-: Belako/ Pelayo, Bela/ Pela, Belesar/ Pellicer,
Bella-/ Pala-: Belaza/ Palas, Belako/ Palazzo/ Palacio,
Bala-/ Pala-: Balanza/ Palencia, Ballona/ Pallón,
Bele-/ Bale-: Belendiz/ Balendiz, Belarde/ Balerdi, Belda/ Balda,
Bel-/ Biel-: Beltxa/ Bielsa, Belabia/ Vielva, Vela/ Biel,
Bela-/ Bla-: Belabia/ Blava, Belaza/ Blas, Belasco/ Blasco,
Valle-/ Bla-: Vallaza/ Blacha, Vallanca/ Blanca, Vallada/ Blade,
Villa-/ Bla-: Villacha/ Blacha, Villaria/ Bleir, Villaza/ Blesa,
Valle-/ Pla-: Vallaza/ Plaza, Vallana/ Plana, Valle/ Plá,
Valle-/ Ble-: Valesa/ Blesa, Vallejo/ Blecua,

Val-/ Ple-: Valencia/ Plencia, Vallinas/ Plenas, Vallejo/ Pliego,
Valle-/ Ble-: Valesa/ Blesa, Vallejo/ Blecua,
Valle-/ Abel-/ Abal-: Valles/ Abeletxe, Ballosa/ Abalos,
Val-/ Apel-: Vallanca/ Apellaniz, Baltica/ Apalategi,
Val-/ Vil-/ Epal-/ Epil-: Balza/ Epalza, Vila/ Epila,
Valle-/ Avella-: Valliraina/ Avellanar, Valdenoche/ Avellanosa,
Bal-/ Fal-: Balcones/ Falcones, Valcasa/ Falgas, Valseca/ Falces,
Bal-/ Fla-: Vallazza/ Flassa, Balendiz/ Flandes,
Bel-/ Fle-: Beltx/ Fleix, Beleta/ Fleta, Beltza/ Flecha,
Belo-/ Flo-: Beloreta/ Floret, Beloira/ Flor,
Bel-/ Fel-: Belice/ Félix, Belianes/ Felanitx, Vielva/ Felipa,
Bal-/ Fel-: Ballamaya/ Felmin, Valcaria/ Felguera,
Bal-/ Hel-: Vallina/ Hellín, Valcaria/ Helguera,
Vel-/ Hel-: Veleta/ Heleta, Belotxe/ Helosia, Beloreta/ Helorreta,
Val-/ bala: Vallazza/ Zabala, Ballage/ Gebala,
Bel-/ bel: Belar/ Arabel, Beltxa/ Etxabel, Beltxu/ Etxupel,
Val-/ bal-/ val: Valcano/ Kañobel, Balza/ Ezabal,
Bela-/ bal: Belabarze/ Barcebal/ Percebal, Belosta/ Ostebal
Bel-/ bel: Beletxa/ Etxapel, Belegia/ Isabel,
Bell-/ villa: Belfort/ Cordovilla, Belabarze/ Artabilla,
Bell-/ ville-/ velle: Bellinger/ Grenville, Bellini/ Nivelle,
Ball-/ villa: Ballester/ Estravilla, Ballesta/ Estavilla,
Bell-/ bil: Beloso/ Otxabil, Bellfort/ Kortabil,
Abal-/ Abel-/ bel: Abalos/ Usabel, Abeletxe/ Etxabel,
Apel-/ Apil-: Avilés/ Espilla/ Apeles/ Espel,
Balle-/ biella: Ballesta/ Estabiella,
Bel-/ bello/a: Bellmunt/ Montebello, Belarre/ Arabella,
Bada-/ -beta: Badiola/ Olibeta, Abadekua/ Cobeta, Batiz/ Chivite,
Kabia/Gabi, Kabiola/Gabiola, Caviña/Gabiña, Kabika/ Gabika,
Estebe/Baste, Esteban/ Bastan, Bestepa/ Bastia, Estebara/ Basterra,
Etxanove/Basano, Etxabe/Basa, Zaldia/Basalde,
Okube/Pozo, Otxabe/ Botxea, Olabe Bola, Ostiape/ Postea,
Eskaba/Baska, Azkube/Basko, Cavanas/Casenave,
Barbera/Ferrer, Barbaria/ Ferreira, Barbero/ Ferrero/ Herrero,
Artabe/Barte, Arreba/ Berra, Araba/ Bara,

Belate/*Elvetia*, Belabarze/*Arabelaiz*, Lakabe/*Kabale*
 Valde > -Alde: Valdedo/*Dualde*, Valdilecha/*Lesalde*,

8.7. Tokizenak SHE eredutara

She ereduak *etxe/etze* biziokia eta leinua=estirpe adierazten du berere, dela aurrizki edo atzizki.

Etxa-/ Eiza-: *Etxabal/Eizabal*, *Etxamendi/Eizmendi*,
Etxa-/ Esa-: *Etxano/Ezano*, *Etxabe/Esapea*, *Etxandia/Esandi*,
Etxa-/ Exa-: *Etxague/Exague*, *Etxabe/Exabe*, *Etxandi/Exandi*,
Etxa-/ Ex-: *Etxahun/Exona*, *Etxagorri/Exkurra*,
Etxa-/ Es-: *Etxandi/Esandi*, *Etxaburu/Estaburu*, *Etxegarai/Eskarai*,
Etxe-/ Eje-/ Ej-: *Etxea/Ejea*, *Etxahon/Ejón*,
Etxa-/ Itxa-: *Etxaso/Itxaso*, *Etxakue/Itxakue*, *Etxakan/Itxagan*,
Etxa-/ Itza-: *Etxaeina/Itzaina*, *Etxase/Itzazea*, *Etxeko/Itzako*,
Etxa-/ Ixa-: *Etxarte/Ixart*, *Etxabel/Ixabelea*, *Etxaire/Ixarea*,
Etxa-/ Isa-: *Etxeina/Iseina*, *Etxeto/Iseito*, *Etxaso/Isaso*,
Etxa-/ Iza-: *Etxebarri/Izabarri*, *Etxabe/Izabe*, *Etxaro/Izaro*,
Etxa-/ Isi-: *Etxakue/Iskoa*, *Etxarre/Isiar*, *Itxaeina/Isina*,
Etxa-/ Ais-: *Etxaburu/Aiseburu*, *Etxandi/Aistandi*,
Etxa-/ Aiz-: *Etxagorri/Aizkorri*, *Etxaburu/Aizpuru*,
Etxa-/ Atxa-: *Etxaran/Atxaran*, *Etxarraia/Atxarre*,
Etxe-/ Atxe-: *Etxaire/Atxeri*, *Etxerre/Atxerre*, *Etxela/Atxela*,
Atxa-/ Ase-: *Etxearie/Aserie*, *Atxamendi/Asemendi*,
Etxa-/ Asi-: *Etxaeina/Asiaín*, *Etxabe/Asibia*, *Etxarte/Asiarte*,
Etxa-/ Asa-: *Etxabarri/Asabarri*, *Etxaburu/Asaburu*,
Etxe-/ As-: *Etxegarate/Askarat*, *Etxegara/Askarra*, *Etxakan/Askan*,
Etxa-/ Aza-: *Etxar/Azara*, *Etxagara/Azagria*, *Etxail/Azaila*,
Etxa-/ Az-: *Etxagoitia/Azkoitia*, *Etxabarren/Azparren*,
Etxa-/ Ay-a-: *Etxabarren/Ayabarrena*, *Etxela/Ayala*, *Etxelu/Ayelo*,
Etxa-/ Xa-: *Etxeberri/Xabier*, *Etxabe/Xabia*, *Etxaeina/Xana*,
Etxa-/ Xe-: *Etxabe/Xeve*, *Etxela/Xela*, *Exesta/Xesta*,
Etxa-/ Se-: *Etxasena/Sesina*, *Etxaniz/Seaniz*, *Etxamendi/Semendi*,
Etxa-/ Sie-: *Etxaeina/Siena*, *Etxaro/Siero*, *Etxeita/Siete*,
Etxa-/ Za-: *Etxagara/Zagra*, *Etxela/Zael*,
Etxe-/ Ze-: *Etxeleta/Zeleta*, *Etxelanda/Zelandia*, *Etxelegia/Zelaia*

Etxa-/ She-: *Etxeila/Sheila*, *Etxeberri/Shefer*, *Etxabela/Shefiel*,
Etxe-/ Txa-: *Etxaniz/Txaniz*, *Etxanike/Txanike*, *Etxabel/Txapela*,
Etxa-/ Sa-: *Etxarri/Sarria*, *Etxagara/Sagra*, *Etxarro/Sarrio*,
Eze-/ Se-: *Ezenarra/Senar*, *Ezesuma/Sesumaga*,
Etxa-/ Ja-: *Etxaeina/Jaén*, *Etxague/Jakue*, *Etxauri/Jauri*,
Etxa-/ Ye-: *Etxelu/Yelo*, *Etxela/Yela*, *Etxara/Yera*,
Etxa-/ Ya-: *Etxague/Yagüe*, *Etxako/Yako*, *Etxabarre/Yabar*,
Etxa-/ Xi-/ Ji-: *Etxahona/Xixona/Jijón*,
Etxa-/ Zi-: *Etxagoitia/Zigoitia*, *Etxakuria/Zizur*, *Etxaga/Ziga*,
Etxa-/ Ci-: *Etxano/Ciano*, *Etxeko/Ciego*, *Etxase/Cieza*,
Etxa-/ Ye-: *Etxela/Yela*, *Etxabarre/Yebra*, *Etxakuria/Yécora*,
Etx-/ Is-: *Etxosia/Isosi*, *Etxola/Isola*,
Txa-/ Za-: *Txarratia/Zarate*, *Txaranda/Zarandia*, *Txaro/Zaro*,
Txa-/ Sa-: *Txabal/Zabala*, *Txakon/Sakone*, *Chamartín/Samartín*,
Che-/ Ce-: *Chento/Cento*, *Chella/Cella*, *Cherin/Zerain*,
Che-/ She-: *Chevalier/Sheifler*, *Txabela/Shefiel*,
Txa-/ Ja-: *Txaina/Jaina*, *Txana/Jana*, *Txara/Jara*, *Txabier/Jabier*,
Xa-/ Ja-: *Xabia/Javia*, *Xátiba/Játiva*, *Xabier/Javier*, *Xana/Jana*,
Esa-/ Se-: *Esagibela/Eskibel*, *Eseberri/Esper*,
Esa-/ Isa-/ Is-: *Esaapea/Isaba*, *Esaurieta/Isurieta*, *Esaustea/Isostea*,
Esa-/ Iza-: *Esaro/Izaro*, *Esain/Izani*, *Esa/Iza*, *Esasa/Isaiz*,
Eza-/ Iza-: *Ezabal/Izabal*, *Ezabai/Izabe*, *Ezarra/Izarra*,
Se-/ Etxa-: *Sesina/Etxazena*, *Serra/Etxerre*, *Semendia/Etxamendi*,
Se-/ Si-: *Sella/Silla*, *Sena/Sin*, *Sela/Sil*, *Senarriaga/Sinarriaga*,
Ese-/ Se-: *Eseberriza/Seberitxa*, *Esaseta/Saseta*, *Esaiz/Saiz*,
Es-/ As-: *Eskarai/Askarai*, *Eskarre/Askarre*, *Eskarreta/Askarreta*,
Es-/ S-: *Eseberri/Speria*, *Esparta/Sparta*, *Estiria/Stir*,
Es-/ Txi-: *Eskuria/Txikuri*, *Esaix/Chica*, *Eskano/Chicano*,
Es-/ Ye-: *Eskoria/Yékora*, *Eskala/Yécla*, *Eskara/Yechar*,
Es-/ Aiz-: *Eskibel/Aizkibel*, *Esmendi/Aizmendi*, *Esaburu/Aizpuru*,
Eza-/ Ex-: *Ezamenea/Eximena*, *Eskuria/Exorra*,
Ez-/ Je-/ Ge-: *Ezamenea/Jemein*, *Ezena/Gema*, *Eximeno/Jimeno*,
Eza-/ Xi-/ Ji-: *Ezamenea/Ximera/Jimena*, *Eximeniz/Ximeniz*,
Asa-/ As-: *Asabarri/Aspar*, *Asaburu/Aspuru*, *Asakalde/Askaldea*,
Asi-/ Si-: *Asibia/Sivia*, *Asina/Sina*,

Asi-/ Ze-: Asilariko/ Cellorigo, Asiarte/ Zearta, Asiain/ Zena,
 Aze-/Ze-: Azelain/Zelain, Azela/Cela, Azeretxo/Cerezo,
 Etxe-/ -etxe: Etxalar/ Larretxe, Etxepare/ Baratxea, Etxarri/ Arretxe
 Etxe-/ -iz: Etxepare/ Apraiz, Etxaire/ Ariz, Etxausti/ Ostiz,
 Etxa-/ -txi: Etxabe/ Betxi, Etxakuria/ Urrutxi, Etxagutxia/ Jugatxi,
 Etxa-/ -ch: Etxabe/ Beach, Etxella/ Llach, Etxesta/ Estach,
 Etxa-/ -ax: Etxabarre/ Barrax, Etxela/ Laxe, Etxea/ Ayax,
 Etxa-/ -es: Etxaguen/ Gueñes, Etxahun/ Jones, Etxalar/ Lares,
 Etxa-/ -as: Etxakortia/ Cortas, Etxabe/ Beas, Etxague/ Guasa,
 Etxa-/ -az: Etxalar/Larraz, Etxar/Araz, Etxabel/Belaz,
 Etxa-/ -ya: Etxabe/ Payá, Etxela/ Alaya, Etxalde/ Aldaya,
 Etxa-/ -bia: Etxela/ Lahia, Etxelu/ Loia, Etxeba/ Baya
 Etxa-/ -ez: Etxostea/Ostez, Etxakortia/Cortez, Etxamendi/Méndez
 Etxa-/ -ega: txabarre/ Barrega, Etxazenia/ Zenega,
 Etxa-/ -za/-ce: Etxabe / Peza, Etxabetxia/ Peces,
 Etxe-/ -ja: Etxepare/ Pareja, Etxainea/ Aneja, Etxosia/ Ozeja,
 Etxa-/ -xa/-za: Etxarana/ Naxara, Etxebarrina/ Marzana,
 Etxa-/ -ca/-ke: Etxabe/ Vaca/ Paca/ Bakea/ Bekea, Etxate/ Ateka,
 Etxe-/ -ze/-sa: Etxebarrieta/ Arzeta, Arrasate,
 Eze-/ -txe: Ezelar / Larretxe, Ezarra/ Arretxe/ Ezponda/ Bontetxe,
 Eza-/ -eza: Ezapea/ Baeza, Ezama/ Maeza, Ezarra/ Raza,
 Eza-/ -ez: Ezaurte/ Ortez, Ezabal/ Vélez, Baeza/ Báez,
 Eza-/ -es: Ezesuma/ Guemes, Ezarra/ Arrese, Ezostea/ Ostes,
 Eiza-/ -iz: Eizaga/ Agiz/ Gaitz, Eizarte/ Arteiz, Eizabal/ Zabaliz,
 Ax-/ -iz: Axorta/ Ortiz, Axkoiti/ Goitiz,
 Aize-/ -itza: Aizeleku/ Kolitza, Aizegain/ Gaintza,
 Aize-/ -iz: Aizalena/ Leniz, Aiznea/ Aniz, Aizkibel/ Gibeliz,
 Is-/ -za: Isiline/ Linaza, Isola/ Olaza, Iskoia/ Goiza,
 Is-/ -isa/-esa: Iskar/ Garisa, Isora/ Orixe, Iskoria/ Conesa,
 Is-/ -iz: Istora/ Duriz/ Doretx, Iseka/ Gaitz, Isiar/ Ariz,
 Iza-/ -iza: Izaria/ Ariza, Izal/ Alaiza, Izaola/ Olaiza,
 Iz-/ -zia: Izurdia/ Ordizia, Izuela/ Ulazia, Izagra/ Grazia/ Garci,
 Iz-/ -iz: Izkutia/ Gotiz, Izurdia/ Urtiz, Izanallo/ Zilloniz,
 As-/ -sa/-s: Aspe/ Pesa, Askua/ Gausa, Astoba/ Dobas, Asera/ Seras,
 As-/ -za: Asta/ Deza, Askua/ Gauza, Astoria/ Erdoza, Astora

As-/ -z: Astea/ Atez, Asteia/ Diez,
 As-/ -aga: Aspar/ Barraga, Asola/ Oleaga, Asibia/ Ibiaga,
 As-/ -as: Askoniza/ Izaskun, Askabea/ Bieska,
 Es-/ -etxe: Eskorta/ Korataxe, Esparra/ Barretxe, Eslaba/ Labetxe,
 Es-/ -txe: Espino/ Binoche, Espilla/ Villachá, Esandi/ Andetxa,
 Es-/ -sa: Eskano/ Canosa, Eskara/ Carasa, Eskana/ Canas,
 Es-/ -as: Esandi/ Antias, Estorka/ Dorkas, Estarta/ Tartas,
 Es-/ -es: Eskaba/ Cabasés, Eskala/ Gales, Espalda/ Valdés,
 Es-/ -ez: Eskila/ Quílez, Esperande/ Fernández, Esabalde/ Valdez,
 Es-/ -za: Espera/ Beraza, Eskaba/ Cabeza, Eskamez/ Gameza,
 Ez-/ -ze/-za: Ezeta/ Atez, Ezarra/ Raza, Ezkori/ Gorriza,
 Esa-/ -is/-iz: Esama/ Amis, Esagibela/ Gibeliz, Estibil/ Tibilis,
 Che-/ -txe: Cera/ Arteche, Chera/ Aretxa, Chella/ Llach,
 She-/ -az: Sheila/ Laz, Shefer/ Ferraz,
 Cha-/ -as: Charca/Arcas, Chapa/Pas, Chavin/Viñas, Txaos/ usias,
 Cha-/ -ch: Chela/ Llach, Cheste/ Estach, Chantrea/ Andrach,
 Cha-/ -txe: Chavida/ Bidatxe, Charco/ Arakotxa, Chella/ Llach,
 Cha-/ -az: Chapa/ Paz, Charan/ Aranaz, Cha Beira/ Beraza,
 Cha-/ -sa: Chaminau/ Minosa, Chacon/ Conesa, Charo/ Rosa,
 Cha-/ -ez/-as: Chamartín/ Martínez, Chavin/ Viñas, Chapa/ Pas,
 Txi-/ -txe: Tximelane/ Mitxelen/ Mitxelin,
 Chi-/ -txe: Chipiona/ Bonatxea, Binoche, Chiprana/ Barrenetxe,
 Chi-/ -tzi: Chivas/ Betzi, Chivite/ Petazzi, Chico/ Guzzi
 Chi-/ -z: Chite/ Atez, Chiran/ Aranaz, Txuri/ Goriz,
 Zi-/ -zia: Ziurana/ Urankia, Ziordia/ Ordizia, Ziga/ Gazia
 Se-/ -es: Seneque/ Nekuesa, Serra/ Arres, Serracin/ Resines,
 Sa-/ -sa: Saro/ Rosa, Sagra/ Grasa, Sama/ Masa, Sagallos/ Callosa,
 Sa-/ -s: Sarria/ Arrias, Saler/ Leres, Sama/ Mas
 Se-/ -s: Segovia/ Covas, Sevilla/ Villas, Segura/ Curras,
 Za-/ -ez: Zapirain/ Biañez, Zabel/ Vélez, Zadorra/ Túurrez,
 Za-/ -aza: Zamora/ Moraza, Zaola/ Olaza, Zabala/ Vallazza,
 Za-/ -as: Zadorra/ Torrás, Zagra/ Gras, Zamakona/ Magunas,
 Za-/ -atz: Zaola/ Olatz, Zahara/ Aratz, Zaloina/ Loinatz,
 Za-/ -ax/-ixa: Zabala/ Balax, Zagra/ Greixa, Zarra/ Reixá,
 Za-/ -sa: Zamora/ Morsa, Zagra/ Grasa, Zarra/ Rasa, Zallo/ Llosa

Za-/ex: Zadorra/ Dorrex/ Durix,
 Za-/es: Zamora/ Mures, Zadorra/ Torres, Zamora/ Amores,
 Za-/ja: Zahara/ Baraja, Zagra/ Graja, Zarra/ Raja,
 Za-/ach/-ech: Zala/ Lach, Zadorra/ Torrech
 Za-/ac: Zarza/ Arzak, Zabalza/ Balzac, Zamargilea/ Marsillac,
 Ce-/txe: Celedón / Donatxele, Etxebarrina/ Marchena,
 S-/s: Scaparro/ Cabarrus, Escobar/ Vercos,
 -etxe/ Se-: Villacha/ Sevilla, Barretxe/ Sévre,
 -es/ Ja-: Balarés/ Jabalera, Aines/ Jaen, Barrés/ Jabar,
 -etxe/ Es-: Ostiatxe/ Esaustia, Labetxe/ Eslava, Fontetxa/ Esponda,
 -etxe/ Is-: Basterretxe/ Ispaster, Bizkoch/ Ispizu, Olaetxe/ Isola,
 -txa/ Is-: Urretxa/ Isuerr, Dorretx/ Istora, Labetxe/ Islabe,
 -tze/ Itzi-: Artze/ Itziar, Kortatxe/ Itzagorta,
 -etxe/ S-: Bardetxe/ Sparta, Barrenetxe/ Sperrin, Antich/ Stein,
 -etxe/ Za-: Egirretxe/ Zagirre, Barrentxe/ Zanbrana,
 -tze/ Sa-: Garratza/ Sagarra, Gardatze/ Sagardia, Donazea/ Sakona,
 -etxe/ As-: Barrenetxe/ Asparren, Kortagetxe/ Askorta,
 -za/ Isa-: Baeza/ Isaba, Atez/ Isaeta, Azuza/ Isazu, Artaza/ Isart,
 -as/-asa/ As-: Donas/ Aston, Bias/ Asabie, Karrasa/ Askarra,
 -za/ Eze-: Larraza/ Ezelar, Isaza/ Ezeiza, Inarraza/ Ezenarra,
 -za/-z/ Eza-: Maza/ Ezama, Diaz/ Ezadi, Atez/ Ezata,
 -za/ Za-: Agriza/ Zagirre, Moraza/ Zamora, Donazea/ Zatón,
 -ez/ Iza-: Artez/ Izarte, Baeza/ Izabala, Balza/ Izabal
 -za/ Itza-: Agirreza/ Izagirre, Altzuza/ Itzaltzu, Akotz/ Itzako,
 -zia/ Iza-: Gazia/ Izaga, Ulazia/ Izaola, Barzia/ Izabarri,
 -ze/ Is-: Kareze/ Iskár, Zize/ Isasi, Alze/ Izal,
 -za/ Ix-: Urkiza/ Ixurko, Ariza/ Ixaria, Eluzia/ Ixuela,
 -etxe/ -che: Artetxe / Ardeche, Baratxe/ Barcha, Barrentxe/ Franch,
 -etxe/ -ese: Barretxe/ Varesse, Arretxe/ Arrese, Leatxe/ Laxe,
 -etxe/ -es: Kortagetxe/ Cortés, Bardetxe/ Bardes, Fontetxa/ Fuentes,
 -etxe/-txi: Gaztaetxe/Gasteitxi, Golatxea/Solatxi,
 -txea/-zia: Egotxea/ Ezozia, Olatxea/ Ulazia, Etxa/ Zia,
 -etxe/ -ezi: Bardetxe/ Bardezi, Beraetxe/ Berezi, Betxe/ Bezi,
 -txe/ -si: Egotxea/ Etxosi, Gaztaetxe/ Gastesi, Roche/ Rosi,
 -txe/ -s: Binoche/ Pinos, Murutxe/ Muros, Garrocha/ Garros

-etxe/ -ez: Torretxe/ Túrrez, Fonsaleche/ González, Aletxa/ Aláez,
 -txa/ -z: Ezkarotxa/ Ezkaroz, Ustarrotze/ Ustarroz, Imotze/ Imoz,
 -etxe/ -ja: Barrenetxe/ Granja, Baratxe/ Barajas,
 -etxe/ -ya: Matxe/ Maya, Olaetxe/ Olaya, Beraetxe/ Bereya,
 -etxe/ -as: Olatxea/ Olesa, Bardetxer/ Bardas, Gometxa/ Comas,
 -ese/ -es: Varesse/ Vares, Pergolese/ Herkoles, Arrese/ Ares,
 -asa/ -as: Borrassa/ Borrás, Masa/ Más,
 -za/ -as: Moraza/ Moras, Torrazza/ Torrás, Beraza/ Heras,
 -tze/ -cia: Muruza/ Murcia, Valença/ Valencia,
 -za/-txi: Eskuza/ Eskutxi, Urriza/ Urutxi, Isaza/ Isatxi,
 -za/-ch: Laza/ Lach, Marza/ March, Andraza/ Andrach,
 -tze/ -ac: Bergaretxe/ Bergerac, Muretxe/ Moriac
 -txe/-ze-: Artxena/ Arzena, Artxega/ Arzega, Artxer/ Arcera,
 -tza/-za/-sa-: Arzabal/ Belezar, Mintxarte/ Artasamina,
 -sa/-fa-: Pikasarri/ Pikafarri, Naxara/ Nafarra
 -txina/ Gin-: Beretxina/ Gimpera, Gratxina/ Ginebra,
 Est/ Ast-: Estiria/ Asturia, Estibia/ Astibia, Esteva/ Astepe
 Esta/-esta: Estavilla/ Ballesta, Esteina/ Iniesta, Estacha/ Atxesta
 Esta/-esta: Esterana/ Ainesterri, Estalarra/ Lastra,
 Esta/-ste: Estacha/ Etxaste, Estibi/ Ipiste, Estahon/ Donaste
 Esta/-sti: Estalo/ Ailusti, Estola/ Olasti/ Estonia/ Donosti
 Este/-sate: Estibi/ ibisate, Estara/ Arrasate,
 Este/-zeta: Estela/ Elizeta, Estrain/ Aranzeta, Estari/ Arizeta
 Esti/-zadi: Estibarri/ Berazadi, Esterana/ Aranzadi
 Este/-Cesta-: Esteve/ Cestafe, Estonia/ Cestona, Estoal/
 Aste/-asti: Asteiza/ Isasti, Astibia/ Bastia, Astiria/ Errasti,
 Este/-Ciste-: Estera/ Cister, Esterna/ Cistierna, Estella/ Cistella,
 Etxaga/-Eska-: Etxagara/ Eskara, Etxakan/ Eskana,
 Etxaga/-Aska-: Etxagara/ Askarre, Etxakan/ Askaina,
 Etxega/-Ezka-: Etxegarai/ Ezkarai, Etxegarate/ Ezkarate,
 Etxaga/-Aska-: Etxegarai/ Azkarai, Etxegarate/ Azkarate,
 Etxaku/-Esku-: Etxagutxia/ Eskutxi, Etxagoitia/ Eskoiti,
 Etxako/-Esko/-Esku: Etxagorri/ Eskorri, Etxagutxia/ Eskutxi,
 Etxako/-Sako-/a: Etxakona/ Sakona, Etxakan/ Sakana,
 Eska/-Ziga-/ Zia: Eskanda/ Ziganda, Ezkarreta/ Ziarrreta,

*Ezka/ Zea/ Ezkarra/ Zearra, Ezkarte/ Zearta,
 Esku-/ Segu: Eskuria/ Segura, Eskurra/ Segur, Eskubi/ Segovia,
 Esku-/ Sigu: Eskoneta/ Sigüenza, Eskuza/ Sigüés/ Sigüeza,
 Esko-/ Zigu: Eskola/ Zigüela, Eskoiti/ Zigoitia, Eskuri/ Zihuri,
 Etxaka-/ Kasa: Etxakona/ Casona, Etxakan/ Quejana,
 Eska-/ Casa: Eskana/ Casana, Eskas/ Casas, Eskata/ Caseda,
 Eska-/ Gauza: Eskaran/ Gauzaran, Eskalo/ Gausolo,
 Eska-/ Cas: Eskaba/ Casba, Eskala/ Casla,
 Eska-/ Caza: Eskario/ Kazarro, Eskata/ Gazeta,
 Eska-/ Gaza: Eskaniz/ Gazzaniga, Eskala/ Cazalla,
 Ezka-/ Gaza: Ezkanda/ Gazanda, Ezkarra/ Gazar,
 Eska-/ Saga: Eskanda/ Saganta, Escas/ Sagas, Eskana/ Sagan
 Esko-/ Cos: Eskota/ Costa, Eskotilla/ Costilla, Eskoiti/ Coixet,
 Eska-/ -kas/-gas: Eskabilo/Bilodas, Eskebil/Villegas
 Aska-/ -kas/-gas: Askarra/ Arrakas, Askarri/ Arriagas,
 Eska-/ Esko-/ -ch/-ac: Eskala/ Lach/ Lac, Eskabilo/ Beloch/ Beloc,
 Esku-/ -esku: Eskubi/ Biesku, Escobar/ Fresco, Eskola/ Lezkoa
 Eska-/ Esko-/ es: Eskarre/ Garrés, Eskaubela, Gobelas,
 Etxaba-/ Basa: Etxabakoitz/ Basakoitz, Etxabetxia/ Basatxa,
 Berasategi/ Berastegi, Gomeza/ Gomestegi
 Asaba-/ Basa: Asabarri/ Basarri, Asabaie/ Basabe, Asarie/ Basari,
 Atxeba-/ Base: Atxebagi/ Basegi, Atxebarri/ Baserri,
 Etxande/ Santa, Etxaeina/ Sana, Etxaeina/ San,
 Beratetxe/ Espereande, Beratxea/ Espera, Berespe/ Esperabe,
 Beratxita/ Eskrita, Berezitxu/ Eskrito, Berekatxea/ Eskereka,
 Etxakuria/ Kurtzia, Eskuriaza/ Cruces, Eskuria/ Croce/ Cruz,*

IX. SINONIMOK ARKETIPOEN ARAURA

Hizkuntzen sinonimoek eredu ezberdinaren alde aitor egiten dute elkarren aurrean. Hizkuntza bakoitzak bere nehirriko sistema eratu zuan zazpi ereduekin. Baino euskara bezalako hizkuntza berberak ere era askotara soinutzean, zapizkun ereduon aldeko dago. Alde batetik ezin ziteken egin soinu bakarreko hizkuntza eder eta jakintsurik, bestalde giza aburuetako idea behinenak jainko arketipo bakoitzari sor zitzaizkion, jainko eta haren zainpeko kultura bakoitzekin ezelako konponbiderik edo ulerbiderik egiteko. Eskerrak sinonimoei, bilatu ditezke hizkuntzen armonika guztiak. Hizkuntza bakar bat ez da aski, hala ere, armonika guztioa oroitzaga gordetzeko. Mediterraneo inguruaren hizkuntza zahar batek ez daukana, besteak dauka. Euskarak, ere, euskalkien ahaleginari esker, gorde ahal izan du altxorrik bikainenaren hizkuntza guztien artean. Ahalegin honek euskararen orokortasuna aitortzen du, edo euskaldunak hizkuntzetarako duen erraztasuna.

Jarraiko sinonimoen erakusketa edonork aberastu eta osotu dezaken adigarri bat baino ez da. Sinonimoen aldi bi begiratuko ditugu: 1) jainko eredu arteko sinonimoak, 2) jainko eredu eta giza eredu arteko sinonimoak eta 3) giza eredu arteko sinonimoak. Jainkoen arteko sinonimoak hizkuntzen haurtzaroa eta jakituria zaharrari begira dagoz, jainko eta giza eredu arteko goiko eta beheko eredu arteko atezua seinalatzen dute eta giza ereduak, barriz, gizarteko jakinduria lantzen dute.

9.1.1. AN ereduko sinonimoak

Sumeriako eskolari, Sortalde Hurbileko kulturarik zaharrenari, zor dizkiogu *An* ereduaren lehen onomastikak. Sumerierazko erritoak kuineiformetan hitzez hitz gordeak izan ziran Akadiatik Hatiraino, hako eskolari luzapena emanez.

An = Utu

<i>Anonzaro</i>	= <i>Subilaro</i>	·solsticio de invierno”(1)
<i>aintz</i>	= <i>doxa</i>	“gloria”
<i>mende</i>	= <i>dominio, autoridad</i>	
<i>mercede(l)</i>	= <i>don, doai</i>	
<i>antze</i>	= <i>üdüri, iduri</i>	“semejanza”
<i>onua</i>	= <i>itun</i>	“consejo”
<i>ainubi</i>	= <i>itzal, sombrío</i>	
<i>in, aen, ein</i>	= <i>duin, zuin, digno</i>	
<i>antzo, modo</i>	= <i>uti, edo</i>	“como”
<i>norma</i>	= <i>edu, us</i>	
<i>ansi, même, mismo</i>	= <i>ide, idem</i>	
<i>me(s), modelo, manera</i>	= <i>edu, eidos(g)</i>	
<i>nitor(l)</i>	= <i>distira</i>	“destello”
<i>anil, añil</i>	= <i>dundu</i>	
<i>nive(l), nieve</i>	= <i>edur</i>	
<i>antzi</i>	= <i>otoi</i>	“suspiro, súplica”
<i>mama</i>	= <i>uida/udda, uds</i>	“agua”
<i>manantial</i>	= <i>uturri, iturri</i>	
<i>y nusturi</i>	= <i>ostots, trueno</i>	
<i>inotsi</i>	= <i>uxuri, ixuri</i>	“destilar”
<i>aima(g)</i>	= <i>odol</i>	“sangre”
<i>ancien</i>	= <i>atton</i>	“anciano, abuelo”
<i>anciana</i>	= <i>atso</i>	
<i>niño</i>	= <i>toto</i>	
<i>une, muin</i>	= <i>tuétano</i>	
<i>ánimō</i>	= <i>adore, temple</i>	
<i>masía</i>	= <i>domu(l)</i>	“casa”

<i>andre</i>	= <i>domina, doña, dona</i>
<i>emazte</i>	= <i>uxor(l)</i> “esposa”
<i>antu</i>	= <i>turgere</i> “hincharse”
<i>manar</i>	= <i>sortu, surgere</i>
<i>anai</i>	= <i>ato</i> “hermano mayor”
<i>aña</i>	= <i>tata</i>
<i>nana</i>	= <i>tana</i> “ven, chica, ven chico”,
<i>nou(g), mente(l)</i>	= <i>adimen, juicio</i>
<i>mirando</i>	= <i>othustan, soka</i>
<i>mirar</i>	= <i>so</i>
<i>emqy(s)</i>	= <i>sofos(g)</i> “sabio”
<i>manso</i>	= <i>otzan</i>
<i>necio, inozo, memo</i>	= <i>tonto, sonso, tuntun</i>
<i>notar</i>	= <i>usnatu</i>
<i>memini(l)</i>	= <i>otu</i> “venir a la mente”
<i>entzun</i>	= <i>audire, aditu</i>
<i>nombrar</i>	= <i>deitu</i>
<i>inon</i>	= <i>decir</i>
<i>matar</i>	= <i>tuer(f)</i>
<i>antxiti</i>	= <i>domingilo</i> “bailarín principal”
<i>mende</i>	= <i>dominio, autoridad</i>
<i>mente</i>	= <i>adimen</i>
<i>manu</i>	= <i>autoridad</i>
<i>man</i>	= <i>autorización</i> <i>modelo, norma</i> = <i>edu</i>
<i>omnia</i>	= <i>totu(l), todo, duzti, dana</i>
<i>mancebo, morroin</i>	= <i>otsein</i> “criado”
<i>min</i>	= <i>dolor, dolu</i>
<i>anairew(g)</i>	= <i>tollere</i> “levantar” <i>máxima</i> = <i>atsotiz</i>
<i>minare(l), amenazar</i>	= <i>durduziatu</i>
<i>metuere(l)</i>	= <i>temer</i>
<i>mana</i>	= <i>tiempo calmoso</i>
<i>meta</i>	= <i>itu, ito</i>
<i>ono, no</i>	= <i>to, tori, tome usted</i>
<i>ñani</i>	= <i>tati</i> “juego de ofrecer y no dar”
<i>maina</i>	= <i>donaire</i>

ansi, ante = talento
anze = destreza
madera = zur
madurar = zoldu
mantener = eutsi
materia = usu, zorne, zoldi "pus"
ano = otamen "bocado"
anoi, anho = oturuntza "comida"
anillo = odi
ano = tutu
antolau = atondu
marmita = topina
antu, ancho, bencido = tolo, tumidu(l) "gordo, inchado")
natu, mancha = tacha
an(l) = edo "o disyuntiva"
naiz = aut(l) "o disyuntiva"
non = dónde

An = Ra

An/Anu(s) = Ouranu(g), Ortzi, Urzia "cielo"
Anum.zaro(s), Ononzaro = Orenzaro = "Generación de Anum",
An, Anu = Ortzi, urcia, uranos "cielo"
nabari = argi "evidente, claro"
inular, anochecer = arrats
antro = arpe
antxina, antigamene = arche(g)
nitere = rutilare(l) argitu
natz = aire "semejanza"
aintz = ore "honor, gloria"
ai, maite, amatu = ra'amu(e) "amar"
amar = eroo(g)
in(e), Amor, maitasun = Eros(g)
emere(l) = erosi "comprar, redimir"
amasar = oretu
memini = oroi "recordar"

memento = ora, ruega "recuerda/ ora"
nefes/hebr) = arnase "respiración"
nunc(l) = orain "ahora"
melek(h) = rey
mende = aro "tiempo"
nutu, manatu, mandar = ordenar
modo = era
norma = eredu, regla
ain = aren
método = ruta
medio = erdi
máxima = refrán
ñaztura, oinestu = rayo, relámpago
inontz = iruntz, rocío
inotsi = rorare(l), iratzi, "destilar rocío"
nube = orai
ana(g) = arriba
moreb, malkos(h) = uri, euri "lluvia"
manar = oriri(l), urten "manar el agua"
monte, mendi = oros(g)
amildu = ruo(l), erori "caer, precipitar"
annu, año = urte
anillo = aro, arillo, arrakada
mako = arku, arco
ano = ración
ante = aurre
aintzina = aurrera "adelante"
antu, antuste = arro, arrotu, arrogante, orgulloso
andu = arrotu "envanecerse"
magal = regal, regazo
naza = raza
nastau, amasar = oretu
nemo(l), nadie = rien(f)
nomos(g), nación = herri
me(s) = eredu "modelo"

- antze* = *irudi* “imagen”
aina, maña = *arte, artificio*
mimo = *eregu*
maier = *artetsu* “diestro”
maida, maira = *artesa*
inon = *erran* “decir”
mandika = *urdail* “estómago”
amorru = *erra, rabia, rencor*
morte(l), muerte = *Erio*
mortu = *eremu, ordeka* “yermo, páramo”
neke, neccare(l) = *erail*
aintze = *ordu, hora*
ainubi = *arratz* “oscuridad”
nabas, marka = *are, arado*
nabar = *reja de arado*
narra = *arrastelu, rastrillo*
nabo = *arbi*
maíz = *arto*
mandatu = *recado*
maniura = *arpa*
narra, narria = *rastra*
marra = *raya*
natxa = *ardatz* “eje”

An = Ilu

- Anun.zaro(s), Ononzaro* = *Olentzaro*, “Generación de Anum”,
Nana = *Luna*
nabusi, nagusi = *leena* “señor, principal”
mando = *lur*
man = *al, ahal* “poder”
melammu(s) = *lama(l)* “resplandor”
ain, aen = *alyn(u), alaen* “tanto, máximo”
aina = *alaina, lain* “tanto como”
aintz = *loria, lohor* “gloria”
ima(l), nefes(h) = *alma*

- áximo* = *alimu*
modelo = *linea*
antsi, anhelo = *lei, lera*
maite, amado = *laiztan*
noble = *leial*
nor = *alguien*
nemeqy(h) = *listo* “sabio”
emqy(s) = *logios* “sabio”
ino = *laleo* “hablar”
aien = *lamento*
amigo = *lagun*
inozo, memo = *lelo, lerdo*
máxima = *alegia, logion*
enseñanza = *lección*
miin = *lengua*
n, un = *len, lenengo*
antxina = *lehen*
antz = *olvidar*
ainu = *alba*
inubi/ nube = *laino*
inular = *iluntze* “tarde”
amets = *lilura, ilusión*
nive(l), nieve = *elur*
nomu(g), mandamentu(l) = *lege* “ley”
anbiola, antes = *lehen* “antiguamente”
andik = *illic* “de allí”
une = *leku, locu(l)*, lugar
ainen = *laido* “maldición”
nare = *leinu, linaje*
muga, margen = *límite*
meta = *elburu*
memento, momento = *aldi*
ain, aina = *alaina, lain* “tanto como”
amabi = *albiente, alguacil*
mera, merino = *alcalde*

<i>antxitu</i> = <i>lortu</i>	"conseguir"
<i>amabi</i> = <i>albiente, alguacil</i>	
<i>ainara</i> = <i>elai</i> "golondrina"	
<i>ñeñe</i> = <i>leche</i>	
<i>mardul</i> = <i>lodi</i>	
<i>momo</i> = <i>lolo</i> "sueño"	
<i>nare</i> = <i>laso</i> "distendido"	
<i>naba, nava</i> = <i>leun, llano</i>	
<i>inutu, nutrir</i> = <i>alimentar</i>	
<i>natu, mancha</i> = <i>loi</i>	
<i>nekatu</i> = <i>alengitu</i> "fatigarsse"	
<i>morir</i> = <i>il</i>	
<i>neke</i> = <i>ala</i> "tortura"	
<i>an(l)</i> = <i>ala</i> "o disyuntiva"	
<i>mas</i> = <i>alabaina</i>	
<i>ainara, enara</i> = <i>elai</i> "golondrina"	
<i>nabar</i> = <i>ildo</i> "surco de arado"	
<i>amarra</i> = <i>ligadura</i>	
<i>amilu</i> = <i>lino</i>	

9.2.1. UTU ereduko sininimoak

Utu edua ere Sumeriako edubak bultzatua dator, Anuren sendi bereko, ez eredu bereko, jainkoa denez gero. Jakintza mezu berezia zekarren gizartera, argia zenez eta bizi erne-mina beroaren eta ezoaren sortzaile zen aldetik. Beste kul-tura bateko Ra arketipoarekin topo egingo du gauza batzue-tan, biziaren eta heriotzaren sinbolo denetik.

<i>Utu</i> = <i>An</i>	
<i>Subilaro</i> = <i>Ononzaro</i>	"Navidad"
<i>subil</i> = <i>mokor</i>	"tronco"
<i>zura</i> = <i>madera</i>	
<i>zurtu</i> = <i>maravillarse</i>	
<i>zohargi</i> = <i>melammu(s)</i> ,	"resplandor"
<i>otu</i> = <i>memini</i>	"orar, accordarse"

<i>tontor</i> = <i>mendi</i>	"cumbre, monte"
<i>adar</i> = <i>mako</i>	"arcoiris, arco"
<i>duin</i> = <i>ain</i>	"digno, tanto"
<i>doxa(g)</i> = <i>aintz</i>	"gloria"
<i>üdüri</i> = <i>antz</i>	"parecer, semejante"
<i>edu</i> = <i>modo</i>	
<i>totu(l), todo, dana</i> = <i>omnia(l)</i>	
<i>tob(h)</i> = <i>on</i>	"bueno"
<i>adimen</i> = <i>mende</i>	"entendimiento"
<i>sophos(g)</i> = <i>emqy(sum)</i>	"sabio"
<i>dokeo(g)</i> = <i>enseñar</i>	
<i>dicere(l), decir</i> = <i>ino</i>	
<i>aitatu</i> = <i>mentar</i>	
<i>so, sugin</i> = <i>mirar</i>	
<i>audire(l), aditu</i> = <i>entzun</i>	"oír"
<i>tonto</i> = <i>inozo, necio</i>	
<i>tokor</i> = <i>maitagarri, amable</i>	
<i>zoritsu</i> = <i>makarios(g), imaku(egip)</i>	
<i>tolma(g)</i> = <i>ánimo</i>	
<i>odol</i> = <i>aima(g)</i>	"sangre"
<i>ota</i> = <i>altura</i>	
<i>odoi</i> = <i>nube</i>	
<i>tanga</i> = <i>une, momento</i>	
<i>domu(l)</i> = <i>masía(cat), mansión</i>	
<i>dundu, azul</i> = <i>anil, añil</i>	
<i>terra(l)</i> = <i>mando</i>	
<i>zuzemen</i> = <i>medio</i>	
<i>itu, ito</i> = <i>meta</i>	
<i>donatu</i> = <i>naditu(s)</i>	"célibe, oblata"
<i>aton</i> = <i>anciano</i>	
<i>atso</i> = <i>anciana</i>	
<i>dona(it)</i> = <i>andre</i>	"señora"
<i>tu midu(l)</i> = <i>antu, ancho, henchido</i>	
<i>uxore(l), izor</i> = <i>emazte</i>	"esposa, preñada"
<i>tto</i> = <i>men(al), aner(g)</i>	"hombre"

<i>ttotto, tata</i>	= <i>niño, aña</i>
<i>ato</i>	= <i>anaia</i> "hermano mayor/ hermano"
<i>tana</i>	= <i>nana</i> "ven, chica/ ven, chico"
<i>to</i>	= <i>no</i> "él, ella"
<i>toka</i>	= <i>noka</i> "tuteo masculino, femenino"
<i>doatu, otorgar, dar</i>	= <i>eman/ emon</i>
<i>dobai/ dohai</i>	= <i>emai/ emoji</i> "don"
<i>dora</i>	= <i>anillo</i>
<i>sudur</i>	= <i>nariz</i>
<i>titi</i>	= <i>mama</i>
<i>otzur</i>	= <i>mendrugo</i>
<i>uds</i>	= <i>mama</i> "agua"(v.p.)
<i>utorki, uturri</i>	= <i>manantial</i>
<i>edur</i>	= <i>nieve</i>
<i>ote</i>	= <i>an(l)</i>
<i>tut</i>	= <i>mu</i> "(ni) mu"
<i>tuer(f)</i>	= <i>matar</i>
<i>ospin</i>	= <i>amargo, minkatz</i>
<i>otamen</i>	= <i>ano</i> "bocado"
<i>odor(l), edor</i>	= <i>ants</i> "olor"
<i>tona</i>	= <i>nato</i> "mancha"
<i>tirria</i>	= <i>antsi</i> "deseo"
<i>sortu</i>	= <i>nacer</i>
<i>dolor</i>	= <i>neke</i>
<i>atondu</i>	= <i>antolau</i> "preparar"
<i>thusko</i>	= <i>multu, mucho</i>
<i>tan, tanto</i>	= <i>ain</i>
<i>tormu, terron</i>	= <i>mokil</i>
<i>topin</i>	= <i>marmita</i>

Utu = Ra

Addu(a), Thor, Hedoi = *Ortzi, Urzi* "trueno, rayo"
Subilaro = *Oronzaro* "Navidad"
sortu = *oriril(l)* "originar"
sortalde = *oriens(l)*, oriente

<i>solar, zoro</i>	= <i>oru, orube</i>
<i>iduzki</i>	= <i>iruzki</i> "sol"
<i>ost</i>	= <i>ortzi</i> "cielo"
<i>zubi</i>	= <i>arcoiris, arco</i>
<i>toson(g), adar</i>	= <i>arco</i>
<i>tullir</i>	= <i>erbaildu</i>
<i>itto</i>	= <i>ertu</i> "ahogarse, achicarse"
<i>zurtu</i>	= <i>arritu</i> "maravillarse"
<i>doxa(g)</i>	= <i>ore</i> "honor, honra"
<i>ots</i>	= <i>orro, rugitu(l), ruido</i>
<i>justuri</i>	= <i>rayo, relámpago</i>
<i>utu(s), toros(g)</i>	= <i>argi</i> "luz, claro"
<i>zohargi</i>	= <i>resplandor</i>
<i>aide</i>	= <i>aere(l), aire</i>
<i>dedu</i>	= <i>respeto</i>
<i>justo, zuzen</i>	= <i>artez, recto</i>
<i>otu</i>	= <i>erregutu/ rezar</i>
<i>otoitu</i>	= <i>orar</i>
<i>otoi</i>	= <i>arren, erregu/ rezo</i>
<i>otoitz</i>	= <i>oratione(l), oración</i>
<i>itandu</i>	= <i>eromai(g)</i> "preguntar"
<i>dokeo(g), docere(l)</i>	= <i>irakatsi</i> "enseñar"
<i>otian</i>	= <i>arren</i> "por favor"
<i>docto</i>	= <i>eruditio</i>
<i>zur</i>	= <i>erne</i> "atento"
<i>decir</i>	= <i>erran</i>
<i>ujui, oius, aturuxo(gal)</i>	= <i>orro, irrintzi</i> "grito"
<i>to, tori, toma</i>	= <i>artzak, artu ezak,</i>
<i>damu</i>	= <i>arrepentimiento</i>
<i>uduki, eduki, tener</i>	= <i>eroki, artetsi</i> "tener, obtener"
<i>iduri</i>	= <i>irudi</i> "semejanza"
<i>atsotiz</i>	= <i>refrán</i>
<i>otin, udigo, odio</i>	= <i>erra, arrenkura, rencor</i>
<i>tuer(f)</i>	= <i>eran, erail</i> "matar"
<i>totu(l), todo, oso</i>	= <i>oro</i>

<i>solar</i> = <i>orube</i>	
<i>uddu.ha(s)</i> , <i>idi, toro</i> = <i>uro</i>	" <i>bos primigenius</i> "
<i>durdura</i> = <i>oropéndola</i>	
<i>tutor, izorro</i> = <i>erro, radice(l), raíz</i>	
<i>diztira</i> = <i>radiu(l), rayo</i>	
<i>toi(g)</i> = <i>arean</i>	" <i>ciertamente</i> "
<i>iduzki</i> = <i>ihortsi</i> ,	" <i>sol occidente, enterrar</i> "
<i>tiempo</i> = <i>haro</i>	
<i>durar</i> = <i>iraun</i>	
<i>uda, uds, udor(g)</i> = <i>ur, rore(l)</i>	" <i>agua, rocío</i> "
<i>uturri</i> = <i>urgune</i>	" <i>fuente, manantial</i> "
<i>teko(g)</i> = <i>urtu</i>	" <i>derretir</i> "
<i>itoitu, atera</i> = <i>urten</i>	" <i>salir</i> "
<i>udol, torrente</i> = <i>uriol, rabión</i>	" <i>agua torrencial</i> "
<i>otoz-otoan</i> = <i>rápido, arin</i>	" <i>de improviso</i> "
<i>tulubio, tormenta</i> = <i>uracán</i>	
<i>udi, odi, tubo</i> = <i>arcaduz, urarka</i>	
<i>doru</i> = <i>aro, haro</i>	
<i>tosom(g)</i> = <i>arku, arco</i>	
<i>tejne(g)</i> = <i>arte</i>	
<i>edu</i> = <i>eredu</i>	" <i>modelo</i> "
<i>topolo</i> = <i>rotundu(l), redondo</i>	
<i>tornu, torno</i> = <i>rota(l) rueda</i>	" <i>vuelta</i> "
<i>turannos(g), duce(l)</i> = <i>regulu(l),</i>	" <i>rey, tirano</i> "
<i>turri(l), torre, dorre</i> = <i>arretxe, arce(l)</i>	
<i>ttotto</i> = <i>aur, rorro</i>	
<i>itu, uduki</i> = <i>artu</i>	" <i>conseguir, recibir</i> "
<i>torri, etorri, toz</i> = <i>erdu</i>	" <i>venir, ven</i> "
<i>ddoan/joan</i> = <i>ertu</i>	" <i>ir, achicarse</i> "
<i>tokos</i> = <i>erditze,</i>	" <i>parto</i> "
<i>tikto(g)</i> = <i>erditu</i>	" <i>parir</i> "
<i>útero</i> = <i>errai</i>	
<i>torri, etorri</i> = <i>urreratu</i>	" <i>venir, acercarse</i> "
<i>xoan, joan</i> = <i>ire(l), ir</i>	
<i>tugrano(g)</i> = <i>ardietsi</i>	" <i>conseguir</i> "

<i>iduki</i> = <i>ireki</i>	" <i>abrir</i> "
<i>ützü</i> = <i>ertsı</i>	" <i>cegar, cerrar</i> "
<i>telezao(g)</i> = <i>erne, urten</i>	" <i>brotar</i> "
<i>tusci(l)</i> = <i>rassenae(L)</i>	" <i>etruscos</i> "
<i>ut(l)</i> = <i>-arren, para (final)</i>	
<i>utul, tostado</i> = <i>erre, urere(l)</i>	
<i>torreo(l) tufo(g)</i> = <i>erre</i>	" <i>tostar</i> "
<i>dungulu</i> = <i>artai</i>	" <i>farineita</i> "
<i>thols</i> = <i>ardiente</i>	
<i>tolerar</i> = <i>eroan</i>	" <i>soportar</i> "l
<i>damu</i> = <i>arrepentimiento</i>	
<i>dolutu, dolerse</i> = <i>arrepentirse</i>	
<i>udda, uida</i> = <i>ur, rore</i>	" <i>agua, rocío</i> "
<i>etorri</i> = <i>urbildu</i>	" <i>venir, acercarse</i> "
<i>duce, domuduku(s)</i> = <i>errege, rege</i>	
<i>dedo</i> = <i>eri</i>	
<i>tutare, dedal</i> = <i>eriko</i>	
<i>ote, toxo(ga)</i> = <i>árgoma</i>	
<i>idar</i> = <i>arveja</i>	
<i>tori, tomar</i> = <i>artu</i>	" <i>tomar, recibir</i> "
<i>turgeo(l), sortu</i> = <i>erne</i>	
<i>ostu</i> = <i>robar</i>	
<i>sustrai</i> = <i>erro, ráiz</i>	
<i>oso</i> = <i>artza</i>	
<i>Utu = Ilu</i>	
<i>Subilaro</i> = <i>Olentzaro</i>	
<i>iduzki, sol</i> = <i>elios(g)</i>	
<i>zohargi</i> = <i>luz del cielo</i>	
<i>zogi</i> = <i>listo</i>	
<i>docto</i> = <i>logios(g)</i>	
<i>idittu</i> = <i>ilussio(l)</i>	" <i>ilusión, fantasma</i> "
<i>tinieblas</i> = <i>ilunpe</i>	
<i>total</i> = <i>alen</i>	" <i>al máximo</i> "
<i>otoi, tototoi(g)</i> = <i>hel</i>	" <i>¡por favor!</i> "

<i>ota</i> = <i>altu(l)</i> , alto	
<i>itu, ito</i> = <i>elburu</i>	
<i>tollere(l)</i> = <i>levare(l)</i> , elevar	
<i>torá/hebr</i> , <i>jure(l)</i> = <i>lege(l)</i>	"derecho, ley"
<i>toma(g)</i> = <i>alma</i>	
<i>tulubio, duat(e)</i> = <i>leze</i>	"abismo"
<i>edur</i> = <i>elur</i>	"nieve"
<i>ttukun/ txukun</i> = <i>limpio</i>	
<i>hodei</i> = <i>laino</i>	"nube"
<i>trono</i> = <i>aulki</i>	
<i>otian</i> = <i>alajaina</i>	"ojalá"
<i>tore(g)</i> = <i>olim(l)</i>	"antiguamente"
<i>tempore (l), tiempo</i> = <i>aldi</i>	
<i>totil</i> = <i>lirain</i>	"bella"
<i>dotore</i> = <i>elegante</i>	
<i>toki, topos(g)</i> = <i>lugar</i>	
<i>terra(l), tierra</i> = <i>lur</i>	
<i>odor(l)</i> = <i>olor</i>	
<i>idioma</i> = <i>ele, lengua</i>	
<i>otamen</i> = <i>eliku</i>	
<i>otron, trapeza(g)</i> = <i>alimentación</i>	
<i>to, tori, tomar</i> = <i>legere(l)</i>	
<i>autu</i> = <i>ele</i>	"conversación"
<i>hautu</i> = <i>elegir</i>	
<i>tatan</i> = <i>laztan</i>	"pequeño querido"
<i>tosta</i> = <i>ludu(l)</i>	"juego"
<i>autu</i> = <i>ele</i>	"conversación"
<i>idun</i> = <i>lepo</i>	"cuello"
<i>tutu</i> = <i>alu</i>	"vagina"
<i>dolu</i> = <i>luto</i>	
<i>tortura</i> = <i>ala</i>	"tormento"
<i>tuer(f)</i> = <i>il</i>	
<i>tullir</i> = <i>lisiar</i>	
<i>atar</i> = <i>lotu</i>	
<i>adove</i> = <i>ladrillo</i>	

9.3.1. RA ereduko sininimoak

Ra ereduak Egiptoko jainko magia dakar beragazko sinonimoetan. Ra eredua (*h)irugarrena* dugu jainko ereduetan. Ba diteke euskalkiren batek jara gehiago egitea Raren ereduari Uturenari baino. Utu doia da, *Ra artestua*. Utu milako urte adintsuagoa, *Ra baino*, Utu totala, *Ra orokorra*.

<i>Ra = An</i>	
<i>Urzia, Ouranos(g)</i> = <i>An(sum)</i>	"cielo"
<i>Oronzazro</i> = <i>Anonzaro</i>	"Navidad, solsticio de invierno"
<i>ore</i> = <i>aintz</i>	"honra, gloria"
<i>aro</i> = <i>une, momento</i>	
<i>arche(g)</i> = <i>antxina, antiguamente</i>	
<i>arjaios(g)</i> = <i>anciano</i>	
<i>arcano</i> = <i>enigma</i>	
<i>arritu</i> = <i>maravillarse</i>	
<i>arren</i> = <i>mesedes</i>	"por favor"
<i>ra 'mu(e)</i> = <i>amor, amorio, maitasun</i>	
<i>rema(g)</i> = <i>mandatu, mandato</i>	
<i>arau, orden, regla</i> = <i>me(s), norma</i>	
<i>regere(l), regir</i> = <i>mandar</i>	
<i>régimen</i> = <i>mende</i>	
<i>argi</i> = <i>net(cat)</i>	
<i>arginu</i> = <i>manifestar</i>	
<i>urdin</i> = <i>anil, añil</i>	
<i>on</i> = <i>amarillo</i>	
<i>arrasti</i> = <i>aino</i>	"tarde, puesta del sol"
<i>arrats</i> = <i>noche</i>	
<i>rorare(l)</i> = <i>inotsi</i>	"caer rocío"
<i>iruntz, rore(l), rocío</i> = <i>inontz</i>	
<i>reo(g)</i> = <i>manar</i>	
<i>ruo(l)</i> = <i>amildu</i>	"caer, precipitarse"
<i>oros(g)</i> = <i>mendi, monte</i>	

oroi = memini(l) "acordarse"
 orro = marru "clamor, grito".
 aurre = ante
 urte = annu(l), año
 irudi = imakhu(e), imagine(l), imagen
 aro = anullu(l), anillo
 irrika = antsi "ánsia"
 irrikatu = naitu "desear"
 arren = mesedez "por favor"
 erran, narro(l) = inon "decir"
 morte(l), muerte = erio
 zar = anciano
 rabi = maisu, maestro
 oráculo = nabish)
 erudito = emqy "sabio"
 refrán = máxima
 arte = antze
 raka(aram), ergel = memo
 maltzur = erne "sagaz"
 rorro, haur = niño (1)
 erren = nuera
 arima = anima "alma"
 arraza, raza = naza
 erri/herri = nación
 rege(l), rey = melk/hebr)
 arro, arrogante = antuzte
 erkatu = merkatu "comparar, comprar"
 arik = andik "de allí"
 ar = mas(l), macho
 repo(g) = amainar
 eran = matar
 argi = sentsu "sentido"
 harro = antu "orgulloso"
 errekeitu = anoi "alimento"
 arno = ano "vino"

ración = ano
 orange = naranja
 arto = maiz, millo(gal)
 arbi = nabo
 artxo = aña, agnu "cordero"
 racimo = anko, mordo
 arabia = endrino
 are, arado = nabas
 rastra = narra
 raya = marra

Ra = Utu

Urzi, Ortzi = Thor, Addu, Hedoi "trueno, rayo"
 Oronzaro = Subilaro
 iruzki = iduzki "sol"
 Irkingu(s), erkingu, oriente = sortalde
 oriri(l), urten = sortu, surgerel), surgir
 arintu = tollere(l) "elevar"
 orrobia = oxeski, ospel "occidente"
 robar = ostu
 orue = solar
 arranbel, a rku, arcoiris = toson(g), zubi
 arritu = zurtu "maravillar"
 oroi = otu "recordar, venir a la mente"
 rogar, rezar = otoi, otoiztu
 artez, recte(l) = zuzen "rectamente"
 sutil = argi
 erudito = docto
 refrán = atsotitz
 regulul(l) = tyrannos(g) "tirano"
 irelu = idittu, demonio
 oro = totu(l), todo
 argi = toros(g), sohargi "claro, luz celeste"
 uro = uddu.ha(s), idi, toro
 orro, rugitu(l), ruido = durrunda, ots, dunbots,

erregu, rezo, oracione(l) = otoitz
 oroi = otu "recordar, venir a las mientes"
 arren = otian, utinam(l) "por favor"
 errekeitu = oturuntza "alimento"
 erregali = doai "regalo"
 urruxa = uxore(l) "hembra, mujer"
 aur, rorro = ttotto "niño"
 ar, artu = to, tomar
 arean = toi(g) "verdaderamente"
 aro = tempero
 erra = otin, udigo, odiu(l), odio
 ur = udda, udor(g) "agua"
 rivu(l), río = udol
 urolde, riada = torrente
 urdin = dundu, "azul, azur"
 urtu = teko(g) "derretir"
 urgune = uturri "manantial, fuente"
 uarka, arcaduz = udi, odi
 arri = china, chinarro
 argi = txinar, txinpart, chispa "luz, chispa"
 erne = turgeo "brotar"
 eroiki = uduki/eduki, tener
 ireki = iduki "abrir"
 erditu = tikto(g) "parir"
 artetzi = uduki "tener, obtener"
 urten = itoitu, atera "salir"
 erran, narro = dico(l), decir
 arranbel = adar "arco"
 arretxe, arce, arjaion(g) = turre(l), torre, dorre
 oro = dusti "todo"
 aro = doru "haro, anillo"
 erdu = torri, etorri, ator "venir, ven"
 artu = to, tori, toma
 aratz = eder
 erre = utul, tostado

erratu, errar = tronpatu
 urriki, arrepentirse = dolatu, dolerse
 arrenkura = tuku "cuidado, recelo"
 erre, arder = turrar, tostar
 eran = tuer(f) "matar"
 errei = surco
 iraun = durar
 ützü = ertzi "cerrar, cegar"
 eroan = atorau "llevar, reconducir"
 eri = dedo
 eriko = tutare, dedal
 argoma = ote
 rogu = sute "pira, hoguera"

Ra = Ilu
 Oronzaro = Olentzero, Lotazil "Navidad, Diciembre"
 argi = luz
 argitsu, rutilante = luminoso
 aratz, raso = limpio
 ortzi = laino
 ore = loria "honor, gloria"
 erraldoi = alyn(ut), alaen "gigante, líder"
 arritu = liluratu "maravillarse"
 irudimen = lilura, ilusión
 orrabia = laiotz "occidente, humbría"
 uren = lenen "primero, principal"
 aurora, argintxio = alba
 aro, aura = (h)alo
 arnase, ruah(h) = alieno
 arima = alma
 aryeh(h) = león
 arin = leve
 arrai = alai, alegre
 raudio, rápido = ligero
 ur = líquido

erreka, rio = *latz*
 arte = *ilicina(l)* "encina"
 ereinotz = *laurel*
 arau, regla = *lege, ley*
 arren = *alajainko* "por favor, ojalá"
 regir = *liderar*
 erudito = *ilustrado,*
 argi = *listo*
 refrán = *logion(g)*
 raka(aram), ergel = *lerdo, lelo*
 arbuio = *ultraje*
 irakurri = *legere(l), leer*
 erri = *laos(g)* "pueblo"
 egregi, erigere(l) = *levantantar*
 árido = *lehor*
 artetsi = *lograr*
 arean = *alegia* "ciertamente"
 urrun = *lekutu* "lejos"
 aro = *aldi* "tiempo"
 erra, errieta = *lid, litigio, liskar*
 arte = *lazo* "trampa"
 erain = *il/hil* "matar, morir"
 erru = *labe(l)* "culpa, mancha"
 eroan = *llevar*
 hartu = *legere(l)* "tomar"
 arrivar, iritxi = *eldu/heldu* "llegar"
 errei = *ildo* "surco"
 are = *laia, laya*
 ralea = *laya* "especie"
 arri = *lapide(l)* "piedra"

9.4.1. ILU ereduko sininimoak

Ilu leinua semitarra da eta jainkozkoetan laugarrena euskal alorrean, edo, eritzia eritzi, lenena. Gutxien hazitakoa, hala jakinduriaren alderdi berriak eskeintzen dituena.

Sinonimoek alderdiok aztertzen lagundukodigute. Antza denez, Sortzaldeko euskalkiak landuagoak dituzte *Iluren* ereduak, Sartzaldekoak baino.

Ilu = An
 Olentzaro = Onenzaro "Navidad"
 len = *unu/ an* "primero, el uno"
 lehen = *antxina/ antea* "antes, primeramente"
 Luna, Ilargi = *Nana(sum)*
 lur = mundo
 leena = *nagusi* "principal, superior"
 alba = *ainu* "aurora"
 ilungi = nube
 albiste = *mezu, mensaje*
 lama = *melamimu(s)*
 laido = *ainen* "maldición"
 laino = *ainubi/ nube*
 iluntze = *inular* "anochecer"
 leinu = *nare* "estirpe"
 linea = *modelo*
 límite = *margen, muga*
 leku, lo cu(l), lugar = *une*
 illic(l) = *an*
 lege, ley = *nomu(g), neurri*
 al, ahal = *indar* "poder/fuerza"
 larri = *andi/ handi* "grande"
 loria = *aintza* "gloria"
 lirain = *maja*
 liluratu = *maravillarse*
 lera = *ansi/ ansia*
 aleng itu, ahuldu = *nekatu* "fatigarse"
 ala = *min* "dolor"
 e le, lenguaje = *mintzaira*
 lengua = *mün*
 laleo(g) = *inon* "decir"
 logios(g) = *emqy* "sabio"

- alatu* = *nekatu* "atormentar"
bil = *necare, matar, morir,*
alguien = *inor*
lodi = *mardul(1)*
eliku = *medida*
ibili = *andar*
lortu = *antxitu* "conseguir"
leche = *ñene*
lolo = *momo* "dormir, sueño"
lelo = *memo*
loi = *nato, manchado*
alma = *anima*
elur = *nieve*
elai = *enada, ainara* "golondrina"
navaja = *laban*

Ilu = Otu

- Lotazil* = *Subilaro* = "Diciembre, solsticio invernal"
elios(g) = *iduzki, sol*
loria, lohor = *doxa(g)*
lama = *distira, destelo*
lume(gal), lumbre = *su* "fuego"
lignu(l), leño = *zur*
luz = *zohargi* "luz del cielo"
listo = *zogi*
logios(g) = *docto*
lelo = *tonton, tuntun*
loco = *zoro*
alegia, logión = *atsotiz* "refrán"
libre = *soltbü, suelto*
inflamar = *otul*
ilinti = *tizón, tea*
ilunbe = *tenebrae(l), tinieblas*
ilingi = *trueno*
aly(u), alain = *duin* "digno"

- alen* = *total* "al máximo"
alajainko! = *otian!* "¡ojala!"
alemen = *otoi* "súplica/ oración"
oldoztu = *otu* "pensar, ocurrir a la mente"
el! = *otoi!* "¡por favor!"
(h)ileta = *osteal* "entierro"
lortu, lograr = *uduzki*
eku, locu(l), lugar = *toki, topos(G)*
lur = *tormu, terrón, taerra(L)*
lan = *trabajo*
elur = *edur* "nieve"
luto = *dolu*
alimo = *adore* "ánimo"
alu = *tutu* "vagina"
alamen = *dolamen* " pena, pésame"
kadura, alimentación = *oturuntza*
olor = *odor(l)*
lagar = *tolare, dolare*
evare(l), levantar = *tollere*
aldarrikatu = *otsegin* "gritar"
ebali = *atorau* "atraer"
aga, larga, linquere(l) = *dejar*
lotu = *atar*
lema = *timón*
eli = *ato* "rebaño"
lobo = *otso, chobu(ast)*
lagarto = *sugelindara*
lehor = *tejavana*
- Ilu = Ra*
elios(g) = *Horus(e), iruzki*
alyn(u), alain = *éroe*
loco = *ero*
ultraje = *arbuio*
luna = *iretargi*

alba = aurora
ellu(babil), *luz* = argi
listo = erne
logios(g) = erudito
logion(g) = refrán
aliento = armasa
lirain, limpio = aratz
lilura = arridura "maravilla"
lilura = irudipen "fantasía"
leinburu = radius(l), rayo
ilbungi = urtzi "trueno"
lluvia = uri/euri
uli/ili = uri/iri "ciudad"
él = er, ar, ura
ellos = eurak
illic(l), *allí* = ara
lelo = eresi "estribillo, canción"
levare/ llevar = eroan
lege, ley = arau
laetus(l), *alegre* = arrai
laos(g) = erri/herri "pueblo"
llama = rogu(l)
lotsa = rubor
lite(l), lid = erra "guerra"
aldi = aro "tiempo"
iluntze = arratz "la tarde"
alor = arlo "parcela, tajo"
du, labrar = areatu
lapide = arri/harri
labar = arralde "precipicio, roca"
longe(l), lejos = urrun
lekutu, alejarse = urrundu
albaina = artze "bieldo"
alacena = arasa, artesa
altxona = artzain "pastor"

ilarraindu = arrotu "engreírse"
bulatu = eraso "atacar"
ilki = urten "salir"
eldu = erdu "llegar"
lortu = erdietsi "conseguir"
itzalgarri = harrigarri "tremens/fascinans"
lazeriatu = urratu "lacerar, arañar"
il = eran "morir, matar"
liebre = erbi
león, labi = aryeh(h)

9.5.2. KA ereduko sininimoak

Ardurazkoa da lehenago jainko ereduez esaten ziren eduki-nak giza ereduez nola moldatu zituzten jakitea. Hortik jaso genezake, agian, jainkoen begiramenez ala, kosmo jakinduriaz gain, giza jakinduria ere finkatzearen eta sagaratzearen berritu zuten halatan hizkuntza.

An = *Ka*
An(s) = caelu(l) "cielo"
Navidad, Nochebuena = Eguberri, Gabón
momento = kairos(g), gune
mando = cosmos(g)
mendi, monte = colle(l), collado
antro = koba, cueva
nemeqy(h) = gnosis(g)
melammu(s), aintza = gloria, kabot(h)
antzi, ansiar = gura, guerer
antsina, ancien(f) = geron(g) "anciano"
mujer = gune(g)
ama, madre = genitrice(l)
niño, ume = kuros(g)
aien = kexu, queja
nacer = kheper(e)
mancevo, mutil = gazte, garçon(f)

eska, muchacha = koré(g)
 naza = casta
 modelo, mota = clase
 antz, imagen = ikono(g)
 antzeiko = como
 anima = gogo “alma, espíritu”
 animar = akulatu
 antzeman = calcular
 negar = ukatu
 nox(l), noche = gaur
 mane = goiz “por la mañana”
 amanecer = goiza “alba”
 margo = color
 anago(g) = igon “subir”
 nabusi = cappo(it), cabeza “superior”
 man(al) = gixnumunab(s), giza, gizon “hombre”
 masía(cat), morada = oikia, oikou(g), egoitz, casa
 meno(g), maneo(l) = oiokeo(g), okitu, egon, geldi, quedarse
 andi, mando, magnu(l) = grande
 melk(h) = kim(ing) “rey”
 mansión = oikia, oikou(g), casa
 mare(l), mar = océano
 men, mando = aginte “poder”
 mintso = glota(g) “habla”
 nabi(s) = igarle “profeta”
 nuntiare(l) = kerutto(g) “anunciar”
 memini(l) = akordatu, acordarse
 man = consentimiento
 man(al) = giza, gizon
 nor = guis, qui(l) “alguine”
 manu, manatu, mandar = agindu, koiraneo(g)
 maña = capacidad
 norma = kanon(g), canon
 medida = kana(g), cana
 máxime = gehien

máximo = guen, guren
 maina = cuidado personal
 onua = consejo
 amor = caridad
 nai, amar, maite = gura, guerer,
 amorru = gorroto “odio”
 amartia(g) = ogen “pecado”
 negar = ukatu
 malvado = gaizto
 antzi = sotin, suspiro
 me, mi = ego, yo
 non, no = ka, quia,
 anoi, anho, manjar = comida
 manducar, manger(f) = comer
 mover = igi, kineo(g)
 famine(l), hambre = gose
 aine, ainu, annicullu(l) = agnu(l), cordero
 auntz = cabra
 mamin = carne
 miel = kerion(g)
 mierda = caca
 maluta = copo
 música = canto
 nabla, navalla(gal) = cuchillo, ganibeta
 amaitu = garatu, “acabar”
 matar = kaino(g)
 muerte = ker(g)
 malo = kakos(g)

Utu = Ka

Utu(s), iduzki = eki, eguzki
 trofe(g) = ekain “revolución del solsticio”
 ota = ginga, Qingu(a) “altura, cenit”
 tuere(l) = cuidar, gorde
 oxeski, ospel = occidental “umbria”

sombra = gerexa
 sortu = gennaō(g), egin, crear "engendrar, hacer"
 día = egun
 adar = cuerno
 turrusta, torrente = cascada
 eder = kalos(g) "hermoso"
 doxa = kudos(g), gloria
 domu = oikou, oikia(g), casa, house(ing)
 domuduku(s) = oikuo(g)
 domine(l) = ugazaba, kyriou(g),
 domina,(l), dona(it) = ugazama, gune(g)
 domine(l) = kyrios(g) "señor"
 dominio = cratos(g)
 ttukur = garbi "limpio"
 duin, dunatos(g) = capaz
 tino = cordura
 tontor = cumbre
 tempestad = ekatx/ekaitz
 duzti = guzti "todo"
 ide, idem = aequale(l), igual
 iduzki, dusmai(g) = occare(l), occidente, ocaso
 adar = cornu(l), cuerno
 turru, tutur, txoto = capela, capucha, copete
 tupiki = cobre
 iduki = guardar, "tener un secreto...."
 tutu(l) = kutun, "guardado, querido"
 udug(s) = guardián
 juicio = causa
 idun = collu(l), cuello
 iduneko = gutun "collar-amuleto"
 josi = coser
 otu = ocurrir
 donu(l) = gratia(l), gracia
 txulufrina = clavel
 eder = kalos(g)

edu = canon
 ut(l) = como
 terra = ki(s), geos(g)
 zur = egur "leña"
 udda, udor(g) = acqua(l), agua
 odi = cauce
 odos(g) = camino
 itute, ituin, itosura = gotera, agua de lluvia
 tulubio, tormenta = ekaitz
 soina, soma(g) = corpus(l), gorpets, cuerpo
 oitura, uso = ekandu, costumbre
 atotzi = acoger
 don, donu = gracia
 done = agios(g) "santo"
 oiu, aturuxo(ga) = grito
 udigo, odio = gorroto
 toin, otaza = ogi "pan"
 adun, trigo = gari "trigo nuevo, trigo"
 otamen = comida
 tupin = caldero "marmita"
 adoba = condimento
 uduku = capere "coger, tener"
 deitu, deadar = clamare(l), gritar
 dulabre = kementsu "esforzado"
 tuntur = konkor "jiba"
 topolo, tumidu(l) = gizen, gordo
 tuka = golpe
 tolle(l) = kendu "quita"
 tanke, tankar = cubo
 tupiki = cobre
 usula = cántaro
 tanta = guta(l),gota
 tutu, zulo = culo
 suge = culebra
 so = ikusi "ver"

sordo = gor
 t oreo(g), oturar = agujerear
 discere(l) = ikasi "aprender"
 tumbarse = acostarse
 damu = garbai "arrepentimiento"
 o tin, odio = gorroto
 odeuo(g) = caminar
 edin = coger
 toreo(g) = agujerear

Ra = Ka

argi = claro
 arpegi = kara(g), cara
 rubu(l), rojo = gorri, colorado
 irusta, rore(l), rocío = garo
 erraldoi = gigante
 orro, ruido, irrintzi = clamor, grito
 irelu = genio
 eroo(g) = gura, querer
 aur, rorro = kuros(g) "niño"
 origen = genea(g)
 irudi = ikono(g) "imagen"
 rege(l), rey = caesar, kzar, quin, kin, kimma(a)
 arje = cappo(it), caudillo
 ortau = captar
 oroi = gogoratu "recordar"
 oráculo = igarle
 régimen = gobierno
 ordenar = kosmeo(g)
 orden = kerygma(g)
 arenga = ogar
 razón = causa
 aratz = kosmou(g), garbi "limpio"
 eresi = canto, kanta,
 arri = canto

roca, arkaitz = gerenda
 ergel = cateto
 arrano = aquila(l), áquila
 arratz = gaba, gau
 rota(l), rueda = gurpil
 orga = gurdí, carro
 Arrobia = Occidente
 eran = occidere(l) "matar"
 erru = culpa
 erori = caer
 eroan = aguantar
 erra = gar "llama"
 erre, urere(l) = quemar,
 rito = oikune
 regar = ugalau
 erreka = cauce
 armindu = karmaindu "airarse, agriarse"
 arotz = carpintero
 arcilla = keramos(g)
 are = golde
 ordeu(l) = gari "trigo"
 órreo = garaixe
 arres, res = ganado
 ari = carnero
 artxo = agnu(l), cordero
 robar = klepto(g)
 rabo = cola
 aragi = okela "carne"
 retama = gisatza

Ilu = Ka

elios(g) = eguzki
 limpio/a = kosmou(g), txukun
 luz = claridad
 ilunpe = gerizpe "sombra"

<i>listo</i> = capaz
<i>logion(g)</i> = conseja
<i>lur</i> = geos(g)
<i>bur</i> = gertu “cerca”
<i>lehen</i> = guena,
<i>luna</i> = igetargi,
<i>alba</i> = goize
<i>loria</i> = gloria
<i>alabar</i> = goretsi
<i>elogiar</i> = goraldu
<i>elegir</i> = aukeratu
<i>lección</i> = ikaskizun
<i>lortu, lograr, alcanzar</i> = kureo(g)
<i>aldarrika</i> = gritar
<i>leial</i> = kirmen “fiel”
<i>lege</i> = kanon(g), canon
<i>laztan</i> = kutun “querido/a”
<i>llama</i> = gar
<i>alamen, lamento</i> = queja, kexu
<i>alba</i> = goiza
<i>eliza</i> = ekklesia(g), iglesia
<i>landu</i> = cultivar
<i>lamentar</i> = kexa, quejarse
<i>algodón</i> = coats(cat), coton(ing)
<i>lacte(l), leche</i> = galactou(g)
<i>alimentarse</i> = comer
<i>labaina</i> = cuchillo
<i>leño</i> = egur
<i>lixiba</i> = colada
<i>lazada</i> = gibili, gibil(a)

9.6.2. BA ereduko sininimoak

Ohargarria izango da *Ba* eredua jainko ereduei men egiten datorren jakitea, haien absolutoa norbere laburduratik bezizten edo izadi eta gizarte jakindurian sakontzen.

<i>An = Ba</i>	
<i>Inana</i> = Venus	“estrella de la mañana”
<i>nittere(l)</i> = brillar	
<i>maravilloso</i> = fascinante	
<i>Am-duat</i> = Hubur(s), iburni, Avernu(l)	
<i>unu(l), uno</i> = bat	
<i>on</i> = bonu(l), bueno,	
<i>onetzi</i> = bendecir	
<i>unki, onki</i> = beneficio	
<i>morada</i> = bit(s), bet(u), baita	
<i>man(al)</i> = fos(g), homine(l), hombre	
<i>man</i> = botere, poder	
<i>anaie</i> = frater(l), hermano	
<i>nerabe</i> = bois(ing)	
<i>ancien, anciano/a</i> = veillard(f), viejo/a	
<i>amaxe, amona</i> = abuela	
<i>aner</i> = varón	
<i>emakume</i> = femina(l), hembra, woman(ing)	
<i>amaxe, amona</i> = abuela	
<i>ño, nini, niño/a</i> = ben(aram), pequeño	
<i>nabi, maite, amo</i> = vollo(l), fileo(g)	
<i>nahia</i> = voluntad	
<i>anima</i> = psije, pneuma(g)	
<i>en, ni, mi</i> = ba, bata	
<i>no, un, uno, unir</i> = bat, batu	
<i>monos(g), monarca</i> = bakar, bakaldun	
<i>ongo</i> = bake, pace(l), paz	
<i>ononeo, novu(l), nuevo</i> = barri, berri	
<i>ainen</i> = birao, blasfemia	
<i>amartia(g)</i> = bekatu, pecado	
<i>anar(h)</i> = apal, humilde	
<i>anzi</i> = facultad	
<i>ondo, ongi</i> = bapo, bon, bene(l), bien	
<i>meditar</i> = barrundatu	
<i>nabi(h)</i> = profeta	

antza = parecer
antsi, ansia = pasión
nan.tag(s), nato, mancha = peca, falta
amartia(g) = pecado
negar = plantu(l) "llanto"
min = pena
antzeko = bardin/ berdin, parecido
no/ño = pottua "tú, mujer"
mu, musu = beso
indar = virtus(l), fuerza
negar = plantu(l) "llanto"
mun, mosu/musu = apa, pota, beso
Nebiru(s) embiron(f) = barano, biran
nación = aberri, populu(l), pueblo
norte = ipar, borea
ovu, nuevo = barri/ berri
non = ubi(l)
inguru = bira "rededor"
mortu = páramo
naba, nava = ballara, valle
antolatu = parare(l) "preparar"
ánade, ansar = pato
nave, untzi = batou(f), barco
an/ban = ibi "allí"
antoxina, ontzi = baso
anoi, annonal() = bazka, pascual(l), pasto, víveres
nasaizia = abundancia
infra = behan, abajo
metu(l), miedo = beldur/bildur, pavor,
min = pena
amartia(g) = pecado
nagi = perezoso
mingatu = falar(gal), hablar
maña = habilidad
materia = pus

memo = bobo
oin = pede(l), pie
mutur/mustur = fauce(l), hocico
ñabar = falso
anoche = barda, bart
nabari, manifiesto = visible
oinarri = base
andar, ambulare = ibili
antu, anchor = puztu
nabaski = behar bada, "posiblemente"
aine, ainu, añal = bildots "cordero"
onagro = burro
ano = vino
madari = peral
anoi, annon = pan, víveres, pitanza
imi, imini = faneraga
maíz = borona, broa(gal)
muro = pared

Utu = Ba
Addu(a), Adu = Fatu(l), Haddu, Hado
Adad = Fata, Hadad, Hada
Adar = padar, patre(l), padre
uturri, surce(f) = fuente
eder = formosu(l), hermoso, bello
zubi = puente (1)
uda = ver(l), verano
sur, su = fos(g),
zurtu = fascinado
otoi = plegaria
toi(g) = vere, verdaderamente
doi, zintzo = fiel "justo, fiel"
dohatsu = feliz
dedu, decoro = honor, honra,
sute = focu(l), fuego

temenon(s), templo = fanu(l), basílica
zuri = blaco
zori = fado, hado
zorion = felicidad
adore = valor
atton = abulu(l), abuelo
atta, aita = papá, padre
atso = vieja
ato = hermano
ttotto = puer(l) "niño"
eder = fermoso, bello, pulchru(l)
topos(g) = forma
tête(f), testa(it) = buru "cabeza"
adintu = apropos "a propósito"
ide, idem(l) = bardin, berdin
tob(h) = bonu(l), bueno
tarde = berandu, belu
otu = bururatu "ocurrirsele"
auditu(l), oído = belarri
doreo(g) = ofrecer
zohar = brillante
ttoin = fino, pan fino
its = pálido
titilare(l), ditzira = brillar, brillo
otoi = petere(l), pedir
tutu(l) = babestu, protegido
educar = beza, avezar, hezi
domu(l) = baita, palacio "casa, palacio"
templu = fanu(l),
doreo(g) = opa, ofrecer
dona, ostia = ofrenda
ospe = fama
ots = pasión
otz = frío
turri(l), torre = baluarte, bastión

tio(g) = venerar
tto, tío, tú = hi
ide, idem(l) = berdin "igual"
duin, digno = beredin "condigno"
duo(l), dos = bi
utique(l) = bai "sí"
uti(l) = bezala "como"
uda, udon(g) = pluvia(l) "lluvia"
edan = bibere(l), beber
odi, odos(g) = bide, vía "curso de río, camino"
odaios(g) = bidez "de camino"
tacha = peka, peca, pecado, falta
dolutu, damutu = penitere(l) "arrepentirse"
donare = barkatu, parcere(l)
done = beato "santo, beato"
juicio = epai
oturau = averiguar
tollo(l) = fero(l) "llevar"
zogi = prudente
ate = porta(l), puerta
tulunbio = precipicio
üdürü = parecer
üdürüpen = opinión
doneo(g) = bultzatu, pulsare(l) "impulsar"
domare(l) = beza, hezi, avezar
domai(g), timere(l) = bildur "temer, temor"
izutu = bildurtu "atemorizarse"
udjat(e) = begi "ojo"
udio = burato "agujero central del yugo"
udigo = bekain, begizko "ojeriza"
idioma = sala(gal)
tibia, ttirula = flauta
telum(l) = flecha
odoi, udoi, idoi = puteu(l), putzu "pozo"
edan = beber

usula = herrada
oste = poste, post(*l*)
toles = pliegue
dedo = behatz
tutu = potxor, vagina, vulva
tokos(g) = parto
tikto(g) = parir
dolor = pena, pesar
uddu.ha(s), idi = buey
toro, shor(h) = búfalo
deitu = vocare "llamar"
torri, etorri = venir
iduli, tornar = volver
toz = ven
so = ver
topa, ediren = hallar
itu, uduku, eduki = haber, *el(l)*, haber
otaza = opil, pane(*l*)
otzuerre = pan ácimo
otamen = bazkari "comida"
tunda = paliza
dantza, danza = baile, vals
ota, otika = percha
ut = para
otean = beraz, pues "con que"
idioma = berbeta
atondu = parare(*l*) "preparar"
tikto(g) = parir
idoki, ideki = apperire(*l*), abrir
damu = penitere(*l*) "arrepentirse"
ito, itto = afogarse(gal), ahogarse
idoro = bilatu, hallar
tornear = borobildu
ataúd = barka
uda = ver, verano

idibegi = vilano "flor del sol"
chirivía = bitxilore
ostro = follia(*l*), hoja
udare = pera
odi, odu(g) = bide, vereda "cauce, camino"
idi = bove(*l*), buey
uso, tórtola = pagauso, paloma
ttori, txori = pájaro, ave
idar = vesce(*f*) "guisante"
tonel = upa
doru = viga
torpe = vil
tonto = bobo

Ra = Ba

Ra = Parao(*h*) "Faraón"
Orus = bero "sol, calor"
aro, aura = halo
ortu = baratze "huerto"
arri = piedra
arrai = brillante
arritu = fascinar
ra-mu(e), eroŋyg = fileo(g) "amar"
erri = populu(*L*), pueblo
*rege(*l*), rey* = basileus(g)
erraldoi = paladín
real = verdadero
ruta = bide
ar, er(al), era(oc), ura = bera, berak
arean = vere(*l*), verdaderamente
aratz = puro
eregu = fereka "caricia"
arpegi, rostro = vultu(*l*)
errezu, rezó = plegaria
erregutu = precare(*l*) "rezar"

rogu(l) = pira
oración = preces
eirene(g) = bake, paz
orou(g) = borea “límite, norte”
aur, rorro = borro “niño/cría de oveja”
ar = varón
rodilla = belaun
arraka = balaunaldi “descendencia”
ereditu = parir
errai = ventre(*l*), vientre
erne = brotar
erro = pezón
ertain = bardingo
are, rabbos(g) = bara, vara
eragotsi = bedatu/ bedekatu, vetar
rama = abar, barda
refugio = abaro
arrotz = peregrino, forastero
orao(g) = ver
erdu = ven
urten = partir “salir”
renovar = barritzau, berritu
arraka = balaunaldi “generación”
arrasar = abarrakitu
erre = abrasar
arrepentirse = penitere(*l*)
ordaindu = bagatu, pagar
rapere(l), robar = ebatsi
raro = bitx
rabo = buztan
arrai = pozik
arrain = pisce(*l*), pez
artxo = bildots “cordero”
ardi = ove(*l*), oveja, brevis(*f*)
ración = porción

orri = follia(*l*), hoja
orlegi = verde
arno = vino
aran = valle
erreka = flumine(*l*)
erion = fluir
arkaitz, rupe(l) = peña
orma = pared
arbel = pizarra
urki = abedul
urretx = avellano
artz = bieldo

Ilu = Ba
lilura = fascinación
lili = flor
ele = berba, palabra
Logos(g) = Verbu(*l*)
oldoztu = pensar
alegia = fábula
aldi = época
alaen = valiente
alain = beredin “digno”
leen = premier(*f*), príncipe
illu(s) = brillante
lirain = bello
ille, él = bera
lez = bezala “tal como”
lain = beste “tanto”
ilimini = beti, betiren beti “siempre”
olim(l) = behinola “antiguamente”
lumbre = bugía, vela
alma = pneuma(*g*)
alaba, alabatxi = filia, filla, hija
lirain, lindo = bello

- laos(g) = populu(l), pueblo*
leun = beraa "suave"
alaitu, alegrarse = poztu
allí, illic(l) = ibi(l)
aldi = época
lotsa = verecundia(l), vergüenza
alu = potxor, vulva
lutu (l), lupetz, lokatz = barro, basa
lapurtu = ebatsi "robar"
lelo = bobo
lan = behar
ele = berba, palabra
elekatu, laleo(g) = falar, hablar
laister = berehala, behingoan
oilanda = polla
leizar = fresno
albaricoque = fresku, péxigo(gal)
likou(g), lobo = vulpe(l)
limaco = bare

9.7.2. SHE ereduko sininimoak

Eredu hauxe da *Jainko jakinduria* gizatuaren *seinu* argiena, beraz kulturen heldutasuna adierazten duena. Ez da *jainkoengandik* urrintzen, eurekaz ezkondu baino.

An = She

- An(s), empíreo = zelu, zeru, shamayim(h)*
nadir = zenit
Nana = Sin(a) "Luna"
nabi = sabio/a, jakintsu
on = saindu, sanctu(l), santo
antxina, ancien(f) = asaba "anepasado"
ense(l) = espata, espada
mansión, morada = etxe
antro = aspe, espelunca(l)
anexa, masía = etzelu, itxe, etxakona

- melammu(s) = splendore(l), esplendor*
antzi, ansia = espe
ánima, ánimo = espíritu, spiritu(l)
mirari, miraculu(l) = seinu, sema(g), signu(l), signo
mare(l), mar = itxaso, yam(h)
andi = eskerga "grande"
andre = txandra "señora, señora de casa"
ñeño, nino = txetxe, sein
menudo = ze,
nascere(l), nacer = xaio, jaio
nare, naza = estirpe, xende, gente
natio = jenderri "nación"
ancien(f) = asaba "antepasado"
anciano = zahar, senex(l)
nou(g) = sen, asmo "mente, juicio"
maritu(l), marido = senar
emazte, mujer = sponsa(l), esposa
nabusi, nagusi, mayor = xabe, jabe, chef, señor
andre = etxandra, chandra "señora"
muliere(l), mujer = sinixtu(a)
nupta(l) = axxatu(a), eskondu "casada"
emazte = sponsa(l), esposa
mutil = chaval, chico
neska = chica
ben(ara) = seme "hijo"
antz = semeios(g), semejante
antz = ats "olor"
nola = zelan "cómo"
nomine(l), nombre = izen
entzun = escuchar
manu(l), mano = esku "mano derecha"
nomos(g) = esku, eskubide "derecho"
anoi = esca(l) "comida"
manumittere(l) = askatu "libertar"
mailadi = escalera, annuere(l),

amoregin = *etsi*, ceder "conceder"
amoratu = satisfacer
amore egin = *etsi*, ceder
maitagarri = *txarmangarri*, charmant(f)
onetsi = aceptar
emari, emoi = eskeintz "ofrenda"
me(s) = *txeme, jeme* "medida"
nahiko = *assed(f), satis(l)*
noscere(l) = *ezagutu* "conocer"
en, ni = *xe, txe*
non(l), no = *ez*
antzi = *zizpuru* "suspiro"
nudu(l) = *as* "desnudo"
mene = estado
mana = aspecto
amai = *azken* "fin"
amainatu = *txarmatu*, seducir
amaino = *zalema*
muslo = *istar*
min = *samin* "dolor, nostalgia"
imolar = sacrificar
maindire = *izara, sabana*
mandio = *eskepe*
madrasa(árabe) = *eskola, schola(l)*
mercado = *zeia*
venire(l) = *xin, jin*
ñan, manducare, manger(f) = *xan, jan, jamar*
antu, ancho = *zabal*
ñaka = *exeri, sede(l), assie vous(f)*
multum(l), mucho = *asko*
nahiko = *aski* "suficiente"
mugarri = *zedarri* "límite"
eman = *eskeini*
manjar = *janari*
mandika = *estómago*

manta = sazón
nato = *sakolin* "mancha de nogalina"
nabas = *exa* "arado"
navaja = *aizto*
mucrone(l) = *ezpata* "espada"
manzana = *sagar*
onagro = *asto*

Utu = *She*
Utu, iduzki = *Shamash(a), Shapshu(u), Sipish(eblaíta)*
ota = *zenit, cima*
ützü = *cegar*
tremens = *itzal* "alucinanate"
domu = *etxe*
doña = *señá,*
done = *saindu, sanctu(l), santo*
tronu = *eskanu, escaño*
donu(l) = *esker* "gracia"
dona, ostia(l) = *eskeintz* "ofrenda"
ospatu = celebrar
aturuxo(gal) = *santzo* "grito de alegría"
templu(l) = *esagila, saharu, zikurat(s)*
temenos(g) = *Exarra(a)*
otu = *xabetu/jabetu, sapire(l), saber*
dotar = *jaraunsi*
otoi = *siskur(s), eskari* "petición"
otoitu = *eskatu* "pedir"
doi = *zehatz* "justo"
tutu = *securu(l), seguro, ziur, sir(f)*
útero = *seno*
doreo(g) = *eskeini* "ofrecer"
jure(l) = *eslubide* "derecho"
domu(l) = *etxe, chez(f)* "casa"
educación = *azaiera*
domar = *ezeri*

domine/a(l), don/a = xaon, jaun seña, señora, señor,
 dueño = xabe, jabe, chet(f), jefe
 uxore(l), izor = sponsa, esposa
 tía = izeko, izeba
 tuno = sagaz "pícaro"
 docto = sabio
 otore = eskantil "elegante"
 tolma(g) = espíritu
 tuo(g), iduzki = izkuta "ocultarse un astro, etc."
 otzi = sepultar
 ospel = sartalde "occidente"
 sombra = itzal
 duatt(e) = xeol(h) "limbo"
 tutu(l) = securu, sekretu(s)
 utul = zipildu "tostar, quemar"
 idun = sama "cuello"
 otaman = esca(l) "manjar"
 autu = esleitu, seligere(l) "elegir"
 odol = sanguine(l), sangre
 sortir(cat) = salir
 zunda, usain = ats "olor"
 itoitu, atera = sacar
 tot egin = sartu "meter"
 deutsi = jatxi "bajar"
 oturuntza = azkari "merienda"
 otordu = jatordu "hora de la comida"
 usu = azartu "atrevido, indómito"
 duccere(l) = xedattu "conducir"
 tipo = jas
 tuku = celo "recelo"
 topo = aceptación
 uduku = jabaritu, habere(l)
 ttottatu = exeri, assier(f), jesarri, sentarse
 atera = salir, jali
 tumbar = etzan

dicere(l) = esan
 idisko, toro, shor(h) = zekor, zezen
 suge = serpiente
 ternero = txahal
 aton(h) = asto "burro"
 tunbal = zinzarri, cencerro
 tuntur = jiba
 tuturro = cima
 tur = txapel "caperuza, boina"
 tutur = txano "caperote"
 tapia = chapín
 otarre = saran, cesto
 tupu = pizarra
 idioma = hizkuntza

Ra = She
 Ra = Sarru(a), Zar, zar
 orrobi = sartalde "occidente"
 raza = estirpe
 arbaso = asaba "antepasado"
 erudito = sabia/o, jakintsu
 regere(l), regir = jaurri
 eirene(g) = shalom(h) "paz"
 arjaion(g) = exarra(s) "palacio"
 erzi, ertzi = sekretu(s) "recluido"
 orizonte = sario, axaru(a)
 erre = txigortu, chamuscar
 arder = exetu, izeki
 erran = esan "decir"
 orar = eskatu
 orube = etxape, etxaleku
 ur, urbil = circa(l), cerca
 urrun = asago "lejos"
 redil = sarabe, sel
 rupe(l), roca = aitz

<i>arpe</i> = <i>aspe, aizpe</i>	"cueva"
<i>rogare(l)</i> = <i>eskatu</i>	
<i>arrigarri</i> = <i>itzel</i>	"tremens"
<i>i rrintzi</i> = <i>santzo</i>	"grito de júbilo"
<i>arima</i> = <i>espiritu,</i>	
<i>arnase</i> = <i>spiritu(l)</i>	"respiración"
<i>errain</i> = <i>seno, sinu(l)</i>	
<i>aur, rorro</i> = <i>sein</i>	
<i>aur, rorro</i> = <i>sein</i>	
<i>rapaz</i> = <i>zaparro, chicarrón</i>	
<i>arrotz</i> = <i>extraño</i>	
<i>arruga</i> = <i>zimur, tximur</i>	
<i>erantsi</i> = <i>jaraunsi</i>	"dotar, dar en herencia"
<i>artetsu</i> = <i>sagaz</i>	
<i>aire, aere(l)</i> = <i>aize</i>	
<i>argi</i> = <i>sentzu, seni(cat)</i>	"juicio"
<i>erein</i> = <i>sir-sir(s), serere(l)</i> , sembrar	
<i>rato</i> = <i>asti</i>	
<i>arin, rápido</i> = <i>azkar</i>	
<i>erne</i> = <i>ziritu</i>	"germinar"
<i>are, arado</i> = <i>exa</i>	
<i>rastra</i> = <i>sarde</i>	
<i>rastro</i> = <i>aztarren</i>	
<i>raya</i> = <i>xede</i>	
<i>aro</i> = <i>txirrindola</i>	
<i>ardatz</i> = <i>axe(l), exe(gal)</i> , eje	
<i>artesa</i> = <i>aspil</i>	
<i>erra, rencor</i> = <i>aserre</i>	
<i>rebeco</i> = <i>sarrio</i>	
<i>ratón</i> = <i>sagu</i>	
<i>rana</i> = <i>sakel</i>	
<i>arbola, árbol, arbore(l)</i> , = <i>atze</i>	
<i>rama</i> = <i>estaca</i>	
<i>arbel</i> = <i>pizarra</i>	
<i>arra</i> = <i>txeme, jeme</i>	

<i>arma</i> = <i>izkilu</i>	
<i>Ilu</i> = <i>She</i>	
<i>Ilargi, Luna</i> = <i>Sin (a)</i>	
<i>leví(h)</i> = <i>sabio(a, jakintsu</i>	
<i>ilimini(u)</i> = <i>semper(l), siempre</i>	
<i>elish(a)</i> = <i>zeli, cielo</i>	
<i>alma</i> = <i>espiritu</i>	
<i>álico</i> = <i>spiritu(l)</i>	
<i>aliento</i> = <i>asa</i>	
<i>leku, locu(l), lugar</i> = <i>sitio</i>	
<i>legor, lehior</i> = <i>sekou(g), eskepe</i>	"cuadra, cobertizo"
<i>alimentar</i> = <i>jeinhatu, saginhare(l), sainar</i>	
<i>laudare(l)</i> = <i>txalotu</i>	
<i>laga</i> = <i>ceder,</i>	
<i>lotu</i> = <i>estu, ixtu</i>	
<i>liberar, librar</i> = <i>askatu</i>	
<i>eligere(l)</i> = <i>sglth(u), esleitu, seligere(l), seleccionar</i>	
<i>lilura</i> = <i>txarma</i>	"seducción, encanto"
<i>lirain</i> = <i>txarmangarri, charmant(f)</i>	
<i>leinu, linea</i> = <i>estirpe</i>	
<i>ale</i> = <i>azi, simiente</i>	
<i>límite</i> = <i>hesi, zedarri</i>	
<i>elorri</i> = <i>espino</i>	
<i>libore(l)</i> = <i>zauri</i>	
<i>laban</i> = <i>aizto</i>	"cuchillo"
<i>alacena</i> = <i>aspira, aspila</i>	
<i>lacte(l), leche</i> = <i>esne</i>	
<i>l aqueu(l), lazo</i> = <i>sare</i>	
<i>levantar</i> = <i>jaso</i>	"levantar"
<i>lortu, lograr</i> = <i>jardetsi, assecuere(l)</i>	"conseguir"
<i>ilki</i> = <i>sali(cheso), jali, salir</i>	
<i>laedere(l)</i> = <i>zauritu</i>	"herir"
<i>luki</i> = <i>axari</i>	"zorro"
<i>lombriz</i> = <i>zizare</i>	

9.3. Giza ereduzko sinonimoak elkarrekin

Giza ereduek elkarren lehian ikusten, ez da erraza leinuotan zein forma eta edukin den zaharrena jakitea. Ardurazkoagoa da, eredu bakoitzak ze edukin duen edo hizkuntza bakoitzak nola oreakatzen dituen jakitea.

Ba = Ka

verdad = egia

vere(l) = egiaz "en verdad"

profeta = igarle

voto, promesa = agintzari

prometer = agindu

bere = cuius(l), cuyo,

baita, bet, bit(s) = oikou, oikia, casa

homine(l), hombre = Gishnumunab(a), giza, gizaki

bardin, berdin = aequale(l), igual

fos(g), hombre = giza

varón = gizon

ben, veru(l), verdadero = genuíno

padre = genitore(l)

ba/ bat = ego, yo, io, eu,

votu = agindu

beato = agios(g)

pecado = ogen, culpa

pena = castigo

bardo, poeta, bersolari = koblakari, cupletista

vocerío = grito

abesti = canto

bello, hermoso = kalos(g), galanta

buru = kefale(g), caput(l), cabeza

placer = gusto

bururatu = ocurrir

abade/abate = cura

via, bide = camino

barrundatu = gogobildu

psije(g) = gogo

pensar = cogito(l)

opinión = gardi

aprender = ikasi

bihots = corde(l), corazón

boda = casorio, casamiento

barrabil = koskailu, carallu(gal)

baratu/ parar = gelditu, geratu

berton = ecce, hic, aquí

vanu(l), vacío = kenos(g)

begi = occulu(l), ojo

pezón = ugatz

bea, begitu, ver = ikusi

pan = ogi

vaso = katilu, katule(g)

upa = cupa, copa

upel = cuva, cupel

apatz = kaiku, cuezo, cuenco, cubo

barka = cíevano, capazo

barco = corbeta

burdi = curru(l), gurdi

penna(l) = hego "ala"

plus = gebiago

pasar = igaro

bildotx = agnu(l), cordero

ippos = cabal, caballo, aeques(l)

vehículo = coche

brezo = ginarre

BA = SHe

bit(s), bet(u), baita = etxe, etze "casa"

Parao = Zar "rey"

Opphis(e) = serpente(l), serpiente,

viejo = zahar, senex(l)

Pagaluena(s) = xaun guena "señor principal"

abade, abadesa = sabio/a
pedir = eskatu
vovere(l) = eskeini “ofrecer”
opari = ofrenda
voto, promesa = eskeintzari
berba, verbu(l), palabra = itz
psixe(g) = espiritu, spiritu(l)
punta = zi
hi = txe, che,
ba = se, si
ipse/a = ése/a,
bai = sic, sí
bide, vera = semita(l), senda
fide, fe = sinismen
fiel = zintzo
benaz, vere(l) = certe(l), ciertamente
bar(b), ben(aram) biloi = seme, “hijo”
bake, pace(l) = shalom(b)
familia = sendi, estia(g)
beti = semper(l), siempre
laedere(l) = zauritu “herir”
bikain = excelente
berbako = esaneko
berbeta = (h)izketa
fine, fin = azken
barren = extremu(l), extremo
bazkari = azkari “comida”
biztu/ piztu = ixetu, ixioki “encender”
bebingoan, berehala = segidan “en seguida
placer = atxegin
apas = exeri, asidere, asseoir(f), sentarse
woman = sinixtu(s) “mujer”
bere = senar “marido”
buru = chaveta
boina = txapel, chapeau(f)

bois(i) = chaval, chico
verga, pene = sakil
vena = zain
berna, perna(l) = jambe(f)
fuste = jas
pena = zigor “castigo”
feritu(l), herido = zauritu
postrimería = azaga
postrero = zaga
epel = txepel “tibio”
vestir = jantzi
velado = segeretu/ secretu
velar = celar
beza, vez = txanda, chance(f)
bota = sato, zato
porción = zati
barca = txanelia, chalana
barka = cista, sporta(l), cesta, espuesta,
abarka = escarpín
barreño = azpil
behe = azpi
bii = azi, semine(l), semilla
berza = aza
abundante = asaro
vela = zarho
boi(f), baso = xara, silva(l), selva
opor = escudilla
bolsa = xakel, xegel(b)
barratu, borrar = ezabatu
barruti = saroi “acotado, granja”
barrutu = sartu, sarare(l), cerrar,
barren = extremu(l), extremo
abaro, babes = eskepe “cobertizo”
perro = txakur, zakur
becerro = txahal

burro = asto, asino(l), asno
 ippou(g) = zaldi, cheval(f)
 verres(l) = txarri, cerdo
 venatu = eize "caza"

Ka = SHe
 Gigunu = Ezida, Esagil(sum)
 kyriu(g) = jaun, señor
 kima, garai = cima
 gobernar = jaurri
 agure = zar, zahar, senex(l)
 gnosis(g) = jakinduria, sabiduría, sapientia(l)
 corde = zentzu, sentido
 gidatu, guiar = xedatu
 oikeo(g), ekandu = etxekotu
 casa = etxe
 cauza = zio
 cobertizo = eskepe
 ohitu, acostumbrarse = azturatu
 cámaras = zabai, zapai
 gnoszein(g), conocer = ezagutu
 gameo(g), carse = ezkondu
 casorio = eztegu
 cuvarer(l) = etzan
 geriza = itzal
 egon = stare(l), estar
 cama, oge = etzango
 ikutu, ukitu = aztatu "tocar"
 kume, kuros(g), crío = sein
 gordet, guardar = eskutatu, jagon
 cuidar = zaindu,
 gana = espe
 anora = jas, xeito(gal) "fuste"
 gogo = espiritu, spiritu(l)
 credere(l), creer = sinistu, sinetsi

captare(l) = xabetu, jabetu, sapere(l), saber
 cordura = jakinduria, sapientia(l), sabiduría
 gratia(l), gracia = eskar
 gozo, grato = ezti
 gustar = txastatu, jastatu
 gozar = atsegir
 gurari = aspiración
 cariño = cherif(f)
 cólera = aserre
 castigar = zeatu, zigortu
 garganta = eztarri
 cuello = sama
 grito = santzo
 age = aje, achaque
 kadera, cadera = jambre(f)
 kadira = sela, sella(l), silla
 kokatu = exeri, jesarri, asier(f), sentarse
 colocar = ezarri
 acre, agrio, garratz = samin
 garatz, grasa = sandunga
 comer = xan, jan, jamar
 comida = esca(l)
 comilona = eskalas
 okela = xerra
 cocina = eskaratz
 cubrir = estali
 cómo = zelan
 cuál, quién = zein
 cual, quién = zein
 cualquier = ezein
 qué = zer
 kanon(g), kanore, ganora = estilo
 coto = esparru
 gutun = escrito, izkribu
 gudu = jarkipen "defensa"

- gudukatu = jagon "defender"
 acotar = esi, esitu
 okatu, colocar = ezarri
 colgar = eseki, eskegi
 gastar = xautu
 garbi = txau "limpio"
 oculto = ezaba, izkitu
 acometer = esetzi
 caer = jausi
 gritar = chillar
 ocasión = eskaida
 candela = ezko
 karel = eskudel "barandilla"
 clavija = ziri
 agijón = zia
 globo = esfera
 kaiku = escudilla
 cuezo, cazo = tzali
 gubia = zizel, escoplo crin = txima
 carga = zama
 cuerda = estai
 corral = estegi
 aeques(l), caballo = zaldi
 cabra = chevre(l), sarrio
 koura(g) = esquileo
 cuto = txarri, cerdo
 can = txakur
 golde = exa
 gavilla = espal
 kilo = xenika

ONDORENAK

Euskararen ereduez ikusiak ikusi, aita eta ama gabekotzat eman ote daiteke hizkuntzeta euskara? Ez ote da euskara Sortalde Hurbileko Neolitikoan asmatu ziren arketipoen jarraile zintzo? Arketipooak dira, ain zuzen, euskararen aita eta ama. Hori dela-ta, ezin daiteke esan euskara eredu bereziko denik, gerkerak edo latinak, adibidez, arketipooak zerikusirik ez bailutzen.

Indoeuropeistekin bakeak egin ahal izateko, sumerierak eta sanskritoak elkarrekin zerikusirik izan ote zuten jakin beharko litzateke. Geografiaz, behenipehin, ez ausaz aldiaz, India hurrago dago Sumeriatik zenetik, Hesperiatic baino, baina Sumeriako hazkundea bai politikaz, bai kulturaz sartalderanzko jokera izan zuan eta, harrezkero, Mediterraneo inguruaren arketipo berdineko kultura beretsua oretzen joan zan eta kultura hau jakinduriaz burunahiko eta hizkuntzaz senitarteko egiten zan, indoeuropearrek Europaren oina ezarri orduko.

Aipatu M. Müller, erleginoen azterleak, hur ikusten zuen hizkuntzen jatorri-arazoaren azalpena, berak esan bezala: "Egunik egun hizkuntzen zadorrak ezagunagoak egiten zaizkigu, eta dudarik gabe, azkenean gramatikazko analisiak kimiazko analisien arrakasta izanen du". R. Mª Azkuek hala ikusi nahiko lukeen Hiztegi-Atarian etimologiez ari de nean, hala ere, hanarteko lanari sustrai bakoa deritso eta hatarako ez gei ikusten zuan bere burua. Dena den, itxaropenezko oharra utzi zigun hako autoreak aipatu Atarian: "Liburu honetako hitzak astiro irakurri eta ikasten ba dituzue eta beste hiz-kuntzen aldean ipini, Linguistikak bere zadorretako bitxiak erakutsiko dizkitzue". Bihozkadaren bat

izan zuan, agian, edo igarle gertatu zan.

K.Mitxelenak itxaropen berbera zeukan, nahiz eta euskaren jatorria argitzean pauso gutxi eman zirela, aitortu. Sorte hobia opa zion etorkizunari ahalegin honetan, ots, euskaren guraso bilaketan. Lokarria osatzean, funtsezko katebegi batzuk ere galduak ematen zituan. Nola gainditu utsunea? Itxasoan marinelak, porturako antzian, artizarrari begiratzen zion bezala, hala euskal hizkuntzalariak, euskararen sortburura heltzekotan, sinboloei jarraitza dauka.

Katebegien arazoa konpontzean, arira dator sinonimoen ugaritasuna, eta dagoneko hizkuntza arruntean bazterturiko hitz batzuk lehentasun berezia lortzen dute jatorriaren garantzetan. Katebegiak, hala ere, aro itxuen gartzela bihur daitezke, sinboloaren zubirik ezean. Sinboloek, errainuak unibertsoraino edatzen dituzelarik, apurtu egiten dute gataska. Arketipoen nortasuna eta hitzaren barne duten mugikortasuna tokizenetan nabaritzen da, izena izen denetik. Hemen ikusten da gero gramatikak uztatu duen atzizki aurrizkien arteko dinamika ere, izenaren ariketak ekarri bai-du gramatikazko lokarrien altxorra.

Protoeuska izadi jakintzaren garaikidea da kultura mailan eta monosilbismoaren eta handik aglutinatzera doan unekoa, hizkuntza mailan. Izadi jakintza jainko arketipo aurkituez baliatu izan da bedere eta gizarte jakintzak giza arketipoak nastatu zizkion atzizki eta aurziki, hizkuntza zaulatasunaz harrotu eta heldu zenean.

Hermetikoek sinbolo urtikien zatiak konpontzen eta Thoten sekretutan aurrera ekiten diote gizakiaren gogo-historia eskuratu nahiez. Ostopo handiak bilatzen dituzte, zientzilari ofizial eta arrazionalisten aldetik, hala ere, barne deik eta izadian sumatu espirituak bultzatzen ditu. Hermetikoek,

erlijioen historigileak bezala, mitoanalisiaz gain, liburu gabeko hizkuntza zahar baten oroitza zindoa eta lekukotasuna behar zuten, euskararena, alegia .

Euskararen eredu behinenak sumero-akadiarrak dira, euren arketipoengandikoak bai-dira euskararen kasu arruntenak: genitiboa, gehientasunekoa, lokatiboa, partitiboa eta inesiboa. Gainerako ereduak ere Antxinako Sortalde Hurbileko hizkuntzen geheingoen ereduak dira.

Euskereta latinaren arteko arazoa ondo garbitzeko, mitoaztertu beharko litzateke hitzez hitz, hasierako ereduei atxikiago, euskara ala latina, zein dagoen erabagitzeko.

Euskara ereduak bilaketan bide bata, eta hurbilena, tokizenen eta mendi-santutegien izen monosilaboetan zegoen berere. Hurrengo pausoa, izenok geure kulturako inguruko mitoen jainko monosilaboekin batzea zan. Bide honetan erleginoen historigileek, exegetek eta sikologistek bidea eginik zeukaten.

Euskararen korapiloa ein batean askatuz gero, hermeneutek, giza gogoan sakontzeko bide berria eta berezia daukate euskaragan. Izanen dute hatarako linguisten baimenik, euskara ez bai-da imilaunpean ipinteko argia, zenbait alorretan hirugarren milagarreneko zuzia baino.

Josturatik ezagun ohi da
jantziaren moldea.
Jantzia bezala, euskara
itzulitara jarri
eta haren ereduak, josfiruak,
joskilearen artesia.
jostorratza eta, areago,
joskilearen asmoak ezagutzeko,
euskaraz mitoaztertzea
baino ez dago.

9 788493 142605